௨

அருணி, மருந்து

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருக்காளத்திப்புராணம்

எனவழங்கும்.

சீகாளத்திபுராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.
வேலையசுவாமிகள்
என்னும் மூவரும்
அருளிச்செய்தது.

இஃது
திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மையபாளையம்
ஸ்ரீமத்சிவஞானபாலயசுவாமிகளாதீன
அடியார்குழாத்துளொருவரும்
காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் மஹாவித்துவானுகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ-நல்லகம்பமுதலியாரவர்கள்பால்
கல்விபயின்றவருமாகிய
சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு
சிதம்பரம்
ஸ்ரீசபாநாயகர் திருவனந்தல் காலைசந்திக்கட்டளை
சி - கந்தசுவாமிமுதலியாரால்.
சென்னபட்டணம் - கொண்ணூர்
மாணிக்கமுதலியார்
கம்பேனியாரவர்களது
மநோன்மணிவிலாச வச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம௵-கார்த்திகைமீ

வை முதிர்ச்சியாலே—தன்னியலை முழுதுமுணர்த் தமையாமுன்னி னைக்கவர்ந்து தடங்காளத்தி—மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தி ன்வலிதீர மண்ணின்மீதே—யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கரு ணைப் பிரகாச னென்னுங்கோவே ,, என்னும் செய்யுளைப் பாடி நிற்க, வேலையசுவாமிகள், ,, ஆண்டதனு லெனையெவ்வாய் வித்தை யினிற்றமையனினு மதிகமென்றே—பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்ன புதுமைதானே—காண்டருகண்மணி யேநல் விளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய்நீதான்—மாண்டனை யென் றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே ” என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலா ற்றாது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட் டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவ நாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுங்கழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும்,நிரஞ்சனமாலையும், கைத்த லமாலையும், சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும், நக்கீர ச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவானுபவச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வா ழ்ந்திருந்து முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில்,பௌர்ணிமை த்திதியில், சச்சிதானந்தப்பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தரு ளினர்.

அதனையறிந்த வேலையசுவாமிகள்அவ்விடத்தையடைந்து, ,,அ ல்லிமலர்ப்பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை—சொல்லுமிருவரிடைத் தோன்றியயான்-முல்லை—யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய் —கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்., என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி , ஒருவாறுதெளிந்துசி வப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு, அவ்விட த்தி னின்றுநீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை கும்பகோணச்சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமசிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னி யுமகாமுனிவரால் திருவடிதீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கிருஷ்ணசரித்திர மாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா எ ன்னும்பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி,சீகாளத்திபுராணத்தையுமுடித்து, பெருமத்தூர்மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்க வை க்கியமாயினர்.

மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்
முற்றுப் பெற்றது.

சிவமயம்,

மூவருளிச்செய்த நூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

சோணசைலமாலை
திருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோவை
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
சிவப்பிரகாசவிகாசம்
தருக்கபரிபாஷை
சதமணிமாலை
நால்வர்நான்மணிமாலை
தாலாட்டு
நெஞ்சுவிடுதூது
வேதாந்தசூடாமணி
சித்தாந்தசிகாமணி
பிரபுலிங்கலீலை
பிள்ளைத்தமிழ்
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம்
பழமலையந்தாதி
பிக்ஷாடனநவமணிமாலை
கொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்
பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை
ஏசுமதநிராகரணம்
க்ஷேத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலை
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலை
கைத்தலமாலை

வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன

நல்லூர்ப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை
வீரசிங்காதனபுராணம்
குகைநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

இஷ்டலிங்கவகவல்

இம்மூவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீ காளத்தி புராணம்.

ஆகநூல்கள்-சஉ.

உ

சிவசண்முகன் றுணை

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள்

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும்

மூவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திநகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சிபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றெண்பதுவருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிப்பட்டாரகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழியில் ஒருநந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்றுசாயங்காலமே தாங்குறித்ததலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமதுபூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்துவினவ? அவர்கள் பகலிற்றங்கி யிருந்தவிடத்தில்வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடுவிண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர்மனிதனொருவனையுஞ்சேர்த்து பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம்வரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய்,நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரைவிட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலேதிருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஓர்சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்குநிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்துப் பரிந்துவணங்கிநின்ற பட்டாரகர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, „ நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படிநேரிட்டது, இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உமதுபூசைப் பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும்„என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர்இச்செய்கை நமதுசிடர் பந்துக்கள்முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துநின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான் ” அந்த

ச்சீடர்முதலியோராற் பெறப்படும்பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும்" என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவரா லனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசித்து, அவராலே தாரணதீக்ஷை செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்குவந்து, தமது அநுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குந் தாரணதீக்ஷை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று நாமகரணமுடையராய் முதன்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஐயர் சிவலிங்கவைக்கியமாயினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோதரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப்போய், குருதேவரைத்தரிசித்து, அங்கேவாசஞ் செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஓர்நாள், அந்தச்சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வரும்போதே சோணசைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் றோத்திரம்பண்ணினர். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங்கற்கவிரும்பித் தமதுசகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்ட புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒருநந்தனவனத்தில் சிவபூசைசெய்து கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர், அவர்வரவைக்கேள்வியுற்று, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, „ சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, அவரையுடன்படுத்தித் தங்கள்குருவாகிய சென்

ணவசணவையர்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, † அகோராத்திரம்பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டரா யமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டு மென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாணசுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அச்சுவாமிகளா லுபசரிக்கப்பெற்று, தாம்இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு „ கு,என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதைஇடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும்கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக என்றுகூற; „ குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்:— முடக்கோடு முன்னமணி வார்க்கு—வடக்கோடு—தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள—வூருடையா னென்னு முலகு" என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள் வியந்து பாராட்டி, அவரைத்தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர்சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒருபக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குபகரித்த மூந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள் „ இது நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக்கொண்டு திருச்செந்தூரில்வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொருவனைத் தங்கள்வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மை வணங்கும்படி செய்துகோடலே குருதக்ஷிணையாகும்" என்று மறுத்தருளினர்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர்மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட

† அகோராத்திரம் - பகலிரவு

தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை யாவரென்று அவருடன்வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றானே வினாவி, மேற்படிசுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர் சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து „ நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்" என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்துமுருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கலித்துறை பாடிமுடித்தருளினார். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி," அடிமையாயினேன்"என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். சுவாமிகள் தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து தாம் போதகாசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். அச்சுவாமிகள்திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, „ தாங்கள்பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக ,, என்று விடைகொடுத் தனுப்பியருளினார்,

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து; முன்போலவே அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கை மாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவஇரதத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத்திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு, „திருந்துதமி ழிலக்கணமைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வர்க்கோதும்—பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரிகாண்க—விரும்புவியிலொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங் கிருக்குநீநம்—முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென் றுனக்குமுறையதாமோ ,, என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளிய மாத்திரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கை

யலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்
பு துறைமங்கலத்தை யடைந்தார். அவரடியாராகிய அண்ணாமலை
ரெட்டியாரென்பவர் சுவாமிகளை „தேவரீர் விவாகம் செய்துகொள்
ளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க; அதற்குத்தரமாக „சேய்கொண்
டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயரவப்—பாய்கொண்டா னும்பரவும்
பட்டிச் சுரத்தானே—நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தள
விருந்து—பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே”
என்னும் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவைத் தந்தருளினர். சுவாமிகள்கரு
த்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க; அவர் சிவப்பி
ரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறுமோ என்னுங்கருத்தால்
உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினர். பின்
னர் யாத்திரையினின்றும்வந்த கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில்
தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அ
தற்குத்தரமாக „நாணி யென்பதை நாரியென்றுரைத்திடு நசையால்—
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றும்—காண லாவ
தோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்—பூணு வார்மயல் காளைய
ரென்பதும் புதிதோ” என்னும் கலித்துறையைப்பாடித் தமது கரு
த்தை உள்ளபடிதெரிவித்தார். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோ
ரிருவர்கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம் பூண்
டமையைத் தெரிவித்து „மணம்புரிவித்து, „இல்லறத்தை ஒழுங்கு
பெறநடத்தி வாழ்க” என்று ஆசீர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு,
தம்மிடத் தன்புபூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்
கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிரு
ந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்
கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்த
ங்களைச் செய்தருளினர்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும்வண
ங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொ
ண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினி
டத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை
செய்து, அவளதுநல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையு முணர்ந்து, அவ
ளுடையபுலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு
„நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்—பிறையை முடிக்கணிந்த
பெம்மா—னுறையுந்—திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்—கிருக்
காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு” என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்
ந்தருளியமாத்திரத்தே, அப்பெண் „தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்

பிரகாசப்பெருமான்—பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினேன்—மன்னேன்—திருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டேனந் தீராக்கருக்கூட்டம் போக்கினேங் காண் ,, என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியி னெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவிரைவொடுவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞான முண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ்செய்து, சிலகாலமங்கிருந்தார்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணாமலைசெட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின் அவரைநோக்கித் தாங்கள் பேரூரென்னுந் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்றுவினவ; அவர் ,, திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில் விளங்கியிருந்த ‡ சங்குகன்னனென்னுங் கணத்தலைவரது மாணாக்கருட்சிறந்த சிவஞானபாலைய சுவாமிகளைத் தரிசிதல்வேண்டுமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்தனர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத்தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளைநோக்கி ,, நாமிருவரும் சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவேண்டி யிருப்பதால் அவர்கண்மீதுசிலதோத்திரங்கள் பாடுக ,, என்றுபிரார்த்திக்க; ,, நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை ,, என்று மறுத்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து ,,இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய் ,, என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர் ,,சிவஞானபாலையசுவாமிகள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியேஅக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அச்சுவாமிகள்மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினர்,, என்று வலியுறுத்தினர். உடனே அச்சுவாமிகள்மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, அவர்சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று, அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய

‡ சங்குகன்னரது சரித்திரத்தின்விரிவை மயிலாசலபுராணத்துட்காண்க.

ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானசாரியனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து' சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவராற் கீர்வாணகன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர்பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தசூடாமணியெனப் பெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரென்னுங்கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்குஉபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பேராசையால், அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, கூவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின்வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தார் சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைகளைக் கேள்வியுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களதுவேண்டுகோளுக்கிசைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானசாரியரையடைந்து தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில்ஞானசாரியர்கட்டளைப்படி ஒருதிருமடமமைத்துத் தம்வரவுநோக்கி எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச் சிறப்பித்து,, வெங்கைப் பழமலை யார்மீதுகோவை வியந்துரைக்கு—மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு—திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்மறுகின்—மங்கைச் சிதம்பரபூபதி நல்கு மடமிதுவே,, என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். ஒருநாள் மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்பொழுது அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்

டு, இதுசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்றுகருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன்மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு "அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத்தாளா—லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானா—லெடுத்ததொரு—மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி—சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்" என்னும்வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ்வெண்பாவி லமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து, சுவாமிகளைத்தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற்றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து, திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைசெய்து வரும்பொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையைநாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையைமறுத்து, ஏசுமதநிராகரணமெனப்பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இவ்விரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்துமுடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும் ஓர்பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்திலரங்கேற்றி, உடன்வசித்தனர் ஒருநாள் சாயங்கால அநுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானாசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமதுசடஸ்தல இலிங்கவனுபவத்தையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும் ஆராய்ந்து இன்புறும்பொழுது, எதிரெழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு, "கட்டன்முரசமார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றாலேறி—படைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு—மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி—தங்கியவே தாரகைக டாம்" என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதிவரும்படி கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றூரையடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில்வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க வகவல்பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச் சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம்வயதில் சிவலிங்கைக்கியமாயினர். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று, "முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசு

திருநந்திதேவர்,

கலிவிருத்தம்.

8. செம்பொருளாகமத் திறந்தெரித்தரு
ணம்பவமறுத்தநன் னந்திவானவ
னும்பர்தமணிமுடி யுரிஞ்சக்கன்றிய
வம்பவிழ்மலரடி மனத்திருத்துவாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்,

மேற்படி வேறு.

9. மேவரும்பர மானந்தவீட்டினுட்
டாவினன்மணங் காணியசார்ந்தவர்
யாவரும்புகு வித்தருள்செந்தமிழ்ப்
பாவலன்மலர்த் தாண்முதல்பற்றுவாம். (௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

10. வேற்றுருக்கொள் விதியறியாவரன்
கீற்றுவெண்பிறைக் கேழ்கிளர்செஞ்சடை
* யாற்றுணாச்சுமை யேற்றுமருந்தமிழ்
மாற்றருந்தவத் தோனைவழுத்துவாம். (௧0)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

11. மாதரிற்கண் மழுவலத்தேந்திய
வாதியைத்திரு மாலுமறிகலாப்
பாதமுற்றுஞ் சிவந்திடப்பண்டோர்நா
டூதுவிட்ட புலவற்றொழுவமால். (௧௧)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

12. வஞ்சிநுண்ணிடை மால்வரைமங்கைபூண்
டுஞ்சுவெம்முலைத் தொய்யிலெழுதுகைக்
கஞ்சநோவக் கடவுளெழுதுமச்
செஞ்சுவைத்தமி ழோனடிசேர்குவாம். (௧௨)

காரைக்காலம்மையார்.

13. தோற்றமில்பரஞ் சோதிதன்வாய்திறந்
தாற்றவன்புட னம்மையேயென்னுமோர்
பேற்றைமுன்பெறப் பேயுருவெய்திய
சாற்றரும்புகழ்த் தாயைவணங்குவாம். (௧௩)

---

* ஆற்றுணா - கட்டமுது.

சேரமான்பெருமாணாயனார், காடவர்கோனாயனார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

14. வெள்ளியங்குன்றத்துச்சி வீற்றிருந்தருள்வோன்கேட்பத்
தெள்ளமுதனைய தீஞ்சொற் றிருவுலாச்செய்யுள்செய்தோன்
றள்ளுடம்பிழித்துமுன்னோன் றலந்தொறும்புனைவெண்பாட்டு
வள்ளலென்றிவர்கள்செம்பொன் மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம் ()

தமிழ்த்தெய்வம்.

15, மறைமுதற்கிளந்தவாயான் மதிமுகிழ்முடித்தவேணி
* யிறைவர்தம்பெயரைநாட்டி யிலக்கணஞ்செய்யப்பெற்றே
யறைகடல்வரைப்பிற்பாடை யனைத்தும்வென்றாரியத்தோ
டுறழ்தருதமிழ்த்தெய்வத்தை யுண்ணினைந்தேத்தல்செய்வாம்()

பொய்யடிமையில்லாப்புலவர்.

16. தடவரைமுனிவனீன்ற தமிழ்க்கொழுங்குழவிதன்னைப்
படர்வெயிலுமிழுஞ்சங்கப் பலகையாந்தொட்டிலேற்றி
நடைவரவளர்த்துஞால நனந்தலைமறுகில்விட்ட
மடனறுபுலமையோரை மனத்துயானினைத்துமன்றே (௧௬)

---

* இறைவர் தம்பெயரைநாட்டிச் செய்த இலக்கணமென்றது-மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் இறையனாராய் எழுந்தருளியிருந்து பாண்டியன் பொருட்டு அருளிச்செய்த "அன்பினைந்திணை" என்பதுமுதலிய அறுபதசூத்திரத்தையுடைய பொருளிலக்கணநூலே. இது இறையனாரகப்பொருளெனவும்.களவியலெனவும் பெயர் பெறும். இதற்குக் கடைச்சங்கப்புலவர்கள் தாங்கள் தாங்கள் உரைத்த உரையே நல்லதென்று மாறுபட்டுச் சோமசுந்தரக் கடவுள் சந்நிதியிற்சென்று, தங்களுக்கு உண்மையை உணர்த்தும் பொருட்டு ஒருபுலவரைத் தரும்படி வரங்கிடப்ப; அர்த்தயாமத்திலே "இவ்வூரில் வைசியர்குலத்திலே ஐந்துபிராயத்தையுடைய உருத்திரசன்மனெனப் பெயர்பெற்ற ஒருமைப்பிள்ளை இருக்கின்றான். அவன் முருகக்கடவுள் அவதாரமாயுள்ளவன் அவனைக்கொண்டுபோய்ச் சங்கப்பலகையிலிருத்தி உங்களுரையைச் சொல்லுங்கள். மெய்யாகிய உரை கேட்டபோது கண்ணீர் பொழிந்து புளகமடைவன். மெய்யல்லாத உரை கேட்டபோது சும்மா இருப்பன்" என்று ஓரசரீரி வாக்குத்தோன்றியது. அதுகேட்ட சங்கப்புலவர்கள் அவ்வாறே உருத்திரசன்மரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சங்கப்பலகையிலிருத்தித் தாங்கள் கீழிருந்து தங்கள் தங்கள் உரையை முறையே உரைத்தார்கள். உருத்திரசன்மர் எல்லாருரையையுங் கேட்டுச் சும்மாவிருந்து; இளநாகனாருரையைக்கேட்டபோது ஒரோவிடத்துக் கண்ணீர் பொழிந்து புளகமடைந்தார். பின்பு நக்கீரருரையைக் கேட்டபோது பதந்தோறுங் கண்ணீர் பொழிந்து புளகமுற்றிருந்தார். எல்லாரும் ஆரவாரித்து "இந்நூலுக்கு மெய்யுரைபெற்றோம்" என்று மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்.

சிவசண்முகன் றுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாளத்திபுராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்.

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

1. தருமஞ்சந்திகழ் தாமரையோன்பதங்
கருமஞ்சக்டுப்பவர்வாழ்பதங்
துருமஞ்சந்திரற்றோய்திருக்காளத்தி
வருமஞ்சந்தி மழைமதயானையே

(இதன்பொருள்.) துருமம் சந்திரன் தோய் திருக்காளத்தி வரும்—சோலைகள் சந்திரமண்டலத்தை அளாவப்பெற்ற சீகாளத்தியின்கணெழுந்தருளிய,—மழை மதம் அஞ்சந்தி யானை—குளிர்ச்சி பொருந்திய மதத்தைப்பொழிகின்ற அஞ்சந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய யானைமுகக்கடவுள், — அஞ்சம் திகழ் தாமரையோன் பதம்—(தம்மை வழிபடுபவர்கட்கு) அன்னவாகனத்தில் விளங்கும் பிரமதேவர்வீற்றிருக்கின்ற சத்தியலோகபதவியையும், —கருமஞ்சு கடுப்பவர்வாழ் பதம்—கரியமேகத்தை நிறத்தாலொப்பவராகிய விட்டுணுமூர்த்திவீற்றிருக்கின்ற வைகுண்டபதவியையும்,— அந்தி கடுப்பவர் வாழ் பதம் — செவ்வானத்தை நிறத்தாலொப்பவராகிய உருத்திரமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற கைலாயபதவியையும்—தரும்—தந்தருளுவர் என்றவாறு.

உத்தமாங்கம் யானைவடிவாதலின் அச்சிறப்புநோக்கி யானையென்றாராதலால் அதற்கியையத் தருமென்றார். வழிபடுபவர்கட்கு என்பது * அவாய்நிலையான்வந்தது. முப்பதவிகளையுந் தருவரெனவே, அக்கடவுள் திரிமூர்த்திபரனென்பதையும், எப்பொருள்களையும்

* அவாய்நிலை-ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.

இனிதருள்பவரென்பதையும் விளக்கியவாறாயிற்று. தம்மை வழிபடுதல் முடிதற்குமுன்னரே விரைந்தருள்புரிபவரென்பது தோன்றப் பயனிலையை முற்படமுடித்தார். அன்பர்க்குப் பிரசன்னரென்பார் தங்குமஞ்சந்தியென்றது வருமஞ்சந்தியென்றார். கருமஞ்சு கடுப்பவர் வாழ்பதம், அந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதமெனத் தனித்தனி கூட்டிமுடிக்க. (க)

காளத்தீசுரர்,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

2. நீர்கொண்டபொலம்பூங்கொன்றை நெடுஞ்சடைவனத்துடுத்த
சீர்கொண்டபுலித்தோம்கஞ்சிச் சென்றுபுக்கொளிப்பத்தாவு
மேர்கொண்டவுழையிளங்கன் றிலங்கியதிருக்கரத்துக்
கார்கொண்டபொழிற்காளத்திக் கடவுளைமனத்துள்வைப்பாம்.

ஞானப்பூங்கோதையம்மையார்.

3. பூமகளிறைஞ்சநெற்றிப் புதுமணித்திலகந்தோய்ந்து
தாமரைகுழகத்தேர் தான்பெறப்பணிகளங்க
மாமதிபுனையுமங்கேழ் வயங்குகிர்மலர்த்தாட்குன்றக்
கோமகளருஞ்ஞானப்பூங் கோதையைவணக்கஞ்செய்வாம். (ங)

விநாயகக்கடவுள்.

4. தாய்குறங்கேறித்தந்தை சடையிடைமதிகேதுப்பேர்க்
காய்சினவரவென்றஞ்சிக் கடுக்கையுட்புகக்கைநீட்டிப்
பாய்புனன்முகந்துநின்று பழிச்சுநர்வாயிலீன்றோர்
வாய்கைதழைப்பவீசு மழைமதக்களிற்றைத்தாழ்வாம், (ச)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்,

5. பன்னிருகமலக்கையும் பற்பலதொழில்விளைப்பத்
தன்னமர்தாய்முலைப்பா றன்கவானிருந்துண்ணுங்கான்
முன்னவனகலந்தாழ்ந்த மொய்தலைத்தொடைபுரட்டும்
பொன்னடியிளையசேயெம் புந்தியிலுலவுமன்றே. (ரு)

இதுவுமது.

6, வளர்செழுங்குருதிச்சூட்டு வாரணம்வலனுயர்த்த
வொளிகெழுபரிதிவைவே லொருபெருங்கருணைமூர்த்தி
களிமகிழ்சிறந்துதான்வாழ் கற்களினெருகல்லென்றே
வளியவென்மனத்தினுள்ளு மகன்றிலனிருக்குமன்றே (சு)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

7, அருவரைக்குலங்கள்பந்தி னடிபெயர்ந்துருளவார்க்கும்
விரிதிரைக்கடல்புரண்டு வியனிலமுழுதும்போர்ப்பக்
குருமலரண்ணலண்டங் குலுங்கிடச்சிறையடிக்கொள்
சரபமாய்நரமடங்க றனையடர்த்தவனைத்தாழ்வாம் (எ)

30. வெங்களிக்களி றுழக்கலின் விரிதிரையகழிப்
பங்கயத்தம ரோதிமம்வெரீஇமிசைபறந்து
மங்குலிற்புகு மணிமதின்ஞாயின்மேல்வதிவ
பொங்கொளித்தர ளக்குடைநிரைத்தனபோலும், (அ)

31, தவழ்திரைப்புன லகழியிற்சிலதியர்தம்ம
குவிமுலைத்தடந் தாமரைமுகிழொடுகுலுங்க
வவிரொளிப்பொலங் குடங்களினலைத்துநீர்முகவாச்
0 சுவன்மிசைக்கொளக் கழன்றுவீழ்பொலங்குழைசுடரும் (௯)

32, புலவர்மன்னவன் வச்சிரப்படைவெரீஇப்பொருப்பின்
குலமடங்கலு மாரெயில்புகுந்தெனக்குளிர்வெண்
கலைநிரம்பிய மதிமுகக்கொடிகளாற்கவின்ற
நிலையபொன்னெடு மாடங்களெண்ணிலநிலவும் (௧0)

33, மாதர்மேனிலைக் கலவியின்வருந்தியவருத்த
மோதுவெண்டிரை யகல்விசும்பியாற்றபொன்முளரித்
தாதளைந்துநுண் டுளியொடுசாளரநுழையுஞ்
சீதமென்னடைத் தென்றல்வாண்முகத்துலாய்த்தீர்க்கும் (௧௧)

34, பரவைவெண்டிரைக் கருங்கடல்குறைபடப்பருகி
யிருவிசும்பெழுந் தெங்கணும்பரந்துநின்றெழிலி
சொரிதரும்பெயற் பருவத்தின்முனையின்வான்றோயும்
பொருவில்செம்பொனின் மாடத்தின்மேனிலைபுகுவார், (௧௨)

35, முட்டிவிண்ணுயர் மாடமேற்புலவியின்முனிந்த
மட்டுநின்றிழி கோதையர்மகிழ்நர்மேற்புழுசால்
விட்டெறிந்திடப் பிழைத்ததுவிரிகதிர்மதிமேற்
பட்டதன்றுகொல் களங்கமென்றுரைப்பதுபகரில், (௧௩)

36; மாந்தர்யாவரு மறைமினென்றிளையவர்வாய்விட்
டேந்து † காழின ரோடமுன்றொடர்கலினெனவான்
றோய்ந்தநித்திலத் தோரணந்துளைக்கையாற்பரித்துக்
காந்துவெஞ்சினக் களிறுலாய்த்தெருமதங்கமழும், (௧௪)

37, புலனடர்ந்தற நூல்வழியொழுகுமுப்புரிநூ
லலைதருந்திரு மார்பினரருமறைமுதனூற்
பலவுநின்றக லாதவெண்மாளிகைப்பரப்பு
கலைமடந்தைவெண் டாமரைமலரெனக்கவினும் (௧௫)

---

0 சுவல்-தோண்மேல். † காழ் - வலிமை. அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் உலக்கையை உணர்த்திநின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

38, வசையறுமறைசிரம்பி மந்திரவேள்விமுற்றிப்
பசுவுடலழித்துமுக்கட் பதியுடலாகின்ற
விசைபடுமந்தணாள ரெழுநிலைமாடமெல்லா
மிசைநிலையுலகினுள்ளோர் விருந்துணுமிடங்களாமால், (கசு)

39, நறைவிரிகமலத்தோனிக் நகர்மறைபவர்போனுங்கு
மறைகளுநவிலலும்றோ ன் வரன்முறைதனினவின்று
லுறைபகல்வனமுற்றுவென் றோர்ந்துணர்ந்தொருங்குநான்கு
குறையறநவிற்றற்கன்றோ சொண்டனனுன்குசெவ்வாய்[ங் (கஎ

40. ஐங்கணைக்கிழவற்கன்றி யருவனைபகவெறிந்த
பொங்கொளிவேலினற்கும் புறக்கொடைபெறுதலாகா
வெங்கொலைமடங்கலாற்றல் வேந்தர்தம்வீதியன்றோர்
தங்கழலெர்லிபின்முந்நீர்த் தடங்கடணிகர்க்குமன்றே, (கஅ)

41, முழவுறழ்தோளிராமன் முதலியசிலைவலாரிம்
மழைதவழெயிலுடுத்த வளநகர்மன்னர்க்கண்டு
குழைசிலைகற்கநன்னாட் கொண்டுகற்றுலுனாட்பில்
விழியிமையாதமிக்க வீரமெவ்வாறுகற்பார், (ககூ)

42, பிறவுந்தம்பொருளேபோலப் பேணிவாணிகஞ்செய்நாய்க
ரறநின்றமனையின்முற்றத் தாடும்பேதையர்கொழிக்கு
மறுவின்றிவிளங்குமுத்தம் வடதிசைக்கிறைவன்காத
லிறைகொண்டமகளிர்கொம்மை யெழின்முலைத்தடத்துமின்றே

43, அகலிருவிசும்பியங்கு மலகிறாகையுங்கோளு
முகுதலையடையாவண்ண மொருபெருந்துருவன்றூங்குந்
தகையெனவுலகில்வாழ்நர்த் தாங்குநல்லுழவர்மாடம்
வகைபடுபல்லுணவும் வருநர்க்குவழங்குமன்றே, (உக)

44. படுகடலுலகமேத்தும் பைங் 0 கிளிப்பெயரினுனுங்
கடைதயிர்போலநெஞ்சங் கலங்குபுதொடருநோக்கின்
வடிவகிரனையவுண்கண் வருமுலைப்பகர்நரேச்சரி
யடுசுறவுபரியோன்ற ணிநகரனையதன்றே, (உஉ)

45. முற்றுபொன்மதிலிம்மூதூர் மூழுமடந்தையராம்வாட்கட்
சிற்றிடைமகளிர்ச்சுட்டித் தெரிந்தனமகளிரென்று
சொற்றனர்பெயரறிந்தோர் சுடர்செய்விண்மாதரார்க்கு
மற்றது * மரீஇயதன்றோ வழங்கரமகளிரென்பேர், (உங)

0 கிளிப்பெயரினன்-சுகர். * மரூஉ-மொழிச்சிதைவு.

குருவணக்கம்.

17. புனிற்றிளந்திங்கள்வேய்ந்த புரிவளர்சடையுநெற்றிக்
கனற்றிருவிழியுமானுங் கரந்துவந்தென்னைப்பாச
மனைத்தையுமறுத்தாட்கொண்ட வருட்குருதேவனென்னுந்
தனிப்பெருங்கருணைவள்ள றன்னடிமனத்துள்வைப்பாம்,(௧௭)

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

18. புனையெழில்வடிவினுளோர் பொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்ச மருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ் சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாத முளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (௧௮)

இதுவுமது,

19. எவனொருநொடியிலெண்ணூ றிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னூணினைந்த காப்பியங்கட்குமேலா
மெவ * னிறைமுதனுமத்தோ டியைதரும்விளக்கப்பேரோ
னவனெடுபிறப்பெமக்கீண் டளித்தபால்வாழ்கமன்னோ. (௧௯)

அவையடக்கம்.

20. நூற்றுறைபயின்றுபெற்ற நுண்ணுணர்வுடையனல்லேன்
சாற்றுமிப்போலிச்செய்யுள் சான்றவரிகழ்தல்செய்யார்
மேற்படுமுணர்வின்மூத்தோர்மென்னடைச்சிறுவர்செவ்வாய்ப்
பாற்கடிகமழுமின்சொற் பழிப்பவருலகிலுண்டோ. (௨0)

21. முரிதிரைக்கங்கைநீத்த முனையினஞ்சுமிழெயிற்று
வெருவருசினத்தபாம்பை வெண்டலைமுழையிற்சேர்க்கும்
புரிசடைக்கடவுள்வாழும் பொருவிறென்கயிலாயத்தின்
பெருமையிற்சிறிதறிந்த பெற்றிசெந்தமிழாற்சொல்வேன். (௨௧)

சிறப்புப்பாயிரம்,

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

22, பொன்றிகழ்சடிலப்புனிதனெம்பெருமான் ○ புலமலர்க்கோதையோடமர்ந்த, தென்றிருக்கயிலைப்புகழமுததனைத் தீங்கவித்தாரைபெய்ததுவாற், குன்றலிலிசையார்சிவப்பிரகாசக் கோதிலாத்தமிழ்க்கடன்முகந்தே, யென்றுமின்றுறவேபொழிதருகருணை விளக்கமென்றியம்புமாமுகிலே: (௨௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

---

* இறைமுதனுமத்தோடியைதரும் விளக்கப்பேரோன் என்பதற்குச் சிவப்பிரகாசமென்னும் திருநாமத்தையுடையோனென்பது பொருள், கடவுள் அருவத்திருமேனியோடுகூடி நிகழுங்காலத்து வழங்கு நாமமாதலாற் சிவமென்பதனை, அக்கடவுளுக்கு முதனுமமென்றார்.

○ புலமலர்க்கோதையென்பதற்கு - ஞானப்பூங்கோதையென்பதுபொருள்.

இரண்டாவது

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

23. கடலுடைப்பெரு மாநிலமடந்தைக்குக்கவின்ற
சுடர்விழிக்கரு மணியினுட்பாவையாய்த்தோலா
விடையுயர்த்தவற் குட்புறமாகியவியன்சீ
ரொடிவில்காளத்தி நகரணிபறிந்தவாறுரைப்பாம். (௧)

24. மகரமைக்கட னிலவலயத்திடைவளங்கூர்
துகளில்சீர்த்திரு நாட்டினுட்டொண்டைநாடென்னத்
திகழ்மணிக்கணங் குயின்றொளிர்செம்பொனீண்மாட
நகரெவற்றினுஞ் சிறந்தது காளத்திநகரம். (௨)

25. ஒருவில்போகமும் வீடுமென்றிரண்டையுமொருங்கு
தருபெரும்புகழ்க் காளத்திமாநகர்தனக்குப்
பொருவில்வீடொழித் துறழ்வுடைப்போகமொன்றுதவும்
விரிகடுஞ்சுடர்ப் பொன்னகரொக்குமோவிளம்பில் (௩)

26. பொருபெருந்திரை யகழிசூழ்பொன்னெயில்வட்டம்
விரிகருங்கட லுலகினில்விழைபொருளனைத்தும்
பெரிதுதுன்றிய வொருபெருமரக்கலம்பெயரா
தொருகயத்தினு ணிற்பதுண்டேலதையொக்கும் (௪)

27. அகழுமிஞ்சியு மண்டத்தினடிமுடிகாறும்
புகுதுமென்றுதம் மாற்றலான்முரணுபுபுகுதா
விகலும்வெஞ்சினச் சேடனேடிராகுவென்றுரைக்கு
நிகரில்பாம்புக ணெறியிடைக்காண்டலுநின்ற (௫)

28. அரசவன்னங்கள் கமலநின்றஞ்சிறைப்பெடையோ
டிரியவெந்திறற் கராப்பகுவாயின்வந்தெய்தப்
புரிசையுள்ளினின் றெழுமுடத்தாழைமுப்புடைக்காய்
கனைபெரும்புன றுளும்பவீழ்கம்பலைத்தகழி, (௬)

29, இருநிலத்தவர் கவர்ந்தனர்நம்பொருளெல்லா
மொருமதிற்சிறை யகத்துவந்துற்றனயாம்போய்த்
தருதுமற்றுமென் றறைகடல்வந்துவிண்டடவும்
புரிசை * முற்றிய தொக்குமாற்பொருதிரையகழி, (௭)

* முற்றல் - வளைத்தல்.

46. அட்டலயிராவதப்பே ரடுகளிறுதியெட்டுக்
கடவுள்வாரணமுமிவ்வூர்க் கண்ணதோர்பிடியினோடேற்
றுடைதலினொடித்திக்கீற் றெளித்துநின்றனவவற்றைத்
தொடுகடலுலகினுள்ளோர் சொல்பதிக்கயங்களென்றே. (உச)

47. கொண்டறோய்மணிசெய்மாடக் கோநகரிதனிடத்த
வண்டமாறுகச்செல்ல வருவிலைப்பரிகடம்பாற்
கண்டவேகத்திற்காற்கூ றுடைமையைக்கருதியன்றோ
பண்டையோர்காற்றினுக்குப் பகர்ந்தனர்காலெனும்பேர். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

48. மலையினுள்ளன வார்கடலுள்ளன
நிலவுநால்வகை நீணிலத்துள்ளன
பலவுநன்கு விளக்கலிற்பார்புகழ்
புலவர்காப்பியம் போலுமவ்வாவணம். (உசு)

மேற்படி வேறு.

49. ஒலிதிரைக்கடலினோ டுறழுமாவணங்
கொலைமதக்களிறுகந் தடர்த்துக்கூற்றென
மலையெனப்பிளிறிபு வரினுமன்பதை
நிலைபெயர்ந்தடியிடா நெருக்கிற்றென்பவே. (உஎ)

50. தாளமிங்கிதன்விலை சாற்றுமின்களென்
றரிவையர்வினவுவர்க் கவரெயிற்றெழின்
மருள்படமனத்தினை மயக்கவாணிகர்
வரிவளைமணியென மருண்டிருப்பரால். (உஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

51. அரவுரியனைய நுண்ணூ லந்துகின்மறைத்திருந்த
விரைவிரிகமலச்செங்கேழ் மென்முகிழ்விலைவரைந்து
தருதிரென்றுரைத்தமைந்தர் தமக்கலர்தொடுக்குநல்லார்
பொருவிலவிவைதாம்விண்மேற் பூத்தனவிலையிலென்பார். உகூ

52. தேந்தருசெய்யவாம்பற் றிருமலரொன்றுமேயீண்
டியாந்தரும்விலைகொண்டொல்லை யெமக்கீந்துவிடுமினென்ன
வேந்தெழிலுடையதோர்மெல் லீர்ங்கமலத்தோடல்லா
னுந்தனிபகரோமென்று நன்னுதன்மகளிர்சொல்வார். (ங0)

53. இனையனபலதிறத்தா லெறுழ்வலித்தட்டோண்மைந்தர்
புனைநறுமலர்மேல்வைத்துப் புகறரு * முன்னற்கேற்பக்
கனைகடலமுதமன்ன கட்டுரையெதிர்கொடுக்கும்
வனைகுழன்மகளிர்கூல மறுகிற்குவிளக்கமாவார். (ஙக)

* உன்னல் - கருத்து.

கலித்துறை.

54. மழைகிடந்துகண் படுநெடுஞ்சுடர்செய்பொன்மாடத்
தெழில்செய்பூங்கொடி நுடங்குதலிருநிலங்குளிரப்
பொழிதரும்பனி நிலாமதிமண்டலம்புகுதாக்
கழிபெருங்குளிர் கொண்டுடனடுக்குதல்கடுக்கும். (௫௨)

55. திங்கள்வாணுதற் றிருவனர்பயிறலிற்சிறந்த
வங்கண்மாடத்தி னெடுங்கொடிவான்முகட்டசைதல்
செங்கையானில மடந்தைசெவ்வாய்ப்பெயர்ச்சிறுவன்
பொங்குமாரழ லுடம்பினைத்தைவரல்போலும். (௫௩)

56. இனையபல்வளங் கெழுதிருக்காளத்தியென்னும்
வினையிறென்னக ருமையொருவிற்றிருந்தருளி
முனிவில்பேரருட் டிறத்தினுன்முத்தொழிலியற்றும்
புனையிளம்பிறைக் கண்ணியஞ்சடைமுடிப்புத்தேள். (௫௪)

57. முன்னோர்ஞான்றறை கடற்படைமுழுமதிக்கவிகை
மன்னுமாபுகழ் யாதவனெனும்பெயர்மன்னன்
றன்னையாட்கொளத் திருவுளங்கொண்டுமென்றடந்தோட்
பொன்னவாஞ்சுணங் கிளமுலைப்பூங்கொடிபுலம்ப. (௫௫)

58. நீற்றுவெண்டிரி புண்டரநிகரில்கண்மணிகண்
மாற்றரும்பர சிவலிங்கந்தன்னுருவயங்கச்
சாற்றரும்விட சங்கமமாகியத்தடந்தோ
ளாற்றன்மன்னனு ராயணவளநகரடைந்தான். (௫௬)

59. அடைந்தபேரருட் குன்றனனகலிருவிசும்பு
தொடர்ந்தமாமணி மாடத்ததோரணத்தெருவி
னுடங்குநுண்ணிடை மகளிர்நாணருங்கடிநூறி
மடங்கலேறெனச் சென்றனன்கண்டவர்மருள. (௫௭)

60. இலங்குபன்மணி மேகலைவளையுடனிழந்து
பொலஞ்சுணங்கலர் கொம்மையம்புணர்முலைபசந்த
கலங்கொள்கொம்பனு ரஞ்சனக்கண்மலர்பரப்பிச்
சிலம்பினெண்மணி பொருதுகக்கடைதொறுஞ்செறிந்தார். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

61. தன்றிருவுருவந்திரிந்துமாநிலத்திற் றனிவிளையாடுபுகுன்றங், கொன்றவைந்நுதிவேற்பூத்தலைச்சேவற் கொடிவலனுயர்த்தசெ வ்வேளோ, வன்றிகல்லன்பர்க்கருளியகடல்சூ ழகனிலத்தடை ந்தசிற்றிளமான், கன்றெறுகெணிச்சிக்கூர்ம்படையெடுத்த கண் ணுதற்கடவுளோவென்பார். (௫௯)

62. விரிசுடர்ச்செக்கர்வானிறஞ்சமழ்ப்ப விளங்குகற்றேய்த்தழுந்தாணை, சுரிவளைத்தடக்கைத்திருமறுமார்பன் றுகிலினைக்கடக்குமாலென்பார், பொருமதக்களிற்றின்பிறைமருப்பீர்ந்து புனைந்தசெந்துகிர்த்திரள்குமிழின், றிருவடிநிலைதொட்டறைகழலார்ப்பச் செல்லுதனமர்க்கரிதென்பார். (௪0)

63. வினையடர்நீறுபூத்தவொண்ணுதலும் விரிசடைக்கடவுள்கண்டந்த, புனைமணித்தாளமிடையிடுஉக்கோத்துப் பொலிவடந்துயல்வருமார்புஞ், சினைமலர்தொடுத்தகண்ணிசூழ்ந்தியாத்துச் செவிமிசைதாழ்ந்தகுஞ்சியுநங், கனவினுளேனுமின்னுமோர்நாளிற் காண்டரப்பெறுவமோவென்பார். (௪௧)

64. மெல்லிளம்பிணையின்செவியெழில்கடந்த வெள்ளிலையடுக்கிடக்கையும், வில்லுமிழ்பசும்பொற்றகடுகொண்டியாத்து விளங்குபொற்கொடிப்பிரம்பேனை, யல்லியங்கமலக்கையினிற்பிடித்த வழகுமீத்துகில்கிடந்தசையும், கல்லுறழ்தடந்தோளழகுநங்கண்கள் கருத்தொடுகவர்ந்தனவென்பார். (௪௨)

65. ஊ * ரலரெடுப்பக்கலையொடுபொலஞ்செ யொளிவளைகவர்ந்துமாமுலைக்கட்,0 பீரலர்வித்துமணிநெடுந்தெருவிற் பெயர்ந்தெமதுளத்தொடுஞ்செல்லு, மீரமின்மனத்திம்மாயசங்கமனை யெதிர்ப்படினெறிபெருந்திரைய, வார்கலியுலக மனைத்தையுமயக்குமனங்கனுமயங்குமற்றென்பார். (௪௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

66. இன்னனகிளந்துகாமத் தெரியகமகளிர்நிற்ப
முன்னவன்செல்லுமாங்கண் முழவுத்தோள்யாதவற்குப்
பொன்னியல்கலந்திருத்தும் பொற்கொடியிறைவன்றாளின்
மன்னுமன்புருவமாய மடவரலெதிர்ப்பட்டாளால். (௪௪)

67. எதிர்தருமடந்தையைய னிணையடிக்கமலப்போதின்
மதியிளம்பிளவினுக்கு வண்ணத்தினுமொப்பப்
புதையிருண்மலமகற்றும் பொடியணிநுதலுரிஞ்சத்
ததைமலர்க்கொடிநிலத்திற் றாழ்ந்தெனவிறைஞ்சிநின்றாள். (௪௫)

68. எரிபடு † மிழுதின்றன்மை யெய்தியமனத்தினோடு
திருமுகமினிதலர்ந்து செறிதொடிக்காந்தள்கூப்பி
யருவினைத்தொடரறுத்த வடிகளும்மடிகள்கண்டு
பெரிதுமிவ்வுடம்பெடுத்துப் பெறுபயன்பெற்றேனென்றாள். ()

* அலர்-பலரறிபழிச்சொல். 0 பீர்-வேறுபடுநிறம். † இழுது-நெய்.

69. ஐயனின்கருணைதன்னு லடிச்சியேன்பொருட்டிரங்கிச்
செய்யதாமரைமருட்டுந் திருவடித்தலங்களேவப்
பையவென்மனைக்கட்போந்து பரிகலச்சேடமீந்தென்
வெய்யவல்வினையறுத்து விடுகெனமறுத்துந்தாழ்ந்தாள். (சஎ)

70. அண்ணலுமருளினோக்கி யன்பொருவடிவெடுத்து
நண்ணியதென்னநின்ற நாமவேற்றடங்கணல்லாய்
கண்ணுதலடியர்க்கன்பர்க் காண்டிடினின்னொப்பாரின்
றெண்ணுதனினக்குரைப்ப தொன்றுளதென்றுசொன்னான். ()

71. மற்றதையையசெவ்வாய் மலர்ந்தருள்செய்கவென்னப்
பொற்றொடிமயிலேகாமன் போரினுக்குடைந்தயானின்
சிற்றிடைமெலியவீங்குந் திரண்முலையரணஞ்சார்ந்து
சற்றுமஞ்சாதிருப்பத் தருதியேல்வருவலென்றான். (சகூ)

72. என்றலுமுவகைமீதூர்ந் திளநிலாவெறிப்பநக்குப்
பொன்றுதலியல்பிற்றுமிப் *பொள்ளல்யாக்கையினைத்தோய்தற்
குன்றிருவுளத்திற்கொண்ட துகம்பலகழியயான்செய்
குன்றலிறவப்பேறன்றோ குறித்தவாறுகவென்றாள். (ரு0)

73. இசைந்தவன்முனைவன்றன்னை யில்வயிற்கொண்டுபுக்குப்
பசும்பொனின்கரகநீரிற் பாதபங்கயம்விளக்கி
0 யொசிந்தநுண்ணிடைமடந்தை யுயர்தவிசிருத்திநெஞ்சங்
கசிந்துநல்லமுதுபொன்னங் கலத்தினுளருத்தினாள். (ருக)

74. அருத்தியபின்செஞ்சாந்த மாகமுற்றணிந்துபாகுங்
கருப்புரச்சுண்ணந்தீற்று காமர்வெள்ளிலையுஞ்செந்தா
மரைத்திருமுகத்தினல்க மாசிலான்கவுளடுத்து
விருப்புடனிருந்து † காமம் வெளிப்படுகுறிகள்செய்தான். ()

75. பெண்ணமுதினுக்குக்காமம் பெருகியகுறிப்புநோக்கிக்
கண்ணுதல்கரந்தகள்வன் கதித்திறுமாந்துவிம்மி
‡ மண்ணியமணிப்பூண்டாங்கும் வனமுலைநெருங்கப்புல்லி
யெண்ணருங்காமவெள்ளத் திடையவட்படிவித்தானால். (ருங)

---

* பொள்ளல்-பொத்தல். 0 ஒசிதல்-துவளல்.

† பெருங்கருணைப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான் விடசங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு ஈண்டுப்புரிந்த இத்திருவிளையாடல் இம்மங்கையினது அன்பையும், சீகாளத்தியின் சிறப்பையும், விளக்குதற்பொருட்டு நடித்துக்காட்டியதொரு நாடகமாமெனத்தெளிக. ‡ மண்ணுதல்-கழுவல்.

76. மாதர்மென்கொம்பரன்னாள் மாயசங்கமன்வலைப்பட்
டியாதவன்கடிநகர்க்குற் றேவலைமறந்திருப்பத்
தீதில்செங்கோனடாத்துந் திங்கள்வெண் கவிகைவேந்தன்
கோதிலின்னமுதமுண்ணக் குளிர்புனலாடிப்புக்கான். (ருச)

77. புனிதவெண்ணீறுசாத்திப் புரந்தரன்றிக்குநோக்கி
மனனமர்ந்திருந்து * தாலம் வைப்பவளின்மைகேட்டுக்
கனல்படக்கண்சிவந்து கைபிணைத்தருகுநின்றோர்க்
கனையவட்டருதிரென்று றூழற்கடவுளொத்தான். (ருரு)

78. வெந்திறற்சீயமன்னான் வெருவருமாற்றங்கேட்டோர்
சிந்தையிற்கடிதுசென்று சினத்தொடுகழறிக்கூவக்
கொந்தழலுருமுவீழ்ந்த குருமணிச்சுடிகைப்பாம்பிற்
பைந்தொடிமனந்துண்ணென்று பனித்துடலுடனெழுந்தாள்()

79. வானிறக்கலிங்க 0 மற்ற மறைக்குமாத்திரையுடுத்து
நீனிறப்புயன்மென்கூந்தன் ஞெரேலெனச்செருகிச்செவ்வாய்
தானையிற்றுடைத்திட்டைய தணத்தலென்றிறைக்குரைத்து
மீனெனப்பிறழுங்கண்ணாள் விரைவினிற்புறத்துப்போந்து. ()

80. வெளிப்படுவெளிப்படென்று வெருவரமுடுகிநின்று
விளிப்பவர்தாழ்த்தற்கொத்த மென்மொழிபலவுங்கூறிக்
களத்திருண்மறைத்துவந்த கள்வன்மாட்டெழுந்தவன்பு
மளப்பருஞ்செல்வன்றன்மாட் டச்சமுமனத்தையீர்ப்ப.(ருஅ)

81. செயலையந்தளிர்கவற்றுஞ் சீறடிச்சிலம்பரற்ற
† வுயவுநுண்ணிடைநடுங்க வொளியுமிழொருகாழ்முத்தந்
துயல்வருகுவவுக்கொங்கை துளும்பவாணுதல்வியர்ப்பக்
கயல்பொருகண்டுளிப்பக் கடிதடிபெயர்த்துச்சென்றாள். (ருகூ)

82. யாமினிதிருந்துவாழு மிருங்குழல்களையப்பட்டுப்
போமினியென்றுநெஞ்சம் புழுங்குபுகலுழ்தல்போலக்
காமரம்பயில்சுரும்பு ‡ கதுப்பெழுந்தார்ப்பப்போகிப்
பூமகணிலைஇயகோயிற் புக்குமன்னவன்முன்னின்றாள். (சூ0)

83. நிற்றலுமரசர்கோமா னெருப்பெழவிழித்துநோக்கிச்
செற்றிவடன்னையின்னே தேமலரொடுமுடித்த
கற்றையங்குழலைநீவிர் களைவித்துவிடுகென்றேவ
மற்றருதடந்தோண்மைந்தர் வார்குழல்களைவித்தாரால். (சூக)

---

* தாலம்-உண்கலம். 0 அற்றம்-இரகசியம்.
† உயவு-வருத்தம். ‡ கதுப்பு-பெண்மயிர்.

84. கடைகுழைந்திருண்டு * நெய்த்துக் கார்க்கரும்புயலைநிலச்
சுடர்கெழுமணியைத்தேன்வாய்த் தும்பியைச்சைவலத்தை
மடிதிரையறலைவென்று மலரொடுபழகிநீண்டு
மிடைகுழலிழந்துபீலி வீழ்த்தியமஞ்ஞையொத்தாள். (சூஉ)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

85. கண்ணீரொழுக்கிக் கதிர்மாமுலைமலைக்குத்
தெண்ணீரருவியாச் செவ்வாய்மலர்திறந்து
பெண்ணாரமுதம் பெரிதழுதுகோமறுகிற்
பண்ணார்மொழியார் பலரிரங்கச்சென்றனளால். (சூரு)

86. கண்டார்களந்தோ கலந்திருத்தாத்தப்பிற்கே
யொண்டாதவிழ்மலர்த்தா ரோதிமழிப்பித்தான்
விண்டார்மருங்கறுத்த வேல்வேந்தன்வேறுமிகை
யுண்டாயினெவ்வா றுறுக்குமோவென்பாரும். (சூச)

87. பூந்துகிலாற்பொன்னாற் பொதியின்மலைப்பிறந்த
சாந்தத்தாற்பன்மணியாற் சாலப்புனைந்தாலு
மேந்திழையார்தங்க ளெழிலெலாநெய்த்திருண்ட
கூந்தலானின்றேற் குறையுங்காணென்பாரும். (சூரு)

88. பெரு 0 மஞ்சிகனுக்கோ பெய்தொடிதன்கூந்தற்
கருமஞ்செறிதருவான் கையெழுந்ததோவென்பா
ரரசன்பணித்தவா றறல்லதேயேனு
மொருவுந்திறமே துலகத்தார்க்கென்பாரும். (சூசா)

89. ஓவாவறுமை யுழந்தாலுமற்றொருவ
ரேவாதுயிர்வாழ் திருத்தலேநன்றுகுந்
† தாவாதசெல்வந் தருமேனுங்குற்றேவ
லாவாகொடிதுகொடி தென்பாருமாயினர். (சூஎ)

90. இன்னவகையே யிருமருங்கினுள்ளோருஞ்
சொன்னமொழியனைத்துந் துன்பத்தழன்மூட்ட
நன்னுதல்போய்த்தன்னில்ல நண்ணிப்பிறைதுறந்த
சென்னியிறைவன் றிருவடியில்வீழ்ந்தழுதாள். (சூஅ)

91. கின்னரரும்விஞ்சையருங் கேட்டுமனமுருகி
யின்னிசையாழ்கைசோர வேழிசைநூனரதன்யாழ்
தன்னிசைபோய்வாயடைப்பத் தாங்கரியதுன்பத்தான்
மின்னனையாள்செங்கனிவாய் விட்டுப்புலம்பினாள். (சூசா)

* நெய்த்தல்-செழித்தல். 0 மஞ்சிகன்-நாவிதன். † தாவாமை-அழியாமை.

92. கொந்தார்மல * ரூழ்த்த கொம்பிற்புரள்வாளை
நந்தாமறைப்பொருளா நம்பெருமானன்னுதால்
சிந்தாகுலமொழிதி யென்றெடுத்துச்சென்னிமே
லந்தாமரைபோலு மங்கைத்தலம்வைத்தான். (எ0)

கலிவிருத்தம்.

93. வைத்தாங்கிறைகைக்கங்கண வடிவாய்மறையரவ
முத்தாந்திருநகையாண்முக முழுமாமதியென்னப்
0 பைத்தோங்கியவாய்விண்டழல் படுநஞ்சொழுக்கியதே
யொத்தீர்ங்குழல்வளர்தந்திவ் வுலகத்தவர்மருள. (எக)

94. கனல்வெஞ்சுரனிடைவந்தெழு கார்காணமயிலெனவுந்
தினமும்பசிசுடநொந்தொரு தினமுண்பவரெனவும்
புனையுந்தொடர்பினினுண்ணிய பொருள்கண்டவரெனவும்
வனைமென்குழலுவகைக்கடல் வாய்மூழ்கினளன்றே. (எஉ)

95. ஐயன்றிருவடிதாழ்ந்தவ னருள்பெற்றுடன்மீளா
வெய்வெங்கணைவிழிமாமயி லிறைமுன்புகுமளவின்
மையுண்கணிகுழனுவிதன் வாங்கிற்றிலனென்னு
செய்யுண்டெழுதீயிற்சின நீடத்துடியிடையாள். (எ௩)

96. ஒன்னார்மணிமகுடத்திர ளுழுபொற்கழலுரவோ
யுன்னுணைகடப்பார்களு முலகத்தினிலுளரோ
முன்னாள்களில்யானுற்றிய முதிர்மாதவவசத்தா
லிந்நாளெனதில்லத்துறை யீறில்லவனடியான். (எச)

97. அருளான்மலரங்கைத்தல மளியன்றலைவைப்ப
விருளார்குழலிதுபெற்றன னென்னக்களைசுளியும்
வளாமால்களிறுடையாதவ மன்னன்றிருவுள்ள
மெரிபோற்கிளர்சினநீத்துட † னிறும்பூதடைந்ததுவே. (எ௫)

98. ‡ துனைவிற்பலரொடுபோய்மலர் துன்றுங்குழன்மடமான்
மனைபுக்கடியவர்கற்பக மாருவருண்மேகம்
வினையிற்றவர்நெஞ்சத்தொளிர் வீயாமணிதீபந்
தனதற்புதவுருநோக்கலுந் தாழாதடிதாழ்ந்தான். (எ௬)

மேற்படி வேறு.

99. எழுந்துகைதொழு தீர்மலர்க்குஞ்சிமேற்
றழங்குபொற்கழற் றூமலர்சூடியா
னுழந்தமாதவ முன்னையிங்குய்த்ததென்
றழிந்தபேரன்பி னுற்றப்பழிச்சினன். (எஎ)

* ஊழ்த்தல்-உதிர்த்தல். 0 பைத்து-எஞ்புழித்துச்சாரியை.
† இறும்பூது-அதிசயம். ‡ துனைவு விரைவு.

100. விருப்பினேத்தி விளங்கருட்குன்றநீ
யிருப்பநோற்றநா டெத்திசைததெந்நில
வனைப்புநீபுகு மாதவமாற்றிய
துனைத்தியென்ன வுனைதரன்மேயினுன். (எஅ)

101. ஞாலமெங்கு நடந்துநளிர்மதிக்
கோலவார்சடைக் கொன்றையங்கண்ணியோ
னேலவார்குழ லேந்திழைதன்னெடுஞ்
சாலவாழுந் தலந்தொறும்வைகுவேம். (எகூ)

102. கறங்குதெண்டிரைக் கண்ணகன்ஞாலத்துச்
சிறந்ததண்ணறன் றென்கயிலாயமென்
றறிந்தநல்லவர் வாய்க்கேட்டடைந்தன
மறங்கொள்வேலவம் மாதலங்காணவே. (அ0)

103. ஆயிடைக்கடு மாமிடற்றுரழற்
சேயவார்சடைத் தேவர்பிராற்கமர்
கோயிலின்மைகண் டுள்ளங்கொதித்துவெந்
தீயிடைப்படு சிற்றுயிராயினேம். (அக)

104. உலகமெல்லா முடையாய்க்கிருப்பவோ
ரிலகுகோயி லெடுப்பவரில்லையோ
தலைவவென்றவன் றுண்முதலேந்தியிந்
நிலைமைநின்பா னிகழ்த்தியவந்தனம். (அஉ)

105. நீயலாம னிமிர்சடையெம்பிரான்
கோயில்செய்பவ ரில்லெனக்கூறினுன்
றீயபாம்பணி யுஞ்சிறுதிங்களுந்
தூயநீர்ச்சடை யுந்துறந்தெய்தினேன். (அங)

106. சொன்னவாசகங் கேட்டுச்சுடர்செய்வேன்
மன்னர்கோமகன் வார்குழல்பெற்றவப்
பொன்னுலாவும் புணர்முலைப்பூங்கொடி
யென்னமாமகிழ் வெய்தினன்கூறுவான். (அச)

107. தீயனேனைத் திருவுளத்தெண்ணிநீ
வாய்மலர்ந்ததென் மாதவமாதலாற்
றூயநின்னருட் சொல்வழிநிற்பதே
நாயினேற்கு நலமெனக்கூறியே. (அரு)

108. கொன்றையஞ்சடைக் கூத்தப்பிரானமர்
தென்றிசைக்கயி லாயச்சிறப்பெலா
மின்றெனக்கு மனங்கொளவெம்பிரான்
மன்றநன்று வகுத்துனாயென்றனன். (அசு)

109. என்றசொல்லினைக்கேட்டலுமீறிலான்
பொன்றலில்கயி லாயப்புராணத்தை
வென்றிவேலவ வேட்டனையாயிடி
னன்றுசொல்லுது நாமெனச்சொல்லுவான். (அஎ)

110. மாசில்காட்சி வசிட்டனகத்தியன்
வாசமாமலர் வந்தோன்சிலந்திபாம்
பாசில்யானை புளிந்தனருட்சிவ
கோசன்கிரன் குவலேக்கருங்கணர். (அஅ)

111. ஆதியாக வளவிலருண்டவன்
டீதுதீர்த்தவ ரவ்வத்திருக்கதை
யோதவேண்டி லுகம்பலசெல்லுமக்
காதையுட்சில காவலகூறுவேம். (அகூ)

112. என்றுசங்கம வேடத்தினெம்பிரா
னன்றுகூறின ன்னவன்சொற்படி
யின்றியானு மிசைக்கலுற்றேன்வினை
சொன்றநல்லவர் கொள்பவென்றெண்ணியே. (கூ0)

விடசங்கமச்சருக்க முற்றிற்று.

மூன்றாவது

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

113. திங்களங்கண்ணிவேய்ந்த செஞ்சடைக்கருமிடற்றுச்
சங்கரன்றேவர்தம்முட் டலைவனுமாறுபோல
வங்கண்மாஞாலத்தண்ண லரும்பெறல்வீடளிப்பத்
தங்கியதலங்கடம்முட் காளத்திதலைமைத்தாமால். (க)

114. கருமிடற்றிறைவன்வாழுங் காளத்திபிறவியென்னும்
பெருமதக்களிற்றினுக்குப் பிறையெயிற்றரிமானேறு
பொருவறுமுத்தியென்னும் புணர்முலைத்திருமகட்கு
விரைவிரிகமலச்செங்கேழ் மென்மலர்க்கோயிலாமால். (உ)

115. மதிதவழ்நீலக்குன்றும் வான்றெடுதுர்க்கைவெற்புங்
கதிர்முலையாக்கவின்ற காளத்தியணங்கைச்செம்பொற்
றிதலையங்குவவுக்கொங்கைச் சேயிழையுமைமிற்சாலப்
புதுமதியிலைத்தசென்னிப் புங்கவன்வேட்குமன்றே. (ங)

116. அருமறைநவின்றநாவி னந்தணரிளையர்மூத்தோர்
திருநுதன்மகளிர்தீம்பாற் † செருத்தலான்படிமத்தோர்க
ளிருமுதுகுரவர்தீத்தோ ரொன்றிவர்முதலினோரை
வெருவரக்கொன்றவர்க்கும் வீட்டுலகளிக்குமம்மா. (ச)

117. தவழ்வன்நடப்பபறப்ப தத்துவபறப்பநீர்வாழ்
விவையெலாமங்கண்முக்க ணிறைவனுருவமாகு
* மவலுறுபுனல்களெல்லா மகவிருவிசும்பிற்றீர்த்தஞ்
சிவபுரமுலகின்மற்றத் திருத்தலமாகுமாதோ. (ரு)

118. பிறந்தவர்க்காரூர்காணப் பெற்றவர்தமக்குத்தில்லை
யிறந்தவர்தமக்குக்காசி யெவ்விடத்தேனுநின்று
மறந்திலர்நினைத்தவர்க்கு வான்றருமருணையாகுஞ்
சிறந்திறைவீற்றிருக்குந் தெனுதுபொற்கைலைக்குன்றே. (சு)

119. ஏனையதலங்கடோறு மிருபிறப்பாளர்கொள்ள
வானுயர்பசும்பொற்குப்பை வழங்கலுந்திருக்காளத்தி
மீனுயிர்கவருந்தூண்டில் வேட்டுவன்றனக்கோருசி
தானுதவுதலுமொப்பாச் சாற்றுவரறிந்தநல்லோர். (எ)

120. கருமிடற்றிறைவன்வாழுங் காளத்தியின்பேர்கொண்ட
வொருவனைவிளிக்குங்காலவ் வொப்பில்பேர்செப்புவோரும்
பரிதிவெங்கதிர்கடோய்நுண் பனியெனப்பாவகோடி
யிரிதரத்துரப்பரென்று லெத்தலமதற்கொப்பம்மா. (அ)

மேற்படி - வேறு.

121. யாவனொருவன்விளையாட்டி னிடத்தாயினுந்தென்கைலைக்குப்
போவனென்றேரடியிடுவா னவன்றன்கழற்காற்பூங்கமலந்
தேவர்மகுடநிரையுரிஞ்சத் திகழ்வனென்றான்மனமொத்துத்
தாவில்கைலைக்கேகுவார் தம்பேறியாவர்சாற்றுவார். (கூ)

மேற்படி வேறு.

122. மற்றொருதலத்திற்பன்னூண் மரபுளிநோற்றுநெஞ்சஞ்
செற்றுறைதலுங்காளத்தித் திருநகரதனுளோர்நாட்
பொற்றொடிமகளிரென்றேட் புணர்ந்துறைதலுமொப்பென்ப
கற்றவரிது * பட்டாங்கு கட்டுரையன்றுவேந்தே. (௧0)

123. கடவுண்மாதிருக்காளத்தி கயாரணியப்பேர்க்காடாய்
நெடுநிலவரைப்பின்மிக்க ※ நேமியங்கடிரத்தி
யொடுபெயரிய † காடாதி யொப்புமைக்குடையவோங்கு
மடலரிமானேடொப்பா யாரதன்சிறப்புச்சொல்வார். (கக)

124. ஒளிர்மலரசோகந்தேமா வுயர்சினைத் o தமாலங்கோளி
சுளையகமுட்புறக்காய் தூங்குகோட்டுயர்வருக்கை
வளரகில்சண்பகம் * யா மணங்கமழாரந்தேக்கு
கிளைமுதலியதுவன்றிக் கெடலருங்குளிர்கொண்டன்றே. (கஉ)

---

† செருத்தல் - பசுவின்மடி * அவல் - குளம் - சிறுபள்ளம்.
* பட்டாங்கு - உறுதிமொழி ※ நேமியங்கடறு - நைமிசாரணியம். † இரத்திக்காடு - வதிரிகாச்சிரமம் o தமாலம் - பச்சிலைமரம். * யா - ஓர்மரம்.

125. முடங்குளையரிமாவெண்கான் முழுவவிச்சரபமாமான்
கடம்படுகவுட்கூர்ங்கோட்டுக் களிறுவல்லுளியங்கேழல்
கொடுஞ்சினப்பிறையுகிர்த்தாட் கொடுவரிவேங்கையாதி
மிடைந்துவில்லுழந்துண்வாழ்க்கை வேட்டுவக்குடியுடைத்தே. (௧௩)

126: பூநின்றுபுவனமாக்கும் புங்கவன்புகழிக்காட்டிற்
றீநின்றுசுடவெடித்த சேண்டொடுநெடியவேயின்
வாய்நின்றுதெறித்தமுத்தம் வான்பதிந்தவற்றையன்றே
மீநின்றுவிளங்குமீனென் றுலகெலாம்விளம்புமன்றே (௧௪)

127. திங்கடன்னருகுமீக்கட் சென்றிடப்பிறையெயிற்று
மங்குலினிறத்துப்பன்றி மண்கிளைத்தடியினிற்பப்
பொங்கொளிவிரிக்குஞ்சோதிப் புதுமரனிற்றன்மாலும்
பங்கயத்தவனுந்தேடப் படுதழற்பிழம்பையொக்கும். (௧௫)

மேற்படி வேறு.

128. மழைசூழ்சோதிமரந்தனது மருங்கின்விலகிப்பிடைவிட்ட
தழைசூழ்கொம்பொன்றனையபுனைத்தடங்கொம்பொன்றன்மிசைக்கிட
ப்பக், கழைசூழ்பொதும்பரிடைநிற்றல்களிற்றினுரி போர்த்தவன்றி
ருமா, விழைசூழ்கையின் மிசைத்தன்கையேற்றிநின்றாற்போலுமால்.

மேற்படி வேறு.

129. இருள்படத்தழைந்தவேயி னிடைப்படர்சோதிவல்லி
பொருவளிக்கசைந்துமெல்லென் புதுத்தழைபெயருந்தோறும்
விரிகதிர்பரப்பித்தோன்றி மிடைதழைமறையுந்தோற்றம்
டெருகொளிமின்னுமின்னிப் பெயன்மழைமறைதல்போலும். (௧௭)

130. கோணின்றநிலையைமுட்டிக் குனிந்தொருபசியவேய்தன்
றுணின்றநிலையைத்தொட்டுத் தலையிற்றேனொழுகநிற்றல்
சேணின்றவில்லெடுத்துத் தேவர்கோனரிதுபெற்ற
நாணொன்றுகொளீஇநிலத்தி னட்டுவைத்தனையதம்மா. (௧௮)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

131. முருகுவிரிமலர்க்கொடிகண் மூங்கின்மிசைப்பதிந்துபோய்ப்
பொருவரியதுறக்கத்துப் புகுந்துவளர்கற்பகமா
மரமுழுதும்படர்ந்துலவும் வளர்மதியின்மேலாய
பெரியவனாயடைந்தொழுகப் பெறிற்றுறக்கம்புகலரிதோ. (௧௯)

132. மரகதநன்மணிக்கதிரின் வளர்டசும்புற்கொடிமேய்ந்து
திரைபொருநீர்க்கரன்யாற்றுத் திம்புனலுண்டாமாக்க
ளரிமணல்பாயிளம்புன்கி னணிநிழற்கீழ்வாய்குதட்டிப்
பொரியனையபூவுதிர்ந்து புறம்புதையக்கிடக்குமால். (௨0)

133. மணிமலர்கள்பலகாயா மருங்குடுத்துச்சினைமுழுது
மணிமலர்கடுணர்சுமந்த வசோகமொன்றுநடுநிற்றல்
பிணியவிழுநறிய * செச்சைப் பிணையரும்தோண்முருகன்
பணியடருநெடுந்தோகைப் பறவைமிசையிருந்தற்றே. (௨௧)

* செச்சைப்பிணையல் -வெட்சிமாலை.

134. அறுபதவண்டினங்குறுகி யறியாதசண்பகங்க
ணறவொழுகவிதழ்விரிய நறுமலர்பூத்துறுதோற்றங்
குறைபெறுநரடைந்தறியாக் குறை 0 யிவறன்மாலையான்
பெறலரியபெருஞ்செல்வம் பெற்றிருத்தல்போலுமால். (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

135. பற்பலவகிலழல் படவெழுந்தவிப்
பொற்பமைவனத்திடைப் புகையுண்டன்றுகொல்
கற்பகப்பொலமலர் கமழ்வதன்றெனி
லெற்படுபொன்னிடத் தியாதுநாற்றமே. (உ௩)

மேற்படி வேறு.

136. தொக்கநன்மரச் சூழலுணிற்குமாற
றக்கமேலவர் தம்முளெவற்றினு
மிக்ககல்வி வெறுக்கையுளொன்றுமின்
மக்கள்போன்மென வற்றன்மரங்களே. (உ௪)

மேற்படி வேறு:

137. வளர்கரிநெடுங்கையால் வானந்தோய்சினை
தளர்வொடுள்வளைந்திடுந் தகைமென்கொம்புகள்
கனிதருகரிகர லீலையாற்கடி
தெளிதினுட்குழைந்திட வியற்கையன்றுகொல். (உ௫)

138. விரிசிறைப்புட்குலம் விருந்துசெய்கலா
திருள்பழங்கரிபொர வுதிர்க்கும்வெள்ளில்க
ளிரவலர்க்கீந்திடா வீகைகொண்டுகொ
லரசர்கள்பெறச்சொரி யறிவிலார்கள்போல். (உ௬)

139. மகவுடலொடுக்கிய வயிற்றுமந்திக
* ளுகண்மலர்க்கொம்பினின் றுருகுந்தேறல்வான்
றிகழ்தருகங்கையுட் டெய்வத்தாமரை
நிகரறுபொலங்கல நிறைக்குமென்பவே. (உ௭)

140. வேய்த்தலைவானரம் வேழம்பக்குலக்
கூத்தரினுடிய கூத்தரம்பையர்
பார்த்தனரவற்றின்மேற் பரிவின்வீசிய
தூத்திரண்மணிவடஞ் சுடருமெங்குமே. (உ௮)

கலித்துறை

141. இன்னவாரண வனத்திடையெம்பிராற்கண்டு
முன்னமைந்தடர் வசிட்டமாமுனிவினையறுத்து
மன்னுநன்கதி யடைந்தமைவகுப்பலென்றெறிநீர்ச்
சென்னியந்தணன் வேந்தனுக்கொருகதைதெரிப்பான். (உ௯)

142. முந்துமாமறை முழுதுணர்வசிட்டமாமுனிதான்
றந்தமைந்தர்க ணூற்றுவர்தாவில்சீர்க் † காதி
மைந்தனுலுயிர் துறத்தலின்மனத்தையுள்ளழுத்தி
யுந்துவெந்துயர்க் கடலகத்துணர்வெலாமுகுத்தே. (௩௰)

0 இவறல் - உலோபம் * உகளுதல் - பாய்தல்.

† விசுவாமித்திரமுனிவர் வசிட்டமுனிவர்பால்வைத்த உட்பகையால் ஓரரக்கனைவிடுத்து அவர்புத்திரராகிய சத்திமுனிவர்முதலிய நூற்றுவரையுங்கொன்ற இச்சரித்திரத்தின்விரிவை இலிங்கபுராணம் காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றுட்காண்க.

143. மருளுநெஞ்சமுந் தானுமோர்வான்றொடுகுடுமி
வரையிலேறிநின் றெய்யெனவிழுந்தனன்மண்ணி
லரிதுபெற்றதம் முடம்பின்மேல்வெறுப்புடையவரு
மொருவவல்லரோ மக்கண்மேலுற்றதோர்வேட்கை. (௩௧)

144. வீழும்வேலையின் மணிகொழித்தெறிதிரைவேலை
சூழுமாநில மடந்தைதன்றுணைக்கையாலேந்தி
யாழு * மாரஞர்க் கடலினின்றகற்றுநற்கேள்வித்
தாழும்வார்சடை முனிவரநினக்கிதுதகவோ. (௩௨)

145. மலையிலேறிமண் வீழ்தரின்மாளுமோதுன்பங்
கலைகுறைந்தவெண் மதிமுடிக்கடுக்கையங்கண்ணித்
தலைவனாருள் பெறுதியேற்றன்பழுந்தணப்பை
தொலைவின்முத்தியும் பெறுகுவையாதலாற்றூயோய். (௩௩)

146. அடியர்வேண்டிய வேண்டியாங்கருளிருண்மிடற்றுக்
கடிகொள்கொன்றையஞ் செஞ்சடைக்கடவுளைநோக்கி
யொடிவின்மாதவஞ் செய்தியென்றுரைத்தனன்முனிவ
னெடியவெந்துய ரளக்கரினீந்திநன்றென்றான். (௩௪)

147. கண்ணகன்கட லுடைப்பெருநிலத்திடைக்கவின்ற
புண்ணியத்திரு வனத்தினுண்மேலெனப்புகன்றே
தண்ணென்மென்புனல் வேட்டெழுகலையெனத்தரியா
னண்ணலங்களிற் றடவியையடைந்தனனன்றே. (௩௫)

148. அடைந்தமாமுனி சிறந்துழியகனமர்ந்திருந்து
கடும்புலப்பகை யைந்தையுங்கொன்றுபூங்கடுக்கை
மிடைந்தசெஞ்சடை யந்தணன்றிருவடிவிடாது
தொடர்ந்தநெஞ்சின னாகியூண்யாவதுந்துறந்து. (௩௬)

149. கனலிவெங்கதிர் பெருமழைகுளிர்பனிகடுங்கால்
வனவிலங்கென விவற்றினால்வருந்துயர்சிறிது
நினைதலின்றிமுச் சவித்தசைவகன்றுபன்னெடுநாள்
வினைகெடுந்தவ முழந்தனன்யாவரும்வியப்ப. (௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

150. சொன்னவிவ்வகையினோற்குந் தூயவற்கருளல்வேண்டி
முன்னவன்பணிப்பெருந்தோண் முத்துறழ்முறுவற்செவ்வா
யன்னமுங்குடவயிற்றி னைந்துகைக்களிற்றுக்கன்றும்
பன்னிருதடந்தோட்சேயும் பரிசனகணமுமின்றி. (௩௮)

151. அருமணிச்சுடிகையைவா யாடரவுருவத்தோடு
பரசிவலிங்கமாகிப் படுபுனலிறைவன்றிக்குத்
திருமுகமாயகத்துத் திமிரமுங்கெடவிளங்கி
விரிசுடர்க்கனலிதன்முன் மின்மினியாகநின்றான். (௩௯)

* ஆரஞர் - அருந்துயர்.

152. கண்ணுதலண்ணனிற்பக் காண்டரலோடுநெஞ்சந்
துண்ணெனநடுநடுங்கித் தொகுமயிர்சிலிர்த்தெழுந்து
மண்ணிடைவளிபெயர்த்த மரமெனத்தாழ்ந்துமுக்கட்
பண்ணவனெழுகவென்னப் பயமொரீஇயெழுந்துநின்று. (சO)

153. கையிணைபுச்சிக்கூப்பிக் கண்களினருவிபாய
வெய்யசெந்தழலிற்பட்ட மெழுகெனவுருகநெஞ்சம்
பொய்யில்வாய்குழறக்கொன்றைப் பொலமலர்க்கண்ணிவேய்ந்த
செய்யவார்சடிலமுக்கட் செல்வனைப்பழிச்சலுற்றான். (சக)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

154. இம்மாநிலத்தோர்நின்னை யுவைத்தெண்ணப்பட்டதிருமாலுஞ்
செம்மாமலரினரசிருக்குந் தேவுமறியப்படாயென்று
லம்மாபிறவிநெடுங்கடல்வா * யலமந்தறிவுகெடுத்துழலு
மெம்மாலறிதற்கெளியாயோ வெரியோடாடும்பெரியோயே. (சஉ)

155. எல்லாக்கலைக்குமுதலாகி யாவுந்தரித்தும்பொய்ப்பொருண்மை
புல்லாப்பொருளின்கருமறைக்கும புகழ்தற்கெளியையல்லையென்றாற்
கல்லாக்கழிமாமடனுடையேங் கண்டாங்குனாக்குஞ்சிறுபுன்மைச்
சொல்லாற்புகழ்தற்கெளியாயோ துறந்தோருளத்திற்சிறந்தோயே. ()

156. உடம்புமுதலாந்தொடர்பனைத்து மொழித்துப்புலன்கள்கரந்துமன
மடங்கியருநோன்புழந்தவர்க்கு மடைதற்கரியையென்றக்கா
லொடுங்கலில்லாவவாக்கடலு ளுய்க்கும்புலத்துக்காட்பட்டேந்
தொடர்ந்துபெறுதற்கெளியாயோ தொலையாக்கயிலைமலையோயே. ()

கலிவிருத்தம்.

157. எனப்பழிச்ச விறைவன்கருணைகூர்ந்
துனக்குவேண்டிற் றுதவுதுஞ்சொல்கென
மனத்தடக்கரு மாமகிழ்வெய்தினன்
சினக்களிற்றுரிச் செம்மற்குனாசெய்வான், (சரு)

158. பத்தி O நாறரும் பாறைமனத்தென்மேல்
வைத்தபேரரு லாலெளிவந்தவிவ்
வித்தகத்திரு மேனியொடென் றுநீ
யித்தலத்தி லிருப்பதுவேண்டினேன். (சசு)

159. தேங்குபேரருட் செல்வவதான் றுநீ
யோங்குதத்துவ முள்ளவெலாங்கடந்
தாங்குநின்ற வசைவிலிலைமைகாண்
வீங்குஞானமும் வேட்டனனென்றனன். (சஎ)

160. அண்ணலவ்வுரை கேட்டலுமன்பநீ
யெண்ணியாங்கர் கெனவங்கிருந்துபின்
விண்ணுயர்ந்த வியன்சிலையாலடித்
தெண்ணிலாச்சடைத் தென்றிசைமூர்த்தியாய், (சஅ)

* அலமரல் - சுழலல் O நாறுதல் - தோற்றல்.

161. வீற்றிருந்த விரைமலர்தூயடி
போற்றிநின்ற புனிதமாணுக்கனை
யேற்றனாங்க ரிருத்திமனங்கொளச்
சாற்றரும்பொருள் சாற்றுதன்மேயினன். (சகூ)

162. பிறத்தல்சாதல் பெருகல்சுருங்கலே
அறத்தல்கூட றுயர்தல்களித்தலே
வெறுத்தல்வேண்டல் வெகுளலுவத்தலே
யறத்தலுள்ளன் மயக்கநெறிதலே. (ரு0)

163. இனையபல்குண மின்றியியற்கையாய்
வினையினீங்கி விளங்கியஞானமாய்
நினைவரும்பர மானந்தநித்தமாய்த்
தனையறிந்தவர் தங்கட்கபேதமாய். (ருக)

164. பூவினுண்மணம் போலுலகெங்கணு
மேவிநிற்பினும் வேறுயிர்த்தொகைக்
கோவின்மெய்யு மொழிந்தவுந்தக்கவா
றீவதாயொருங் கியாவுமுணர்வதாய். (ருஉ)

165. ஆதிவேதமுஞ் சொல்லற்கரியதோர்
சோதியாய்மன முந்தொடாராததாய்
மீதுயர்ந்ததன் றன்மையுமெய்தனக்
கேதந்தீர்தன திச்சையினுயதம். (ருந)

166. * மாயைமூன்றினு மாயிருஞாலமுன்
னுயதத்துவ மெல்லாமமைத்தலுந்
தூயசத்தி விளங்கியதொல்லுயிர்க்
கேயுமுத்தி யளிக்குமியற்கையும். (ருச)

167. விரித்துநன்கு விளம்பினன்செஞ்சடைக்
கருத்தனவ்வெலாங் காசின்முனிவனுட்
டரித்துஞான்ந் தலைப்பட்டனுரொலா
மிரித்தெழுந்தபே ரின்பத்தழுந்தினன். (ருரு)

168. தந்தைதாண்மலர் தாழ்ந்துவிடைபெறீஇச்
சிந்தையெண்ணிய தேயத்தடைந்தன
னந்திவானிறத் தண்ணலுமவ்வுழி
வந்தவன்ன வடிவொடுநின்றனன். (ருசு)

மேற்படி வேறு.

169. அப்பொழுதுமைப்பெய ரரிப்பெருநெடுங்கட்
செப்பிளமுலைக்கொடி சிவன்பிரிவுதந்த
வெப்பவிரகத்தழல் வெதுப்பதல்பொருளா
யொப்பிலியிருந்தருளு மொண்கடறடைந்தாள். (ருஎ)

---

* மாயைமூன்றுவன - சுத்தமாயை - அசுத்தமாயை - பிரகிருதிமாயை

170. ஆங்கோதைநீர்விட மயின்றருள்கடுக்கைத்
தேங்கோலதமார்பனொடு சேர்ந்தினிதிருந்தே
ஈங்கோதைநன்கழை செறுத்தொளிருஞானப்
பூங்கோதையென்றிசை போம்பெயர்படைத்தாள். (ருஅ)

171. மழைமதமுகக்குட வயிற்றுமகன்வெஞ்சூர்
வழியறவறுத்தவருண் மைந்தனடல்வீர
னழிவில்வடுகக்கடவு ளையன்விடையண்ணல்
குழுமியவுருத்திரர்கள் கோதில்கணநாதர். (ருக)

172. என்றிவர்களாதியர்கள் யாவருமெழுந்து
துன்றியுமையம்மையொடு சோதியுறைகின்ற
மன்றன்மதயானைவனம் வல்விரைவினெய்திக்
கொன்றைமுடியண்ணலருள் கொண்டினிதிருந்தார். (சு0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

173. விளங்கொளிக்கயிலைக்குன்றம் விரிசடையிறைவன்றன்னைத்
துளங்கலில்குடும்பத்தோடு துறத்தலிற்பயந்தோர்நீத்த
விளஞ்சிறுவனெனக்கலங்கி * யீகையங்குன்றத்தோடு
வளங்கெழுகளிநல்யானை வனம்புகவெழுந்ததன்றே. (சுக)

174. இருணிறவிசும்பியங்கி யெழுந்துதென்றிக்கிற்செல்லும்
பெருகொளிக்கயிலைவெற்பும் பிறங்கியசெம்பொற்குன்றுந்
திரையெறிகட 0 ருங்காற்றின் சேயையுமண்டகோடி
விரல்கொடுதெறிக்குமாற்றல் வீரவாகுவையுமொத்த. (சுஉ)

175. கூற்றுறழ்வெகுளிவேழங் கொண்டுவிண்படருமூழிக்
காற்றெறிசிறைப்பேராற்றற் ※ கண்டபேரண்டப்புட்கள்
போற்றிவாயுவரிசூழ்பூம் † பொழிலெலாமருளவிண்போய்ச்
சாற்றருமலையிரண்டுந் தானமாவனத்தடைந்த. (சுங)

176. தோடவிழ்கடுக்கைவேய்ந்த சுடர்மணிச்சுடிகையைவா
யாடரவுருவத்தண்ணற் கயிந்திரதிசையின்வெள்ளிக்
கோடுயர்வரைநின்றன்று குருமணியருவிசூடி
நீடியகுடுமிமேரு நின்றதங்கதன்வடக்கே. (சுச)

177. அன்றுதொட்டுலகமேத்து மண்ணலங்களிற்றுக்காடு
மன்றறென்கயிலையென்னும் வான்பெயர்பெற்றதம்ம
பொன்றலிலதன்சிறப்புப் பொருபுலனரவவேந்து
நின்றதன்னாயுள்காறு நிகழ்த்தினு ‡ முலத்தற்பாற்றே. (சுரு)

---

* ஏகையங்குன்றம் - பொன்மலை.
0 தாவுமென்பது - தாமெனக்குறைந்து நின்றது.
※ கண்டபேரண்டப்புள் - இருதலைப்பட்சி † பொழில் - உலகம்.
‡ உலத்தல் - ஒழிதல்.

178. வியனிலம்போலவிண்ணும் வெள்ளத்துளழுந்துமஞ்ஞான்
றுயர்தருமண்டகோளத் துறநிமிர்கயிலையென்னும்
பெயருடைப்பரமானந்தப் பெறலருமுத்திவைப்பா
மயலெறிதிருத்தலக்கு மற்றையதலங்களொப்போ. (சசு)

179. ஓவில்சீர்த்தெனாதுவெள்ளி யோங்கலினான்குதிக்கும்
காவதவளவுட்பட்ட கன்மரமுதலாவுள்ள
தாவரமக்களாதி சங்கமமெல்லாமுக்கட்
சேவுயர்கொடியினான்றன் றிருவுருவாகுமன்றே. (சஎ)

180. புலிபுலியதளுடுக்கும் † பொருகரிகரித்தோல்போர்க்கும்
வலியவானேறேறும் வாளராவரவம்பூணு
மெலியமான்மானேந்தும் வெந்திறற்சீயஞ்சீயத்
தலைபுனைதருந்தென்வெள்ளிச் சயிலத்தினிறக்கின்மன்னே (சஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

181. என்றுதென்கயிலைப்பொருப்பின தியல்பனைத்தையுமெம்பிரா
னன்றுகூறலுநெஞ்சுவந்தொளிர் நாமவெள்ளிலைவேனெடுங்
குன்றினோடுறழ்பிறைமருப்புயர் குஞ்சரப்படையாதவன்
மன்றநன்கதையினுமொன்று வழங்குகென்றுவணங்கினான்.(சகூ)

கலிவிருத்தம்.

182. ஆதியங்கயிலையி னடைவுகூறினாந்
தீதில்பொன்முகரியின் செய்திகூறுதும்
யாதவமன்னமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான். (எ0)

தென்கைலாயச்சருக்கமுற்றிற்று.

---

† புலியிறக்கின் புலியதளுடுக்குமெனச் சொன்னயம்பற்றிக் கூறினாரேனும் சிவசாரூபம் பெறுமென்பதே நூலாசிரியர் கருத்தாகலின் சிவபெருமானுக்குரிய பிறசின்னங்களையும் பெறுமெனக்கொள்க. ஏனைக்கரி கரித்தோல்போர்க்கும் என்பதுமுதலியவற்றிற்கும் கருத்து இஃதேபோலும். இரணியனைக்கொன்ற செருக்கால் தேவர்களுக்குக் கலக்கத்தை விளைத்துநின்ற நரசிங்கத்தைக் கிழித்து அதன்றோலைச் சிவபெருமான் போர்த்தனரெனத் தோலையே இலிங்கபுராணமுதலியவற்றுட் கூறியிருத்தலின் சீயத்தலையென்பதனை ஆகுபெயராக்கிச் சீயத்தோலெனப் பொருள்கோடலேசிறப்பு.

நான்காவது

பொன்முகரிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

183. மணிமிடற்றிறைவன் முன்னம் வான்றொடுபனிக்குன்றத்தி
னணிநகைப்பணைப்பெருந்தோ ளம்பலைத்தரிபரந்த
பிணையெழிற்கருங்கட்செவ்வாய்ப் பிறைநுதற்சுணங்குபூத்த
புணர்முலைக்கருமென்கூந்தற் புனிதையைவேட்பவந்தான். (௧)

184. கருடர்கந்திருவர்தாரா கணந்தயித்தியர்கள்விச்சா
தரரிராக்கதரேசித்தர் சாரணரசுரரோகிம்
புருடர்கின்னரரியக்கர் பூதர்வேதாளர்தேவ
ருரகராகாசவாச ரொடுபோகபுவியுளாரே. (௨)

185. விரிசடைமுனிவரீட்டம் வெந்திறற்கணேசவெள்ளந்
திருமறுமார்பத்தண்ண றிசைமுகத்தலைவனின்றே
ரொருவருமொழிந்திராம லொருதனிக்கடவுளோடும்
பரவினர்வந்துவிண்டோய் பனிவரைமருங்கிறுத்தார். (௩)

186. தெய்வதவெள்ளமெல்லாந் திரண்டவட்குழீஇயவாற்றல்
வையகந்தெற்குயர்ந்து வடதலைதாழ்ந்ததாக
மையொளிர்மணிமிடற்று வானவன்கடத்துவந்த
வையனையருகுவாவென் றழைத்தருளுக்களித்தே. (௪)

187. மாநிலஞ்செம்மைத்தாக மாதவநீதெற்கேகி
மேனிமிர்மலயவெற்பின் மேவுதல்வேண்டுமன்றே
ஞானவில்புல்வனாமே நொடிசெலத்தக்கதென்றான்
வானுயர்புகழினானும் வணங்கிவாய்புதைத்துநின்று (௫)

188. திருமறுவணிந்தமார்பன் றிசைமுகன்முதலோர்நிற்பக்
கருணையங்கடலேநாயிற் கடையனேன்றன்பால்வைத்த
வருளினாற்பணித்தவேவ லாற்றவலருளினென்று
விரைமலரடியிற்றாழ்ந்து விடைபெறீஇவிரைந்துசென்றான். (௬)

கலிவிருத்தம்.

189. ஆதாரமெய்ப்பொரு ளறிந்தசிவயோகி
மாதாரவெம்முலை வடுக்கொளகன்மார்பன்
றூதாரவுண்டளிகள் சாதாரிபாடுங்
கேதாரமென்றுபுகழ் கேடில்வரைகண்டான். (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

190. அருந்திறற்பிறவிமாவி றவியுண்டுளிக்கோல்சிந்தும்
பெருஞ்சிலையாகிமுத்திப் பிறைநுதற்றிருமகட்கு
மருங்குநின்றிரட்டும்வெண்சா மரைகளாய்விளங்காநிற்குந்
தரங்கவான்கங்கைசூழ்போந் தனியவிமுத்தங்கண்டான். (௮)

191. இயலியமொன்றனு மத் தியாறுசூழ்முரண்விழிப்பேர்
வியனகர்வடவெழுத்து மெய்களுணடுவுமீறு
முயிர்களுண்முதலயற்றோ டுயிர்த்துமுன்னின்றராமப்
பெயர்நகரொழுவாயான பெரும்பெயர்ப்பதிகள் கண்டான். (௯)

(இதன்பொருள்.) இயல் இயம் ஒன்றன் நாமத்து யாறுசூழ்—அழகுபொருந்திய பலவகைவாத்தியங்களுள் ஓர்வாத்தியத்தின் பெயரையுடைய ஆற்றினாற்சூழப்பட்ட—முரண் விழிப்பேர் வியன் நகர்—மாறுகிய கண்ணின்பெயரைக்கொண்ட பெரிய பட்டணமும்,—வடவெழுத்து மெய்களுள்—கிரந்த பாஷையிலுள்ள முப்பத்தைந்துமெய்களுள்,—நடுவும ஈறும்—(முதற்ககரமுதல் இரண்டாவதுதகரம்வரையுமுள்ள முன்பதினேழுமெய்களும், நான்காவது தகரமுதல் க்ஷகாரம்வரையுமுள்ள பின் பதினேழுமெய்களுநிற்க) நடுநிற்பதாகிய மூன்றாவது தகரமெய்யும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரமெய்யும்,—உயிர்களுள் முதல் அயற்றோடு உயிர்த்து—உயிரெழுத்துகளுள் முதலெழுத்தாகிய—அகாரத்தின் பக்கத்திருக்கின்ற ஆகாரவுயிரோடுசேர்ந்து,—முன்னின்ற ராமப்பெயர் நகர்—முன்னேநிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும்பெயரையுடைய பட்டணமும்,—எழுவாயான பெரும்பெயர்ப்பதிகள் கண்டான்—முதலான கீர்த்திபெற்ற அநேகந் திவ்விய தலங்களை அகத்தியமகாமுனிவர் தரிசித்தனரென்றவாறு.

ஓர்வாத்தியமென்பது - ஈண்டுப்பம்பையென்னும் வாத்தியத்தை - அப்பெயர்கொண்டவாறு பம்பையாறு. முரண் என்றது விருபம்—விழியென்றது அக்ஷம். இப்பெயர்கொண்டபுரம் விருபாக்ஷபுரம் எனவே பம்பையாற்றினாற்சூழப்பட்ட விருபாக்ஷபுரமென்பது பொருளெனக்கொள்க. விருபாக்ஷமென்பது மேனோக்கினகண்.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிற்பதாகிய தகரவொற்றும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும் ஆகாரவுயிருடன்சேர்ந்து முன்னேநிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும்பெயருடைய நகரெனவே - தாக்ஷராமபுரமெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இங்ஙனமே ஒவ்வொருதலத்திற்கும் விசேடணந்தந்து விரிக்கின் வரம்பின்றி வளருமாதலான் எழுவாயான பெரும்பெயர்ப்பதிகளென் றிசைத்தாரென்றுணர்க. (௯)

192. தனதுயர்முடியைக்கண்டோர் தாமறைமுடியைக்கண்ட
வினையிலர்பெறும்பேறெய்த வேழம்பாய்தேத்திரல்கண்
டனையதற்கொத்ததிங்க ளஞ்சுபுநடக்கும்வெற்பாய்ச்
சினவிடையுயர்த்தோற்றுங்குஞ் * சிலாதரன்புதல்வற்கண்டான் (௧0)

193. அறக்கடவிறைவன்றங்கு மகநகர்பலவுங்கண்டு
மறப்படை 0 மறலியாசை வருமுனிக்கெதிர்தோன்றிற்றுற்
பிறப்புவன்றொடராறுத்துப் பெறலருங்கதியைக்கண்டோர்
பெறத்தருசெனுதுவெள்ளிப் பெருவரைக்குடிமிதானே. (௧௧)

---

* சிலதரன்புதல்வன் - பருப்பதமலே. 0 மறலியாசை - இயமன்றிக்கு.

194. காண்டலுந்தொழுதிறைஞ்சிக் கண்டுளிசொரியமெய்யி
லீண்டியமயிர்பொடிப்ப வேத்துபு † வடமீன்வென்ற
மாண்டகுகடவுட்கற்பின் மனையொடுகயிலைக்குன்றின்
சேண்டிகழ்சிறப்புக்கூருந் திருநகரொல்லைபுக்கான். (கஉ)

195. புக்கவனப்பாலோடும் புனிற்றிளங்கன்றுபோலச்
செக்கரஞ்சடையினன்றன் றிருமுன்னர்விரைவினெய்தி
நெக்குநெஞ்சுருகக்கண்க ணீராறொழுகவுச்சிக்
கைக்கமலங்கள்கூப்பிக் கரணங்களடங்கிநின்றான். (கங)

196. நெடும்பொழுதுடரம்பித்து நின்றபின்னவசநீங்கிக்
கடுங்கதிராழியேந்துங் கரியவன்முதலோர்மௌலி
யிடைந்தொளிர்மணித்தழும்பு விளங்கியகழற்காற்றெய்வ
மடங்கலைநாத்தழும்ப வழுத்தியதொடங்கினனே. (கச)

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

197. உலகெலாம்படைத்துக்காத் தொழித்துமறைத்தருள்செய்யா
வலகிலாத்திருவிளையாட் டாடுவான்குறிகுணமற்
றிலகுநிலையதுநிற்ப வீறிலருளுருவெடுத்துக்
கொலைகெழுவேலரிநெடுங்கட் குமுதவாய்த்துவிமுலையம்
புலியனையமுதஞானப் பூங்கோதையொடுகயிலை
மலையில்வீற்றிருந்தருளு மதிமுகிழ்ப்பெருஞ்சடையோய்.

இது தரவு.

அலங்குளையபரிமானோ வமுதனையதிருமொழியோ
விலங்குபுகழ்பலவுமெடுத் தேத்துமிகல்வந்திகரோ
நலங்கொளருமறைநான்கு நாடரியநிலையாய்க்கே

தரியலராருயிருண்ணுந் தனிக்கணையோகூர்ங்கோட்டு
வளையனையமழவிடையோ மலர்சாத்துமடியானோ
விரிகதிர்மாமணிவண்ணன் வியனுலகமுடையாய்க்கே

சுடர்விழியோவெழிலுடம்போதுச்சிறையோதிமமுயர்த்த
கடிமலரோன்செலுத்துநிலக் கண்ணசன்றேருருளேயோ
படரொளியாயிரங்கதிரோன் பல்லுயிரும்படைத்தாய்க்கே.

இவைமூன்றுந்தாழிசை.

வெருவருங்கூற்றம் வீழ்தரச்சிறிது
விரனிமிர்ந்தன்றுநின் மென்மலர்த்திருவடி
முரணின ‡ வரணமூன்றும்வெந்தவிய
வெரிதழலுமிழ்ந்தன் றிறைவநின்னிளநகை.

இவை ஈரடியிரண்டம்போதரங்கம்—இவைபேரெண்.

கனல்படவிழித்துக் காமற்காய்ந்தனை
மனைவிவேண்டலின் மறித்தவற்றந்தனை
யருவரைபெயர்த்த வரக்கனைநெரித்தனை
புரிநரம்பின்னிசை புகன்றவற்கருளினை.

இவைஓரடிநான்கம்போதரங்கம்—இவை-அளவெண்.

---

† வடமீன் - அருந்ததி ‡ அரணம் - மதில்.

அழித்தனைசிறு விதியாக—மசைத்தனையுடைபென † மாக
முரித்தனைபுகர்முகநாக—முயர்த்தனைமழவிடை 0 மேகம்

இவைமுச்சீரடிநான்கம்போதரங்கம்-இவை இடையெண்.

புண்ணியமூர்த்தியை-புகலருஞ்சீர்த்தியை
யெண்ணருஞ்சிறப்பினை-யில்லாப்பிறப்பினை
அவாவிலாமனத்தினை-யடற்கரிவனத்தினை
தவாத்திருவருளினை-தலைபறைப்பொருளினை.

இவை-இருசீரடி எட்டம்போதரங்கம்-இவை-சிற்றெண்.

எனவாங்கு—இது தனிச்சொல்.

அரும்பெறலொருவனின் றிருந்தடி வணங்குது
மைம்புலவிலங்குவெம் * படருறுத்து
மாணுப்பிறவிக்கான்கடந்து
கருதருமின்பமுத்திப்
பொருவின் மாநகரம்புகுதாற்பொருட்டே-இதுசுரிதகம். (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

198. இன்னணநாகலிங்க மேத்தியபின்னராலின்
மன்னியகடவுட்போற்றி வாரணமுகத்தோற்றுழ்ந்து
பன்னிருதடந்தோட்சாமிப் பனிமலரடிபழிச்சி
யன்னைஞானப்பூங்கோதை யடிபணிஇவலம்வந்தானல். (கசு)

199. பலமுறைவலஞ்செய்தையற் பணிந்துபின்னரிதினீங்கி
வலிகெழுமயிடற்காய்ந்த வருமுலையணங்குவாழு
மலைமிசையேறியன்னுண் மணியரிச்சிலம்பரற்று
மிலவிதழெழில்கடந்த விணையடிதொழுதுமீண்டான். (கஎ)

200. அவ்வயின்விளங்கித்தோன்று மதிசயம்பலவுங்கண்டு
செவ்வியமனத்தன்றெண்ணீர்த் திருநதியின்மைகாணூஉ
விவ்வயினதிலொன்றின்மை குறையெனவெண்ணியாமோர்
கவ்வைகொளிருநீர்யாறு கடிதினுட்டருதுமென்று. (கஅ)

201. ஐந்தவித்தாண்டுவைகு மருந்தவமுனிவர்பாற்போய்
வெந்துயர்ப்பிறவிகொன்ற மெய்யுணரடிகள்யாறென்
றிந்தநற்றலத்தழைப்ப வெனக்கருளுதிகொன்றன்னார்
தந்தமுற்றருள்பூண்டுள்ளந் தடந்திமுயற்சிபுந்த. (கக)

202. ஐயதென்கயிலைநீங்கி யதற்குநான்கி ‡ யோசனைத்தில்
வெய்யவாணிருதித்திக்கில் விளங்கொருபொருப்பிலேறிச்
செய்யதாணுவின்மனத்தைச் சிக்கயாத்தைந்துஞ்செற்று
மெய்தசைகெடவூண்யாதும் விட்டருநோன்புழந்தான். (உ0)

† மாகம்-ஆகாயம் 0 மேகமென்பது-ஈண்டு விட்டுணுமூர்த்தியை யுணர்த்திநின்றது * படருறுத்தல் - துன்புறுவித்தல்.
‡ யோசனைத்தெனபுழித்துச் சாரியை

203. † முல்லைசான் மனையுளோபா முத்தினாயருகுநீங்கா
தெல்லியும்பகலுநின்றே யேற்றனபணிகள்செய்ய
நல்லியற்புலவர்கோமா னதிபெறுதவமுழந்து
செல்லுநா * ஞள்விதிப்போன் றிருகுகோட் § டுதலிற்சென்றான் (௨௧)

204. நனந்தலையுலகமெல்லா நலிபனிப்பகைபிரிந்து
பொனங்குவட்டிமயத்தேறப் பொருந்துதன் றுணைவனைய
வணங்கவேளாக்கமெய்த வஞ்சிறைத்தும்பிற்பாண்வாழ
மணங்கவர்வேனில்வேந்து மாநிலத்திறுத்ததன்றே. (௨௨)

205. முள்ளரைமுருக்குமந்தி முளையிளந்திங்கள்காட்டுங்
கள்ளகமுகிழ்ப்பலாசுங் கடிமலரவிழ்த்ததோற்றந்
தள்ளவில்சிறப்பின்வேனி றண்பனிப்பகையிருந்த
வொள்ளொளிநகரமெல்லா மொருங்கெரியூட்டிற்றொக்கும். (௨௩)

206. மருமலர்வாளிவேந்தன் ஒருமுலையரித்தடங்கட்
டிருநுதலணங்கோடாடத் தென்றலந்தூதன்முன்னி
விரைமலர்த்துணர்களானு மெல்லிளந்தளிர்களானும்
பொருகடல்வரைப்பினுள்ள பொழிலெலாமணிவித்தானால். (௨௪)

207. மாதர்மென்பொதும்பரெல்லா மணவணிமகளிரொத்த
காதலங்கொழுநர்தம்மைக் கலந்தமாமதிமுகத்துப்
போதரிநெடுங்கணல்லார் பூஞ்சிறைக்குயில்களொத்தார்
கோதையர்துணைதுறந்தார் மடமயிற்குழாத்தையொத்தார். (௨௫)

208. இந்நிலவரைப்பினுள்ளோர் யாவர்க்குங்கேள்வியின்பந்
தன்னொடுபிறந்தவந்தீந் தமிழ்கொடுத்தாங்குவிண்ணோர்
பொன்னகரணவுகோட்டுப் பொதியமீன்குழவித்தென்றன்
மன்னியவுயிர்கட்கூற்றின் வருமின்பம்வளைத்தன்றே. (௨௬)

209. மாந்தளிர்க்கவசம்புக்கு மணங்கமழ்கைதையந்தோட்
டேந்தெழிலுடைவாள்வீக்கி யீர்ம்மலர்க்கணைபெய்பிண்டிப்
பூந்தளிராவந்தாங்கிப் பொருநகைச்சிலையெடுத்துச்
சேந்தவாய்க்கிளிமான்பூண்ட தென்றலந்திருத்தேரேறி. (௨௭)

210. கருங்குயிற் ¶ றொழுதியென்னுங் காகளமிரங்க * வண்டு
சுரும்புதேன்மிஞிறென்றெண்ணுந் தொலைவிறற்படையுஞ்சூழ
வருந்துணைவசந்தன்றன்னோ டலங்கவேடாதநுண்டோள்
விரிந்திருவிசும்புபோர்ப்ப விரகர்மேற்படையெழுந்தான் (௨௮)

---

† முல்லை-கற்பு * நாள்விதிப்போன்-சூரியன் § உதள்-மேடவிராசி.

¶ தொழுதி - ஒலி * வண்டு சுரும்புதேன் மிஞிறென்றது கருவண்டு பொறிவண்டு-தேன்வண்டு, பொன்வண்டென்னும் அளியின் சாதிவிகற்பங்களை.

211. இன்னிளவேனில்செல்ல விருங்கடல்சுவறவிண்டோய்
சென்னியங்குன்றமெல்லாந் திசைமுகமழற்றச்செங்கேழ்ப்
* பன்னிருசுடருமொன்றாய்ப் பகற்கதிர்பரப்பியாங்கு
மன்னுயிர்த்தொகைவெதும்ப வந்ததுமுதியவேனில். (௨௯)

212. உருகெழு 0 காலச்செந்தீ யுருத்திரன்றலையெடுத்து
வெருவரவிழித்துநோக்க வெந்தழல்கொழுந்துவிட்டுப்
பரவைமாநிலத்தில்வந்து பற்றியதென்னவெய்யோ
னெரிபடுகதிர்பரப்ப விருநிலங்கொதித்ததன்றே. (௩0)

213. வெந்தழனிலத்துவெண்டேர் மென்புனலெனமயங்க
விந்திரசாலஞ்செய்த தெறிவளிமுழந்திய
நந்சலில்பெருஞ்சிறப்பு நல்குகண்ணோட்டமில்லாச்
சிந்தையர்கடுஞ்சொல்லென்னத் தீமுகந்திறைத்ததன்றே (௩௧)

214. நீடழல்வெஞ்சுரத்து நீரின்றிநாவுலர்ந்து
வாடுபுநிழல்பெறாது வருந்துபுதிரியுமான்கள்
கோடியகோலனாகிக் குடிகெடவலைக்குங்கல்லார்க்
கூடியவறனில்வேந்தன் குடைபெறுக்குடிகளொத்த. (௩௨

215. நெடுநெறிமரங்களெல்லா நீணிதியோடுசுற்றத்
தொடர்புடையவர்போன்மக்கட் டொகுதியாற்சூழப்பட்ட
தொகெழல்கிழிக்குங்கூர்ங்கற் சுடுபரலொடுவிராய
வடுதழற்சுரங்களெல்லா மாள்வழக்கற்றவன்றே. (௩௩)

கலிவிருத்தம்.

216. இனையவாய விருவகைவேனிலு
மனல்செய்நாள்களினாரழலைந்தினுட்
புனலெனுஞ்சொலும் போக்கித்தளர்விலா
முனிவரோறு முழுத்தவமாற்றினான். (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

217. குயிலெலாமன்னமென்னக் குரைகடனாடிச்சென்று
வயினிருபுடையும்விம்ம வாய்மடுத்துண்டுதோகை
மயில்கள்போற்குன்றநாடி வந்துநீள்சிமயமுற்றி
வியனிருவிசும்பெழுந்து விரிகடலுமிழ்ந்தமன்றோ. (௩௫)

218. அருவரைக்குலங்களெல்லா மருவியந்தும்பைசூடிக்
கருவிமாமழைத்தோலேந்திக் கடுமின்வாள்விதிர்த்துத்தங்கள்
விரிசிறையறவெறிந்த விண்ணவன்றன்னோடேற்றுப்
பொருகாமுயலவன்னோன் பூஞ்சிலைவளைத்தானன்றே. (௩௬)

---

* பன்னிருசுடர்களென்றது-தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன், என்னுந்துவாதசாதித்தர்களை.

0 காலச்செந்தீயுருத்திரன் = காலாக்கினியுருத்திரன்.

219. தடங்கடல்குறையவுண்ட * தழங்குரற்கொண்டல்வான
மடங்கலுங்கவிந்துவிண்டோ யடுக்கல்கள்புதையநின்று
குடங்கொடுசொரிவதென்னக் குளங்கள்கோடுடையவெய்யோன்
சுடர்க்கதிருலகம்வேட்பச் சோவெனச்சொரிந்ததன்றே (௩௭)

220. கொடிநுடங்கொளிசெய்மின்னுக் கூத்தியர்வானரங்கத்
திடிமுழாமுழக்கம்விம்ம வெழில்படவாடியாடிப்
படுகடல்குறையவுண்டு பாய்புன 0 லெழினியுள்ளாக்
கடிதுபுக்கொளித்தன்மௌவல் கண்டிளமுறுவல்பூத்த (௩௮)

221. கருமுகிற்பட்டுடுத்துக் கடுக்கைமாமலர்ப்பொன்பூண்டு
குருதிமெய்க்கோபச்செய்ய குருமணியணிந்தமுல்லைத்
திருநகைக்காந்தளங்கைத் தீம்புனற்குமிழிக்கொங்கைப்
பொருவினற்கார்மடந்தை புவிக்கொருசெவிலியானாள் (௩௯)

222. வரைமிசைமேகம்போல மனைகண்மேற்றாமஞ்சூழ்ந்த
வருவியங்குன்றமென்ன வானைகணனைந்துநின்ற
பரிதியம்பறவைபோலப் பற்றுடைத்துணைபிரிந்த
குருமலர்நெடுங்கணல்லார் குவிமுலைசுகமிழந்த. (௪0)

கலிவிருத்தம்.

223. சீதநுண்டுளியெனுந் தீபதண்டமும்
பாதகவடந்தைவன் பாசமுங்கொடு
காதலந்துணையொரீஇக் கலங்குவோர்கண்மேற்
கூதிரொன்றொருபெயர்க் கூற்றிறுத்ததே. (௪௧)

224. வருமுலைமகளிரும் வரைகொண்மார்பரும்
பிரிவெனவுரைத்தற்கும் பெரிதுமுள்ளஞ்சிப்
புரைபடாமுயக்கொடு பொழுதுபோக்கினர்
விரிசிறையன்றிலின் மிதுனமென்னவே. (௪௨)

225. உடலலைகுளிரினுக் குடைந்தவில்லவர்
† தடவினுமெருப்பினைத் தனைத்தலஞ்சினர்
கடவுளர்பசிப்பிணி களையும்வேள்வியிற்
சுடரழல்பிரிகலாத் தொழுகுலத்தர்போல். (௪௩)

226. தண்டையஞ்சிறடித் தருணமைந்தரும்
வெண்டயிர்வெண்ணெய்மோர் வெறுத்துவேட்டன
ருண்டொறும்வெய்யன வுணவுநீரிடங்
கொண்டனவுயிர்களுங் குளிர்க்குடைந்தவே. (௪௪)

227. எரிசுடர்நெருப்பைநீ ரென்னவேட்டனர்
தருகுளிர்நீரினைத் தழலினஞ்சின
ரிருசெவிகளுந்துகி லிறுகச்சுற்றுபு
விரனிரைமறைபடா மெய்ப்பைபுக்கனர். (௪௫)

---

* தழங்குளன்புழிச்குவ் விறுதிதொக்குநின்றது.
0 எழினி - திரைச்சீலை. † தடவு - மட்கலம்.

மேற்படி வேறு.

228. இன்னவாகிய காலமிரண்டினு
நன்னர்நீழ னளிர்சுனையுட்புகா
மன்னுமாதவன் வாயளவும்புன
லுன்னநின்று துளங்கலின்றினன். (௪௬)

மேற்படி வேறு.

229. திருமலர்முதலிய திகைப்பப்புன்புலம்
வருவன பயிர்சில மகிழவந்தன
விருபனியிருதுவும் யாவர்யாவர்க்கு
மொருநிகர்நடையின வுலகிற்றேரினே. (௪௭)

230. கண்ணகனுலகெலாங் கவைஇயதண்பனி
விண்ணுயர்வரைகளும் வேலைஞாலமு
மண்ணுவிடிமயமு மதனைச்சூழ்தரு
மண்ணுமாயினவென மருளச்செய்ததே. (௪௮)

231. வளர்பசும்புற்செறி வயின்றொறும்பனித்
துளிசுடரினங்கதிர் தொடவிளங்குவ
வொளிர்மரகதத்தக டுறவழுத்திய
நளிகொள்செம்மணிகளை நகுதல்செய்யுமே. (௪௯)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

232. இவ்வகையபனிப்பருவ மிரண்டினுந்தண்பனிக்குளிர்மெய்
வவ்வுபொழுதஃதுபுரட்டும் வான்புனலினின்றுமெல்லின்
வெவ்வெயில்கூரமயத்து வெந்தழலினிடைநின்றுஞ்
செவ்வியமெய்ப்பொருளுணர்ந்தோன் றிருந்தியமாதவம்புரிந்தான். ()

கலித்துறை.

233. இன்னவாறருந் தவஞ்செயவிந்திரன்முதலோ
ரென்னதோமுனி கருத்தெனத்தெருமரலெய்தி
யன்னவூர்தியை யடைந்தனரவனவரோடுஞ்
சென்னிவான்றொடுங் கைலைமால்வரையிடஞ்சேர்ந்தான். (௫௧)

234. நந்திவானவ னருள்பெறீஇக்கோயிலினடைவா
வந்திவானிறத் தண்ணறன்பேரவையணுகிச்
சந்தமாமலர்த் திருவடிபலமுறைதாழ்ந்து
முந்துமாரண மொழிகளாற்பழிச்சுதன்முடித்தே. (௫௨)

235. ஐயவென்கொலோ கருதியதினைத்தெனவறியேன்
செய்யவார்சடைக் குறுமுனிநெடும்பகல்செல்ல
வெய்யநோன்புசெய் கின்றனன்மழைமதர்வேற்கட்
டையல்பாகமற் றவற்கருளெனவுரைதந்தான். (௫௩)

236. தோடலர்ந்ததா மரையினோன்சொல்லுதல்கேட்டுக்
கோடல்வெண்பிறைக் கண்ணியோன்கூறுமற்றென்று
நாடினனல னகத்தியனமதுதென்கைலைக்
கோடீர்நதி வேண்டினனருந்தவமுழக்கும். (௫௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

237. விண்பயில்கடவுட்கங்கை விடுக்குதுமவன்பானீபோய்க்
கண்களிகொள்ளநின்று கருதியாங்கதனையீதி
தண்கமலத்தோயென்று சாற்றினான்விடைகொள்வேதா
வண்சிறையன்னமூர்ந்து வந்தனன்முனிமுன்னின்றான். (௫௫)

238. நிற்றலுமெழுந்திறைஞ்சி நீள்சடைமுனிவனைத்தப்
பொற்றடமலரினானீ புகல்பொருளுணர்த்தியென்ன
விற்றிரைநதியொன்றைய வேண்டினன்கைலைக்கென்றான்
சொற்றளிரியறன்கேள்வன் சுடர்பயில்விசும்பைப்பார்த்தான். (௫௬)

239. பொலநகர்முனிதவத்துப் பொங்கழல்சுடக்கரைந்து
அலைமிசையொழுகிற்றென்ன மணிமிடற்றிறைவன்சென்னி
யலைபுனலிதழிப்பொற்றா தளைந்திழிந்தென்னப்பொன்மை
குலவியநீர்விண்ணின்று குன்றின்மேற்குதித்ததாங்கே. (௫௭)

240. ஒலிகெழுநீத்தங்கண்ட வுறுதவக்கிழவன்பன்னாண்
மலடிருந்தரிதுநோற்று மணிமகப்பெற்றதாய்போ
லலகில்பேருவகையானா னதற்கயன்பொன்மையோடு
கலியுடைமையிற்பேர்பொன்மு கரியெனவுரைத்துப்போனான்." (௫௮)

241. மலைபிளந்தகிறேக்காரம் வழைமாழைதிலகம்வேங்கை
பலவுசண்பகமாரஞ்சேப் பனைமுதலியபெயர்த்துக்
கொலைகெழுவிலங்கினீட்டங் கொன்றுபன்மணிவரன்றி
யொலிபடவிழிந்துநீத்த மொழுகியதிருநிலத்தே. (௫௯)

கலிவிருத்தம்.

242. மன்றன்மெய்ப்பொருள்புணர் மனத்தனோற்றலி
னன்றுதொட்டவ்வரை யகத்தியாசல
மென்றொருபெரும்பெய ரெய்திற்றென்பவாற்
குன்றுறழ்புகர்முகக் கொலைவல்யானையோய். (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

243. துடிவயிர்தொண்டகம்வே றொடுகணைவரிவில்லாவங்
கடியுடைப்பார்வைப்பன்மா களிற்றுவெண்மருப்புலக்கை
யிடிபடுநறுங்காழாரத் தெழிலூரன்முதலம்வளவி
வடிமுனைப்பகழிவேடர் வாழிடமழித்ததன்றே. (௬௧)

244. அரிதொருவகையினுய்ந்த வாய்ச்சியர்சுலவிநின்று
வரிவளைக்காந்தளங்கை வருமுலைபடைத்திரங்க
வெருமலிமறுகினண்ட ரிடம்படுமணிமிடற்ற
நிரையொடுகவர்ந்துகாட்டு நிலமெலாம்பரந்ததன்றே. (௬௨)

245. விரிதலைநிலங்கடந்தோன் வேங்கடத்தருகடைந்து
பரசுராமேசுரத்தின் பாலடைந்தெழிற்காளத்தித்
திருமகட்காரமென்னச் சிறந்துதீத்திசைதிரும்பிப்
பொருவிலோங்காரமூதூர் புகுந்துபோய்க்கடல்புக்கன்றே. (௬௩)

கலிவிருத்தம்.

246. குறங்குடமுனிவரன் குன்றிழிந்துநீள்
கறங்கலைமாநதிக் கரையிலண்ணறன்
சிறந்தநல்லுருவமாஞ் சிவலிங்கம்பல
நிறைந்தபேரன்பொடு நெறியிற்றாபித்தான். (௬௪)

247. வீழ்துணையொடுநதி வேந்தின்றூயநீர்
மூழ்குபுகயிலையின் முக்கணானடி
தாழ்பவன்சிலபக றவத்திருந்தனன்
சூழ்சடைமுனிவரர் றுவன்றியேத்துவார். (௬௫)

248. ஐந்தழனடுவணின் றரிதுநோற்றிவட்
சிந்தரும்பிறவிநோய் தெறுமருந்துநீ
தந்தையுந்தனந் தமியமாதலா
லெந்தைநின்னருளினுக் கெல்லையுண்டுகொல். (௬௬)

249. இருசுடர்வழிகற வெழுந்தவிந்தமாங்
கருவரைபுழுதிமேற் † கரத்தினாழ்த்தினை
முரிதிரைப்பெருங்கடன் முழுதுமுண்டனை
பெருமநின்னாற்றல்யாம் பேசவல்லமோ. (௬௭)

250. கண்ணுதறனக்குந்தன் கணாதியர்க்குமற்
றெண்ணருமியாவர்க்கு மிணையென்றுன்கணை
மண்ணிலைநிறுத்துதல் வைத்திட்டானெனி
லண்ணனின்பெருமையா மளக்கற்பாலமோ. (௬௮)

251. கனவினுநின்னலாற் கைதொழாதநின்
னிணைவினிலொழுகுமிந் நிகரில்கற்பினா
டணைமனையாப்பெற்ற தாவில்சீர்த்தியோய்
மனையறநீயலான் மற்றொருன்றுண்டுகொல், (௬௯)

252. இற்றைநாள்வரையிவ ணிருந்தநன்மையாற்
பெற்றனங்காண்டரப் பெருமநின்னடி
யுற்றனமுடம்பினா லுறுதியென்றனர்
சொற்றமிழ்முனியவர்த் துதித்தன்மேயினான். (௭௦)

253. மறைமுடிப்பொருளது வரம்புகண்டநல்
லறிவுடையடிகளும் மருளினன்றுகொல்
பெறலருநதியிது பெற்றதன்றெனிற்
சிறியனேற்கிதுபெறு திறமுமுண்டுகொல். (௭௧)

254. முடிச்சடைமுனிவிர்நீர் முன்னினாங்கொரு
¶ கடிப்பகையாயினுங் கடவுட்குன்றமா
மடுககலு ‡ மையவி யாகுமன்னதும்
மிடத்தடைந்தளியனு மிறப்பமேம்பட்டேன். (௭௨)

---

† கழலினாழ்த்தினை என்பதூஉம்பாடம்.
¶ கடிப்பகை ‡ ஐயவி என்பன - கடுகு

255. கொன்றையஞ்சடையருட் குன்றந்தெய்வமாத்
தென்றிருக்கைலைவாழ் தேயமாப்பெற்ற
மின்றிகழ்சடையிரும் மேன்மைபல்லுகஞ்
சென்றிடவேத்தினுந் தீர்தற்பாலதோ. (௭௩)

256. எனவவர்ப்புகழ்ந்துபி னிந்தமாநதிப்
புனலினுட்படிந்தவர் புனிதமுத்தியங்
கனைகடலழுந்துவர் கண்ணுதற்பிரான்
றனதருளொழுக்கமே தரங்கமாநதி. (௭௪)

257. பரம்பொருள்யோகியைப் பசுவையீருயிர்க்
கருங்குழன்மகளிரைக் கடவுளோற்றினைப்
பெரிதுமுன்கொன்றவ ரேனும்பேணியிவ்
விரும்புனற்றோய்வரே விருப்பர்தேவராய். (௭௫)

258. சிறந்தவிந்நதித்துறை சென்றுமூழ்குந
ரிறந்தபிற்றலையினீ ரேற்றங்கொள்பவிப்
பிறங்குநீர்தோய்ந்தபுட் பெறுமெல்லோதிம
மறங்கெழுகலுழனும் வாகனங்களே. (௭௬)

259. தன்னிடைமீன்களைத் தலையகன்றவான்
மன்னுமீனாக்குமிவ் வயங்குமாநதி
நன்னர்நீர்விடாதுதோய் நலம்பெற்றீர்கணீ
ரன்னதுபாவியே னடைந்திலேனென்றான். (௭௭)

260. இன்னணமதன்சிறப் பெடுத்துக்கூறியம்
மின்னுறழ்சடையர்பால் விடைபெற்றாமு
தன்னதீந்தமிழ்வள ரடுக்கலெய்தினன்
கன்னன்மென்மொழியொடு கலசயோநியே. (௭௮)

261. ஆடகமுகரிதா னணவப்பெயர்
நீடியவழுக்கற நீக்குநீரதாய்ப்
† பாடிமிழ்பனிக்கடற் பரவைமாநிலத்
தோடைமாகளிற்றினை யொழுகுமென்பவே. (௭௯)

262. கடவுணற்பதிகளுட் களிற்றுக்காடென
வுடைதிரைக்கடனிலத் தொழுகும்யாற்றினுண்
முடிவில்சீர்க்காஞ்சன முகரிமிக்கதா
லடையலர்த்தேய்த்தகூ ரலங்கல்வேலினாய், (௮0)

கலித்துறை.

263. வேழவெண்மருப் பாதியபுறப்பொருண்மேவிக்
கேழ்கொடாமரை முதலியவகப்பொருள்கெழுமித்
தாழ்வில்சீர்புணர்ந் தின்னொலிபடநடைதந்து
வாழிநாவலன் செய்யுளிற்றிகழுமம்மாநீர். (௮௧)

---

† பாடிமிழ் - பேரோசை.

264. தரளம்பொன்மணி சந்தனமலரிவைதாங்கி
வரைநறுங்கடல் வயிற்படர்கடிவிசைவானீர்
பெரிதும்பொற்புற வணிந்துதாம்பிறந்துழிநின்று
மருவுங்காதலர் பாற்புகுமகளிரைமானும். (அ௨)

265. கவரிவெண்மயிர் சுமத்தலினெறிதிரைக்கங்கை
யவிழ்நறுந்துண ரசோகலர்விரித்தலினரவத்
தவழ்பெருந்திரைச் சோணைமென் பீலிகடரலாற்
குவலயம்புகழ யமுனையொத்தொழுகுமக்குளிர்நீர். (அ௩)

266. திரைகொண்மெல்லுரு வளைந்துதன்வாய்நுரைசிந்திப்
பெரிதலைந்திரு முதலையும்வயின்வயிற்பெருக்கி
வரவுகண்டவர் மிகநகமலர்தலையுலகிற்
பொருவில்பொன்முக ரிப்பெயர்முதியவள்போந்தாள். (அ௪)

267. செய்யகுங்குமத் தான்முலைநிலமெழில்செய்து
வெய்யநித்திலத் தோடிருமருங்கினுமிளிர
வையபொற்குரு கிரங்கமாதரங்கங்களசையத்
தையலாடக முகரிதானடக்குமத்தலத்து. (அ௫)

268. திறையுடைப்பொல முகரியஞ்செலவினினீங்கா
† அறுமுவாவொடு சிலைத்தலைத்தன்பதியுடனே
நிறைவெறுப்புமின் னொழுகுமானிலைபெயர்வில்லாச்
செறிகுலத்துதித் தார்க்கதுபுதுமையோதெரியின். (அ௬)

269. முதிர்கலைப்பெரு மதியவெண்குடையுடைமுடியிற்
றதைபசுந்தழை வேய்கொடிதழங்கும்வெள்ளருவி
புதியநீள்பெருஞ் சாமரையகத்தியப்பொருப்பாஞ்
சிதைவிறோர்க்கொரு வடமெனத்திகழும்பொன்முகரி (அ௭)

270. தத்துவங்கடந் தொளிர்கின்றமுக்கணான்றன்னோ
டொத்தசெந்தமிழ் முனிவரன்பற்பகலுழந்த
மெய்த்தவந்தர வந்தவிவ்வாற்னொருடோர்வேந்த
னுற்றநோன்பிவட் டந்ததோர்கங்கையோவொக்கும் (அ௮)

271. குடதிசைக்கட லுடைந்தொருவழிக்கொடுகுணாது
கடல்வயிற்புக வெழுந்தெனவெழுந்தவிக்கடுநீ
ருட *னொருத்தனுண் டஞ்செவியொழுக்கியநீருங்
‡ கொடிகவிழ்த்தசெந் நீருமோநிகர்ப்பனகூறில் (அ௯)

---

† உறழுவர்ப்பொடு திரைத்தலைத் தன்பதியென்பதூஉம் பாடம்.

* ஒருத்தனுண்டஞ்செவி யொழுக்கியநீரென்றது - சன்னுமுனிவருண்டு காதின்வழியாக விடுக்கப்பட்டுச் சானவியெனப்பெயர்பெற்ற கங்காநதியை.

‡ கொடிகவிழ்த்தசெந்நீரென்றது - விநாயகக்கடவுள் காகவடிவங்கொண்டு சையகிரியையடைந்து அகத்தியமுனிவரது கமண்டலத்தினின்றுங் கவிழ்க்கப்பட்ட காவிரிநதியை.

272. இடனகன்றவிவ் வாறுதன்கட்படாவிறந்த
முடிவில்வெஞ்சினக் குஞ்சரமுதலியவவற்றி
னுடலைவெண்டிரைக் கருங்கடலுய்த்துமன் னுயிரைக்
கடவுள்வெள்ளியங் குன்றின்மேலேற்றிடுங்கடிது (௧0)

273. உலகிலெங்கணு மில்லதோரதிசயமொன்றித்
தலைமைகொண்டபொன் முகரியுட்டாழ்ந்தவர்யாருந்
தொலைவிறுன்பங்கள் பலதருஞ்சூழ்வினைப்பிறப்பா
மலைநெடுங்கடற் கரைமிசையேறுவரன்றே (௧௧)

274. இன்னவாறுபொன் முகரியின்சிறப்பினையிசைத்துக்
கன்னல்வார்சிலை மதற்செறுகனல்விழிகரந்தோ
னென்னலார்தமக் கசனியேறனையவேலூரவோய்
மன்னுதீர்த்தமி தன்றியுமுளவெனவகுப்பான். (௧௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

275. இருவினைமலைதொலைக்கு மிந்திரதீர்த்தம்பாவத்
தரவடர்மயூரதீர்த்த மாரஞர்ப்பிறவியென்னு
முருகெழுபுரந்தீயூட்டு முருத்திரதீர்த்தம்பேழ்வாய்
வெருவருதழற்கட்கூற்றம் வெல்லுமார்க்கண்டதீர்த்தம். (௧௩)

276. அரகரதீர்த்தமியாரு மவாவுமோகினிதீர்த்தம்வெண்
டிரையெறிதருமாகாள தீர்த்தமென்றிவைமுன்னாய
பரமபுண்ணியதீர்த்தங்கள் பலபடிந்தவரைவிண்ணோர்
நிரைதொழவிருத்தல்செய்து நிலவுமாற்புலவுவேலோய். (௧௪)

277. இனையதீர்த்தங்கடம்மி § லீகையங்கலுழிதன்னிற்
கனலியைமதியைப்பாம்பு கவருநாண்முதலாயுள்ள
தினவிசேடத்தின்மூழ்கல் செய்தவர்பெறுபவாலந்
தனலிடைநெடுநாணோற்று மடைதரப்படாதவின்பம். (௧௫)

278. என்றுபொன்முகரியாற்றி னியல்பொடுமற்றுமுள்ள
மன்றன்மாமலர்த்தீர்த்தங்கள் வகுத்தனனிறைவன்கூற
வென்றிவேற்குரிசிலுள்ள மிகமகிழ்ந்தையவின்னு
மொன்றுநன்கதைதொழும்பற் குரைத்தருளென்னத்தாழ்ந்தான். ()

கலிவிருத்தம்.

279. திதில்பொன்முகரியின் செய்திகூறினும்
வேதியன்கதையினி விளம்பலுற்றனம்
யாதவமனமமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான். (௧௭)

§ ஈகையங்கலுழி - பொன்முகரி

பொன்முகரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஐந்தாவது

நான்முகச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

280. உலகெலாம்படைக்கும்புத்தே ளொருபகற்றனதுலோகத்
திலகொளிவிரிக்குஞ்செம்பொ னெரிமணிக்கோயிலுள்ளா
வலர்தருமாயிரந்தோட் டாடகமலர்ப்பொகுட்டிற்
பலர்புகழ்நாரதாதி படிமத்தர்மருங்குசூழ (க)

281. அடல்கெழுகுலிசவைவா ளாயிரக்கண்ணன்முன்னுங்
கடவுளரிருமருங்குங் கைகட்டிநிரைந்துநிற்ப
வடிவுடையியக்கர்விஞ்சை மன்னரீரிருவுடம்பர்
சூடாமணியுரகர்சித்தர் சுற்றினர்நெருங்கிநிற்ப. (உ)

282. ஏழிசையுருக்கொண்டன்ன வெழில்கொள்கந்தருவவேந்தர்
யாழிசையமுதமூற்ற வீர்க்கிடைபுகாதகொங்கைத்
தாழிருங்கூந்தற்செவ்வாய்த் தளிரியன் மகளிர்தீம்பா
லாழிவெண்டிரைமருட்டு மலங்குவெண்கவரிவீச (௩)

283. மின்னுறழ்பொற்பிரம்பு விளங்கியகையர்முன்னின்
றின்னரென்றுரைத்துக்காட்ட விறைஞ்சல்செய்குநரைக்காணுத்
தன்னருளவரவர்க்குத் தக்கவாறீந்துநான்கு
சென்னியம்பொற்குன்றென்னச் சிறந்தினிதரசிருந்தான். (௪)

284. அவ்வமயத்தினார்க்கு மலைவிரிகடற்பிறந்த
திவ்வியவமுதந்திங்கட் செல்வனொண்கலையுங்கூடி
யெவ்வமிலுருக்கொண்டன்ன வெழில்கனிந்துருகுமேனிக்
கொவ்வையங்கனிவாய்வாட்கட் குவிமுலைப்பனுவலாட்டி (௫)

285. இழையிளவெயிலெறிப்ப விணையடிக்கலன்களார்ப்ப
மழைவளைம்பாற்செய்ய வாயரமகளிர்சூழ
விழைதருகண்வனூர்தி வெள்குமென்னடையால்வந்து
கொழுநனோடிருந்தாள்செம்பொற் குருமலர்த்தவிசின்மீதே. (௬)

286. இருந்தவளவயவத்தி னெழினலங்கண்களார
வருந்திநெஞ்சடங்காக்காதற் கனைகடலுறவழுந்தி
மருங்குநின்றவரையெல்லாம வல்விரைந்தொருங்குநீக்கிக்
கருங்குழல்வெள்ளைமேனிக் கலைமகட்கொன்றுரைப்பான். (௭)

287. எனதுநாவமுதேநின்மே லெழுபெருவேட்கைதீர்த்த
லுனதுருவொன்றின்முற்றா துயிருடையோவமேசெங்
கனியிதழன்னமேயென் கண்மணிப்பாவாய்பூவாய்
வளமுலைமயிலேநாறு வயங்குருக்கொள்ளாயென்றான். (அ)

288. பாமகள்கணவன்வேட்ட படியெழுகின்றேனென்னத்
தாமரைமலர்முகத்துத் தளிரடிப்பொற்குன்றன்ன
மாமுலையரித்தடங்கண் மழைவிழியாடுமூரணுமைம்பால்
வாமமேகலையணங்கு வடிவொருநூறெடுத்தாள். (௯)

289. பாரதிபதிற்றுப்பத்துப் படிவமுநாவிரண்டு
கூர்விழிகொடுநோக்கிப்பொற் குடத்தினைவறுமையுற்றேன்
யாருமிறனியிடத்தி லெதிர்ந்தெனக்களிசிறந்து
தாமலிகுழலினளைத் தனித்தனித்தழுவிக்கொண்டான். (௧௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

290. * ஒருத்திபான்முலையாலிங்கனங்கொள்ளுமொருத்திபாற்றொடைத்தழாலடையு, மொருத்திபாற்சகனாலிங்கனமேவு மொருத்திபாலுதன்முயக்கெய்து, மொருத்திபாற்றிலதண்டுலமெனக்கலக்கு மொருத்திபாற்பாலினீர்செய்யு, மொருத்திபான்மரஞ்சூழ்வல்லியிற்புல்லு மொருத்திபாற்குதிரையேற்றுறுமால். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

291. ஒருகொடியிதழ்மற்றோர்கொம் பொளிநுதலொருமான்கண்க
ளொருகிளிநாவோர்மஞ்ஞை யொண்கவுளோர்மின்கண்ட
மொருபிடிமார்போரன்னங் கையடியோர்பொன்கொங்கை
யொருகரும்பல்குலோர்தே னுந்திதந்தளிக்கவுண்ணும். (௧௨)

292. விளங்கிழையொருத்திபொம்மல் வெம்முலையினுமிடற்று
மிளம்பிறைபுலிநகத்தோ டிருத்துமோர்பொன்னம்பாவை
வளர்ந்துயர்நிதம்பத்தின்கண் மண்டலநிறுத்துமோர்மா
துளங்கவர்முலைப்பொருப்பி னுறுத்துமான்மயூரபாதம். (௧௩)

293. ஒருகிளிமழலையாடன் றெளிர்சுணங்கணிந்தகொம்மைத்
திருமுலைமுகட்டிற்றீட்டுஞ் சிறுமுயலடியொருத்தி
பெருமுலையினுமொருத்தி பிற்புறத்தினுமொருத்தி
யுருவளர்கடிதடத்து முற்பலதளம்பூம்பிக்கும். (௧௪)

294. இலங்கிழையொருத்திசெய்ய விதழின்மூடகமுமற்றோர்
பொலங்கொடிக்கவுளி † லுற்கு ணகமுமோர்பூங்கொம்பன்ன
ளலங்கெழிற்கபோலத்தங்க ணந்துகிர்மணியும்வேறோர்
சிலம்படிமயிலிதழ்க்கட் சிறந்தவிந்துவுஞ்செய்கிற்கும், (௧௫)

---

* இச்சருக்கத்துப் பதினொராவதுசெய்யுண்முத லிருபத்தெட்டாவதுசெய்யுள் காறுங்கூறப்படும்—ஆலிங்கனம், சும்பனம், நகக்குறி, பற்குறி, கரணபேதம், அமுதநிலை, இவ்வமுதநிலைகளுக்குரிய தொழில்கள் முதலியவற்றை மதனாகமமுதலிய நூல்களுட்காண்க.

† ஈண்டுற் குனகமென்பதனைக் கொக்கோகநூலார் அனுச்சூனகமெனக் கூறுமாறறிக.

295, பண்ணமர்மொழியினாளோர் பாவைதன் கைம்மூலத்து
நுண்ணிடையொருத்திதிங்க ளுதலினுமொருவடிக்க
ணெண்ணுதறுடையின் கண்ணு மொருமணிவிளக்கினெஞ்சின்
கண்ணுநன் கணியுமிக்க கவின்மணிமாலைதானே. (௧௬)

கலிவிருத்தம்.

296. இருடென்னியகருமென் குழ லேவன்னகட்கனிவா
யொருபைந்தொடி துடி நுண்ணிடை யொடியப்புடைவிம்முந்
தரளந்துயல்வருபொன்னுனா தனையொத்தொளிர் திதலை
வருகொம்மைவெம்முலையிற்கரு மாவின் கடிசெய்யும். (௧௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

297. ஒருவர்கட்செய்ததொன்றை யொருவர்கண்மீதுசெய்யா
துறைதருகரணபேத முள்ளனவெல்லாஞ்செய்யு
மரிகுயின் மஞ்ஞைசெம்போத் தனம்புறாக்காடைகோழிக்
குரலெனவொலிசெய்வித்துக் கூடுமுள்ளின்பமோங்க. (௧௮)

298. அமுதங்கொண்டிருக்குமங்க மறிந்ததன் றொழிலியற்றுங்
குமுதங்கொள்வாய்கதுப்புக் குவளையங்கண் கண்முத்த
வமைவென்றதோள்கபோல மணிமுலையிவற்றிற்கன்னல்
கமலஞ்செங்கயல்கள்போலக் கவின்பெறத்தொய்யிறீட்டும். (௧௯)

299. அஞ்சனமெழுதுங்கண்கட் கலரொடுகுழன்முடிக்கும்
பஞ்சிமெல்லடிகட்கூட்டிக் கிண்கிணிபாடகம்பொற்
செஞ்சிலம்பணியுமம்பொற் றிருமணிக்கலாபஞ்சூழும்
பிஞ்சிளமதிநுதற்குப் பிறங்கெழிற்றிலகந்தீட்டும். (௨௰)

கலிவிருத்தம்.

300. தன்னுடனுடுழித் தன்னலாதொரு
பொன்னனையாண்முகம் புகன்றுநோக்கலிற்
கொன்னவில்படைவிழி சிவந்துகொவ்வைவா
யின்னிசைமொழிகொடா திருக்கின்றாளையும். (௨௧)

301. உற்றதென்னினக்கென வுறவிலாதுநெஞ்
சிற்றுறைகின்றன மெமைத்தொடேலெனப்
பற்றியமலர்க்கையைப் பறித்துப்பேரொலி
சிற்றடியணிதரச் செல்கின்றாளையும். (௨௨)

302. தொண்டையங்கனியிதழ் சுவைப்பவூக்கலுந்
தண்டளிர்க்கையினான் முகத்தைத்தள்ளிநின்
றெண்டொடியாருள்யா னொருத்தியல்லனப்
பெண்டிர்பாற்செல்கெனப் பெயர்கின்றாளையும். (௨௩)

303. ஆடமைத்தோளியோ ரணங்கின்வெம்முலைக்
கோடுழுதழியுரக் குங்குமத்தொடுங்
கூடியவிழைந்துதற் குறுகநெஞ்சழன்
றோடரிநெடுங்கண்முத் துகுக்கின்றாளையும். (௨௪)

304. இழைவளர்தன்முலைக் கெழுதுதொய்யிலிற்
குழன்மொழியொருத்திதன் குவவுக்கொங்கைமே
லெழுதியதழகுவாய்த் திலங்கக்கண்டுதன்
னழகுசெய்தொய்யிலை யழிக்கின்றுளையும். (உரு)

305. புலந்தனளாட்கப் பொன்செய்முத்தரிச்
சிலம்பொடுதவளைவாய்ச் செம்பொற்கிண்கிணி
கலந்தொலியெழவடிக் கமலங்கன்றநீ
† ஞலம்பொருதடம்புயத் துதைக்கின்றுளையும். (உசு)

306. கூரயில்கவற்றிய குவளைக்கண்சிவந்
தார்கவிழ்முகந்தகா ‡ ரணுக்குமிர்க்குழற்
ருர்பலசிதறுபு தளர்வில்கொங்கைமுத்
தேர்கிளர்வடம்பரிந் தெறிகின்றுளையும். (உஎ)

307. இனந்தளிர்ச்சிறடி யிறைஞ்சித்தைவந்திட்
டுளங்கொளப்பொய்த்திற முரைத்துச்சூள்பல
கிளந்தினிதுணர்த்தினன் கிளைமென்றேடஃஇ
விளம்பரும்பேரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தனன். (உஅ)

308. பொலமலர்த்தவிசினேன் பொன்னம்பாவைபோ
லிலங்கிழைநூற்றுவ ரிடத்துஞ்சொற்படாத்
தொலைவறுமரும்பெற லின்பந்துய்த்தனன்
மலர்பலவற்றினு மணங்கொள்வண்டுபோல். (உகூ)

309. காலமுங்கருதிலன் காண்டற்கொத்ததோர்
வேலையின்றமரும் வெய்துயிர்ப்பொடு
கோலநீள்கடைத்தலைக் குழீஇயுணங்கத்தன்
வாலிழைமடந்தையர் வலைப்பட்டானரோ. (௩0)

310. ஒருமுசற்கடவுளென் றுலகமேத்துமப்
பெருகறிவார்மலர்ப் பிராற்கும்பெண்மய
லொருவர்கூடாதெனி னுலகர்யாவரே
யரிமதர்நெடுங்கணா ராசைமாற்றுவார். (௩க)

வஞ்சித்துறை.

311. இவ்வாறயன்வே - றெவ்வாவின்பந்
துவ்வாவிளையா - டவ்வேலையினே. (௩உ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

312. வாளொடுபலகையேந்தி மலைகிளைத்தன்னகையர்
நீளொளிபிணரினன்ன நெறித்தகுஞ்சியர் * புலிங்கக்
கேள்பயில்சுழல்செங்கண்ணர் கிளர்பிறைக்கொடுங்கூர்ம்பல்லர்
மூள்சினமுருக்கொண்டன்னார் முடியிருவிசும்புதோய்வார். (௩௩)

† உலம் - திரண்டகல். ‡ அணுக்குதல் - வருத்தல்.
* புலிங்கம் - தீப்பொறி.

313. உருமிடிக்குரலராழி யுண்டெழுபருவக்கொண்மூப்
புரைகருநிறத்தர்செம்பொற் பொருப்பினையெடுக்குமாற்றல்
வெருவருமரக்கர்முப்பா னுயிரர்வெய்யகூற்றும்
பெரிதுடனடுக்கங்கொள்ளப் பிறந்தனரொருங்குமன்றே. (௩௪)

கலிவிருத்தம்

314. பிறந்ததீயர் பெருந்தகைத்தாண்மல
ரிறைஞ்சியையமற் றேழ்பெருந்தீவமுஞ்
சிறந்ததீப்பசி தீர்தாவுண்குமோ
கறங்குமோரேழ் கடலுங்குடித்துமோ. (௩௫)

315. மேருவாதிய வெற்பம்மணிகளா
வாரவாரத்தோ டாடுதுமோசுடர்த்
தாரகைக்குல மெல்லாந்தடக்கையால்
வாரிவாரியெம் வாயிடைப்பெய்துமோ. (௩௬)

316. காலநாகங்க ளெட்டொடுகாழுரற்
காலநாகங் கலக்கிமுதற்றிசா
பாலனாகமும் பாழ்செய்துமோவிழிப்
பாலனாகம்வெண் பந்தெனக்கோடுமோ. (௩௭)

இதன்பொருள். காலநாகங்கள் எட்டொடு—வாயுவை யுணவாகவுடைய அட்டநாகங்களோடு,—காழ் உரல் காலநாகம்கலக்கி—வலியவுரல்போலுங்கால்களையுடைய அட்டயானைகளையும் கலங்கச்செய்து,—முதல் திசாபாலன் நாகமும் பாழ்செய்துமோ—முதற்றிக்குக்கதிபனாகிய இந்திரனது விண்ணுலகத்தையும் பாழ்படச் செய்வேமோ,—பாலம் விழியன் நாகம் வெண் பந்தெனக்கோடுமோ—நெற்றிக்கண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமானது கைலைமலையை வெள்ளியபந்துபோலக் கொள்ளக்கடவேமோ-என்றவாறு.

விழிப்பாலனென்பது பாலவிழியனென விகுதிபிரித்துக்கூட்டப்பட்டது, இவ்வாறுபிரித்தற்குவிதி பிரயோகவிவேகநூலுட்காண்க. இச்செய்யுள் § குளகமாதலான் முப்பத்தொன்பதாவது செய்யுளிலுள்ள சொல்கவென் றும் இறுதிதொக்க வியங்கோளீற்றோடியைந்தது. பிற்செய்யுளுள் அட்டதிக்குப்பாலகரை வெல்லும்வீரத்தைக் கூறுகின்றனர்.

மேற்படி வேறு,

317. அரிதனைமலைத்துமோ வழலொடுலைத்துமோ
தருமனையொறுத்துமோ தருவர்க்கோறுமோ
வருணனைப்படுத்துமோ வரிகெடுத்துமோ
விருநிதிதேய்த்துமோ வீசற்சாய்த்துமோ. (௩௮)

318. எந்தைகுற்றேவலொன் றெமக்குச்சொல்கெனக்
கந்தநாண்மலரினோன் காலமன்றியிக்
கொந்தலரோதியர்க் கூடலாலிவர்
வந்தனரிவணென மனத்திலெண்ணினான். (௩௯)

§ குளகமாவது - பலசெய்யுள்களெச்சமாய்நின்று ஓர்வினையைக்கொண்டுமுடிதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

319. எண்ணியகமலயோனியெறழ்வலிவனாத்தடந்தோட்
கண்ணழற்புதல்வர்தம்மைக் கண்மலர்பரப்பிநோக்கி
விண்ணகடணவுகோட்டு விந்தத்திலிருமினென்றான்
புண்ணுறுவாட்கையாரப் பொருப்பின்மேற்றெருக்கிருந்தார். (ச0)

320. விண்முழுதளிக்குநூறு வேள்வியங்கடவுளாதி
யெண்மருமிரியப்போரி னேற்றவர்பணிந்துதந்த
வொண்மணிக்குப்பைசெம்பொ னுறுசினக்களிறுவாமான்
றிண்மணிப பொலந்தேர்முன்னாந் திறைகள்பெற்றினிதிருந்தார். (சக)

321. தடையிலாதுலகமெல்லாந் தமதுபேராணைசெல்லக்
கடவுளரியக்கர்பூதர் கருடர்கந்தருவர்நாகர்
மிடலுடையசுரர்சித்தர் விஞ்சையர்கின்னரேச
ரடிதொழுதேவல்கேட்ப வரக்கராண்டரசிருந்தார். (சஉ)

322. படர்சடைமுனிவர்நோன்பைப் பல்லுகக்கவுள்புடைத்தார்
மடவரன்மகளிர்கற்பின் வாயிடைமண்ணடித்தார்
வடுவிலந்தணர்யாகத்தை மரபொழிந்திடவுதைத்தார்
கடவுளர்சிறப்பையெல்லாங் காட்டிடைப்புகத்துரந்தார். (சங)

323. கடிகையொன்றினிலோர்வைகற் கடனெலாங்கடிதியற்றிச்
சடைகுலைந்தாடவோடித் தனித்தனியரக்கர்பாற்போய்க்
கெடலருஞ்செல்வமேன்மேற் கிளர்கென ¶ வாயின்வாழ்த்தி
மடனறுகாட்சியையர் வைகலுந்திரிபவன்றே. (சச)

324. அவரவர்செவ்விநோக்கி யவரவர்வயிற்போய் † வேந்தன்
சிவனடிவணங்குமாபோற் சேணிடைவணங்கியென்ன
தவறிவணேற்றிநம்மைத் தழல்படச்சிவப்பரோவென்
றுவமனில்வெருக்கொடுந்தீ யுள்சுடவொடுங்கிநிற்பான். (சரு)

325. தனித்தனியரக்கர்கேட்டுத் தமைவிடுமளவும்யாழும்
வனப்பமைமிடறுமொன்று மனங்கொளப்பாடிப்பாடிக்
கனைத்துவண்டிமிர்தார்ச் * சேடி காவலரயர்வுயிர்க்கத்
தினைத்துணைப்பொழுதுமின்றித் திரிபவான்மிடறுகம்மி. (சசா)

326. பூத்தொசிபொலங்கொம்பன்ன போதரிநெடுங்கட்டெய்வக்
கூத்தியர்பாட்டினானுங் கூத்தினும்புணர்ச்சியானுந்
தீத்தொழிலவர்கைப்பட்டுத் தீர்ப்பரும்வருத்தங்கொண்டார்
காத்திரிசிறுகுரங்கின் கைப்பட்டமாலைபோல. (சஎ)

¶ இவ்விந்தமலைக்கணுள்ள முப்பதினாயிரமரக்கர்களும் அவர்சந்ததியினருமாகிய பலர்க்கும் எக்காலமிறுதிநிகழுமோவென்பதே அம்முனிவர்கருத்தாதலான் அவர்மனதோடுவாழ்த்தினாரல்லரென்பார் வாயின்வாழ்த்தினரென்றார்.

† வேந்தன் - இந்திரன். * சேடிகாவலர் - வித்தியாதரர்.

327. இவ்வகையும்பர்துன்ப மெய்தவாளரக்கர்வாழத்
தெவ்வடுகுலிசவைவேற் றேவர்கோனொருநாட்கஞ்சச்
செவ்வலரமர்ந்தபுத்தே டிருவடியடைந்துபோற்றி
வெவ்வலியரக்கர்தந்த மிகுதுயரனைத்துஞ்சொன்னான் (௪௮)

328. சேட்டனுங்கமலத்தண்ணல் கிளர்ந்தெழுவடவையென்ன
வாட்டிறற்புதல்வர்தம்மேன் மாற்றருஞ்சீற்றங்கொண்டான்
றோட்டலரலங்கல்விண்ணோர் துயர்கெடவுக்கிரப்போர்ச்
சேட்டிளஞ்சிங்கவேறச் சீற்றத்தினெழுந்ததன்றே. (௪௯)

329. அன்னவன்றன்னைநோக்கி யருந்திறலரக்கர்தம்மை
முன்னவனொன்றுநெஞ்சின் முன்னலைதுணைவிற்போந்து
மன்னுயிரவளைவெள்ளி வானவர்க்காத்தியென்று
துன்னரிமான்றேர்தெய்வச் சூர்ப்படைகொடுத்துவிட்டான். (௫0)

330. தந்தைதாய்மரைமலர்த்தா டலையினால்வணங்கிப்பூத்தூ
யிந்திராதியர்களேத்த வீர்ஞ்சடைமுனிவர்வாழ்த்த
வெந்திறலரிமான்றேரில் விண்டொடுமுதயத்துச்சி
வந்தெழுபரிதியென்ன வேறினன்வலவனுய்த்தான். (௫௧)

331. தன்னிடையிருக்குந்தேவர் தமக்கிடர்பலவியற்றுங்
கொன்னவில்படையரக்கர் குழுவினுக்கிடங்கொடுத்த
மின்னுடைமுகிறோய்கோட்டு விந்தத்தோடமர்குறித்துப்
பொன்னகம்வருதல்போலப் பொருப்பினையடுத்ததத்தேர். (௫௨)

332. நாற்றிதழ்க்கமலக்கோயி னான்மகள்கணவன்மைந்த
னாற்றல்சால்பொலந்தேரீர்க்கு மலங்குளையரியொழுங்கு
தோற்றமிக்குயர்ந்தசெம்பொற் சுடர்செய்மால்வரையீர்த்தெய்தும்
பாற்றினையெறியுந்தெய்வப் படுபுனற்கங்கைபோலும். (௫௩)

333. ஆயிரமரிமான்பூண்ட வரவத்தேர்க்காலிற்றோன்றி
மீயுயருலகமெல்லாம் விழுங்கியதுகளினீட்டம்
பாயொளிமணிசெய்மாடப் பசும்பொனீனுலகமெல்லா
மாயிருநெடுநீர்சூழ்ந்த மண்ணுலகாக்கிற்றன்றே. (௫௪)

கலிவிருத்தம்.

334. சுரும்பிமிர்தும்பையந் தொடையலுக்கிரன்
வருந்திறமனைத்தையும் வழாமலோற்றிய
வருஞ்செயலொற்றர்களாடல்வாட்படைக்
கருங்கழலரக்கர்பாற் காவினோடினார். (௫௫)

335. கடிதடிவணங்கினார் கறைகொள்வேலினீர்
முடியுடையமரர்போய் முறையிட்டார்களாற்
றடமலர்நுந்தையோர் தனயற்றந்தனன்
மிடலுடையவனைநும் மேல்விட்டானரோ. (௫௬)

336. பீடுடையவன்பெயர் பேசிலுக்கிர
னூடகவரையுற வாடுந்தோளினு
னீடியசினமெனு நெருப்புநெஞ்சினன்
பாடிமிழ்கழலினன் பரிதிவேலினான். (௫௭)

337. கந்தடுபுகர்முகக் களிற்றின்வெம்பகைப்
பந்திபூண்டீர்க்குமோர் பைம்பொற்றேரின
னந்தரத்தவர்குழா மனைத்துஞ்சூழ்தர
வந்தனனியமென வகுத்துக்கூறினார். (௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

338. சொல்லியவொற்றர்மாற்றஞ் செவிப்புலந்துன்னுமுன்ன
மெல்லையில்சினத்தீயுண்ணின் றெழுந்தெனக்கண்சிவந்த
வில்லுறழ்புருவநெற்றி மேற்சென்றவிதழ்துடித்த
பல்லிதழ்கறித்தவானோர் பகைஞர்சட்குடமுடித்த. (௫௯)

339. இளையவனொருவனம்மே லெழுந்தனனமரக்கென்று
லெளியவர்நாமலாதிவ் விருநிலத்தியாவரொன்று
துளிமுகிலுருமினக்குத் தொடியுடைமுன்கைகொளவிக்
‡ குளிறுறுங்கடலினார்த்துக் கொம்மெனவெழுந்தாரன்றே. (௬0)

340. மணங்கமழ்தும்பைவேய்ந்து மருங்குடைவாளசைத்திட்
டிணங்கிய † கோதைகட்டி யெறழ்விரற்புட்டிவிட்டு
வணங்கியவரிவில்லேந்தி வடிக்கணைத்தூணிதாங்கிக்
கணங்கொளுற்படையினோடுஞ் சதுமெனநிலத்திழிந்தார். (௬௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

341. விண்ணுரிஞ்சுயர்விந்தமால்வரை வேந்துதன்கணரக்கர்பா
னண்ணும்வன்றுணையாகவிட்ட நடக்குமால்வரைபோல்வன
கண்ணகன்றிரையாழியொத்து கறங்குமாழியசாரதி
பெண்ணமேயுருவாயமாவின வெங்குமோடுவதேர்களே. (௬௨)

கலித்துறை.

342. பிளிறுருவியிடியாப்பெருமதமழையாப்பிறைக்கோட்டி
னொளிறணிமின்னலா வுய்த்திடுபாசேயுறுகாலாத்
தளிதருபுயலாயின நிழல்சுளிவதறுகண்ண
வளர்பணைபுனைகையின கறையடியமதயானை. (௬௩)

கலிவிருத்தம்.

343. * மண்ணுமழல்வானின்றியோர் வங்கூழ்கொடுகமலத்
தண்ணார்மலரோன்றந்தன தனையிற்செலன் முனைவ
கண்ணாடரும்வேகத்தின கதியைந்தினசெம்பொற்
பண்ணார்ந்தனநுளைவாயபல் பகைவென்றனகுதிரை. (௬௪)

---

‡ குளிறல் - ஒலித்தல். † கோதை - முன்கைத்தோற்கட்டு.

* மண்ணுமழல்வானின்றி யோர்வங்கூழ்கொடுகமலத் தண்ணார்மலரோன் றந்தனவென்பதற்குப் பஞ்சபூதங்களுள்-பிருதிவும்-அப்புவும்-தேயுவும்- ஆகாயமுமாகிய இந்நான்குமின்றி வாயுவொன்றையுமேகொண்டு பிரமதேவராற் சிருட்டிக்கப்பட்டனவென்பது பொருள்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

344. அசிபிளந்தவடுவிளங்கு மாரமாயமார்பர்செந்
தசைபொதிந்தவுடன்முனிந்து தாவில்கீர்த்தியாக்கைமே
னசைபுரிந்தகுமரர்நெஞ்ச ஞாட்புவேண்டிவாடினார்
விசயமங்கைகுடியிருந்த வேலர்கோலர்வீரரே. (௬௫)

கலித்துறை.

345. இனையவாகியநாற்பெரும்படையினோடெரிகால்
சினவுவேற்படை யுருமிடித்தன்னசொற்றீயர்
புனையும்வார்கழ லுக்கிரன்றனக்கெதிர்புகுந்தார்
கனலிவான்பத முதலிபதூளியாற்காப்ப. (௬௬)

346. 0 அண்டரண்டர்தம் படைத்துகட்படலம்விண்ணளவு
மண்டிமேலெழுந் தமருலகனைத்தையுமறைத்துக்
கொண்டபேரொளி கெடுத்ததோர்குடிவழியவர்க்கவ்
வெண்டகுங்குடிக் குணம்வரல்புதுமையோவெண்ணில். (௬௭)

347. பிடிகளார்த்தன வார்த்தனபிறைமருப்பொருத்தல்
கொடிகளார்த்தன வார்த்தனகொய்யுளைப்புரவி
துடிகளார்த்தன வார்த்தனதுளைபடுவளைக
ளிடிகளார்த்தென வார்த்தனபல்லியமெங்கும். (௬௮)

348. ஆழியேழுமொன் றுயெழுந்தன்னவாளரக்கர்ச்
சூழும்வெம்படைத் தொகுதியுமெரிவிரிசுடர்வேற்
பாழியுக்கிரன் றனிமையும்பார்த்துளம்பதைத்தா
ரேழைவிண்ணவ ரென்கொலோவிளைவதென்றெண்ணி. (௬௯)

349. தோமாம்பர செழுவுமுற்கரத்தொடுசுடர்வா
ளுமழுத்தலை பிண்டிபாலங்கதைநகைவே
ணேமிவச்சிர முதலியபடைகொடுநிருதர்
மாமலர்த்தவி சுறையிறைபுதல்வனைவளைந்தார். (௭0)

350. வளைதல்கண்டுநக் குக்கிரன்வரிசிலைவணக்கித்
தளர்விலொண்குண மொலிபடத்தெறித்தனன்சமரம்
விளையநின்ற * தா ரவ்வொலிக்குடைந்ததுவிசும்பிற்
குளிறுதீயுரு மேற்றினுக்குடையராக்குழுப்போல். (௭௧)

351. அலகையீட்டங்க ளுணவுபெற்றனமெனவாட
விலகுவாட்படை யரக்காருயிருணவேக்கற்
றுலையுநாமவேற் கூற்றத்தினைவேணவாவொழியப்
பல † சிலீமுக மெய்தனனொருதொடைப்படுத்தி. (௭௨)

---

0 அண்டரண்டர் - தேவர்க்குப்பகைவர்.
* தார் - தூசிப்படை † சிலீமுகம்-அம்பு.

352. எய்தவம்பினிற் சுடுதலாற்றேனின்மிரியுஞ்
செய்தியாமென விரிந்தததூசியச்செய்தி
கைதயங்குவிற் றிவாந்தகனென்பவன் கண்டு
மொய்தழைந்தோ னுக்கிரற்கெதிர்ந்தனன்மொழிவான். (௭௩)

353. அண்டகோடிக ளடுக்குபேராற்றலம்பலர்யாங்
கொண்டதோள்வலி யில்லைநீதழியையெக்குற்றாய்
தொண்டர்தம்பொருட் டெம்மொடிவ்வாறமர்தொடுத்தாய்
பண்டையூழ்வழி யிறக்கவந்தாயெனப்பகர்ந்தான். (௭௪)

354. மாற்றமங்கது கேட்டலுமுக்கிரன்மடவோ
யாற்றலில்புலி யொன்றினுக்காற்றன் மான்கணங்க
டோற்றல்கண்டிலை போனுநீயிது நிற்கத்துணைவி
னேற்றருஞ்சம ருழத்திநீவல்லையேலென்றான். (௭௫)

355. என்றவாசகங் கேட்டவனெரிபடக்கொதித்துத்
தன்றவாவலி வில்வளைஇச்சரம்பலதொடுத்தான்
குன்றவாம்புயத் துக்கிரனைய்தலைவகுறைத்துத்
துன்றவாயிரங் கோறொடுத்தவனுடறுளைத்தான். (௭௬)

356. குருதிபாய்ந்திழி யுடம்பினனனையன்மேற்கோல்கள்
வரையின்மேற்சொரி மழையெனச்சொரிந்தனன்மற்றப்
பொருகணைக்குலம் பட்டகாலையுமதேபோன்ற
பரிதிவேலவ னவன்சிலையிருதுணிபடுத்தான். (௭௭)

357. மற்றுமோர்சிலை வளைத்தவன்வார்கணைதொடுப்ப
வெற்றிவேள்சிலை குழையவீர்த்தொருகணைவிடுத்தான்
கொற்றவாட்படை நிருதனுருயிரையக்கொடுங்கோ
லற்றநோக்குவெங் கூற்றினுக்கருத்தியதன்றே. (௭௮)

358. அவனிறத்தலுஞ் சயோத்துங்கனென் னுமோரரக்கன்
கவனவாம்பரித் தேர்கடாய்ப்போர்முகங்கலந்து
தவலருஞ்சிலை வளைத்தனன்சரபரம்பரையாய்ப்
புவனம்யாவையும் படைத்தவன்புதல்வன்மேற்றொடுத்தான். (௭௯)

359. ஐயனங்கவை யறுத்தவனடற்சிலைபிடித்த
கையறும்படி யடுகணைவிடுத்தனன்கயவன்
மொய்கொடிண்கதை யாலெறிந்தானதைமுருக்கிச்
செய்யகோறொடுத் தண்ணலங்கவனுயிர்சிதைத்தான், (௮௦)

360, அக்கணத்துநீ லாங்கனுமடுதிறலரக்க
னுக்கிரத்தனி வீரனோடெதிர்ந்தனனுருத்துத்
தொக்கவெங்கணை முறைமுறைதொடுத்தவைதொலைத்துச்
சக்கரப்படை யொன்றுவிட்டானுளந்தருக்கி (௮௧)

361. நீண்டதண்டினா லாழியைநெடுந்தகையடித்தான்
மீண்டுசென்றவன் சென்னிவீழ்த்தியததுவிசையான்
மாண்டுபோகுமூ ழுற்றதேன்மருவலர்படைகள்
வேண்டுமோதன தடுபடையடாதுகொல்வினாவின். (௮௨)

362. அலகைபூண்டதேர்ச் சமரகேசரியெனுமரக்கன்
மலரினோன்மகன் றணையொருகடிகையில்வானோர்
குலமனுங்கவெல் குவனெனச்சூள்பலகூறிப்
புலவுநாறுவெங் கணைமழைபொழிந்தெதிர்புகுந்தான். (௮௩)

363. வீரனவ்வெலா நிலம்படவீழ்த்தனன்விளைகோன்
மாரியிற்பல சொரிந்தனனவனவைமாற்றிக்
கூர்முகக்கணை பலதொடுத்துக்கிரன்கொடிஞ்சித்
தேருருண்டிரண் டியோசனைபின்னிடச்செய்தான். (௮௪)

364. சேவகன்றடந் தேரினைமுன் னுறச்செலுத்தி
மேவலன்கொள்பேய்த் தேரதுவேனல்வாய்ப்பேய்த்தேர்
வீவதாமென வீதரக்கணைபலதொடுத்தான்
றேவரார்த்தன ரரக்கரோடினர்களெண்டிசையும். (௮௫)

365. தேரழிந்தெனக் கனல்படச்சீறுபுசண்ட
மாருதம்புகுந் தெனப்புகுந்தாளித்தேர்வாவிப்
போர்செய்யுக்கிரன் றேண்மிசைத்தண்டினாற்புடைத்தான்
வீரனக்கண மரக்கனைவெட்டிமண்வீழ்த்தான். (௮௬)

366. ஆயவேலையிலெரிசினந் தலைக்கொளாவழற்கட்
சீயமன்னவன் முடங்குளைமடங்கலந்திண்டேர்
காயழற்படை யரக்கர்தந்தானையுட்கடவிப்
போயதிர்த்தனன் மான்குழாத்தகவயிற்புலிபோல். (௮௭)

367. அதிர்த்தவவ்வொலி யாலுருமேற்றினுக்கரவம்
பதைக்குமாறென நிலத்திடைப்பற்பலர்பதைத்தார்
சிதைக்குமூழிவெங் காலின்முற்பூளையந்திரள்போ
லெதிர்த்துநின்றவர் சிலர்திசைதொறும்பலரிரிந்தார். (௮௮)

கலிவிருத்தம்.

368. பாழித்திரள்புயவெற்றிசெய் படையுக்கிரவுரவோ
னூழிப்பொலிதேரிற்செறி யாளித்திரள்காணாத்
தாழ்கைப்புகர்முகமிக்கிழி தானக்கவுணெடுநல்
வேழக்கணமிரிவுற்றன வெருவித்திசைதோறும். (௮௯)

369. துரகம்பலமிதிபட்டன தொடையென்புகளொடிய
விரதம்பலசிதைபட்டன வெரிசிந்துறுகணிசா
சரரும்பலர்துகள்பட்டனர் தழல்வெம்படையுடனே
கரடம்பொழிமதகுஞ்சர கணமோடியவழியில். (௯௦)

370. அக்காலையோரடல்வேலவ னரிலுண்டனனென்பான்
புக்கான்மலரிறைவன்றரு புதல்வன்முனம்விளைவிற்
கைக்கார்முகம்வளைத்தேயடு கணைமாரிசொரிந்தான்
மைக்கார்கடைநாளிற்பொழி மழைபோன்மெனவன்றே. (௧௧)

371. அரவக்கழலடலுக்கிர னவைமுற்றையுமழியா
விளைமைக்குழல்விசயத்திரு விழை † யப்பினம்விட்டா
னுரவுத்தினாயுவரிக்கட லுருவத்தவ னுருடேர்
துரகத்தொடுதுவசத்தொடு துகள்பட்டதுதுணைவில். (௧௨)

372. தேரிற்றலுமவன்மற்றொரு தேர்புக்கொருகோடி
வார்வைத்தலையம்புக்கிரன் ¶ வையத்தரிபலவுஞ்
சோரக்கடிதெய்தானுறு தூவற்கணைபலதூய்த்
தார்மற்புயனம்போடியர் சாபத்தையொடித்தான். (௧௩)

373. சிலையிற்றலுமவன்மிக்கெழு சீற்றத்தினனாகிக்
கொலையிற்கொடுங்கூற்றன்னதோர் கூர்வாட்படைகொண்டு
நிலனுற்றெதிர்வரவுக்கிர னெடுந்தேர்விடுத்தெரிகால்
புலவுச்சுடர்வாள்கொண்டெதிர் புலிப்போத்தெனப்புகுந்தான். (௧௪)

மேற்படி வேறு.

374. பலகைத்திண்டோளொலி படப்புடைத்தன
ரிலகுமின்வாள்விதிர்த் திருவர்வீரரும்
வலிகெழுமிறுதிநாள் வளியிற்கொட்புறு
மலையின்வட்டணைமுறை வருதன்மேயினார். (௧௫)

375. உறுவலிப்பலகையு ளுருவொடுங்கிநின்
றெறிபடைதடுத்தெதி ரெறிவர்சூள்பல
வறைகுவருருமென வதிர்ப்பர்தம்முளோ
முறைமுறைவியப்பர்கண் மூடிவிலாற்றலார். (௧௬)

376. இன்னணம்பொலங்கழ லிலங்குவேற்படைத்
தன்னிகர்சாமியுந் தகுவர்வேந்தனு
மென்னவாளடுசம ரியற்றினாரரோ
மின்னுவாள்போழ்ந்தபுண் மிடைந்தமெய்யினார் (௧௭)

377. ஒருவரினொருவர்மிக் குடற்றும்போர்வயி
னெரிசினந்தலைக்கொளீஇ யிலங்குவாளினாற்
கரியவன்செய்யவன் கையிற்கேடக
மிருதுணிபடுத்தின னேங்கவிண்ணுளோர். (௧௮)

378. அக்கணத்தூழிநா ளனலிற்சீறின
னுக்கிரன்வெய்யவ னுடலெம்பிரான்
மிக்கொளிர்வேலினால் வெற்புபோழ்ந்தெனக்
கைக்கதிர்வாளினாற் கடிதுபோழ்ந்திட்டான். (௧௯)

---

† அம்பென்பது அப்பென வலிந்துநின்றது
¶ வையம் - தேர்.

379. போழ்ந்தவவ்வேலையிற் புலவர்பூமழை
வீழ்ந்ததுநிசிசர வெள்ளமோடிற்றுற்
றாழ்ந்தனராயினுந் தானைகாவலர்
சூழ்ந்ததம்மானத்தாற் றொக்குமுன்னின்றார். (௪00)

380. நிற்றலுமுக்கிர னிருதர்தங்குல
மிற்றிடமுடித்துமென் றெண்ணித்தந்தைபாற்
பெற்றவத்திரத்தினைப் பேணிவிட்டனன்
மற்றதவ்வரக்கரை வதைத்தன்மேயிற்றே. (௪0௧)

கலித்துறை.

381. வேகவெய்யவன் கடுங்கதிர்விரித்தலிற்பசுமை
போகுநீ 0 ளரில்வனத்திடைக்காட்டெரிபுகுந்தாங்
† காகவம்புரி யரக்கருட்புகுந்தடர்த்தன்றே
வாகையம்புயத் துக்கிரன் விடுபடைவடவை. (௪0௨)

382. எரிகள்பட்டநற் கண்ணவர்பட்டனரீர்க்கும்
பரிகள்பட்டன வலவர்கள்பட்டனர்பஃறேர்க்
கிரிகள்பட்டன புகர்முகக்கிம்புரிக்கோட்டுக்
கரிகள்பட்டன பட்டனகொய்யுளைக்கடுமா. (௪0௩)

383. வேல்களிற்றன தோமரமிற்றன வில்லின்
கால்களிற்றன நாண்களுமிற்றன கடிய
கோல்களிற்றன தூணிகளிற்றனகைக்கொண்ட
* தோல்களிற்றன விற்றனகவசத்தின்றொடர்பே. (௪0௪)

384. கரந்துணிந்தன வெறுழ்வலித்தோளெனுங்கணைய
மரந்துணிந்தன குறங்குகடுணிந்தன மலர்வேய்
சிரந்துணிந்தன வடியிணைதுணிந்தனதேந்தா-
ருரந்துணிந்தன துணிந்தனவுறுப்பெலாமொருங்கே (௪0௫)

385. அரணமூன்றையுஞ் செஞ்சடைக்கருமிடற்றண்ண
லெரிகொளுத்தியோர் கணத்தினிலழித்தவாறென்ன
முரணரக்கர்தம் படையெலாநொடிவரைமுடித்துப்
பரவுநல்லிசை யுக்கிரற்சேர்ந்ததப்படையே. (௪0௬)

386. ஓடினார்சிலர் திசைதொறுமுக்கிரன்புகழைப்
பாடினார்சிலர் குதித்தல்செய்தார்சிலர்பல்கா
லாடினார்சிலர் விண்ணவரரும்பெறன்முத்தி
கூடினாரென வுவகையங்கடல் வயிற்குளித்தார், (௪0௭)

837. சையமன்னதோ ளுக்கிரன்சயமகளிருப்பச்
செய்யகம்பலம் விரித்தெனச்செம்புனனீத்தம்
வையமெங்கணும் பரந்துபோய்ப்புகுந்ததுமறியு
மையதெண்டிரைக் கருங்கடல்செங்கடலாக. (௪0௮)

---

0 அரில்வனம்-உலர்ந்தகாடு † ஆகவம்-போர்.
* தோல்=கேடகம்.

கலி விருத்தம்.

388, பேயினங்கள் குழுமிப்பிணக்குவா
நீயதம்பசி தீரியவுண்ணுவான்
மாயிருங்களிற் றின்குழைவார்செவி
மேயபேரிலை யாகவிரித்தரோ. (௧0௯)

389. குடரினோடு கொழுந்தசை * வல்சியா
வடருமூளையு மீருளுமாதிய
விடுசுவைக்கறி யாமிகவிட்டரோ
கடிதுநெஞ்சங் களித்துடனுண்டவே. (௧௧0)

390. வெள்ளெலும்பும் விரல்களும்வற்றலா
வுள்ளுவந்து கறிப்பவுமொண்ணிண
மள்ளியள்ளி யகடுநிறைப்பவு
மெள்ளிழுன்களை யீருள்கடின்பவும். (௧௧௧)

391. பிள்ளைகாண்மேற் பெறலரிதின்னவூண்
மெள்ளமெள்ள வருந்திவிலாப்புடை
கொள்ளவுண்மின் குடிமின்குருதிநீர்
தள்ளன்மின்னெனச் சாற்றுதல்செய்பவும். (௧௧௨)

392. மெய்யெலாம்வயி றுக்கிவிரிகடல்
வெய்யதீயின் மிகும்பசிவைத்துணல்
செய்யவாய்பல செய்யாதொழிந்தவவ்
வையமாமறை யையனைவைபவும் (௧௧௩)

393. நின்றழற்றுநன் னீள்பசிநீக்குமுன்
குன்றடர்த்த குருதிவேற்சாமியா
லன்றுபெற்றே மதன்பினிவ்வண்ணலா
லின்றுபெற்றன மிவ்வுழியென்பவும். (௧௧௪)

394. பச்சைபோய பதலையுட்பெய்துமுன்
வைச்சசெம்புனல் வாய்மடுத்துண்பவு
முச்சிமட்டு நிறைந்திடவுண்டபி
னெச்சிலோரிக் கெறிபவுமாயவே. (௧௧௫)

மேற்படி வேறு.

395. ஆடுஞ்சிலசழலுஞ்சில வடலுக்கிரவீரற்
பாடுஞ்சிலபணியுஞ்சில பரவைக்களமெங்கு
மோடுஞ்சிலவுகளுஞ்சில வுடலந்தொடர்குடரான்
மூடுஞ்சிலகனல்வெம்பசி முழுதுங்களைகணமே. (௧௧௬)

---

* வல்சி-சோறு.

396. தலையம்மனையாடுஞ்சில தடமால்வரையனைய
கொலையும்மதக்கரியேறுபு குருதிப்புனன்மடுவுட்
சிலதுண்ணெனவிழுமாழிய தேரைக்கலமெனவே
யொலிமல்கியகறையாற்றினு ளுய்க்குஞ்சிலகடியே (௧௭)

கலித்துறை.

397. கொட்டும்பதலைகள் கோடுகளுந்துஞ்சிலபேய்கள்
கட்டும்புண்ணீ ரோரிகளிற்றூற்சிலபேய்கண்
மூட்டும்யானை மொய்தலையூடேசிலபேய்க
ளொட்டுங்கையா விரதமுருட்டுஞ்சிலபேய்கள். (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

398. பொங்குதீப்பசி போக்கியபேய்க்கண
மங்கைகொட்டியு மாடியும்பாடியுந்
தங்களுக்கின மாய்த்தமைச்சூழ்தர
வெங்குமாடின வெண்ணில் ‡ கவந்தமே. (௧௯)

399. நிறைசெழுங்குரு திப்புனனீண்டகைப்
பிறையிகழ்ந்தகோட் டியானைப்பிணமெலா
மெறிதரங்கத் திருங்கடலுய்த்ததா
லுறு † திமிங்கில முண்டுகளிக்கவே. (௧௨0)

400. காமர்தாமரை காம்பிலபொற்குடை
யாமைதோற்பர மைங்கதிமாக்களின்
சாமரைக்குலஞ் சைவலமாக்கறை
நாமநீணதி நன்றுசிறந்ததே. (௧௨௧)

401. சிறைவிரித்தகல் சேணினெருங்கிய
பறவைவாய்க்கொள் பசுங்குடர்நால்வது
விறன்மகட்கு விதானம்விரித்துமே
னறுமலர்த்தொடை நாற்றியதொத்ததே. (௧௨௨)

402. காகநாய்நரி பாறுகழுகினம்
பேய்களென்றிவற் றார்ப்புப்பெருகியே
வேகவேழ மிடைந்த § பறந்தலை
பாகசாதனற் கும்பயஞ்செய்யுமே. (௧௨௩)

403. இன்னசெங்களத் தெல்லையிகந்துபோய்த்
துன்னும்வானவ ரேத்தினர்சூழ்வரப்
பொன்னினாடு புகுந்தடலுக்கிரன்
றன்னைசேவடித் தாமரைத்தாழ்ந்தெழா. (௧௨௪)

---

‡ கவந்தம்-தலைக்குறை
† திமிங்கிலம் - யானையை விழுங்குமீன் § பறந்தலை - போர்க்களம்.

404. எந்தைநீபணித் தாங்கவர்யாரையு
நந்துவித்தன னென்னவந்நான்முகன்
மைந்தர்மாண்ட துயரான்மனங்கொதித்
துந்துசீற்றத்தி னுக்கிரற்பார்த்தனன். (௧௨௫)

405. பார்த்தகாலைப் பரிதிவேலுக்கிரன்
போர்த்தநால்வாய்ப் பொருகளிற்றீருரித்
தீர்த்தவார்சடைச் செம்மல்விழித்தநாட்
பூத்தவைங்கணை யானெனப்பொன்றினான். (௧௨௬)

406. பொன்றல்கண்டவன் புத்திரர்யாரையுங்
கொன்றுநின்ற கொடுமையு மன்றியிந்
நின்றமைந்தனை யும்முயிர்நீக்கினே
னென்றுநெஞ்சத் தெழுந்துயரெய்தினான். (௧௨௭)

407. அக்கடுந்துய ரோர்வகையாறிய
செக்கர்மென்மல ரோனுளந்தேறுபு
மக்களின்மையு மக்கட்கொலையினு
மிக்கபாவமுந் தீர்த்திடல்வேண்டியே. (௧௨௮)

408. அண்ணரூன மனைத்தினுமேலதா
வெண்ணும்தன்கயி லைப்பொருப்பெய்தியே
புண்ணியப்புன லாடிப்புரிசடைக்
கண்ணுதற்பிராற் கண்டுவணங்கினான். (௧௨௯)

409. பின்புதென்கயி லாயப்பெருவரை
பொன்பரந்தொளி பொங்குயர்நீலவெற்
பென்பவற்றி னிடையிருந்தேவினைத்
துன்பநீக்குநன் னோன்புதொடங்கினான். (௧௩0)

410. பொறிகளைந்தையும் புல்லாதுளத்தினைக்
கறைமிடற்றிறைக் காலிலடக்கிவாக்
கிறைவிதோன் பினுக் கேற்றனசெய்துதன்
குறிவழிப்படக் கூர்தவமாற்றினான். (௧௩௧)

411. அரியநோன்பிற் கருள்செயல்வேண்டினன்
கருணையேயுரு வாயநங்கண்ணுதல்
வரதனவ்வுழி மால்விடையூர்திமேற்
சுரிசருங்குழ லோடெதிர்தோன்றினான். (௧௩௨)

412. தோன்றல்காண்டலுந் துண்ணெனவேயெழுந்
தான்றமெய்ப்புள கத்தனருவிநீர்
கான்றகண்ணன் கரைந்துகுநெஞ்சினான்
றேன்றயங்கலர்ச் சேவடிதாழ்ந்திட்டான். (௧௩௩)

413. எழுந்துகைதலை யேற்றிமுகிழ்த்துநாத்
தழும்பவேத்தினன் றண்ணிலவொண்மதிக்
கொழுந்தணிந்தவிற் குன்றினனென்னை நீ
விழைந்ததென்ன விரிஞ்சன்விளம்புவான். (௧௱௪)

414. கருணைவள்ளல்யான் காலம்விசாரியா
தரிமதர்க்க ணரிவைதோடோய்தலான்
முரணுமாற்றலர் முப்பதினாயிரர்
நிருதருழி நெருப்பெனத்தோன்றினர். (௧௱௫)

415. அன்னர்யாவரும் விந்தத்சடைந்திருந்
தின்னல்செய்தன ரிவ்வுலகுக்கெலா
மன்னும்வானவர் மற்றச்செயலெலாந்
துன்னியென்னொடு சொல்லியிரங்கினர். (௧௱௬)

416. அந்தவேலை யழல்படுவெஞ்சினம்
வந்ததென்வயின் மற்றதனூடொரு
மைந்தனுக்கிர னென்பவன்வந்தியான்
றந்தவேவ றலைக்கொடுபோகியே. (௧௱௭)

417. விந்தமால்வரை வெய்யரைக்கொன்றவன்
வந்துநின்றனன் மக்களிறத்தலா
னொந்தசிந்தையி னோக்கினன்பாவியேன்
வெந்தொழிந்தனன் மற்றவ் ‡ விடலையே. (௧௱௮)

418. முக்கணல்லற மூர்த்திமற்றுதலான்
மக்களின்மையு மக்கட்கொலையுமா
மிக்கபாவம் விளைந்தனவுற்றவை
செக்கர்வேணிய தீர்த்திடல்வேண்டினேன். (௧௱௯)

419, என்றுவேத னியம்பலுமெம்பிரான்
றென்றிருக்கயி லாயச்சிகரநீ
நன்றுகண்டனை யாதலினான்முக
கொன்றபாதகங் கொன்றனைமன்றவே. (௧௱௰)

420. நமதுதென்கயி லாயநகத்துயர்
சிமயம்யாவர்கண் டாரவர்திவினை
கமலநாதன் கனைகதிர்காண்டருந்
திமிரமென்னச் சிதையுஞ்சிதையுமே (௧௱௰௧)

421. எனவிசைத்துமற் றெந்தைபினுஞ்சொலுந்
தனையன்வேண்டுதி யாயிற்சராசரம்
வனையுநான்முக மாசிமகத்துநாட்
கனவிகீழ்பாற் கடற்படுகாலையில். (௧௱௰௨)

---

‡ விடலை - திண்ணியன்.

422. அந்தண்பொன்முக ரிப்புனலாடியிந்
நந்தொளிச்சிவ லிங்கத்தைநண்ணியே
முந்துநூற்றெ டெட்டாகுமுறைவலம்
வந்திறைஞ்சலு மற்றத்துணைசெயா. (௪௨௩)

423. ஐந்தெழுத்தையு மத்துணையோதியே
மைந்தநீமறு மாசிமகத்தின்கா
ரிந்தநல்விர தத்தையியற்றினாற்
சிந்தும்வல்வினைச் சேயைப்பெறுதியால். (௪௨௪)

424. பிரமதின்னள வன்றிதிப்பெற்றியே
திரிதலின்றிவட் செய்தவர்யாவரு
மருமகப்பே றடைவரொனச்சொலிக்
கருணைவள்ளல் கரந்தனனென்பவே. (௪௨௫)

425. விரதமவ்வகை வேதியனாற்றலும்
பொருவின்ஞானயோ கத்திற்புராரிதன்
னருளினாற்பே றறிவுடையோர்மகன்
வரிநெடுங்கணு மங்கைகட்டோன்றினன். (௪௨௬)

வஞ்சிவிருத்தம்.

426. மல்லன்மைந்தனை வாணியு
மல்லிமென்மல னாயனு
மெல்லெனுச்சி விரும்பிமோந்
தெல்லையின்மகிழ் வெய்தினார் (௪௨௭)

427. அரிவைபாகனு மவ்வழித்
தெரியவந்து சிறந்ததா
மரையினான்பெறு மைந்தனுக்
கிருபுவென்பெய ரிட்டனன். (௪௨௮)

428. அணியுமாடர வானவற்
கிணையின்மாமறை யிறுசொல்
புணர்தனதொரு பூரண
முணருமெய்யுணர் வுதவினான். (௪௨௯)

429. எந்தையேகின னிளையவன்
றந்தைதாயடி தாழ்ந்தனன்
சிந்தையின்மகிழ் செய்தவர்
தந்திடும்விடை தான்பெறா. (௪௩0)

430. வனமும்யாறுமால் வரையுமாம்
புனிதநல்விடம் போயுறீஇச்
† சனகராதியர் தங்களுக்
கனகமெய்யுணர் வருளினான். (௪௩௧)

† சனகராதியரென்றது - சனகர் - சனந்தனர் - சனாதனர்-சனற்குமாரர் முதலிய முனிவர்களை.

431. மணங்கொடாமரை யானவ
னணங்காவணி யன்னருள்
வணங்கிநுண்ணிடை வாணியோ
டிணங்குதன்னுல கெய்தினான். (௧௫௨)

432. பகவன்வாழுமிப் பதியிகப்
புகழும்புண்ணிய பூமியுள்
மிகவுயர்ந்ததால் வேர்தித
முகமனென்றுநீ முன்னலே. (௧௫௩)

433. என்றுருக்கரந் தெய்திறை
நன்றுகூறலு நாமவேற்
குன்றனன்மகிழ் கொண்டவன்
றன்றுணைக்கழ றாழ்ந்தனன். (௧௫௪)

434. ஐபவின்னுமின் னருளினான்
மையில்வாரண வனத்துறை
செய்யகாதைகள் செப்பென
வெய்யவேலவன் வேண்டினான். (௧௫௫)

கலிவிருத்தம்.

435. ஆதிநான்முகன் கதை யறைந்திட்டோமினி
யோதுதுஞ்சிலந்திபாம் பொருத்தவினைகதை
யாதவனைனமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான். (௧௫௬)

நான்முகச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆறாவது

ஸ்ரீகாளத்திச்சருக்கம்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

436. மணியிமைக்குமார்பவெழு வயுகத்திலொருசிலம்பி
புணருமுசற்பிறப்புணர்வாற் பொனமுசரிப்புனர்மூழ்கி
யிணைபிரிநுகலகயாயத் திறையைவழிபடவெண்ணித்
தணிவிலன்பிற்கோயிறன்வாய்த் தந்துறையசைமத்தன்றே. (௧)

சிலந்தியும்-பாம்பும்-யானையுமாகிய மூன்றும் பூசித்தமையால் 0 ஸ்ரீகாளத்தியெனப்பட்டது. இப்பொருள் இச்சருக்கத்தின் நாற்பத்தொராவது செய்யுளிற்காண்க.

---

0 ஸ்ரீ - சிலந்தி—காளம்-பாம்பு-அத்தி-யானை

437. மாமதிலுங்கோபுரமு மண்டபமுமாளிகையுந்
தோமில் † கருப்பெயர்த்தலமுஞ் சூளிகையுமுதலாய
காமர்திருக்கோயிலெலாங் களிச்சுரும்புவிளையாடுந்
தேமலர்த்தாரகன்மார்ப செய்ததாற்சிறுசிலந்தி. (௨)

438. இருந்தோர்தினையளவேனு மிளைப்பாறப்பொழுதின்றிப்
பரிந்தொழிந்தவிடமெல்லாம் பண்டுபோனூலிழைத்து
வருந்திநெடுநாளாக வழுவாதுபயிலுநாட்
சுருங்கவிலாவதனன்பு சோதித்தற்கெம்பெருமான். (௩)

439. முன்னெரியுந்திருவிளக்கை முழங்கிமேலெழச்செய்தான்
மென்னூலின்றிருக்கோயில் வெந்தொழிந்ததொருநொடியிற்
பொன்னோடைமால்யானைப் புகழ்வேந்தவனுகண்டு
தன்னுயிரிழந்ததுபோற் றளைப்பட்டதச்சிலந்தி. (௪)

440. அன்னோவித்திருக்கோயி லழல்பற்றியவிந்ததுதான்
முன்னாளில்யானுற்ற முடிவிறீவினைச்செயலோ
வென்னுயிக்கொருதுணையா மெம்பிரான்றனக்கிந்த
புன்னூலின்றிருக்கோயில் பொருந்தாமையோவறியேன். (௫)

441. ‡ ஆயிரநாளுடல்வருந்தி யனையிருளுந்துயிலாது
வாயினூல்வயிற்றிருந்து வளர்நூல்கள்பலவிழைத்துத்
தீயினாலழிந்திடற்கோ செய்தேனித்திருக்கோயி
ருயனையான்றிருவருளுந் தமியேன்பாலவ்வளவோ. (௬)

442. என்றுபலதவவிரங்கி யெம்பெருமானமர்கோயில்
பொன்றியதுகண்டுமுயிர் போக்காமைபொல்லாதென்
றொன்றியவன்புடைச்சிலந்தி யொளிவிளக்கின்வீழ்ந்திறப்ப
வென்றெழுந்ததிதுகண்டா னடியர்துயர்பொறுக்கறியான். (௭)

443. வெளிநின்றதிருச்சையால் விளக்கில்விழாவகைவிலக்கி
யளவின்றியெழுரம்பா லன்புடையசிலந்திநீ
யுளமொன்றுவேட்கையினை யுரைதருதுநாமென்று
னெளிநின்றவின்னடிக்கீ ழுறுவிப்பாயென்றதே. (௮)

444. மறையிறகன்குணர்ந்து மாதவத்தின்றுறைநின்ற
கறைதீர்ந்தபெரியவர்க்குங் கிடையாதகாற்கமலத்
தறவாழியந்தணன்றா னமர்வித்தான்மற்றவன்றன்
குறையாதவருட்பெருமை யாவரோகூறவல்லார். (௯)

வஞ்சித்துறை.

445. இச்சிலந்தியின் கதைகடும்பணி
மதவெறும்பியின் கதைவிளம்புதும். (௧0)

---

† கருப்பெயர்த்தலம் - கருப்பக்கிருகம்.

‡ ஆயிரமென்பது - ஈண்டு அளவின்மைப்பொருளையுணர்த்திநின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

446. அரவொன்றிரண்டாமுகத்திற்றி லருமாமணிகள்கொடுவந்து
விரியும்புகழ்த்தென்கைலைவரை விமலற்பூசித்தொழுகிடவவ்
வரதன்றன்னைப்பூசிப்ப வரைபோனெடுங்கைப்பிறைக்கோட்டு
முரண்வெங்களிறொன்றடைந்ததவண் மூன்றுமுகத்தின்றொடக்கத்தே

447. முழங்குதிரைப்பொன்முகரிநீர் மூழ்கிக்கையாற்புனன்முகந்து
குழந்தைமதியமுடித்தபிராற் குறுகிப்பாம்புபுனைந்தமணி
விழுந்துசிதறத்தள்ளியந்நீர் விழைவினூட்டிக்கூவிளத்தின்
செழும்பல்லவங்கள்கொடுவந்து சென்னிமேலிட்டேகிற்றால். (௧௨)

448. மறுநாளிரவியெழும்பொழுது வந்துபாம்புதிருமுடியி
னுறுகூவிளத்தின்பசுந்தழைகண் டொளிகான்மணிகள்விழ்ச்சிதறி
யிறையோன்முடியினிலைக்குப்பை யேற்றினார்மற்றியார்கொல்லோ
வறியேனன்றேவெனவிரங்கி யமலற்பூசித்தகன்றதுவே. (௧௩)

449. பின்னைநெடுங்கைக்களிறடைந்து பெருமான்முடியிற்பன்மணிகண்
டென்னேருயிரின்றிருமுடிமே லிட்டபசுமென்றளிரகற்றிக்
கொன்னேபலகல்லிட்டுவைத்த கொடியர்யாரோவறிகிலே
னன்னேவன்னேவெனவிரங்கி யனகற்பூசித்தகன்றதுவே (௧௪)

450. மற்றைஞான்றுபாம்புவந்து வரதன்முடிமேற்பசுந்தழைக
ளுற்றவாறுகாண்டலுமே யுருமேறுண்டதெனக்கலங்கிச்
சற்றுமெண்ணாதொளிர்மணிக டள்ளிப்பெருமான்முடிமேலென்
பற்றலாரோயிதுசெய்தார் பாவியேன்மேற்பகைமையினால் (௧௫)

451. இதுசெய்தகன்றார்தமைக்காணி னிலக்குகடுமுள்ளெயிறழுந்தக்
கதழ்வெஞ்சினத்தாலுறக்கவ்விக் கவ்வியாவிகுடியேனே
§ வதுலன்றனக்கிப்பிழைசெய்து மாவாவுய்ந்துபோயினரோ
முதல்வன்றனக்கீதுடம்பாடோ வெனப்பற்பலவுமொழிந்திரங்கி. ()

452. நாளையெல்லாங்காண்டுமென நம்பிரானைப்பூசித்துக்
காளமகன்றதொருத்தல்வந்து கடவுண்முடிமேற்கற்கண்டு
நீளஞ்சனவெற்பெனவீழ்ந்து நிலத்துநெடுங்கையுறவடித்து
மூளுந்துயராலலைபுரட்டு முந்நீரென்னவரற்றியதே (௧௭)

453. எந்தாய்நினக்குத்திருவுளமோ விதுபன்னிறத்தகற்கடமைச்
செந்தாமரையுங்குவளையுமென் செழுங்கூவிளத்தின்றளிருமா
நந்தாச்சுடரோகொண்டனையோ நறுமாமலருஞ்செழுந்தளிரு
மந்தோவகற்றிக்கற்கடமை யையாயாங்குப்பொறுத்திருந்தாய் (௧௮)

454. ஆவாவிறையும்பகைவர்பா லானாற்றுணையாரினியெனக்கு
மேவார்தமையுங்காண்கிலேன் வினையேனென்றுபலவிரங்கித்
தாவாப்பகையைநாளைநான் சாய்த்தலொன்றுசாதலொன்றென்
றோவாவன்பிற்பிராற்பூசித் துவாப்போயிற்றாற்றன்னுழையே. (௧௯)

---

§ அதுலன் - ஒப்பில்லாதவன்.

கலித்துறை.

455. பிறக்குசெங்கதிர் மண்டலமத்தமாம் பெயரிற்
சிறந்தமால்வரை மருங்கடைதரலினிச் சிலம்பிற்
செறிந்தசெம்மணிச் சேயொளிபாய்ந்தெனச் சிவந்து
கறங்கலைக்குட கடற்குளித்தனனெளிசாப (௨௦)

456. விரவுமேற்கடல் செக்கடலாகவேர்பெறிப்
பரிதியானவன் விழக்கலுர்தளும்பிமேற்பரந்த
குருதியேயிது வெனக்குடகடல்கிழித்தெழுந்த
வெரிமடங்கலந்தீயெனவெழுந்தனசெக்கர். (௨௧)

457. துணைவரைப்பிரிந் துறையிளந்தோகையர்முகமும்
மணம்விரித்தசெந் தாமரைமலர்களுமொத்த
கணவரைப்புணர் மடந்தையர்களுநெடுங்கண்ணும்
மணிமலர்ச்செழுங் குவளையுமொத்தனவன்றே (௨௨)

458. இரவிநாயகனிறத்தலுஞ்செப்பமெல்லிதழிற்
கருநமகளிரிதழ்மடக்கட்செழுங்கமல
வரிவையமுழுநீத்தனவண்டினமகற்றி
யுநவொடுங்கினர்கட்புனலிடையருஞ்சாபுக்க (௨௩)

459. அண்டர்நாடுதோய் செக்கர்மால்யானையினங்கு
கொண்டவொற்றைவெண் மருப்பெனமுழுமதிக்கொழுந்தை
வெண்டுறைத்தடங் குவளையங்கண்மலர்விழித்துக்
கண்டுவப்பொடுமுகிழ்த்தன தாமரைமலர்கள் (௨௪)

460. மீனினந்திகழ் நீணிறவானமிவ்விரிநீர்
நானிலத்தினுந் தனதுபேராணையேநடத்தும்
வேனில்வேந்தனுக் கிரவெனுமொருவன்மேல்விரித்த
நீணிறத்தவெண் முத்தணிமேற்கட்டியிகர்க்கும். (௨௫)

461. சாலுநல்லநட் சத்திரந்திருவருட்டரியா
மாலுநெஞ்செனவிருண்டதுமலர்த்தலைவான
† மாலுமன்புடைத் துணைபுரிந்தவருமாலலத்த
தோலுநாகமுமன்றிமற்றுயிரெலாந்துயிலை (௨௬)

462. உண்ணுமூணுமாறுபிரினுங்காதலித்தொழுகும்
பெண்ணணிப்போகமுமறாதசம்பெருங்கைபெர்க்கும்
வண்ணமிவ்விருள் புலர்வதெப்போதெனமனத்தி
னெண்ணியெண்ணிநொந்துதுந்தவவ்விடத்திவ்விரண்டும் (௨௭)

463. உலகமெங்குமோர் திகிரியபருட்டுபு விளக்கு
மிலகுசேயொளிமன்னவனருந்தலையெழிறபுக்
தலைபவரானவொற்றாதுணர்ந்துதானருக்கு
நிலைகுலைந்தனகருமைகூர்நீடிருட்குறும்பு (௨௮)

† ஆலல் - சேருதல்.

464. அடர்திரைக்கடற் றலைமகற் சென்னியி லணிந்த
சுடர்விரிந்தொளிர் செம்மணிமுடியெனத் தோன்றிக்
கடலெலாஞ்செழுந் துகிர்க்கொடிபடர்ந்தெனக் கதிர்கள்
படரவந்தெழுந் தன்றுசேயொளியம்பரிதி (௨௯)

465. வளைக்குலந்தரு முத்தெறி மறிதிரைக்கடலின்
முளைத்தசேயொளி ஞாயிறுமணிநிறமுகுந்த
னிளைத்தநுண்ணிடைத் திருமகளிள முலைக்கட்
டிளைக்குமார்பிடைக் கவுத்துவமணியினைச்சிவணும் (௩0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

466. ஓங்குபேராசைமாருவுறுசுடர்த்தலைவன் றன்னை
நீங்கலின்வாட்டமுற்று நின்றசெங்கமலவல்லி
வீங்கெழில்சிறந்துவாட்டம் விடியுள்ளலர்ந்துவாழப்
பூங்கதிர்க்கைகளாரப் புல்லிமெல்லெனத்தைவந்தான் (௩௧)

467. இன்னணமச்செஞ்ஞாயி றெழுவதன்முன்னமெய்தித்
தன்னமர்கடவுட்பூசை தனக்கிகல்செய்வார்காண
வுன்னியோர்சிற்றுருக்கொண் டுமாபதிமுடிமேலிட்ட
மென்னறுந்துணரிற்புக்கு வெவ்வரவொளித்ததன்றே. (௩௨)

468. ஒருத்தனுமவ்வாறெண்ணி யொய்யெனவெய்தியண்ண
றிருத்தகுமுடிமேலிட்ட தேமலர்தளிர்களிட்டாங்
கிருத்தல்கண்டுளந்தண்ணென் றெம்பிரான்பூசைக்குக்
கருத்துவந்தான்கொலென்று கரையில்பேருவகைமூழ்கி (௩௩)

469. பின்னருச்சனைசெய்வான்போய்ப் பிறங்குபாம்புகரியெனனு
நன்னதிப்புனன்முகந்து நனிவிரைச்செய்திலையன்
றன்னெழின்முடியிற்போதந் தளிருந்தன்கையாற்றள்ளப்
பன்னகவேந்துசீறிப் பணைக்கையின்புழைபுக்கன்றே. (௩௪)

470. விடமொடுங்கெயிற்றுவெய்ய † வியாளமத்தும்புகுந்து
குடையமும்மதத்துநால்வாய்க் குஞ்சரமுழுநாளி
விடியெனப்பிளிறிப்போய் யிணைபுனல்மொண்டுமொண்டு
கடவியசவிசிவீசிக் கையயர்ந்ததன்பின்மாய்ந்தது. (௩௫)

471. நிலத்திடைக்கைபடித்து நிறைசெழுங்குருதிசோர
வுலத்தொடுமத்தகத்தை யுரிஞ்சியும்வானேறுப்போட்டுப்
பிலத்துறுவேர்மரங்கள் பெயர்த்திடத்தலையிற்பாய்ந்துங்
குலக்கடுவெகுளிகக்குங் குடைதறீராமைநல்லல் (௩௬)

472. நம்முடைப்பகையுஞ்சோரு நாமுயிர்க்கிறத்துமென்று
றும்மதக்களிநல்யானை முனனுபுவெகுளிபொங்கிக்
கொம்மெனப்பின்பெயர்ந்து குழவெடுங்கைமுடக்கி
யம்மவெற்போடுஞால மதிரப்பாய்ந்ததன்றே. (௩௭)

---

† வியாளம் - பாம்பு.

473. பாய்தலு முழக்கங்கேட்டுப் பண்ணவர்மனந் துண்ணென்றார்
தாதுமப் பூவுங்காயு முகுத்தன தருக்களெல்லாஞ்
சேநீரருவியெலாஞ் சிதறின பறவையீட்ட
மேலெழுந் தும்பர்தாரு வியன்சினைபுக்கவன்றே. (௩௮)

474. முழைபிடையிருந்தசோற்கு முனிவருநனிமருண்டார்
குழல்மொழிமடவாரஞ்சிக் கொண்டதம்புலவிநீங்கி
யிழைபுணர் நுசுப்புவாட்டு மிளமுலைமுகடழுந்தத்
தழுவநல்விஞ்சைவேந்தர் தணிப்பருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (௩௯)

475. தரளவொண்மணிகள்சிந்தத் தலைபிளந்தும்பல்வீழ்ந்த
தரவுமெய்நுறுங்கிற்றங்க ணழற்றிரிந்தன்னவேணிப்
பெரியவன்றேவியோடும் பெருந்திறல்விடைமேற்றோன்றிப்
பொருவிறந் துருவநல்கிப் புரிந்துடன்கொண்டுசென்றான். (௪0)

476. பாயலைநெடுநீர்வேணிப் பண்ணவன்கைலாயக்குச்
சேயதுகாளமத்தி யெனும்பெயர்ச்சிலந்திபாம்பு
மாயிருங்களிறிம்மூன்றும் பரகதிபெற்றவாற்றா
லாயதுசீகாளத்தி யெனும்பெயரன்றுதொட்டே. (௪௧)

கலி விருத்தம்.

477. என்னமதியங்கலவு மீர்ஞ்சடைமறைத்தோன்
சொன்னவகைகேட்டுமகிழ் தூங்கியடல்வெள்வேன்
மன்னவனருட்கடலின் மாணடிபணிந்தா
னின்னுமொருநன்கதை யிசைத்தருள்கவென்றே. (௪௨)

மேற்படி வேறு.

478. ஓதினஞ்சிலந்திபாம் பொருத்தலின்கதை
காதலிற்கேட்டவன் கதைவிளம்புதும்
யாதவமனமகிழ்ந் திருந்துகேண்மென.
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான். (௪௩)

சீகாளத்திச்சருக்க முற்றிற்று.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

ஏழாவது

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

479. மதியின்மானிளங்கன்றினை வரிசிலைக்குறவர்க்
குதலைமென்மொழிப் பேதையர்பச்சிளங்கொடிப்புல்
பதுமமென்கையானீட் டுபுபரிவுடனழைக்கும்
புதுமைகொண்டவெற் புடுத்ததுபொத்தப்பிநாடு (க)

480. தாவிலத்திரு நாட்டசீறூர்களிற்றலைமை
மேவிநீணறுஞ் சந்தனநிரைத்துவெண்கவரி
மாவின்மென்மயிர்க் கற்றைவேய்சிற்றில்கள்வயங்கி
யோவில்சீருடுப் பூரெனக்குறிச்சியொன்றுண்டால் (உ)

481. வேடர்மங்கையர் முன்றிலினின்றபூவேங்கை
யாடுகொம்பரிற் றொடுத்தபூர்சொட்டிலினமர்ந்து
தேடரும்பசுங் குழவிதாலாட்டுசெவ்வழியின்
பாடல்கேட்டுமா மயிலுறங்குவமலைப்பக்கம். (௩)

482. இரும்பிற்செய்தன திண்புயத் ¶ திறவுளர்மைந்தர்
விரும்பப்பின்றிரிந் திளம்புலிகற்குமால்வீரம்
பெருங்கைச்செம்புகர் முத்திளம்பிடியினம்பிணைபோற்
கருங்கட்செய்யவாய்க் குறத்தியரணிநடைகற்கும் (௪)

483. வென்றிக்குஞ்சர மத்தகமுத்தமும்வேயிற்
பன்றிக்கோட்டிடை வருமொளிமுத்தும்பரப்பி
முன்றிற்பற்பல சிற்றில்கள்செய்யுமான்முனியாக்
குன்றிசெம்மணி யணியுடைப்பேதையர்குலமே. (௫)

484. நெடியசந்தனக் காற்கரிமருப் * பிதணின்று
கடிகொள்பைந்தினை கவர்பசுங்கிளியினங்கடியு
மடநல்லாரிசை கேட்டலு † மாடகநல்யாழ்
தடவல்விட்டுவிச்சாதரர்செவித்துணை சாய்ப்பார். (௬)

¶ இறவுளர் - குறிஞ்சி நிலமாக்கள்

* இதண்-பரண் † மாடகம்-வீணைமுறுக்காணி

485. இலையபற்பல பெருவளமெய்துமவ்வூரிற்
குனிடநோன்சிலைக் குறவர்தங்குஞ்சிதோய்சழற்சால்
வைசராதிப னுகனென்பானிசல்வாட்கண்
மனைவிதத்தையென் பாளொடுவாழ்ந்தினிதிருந்தான் (௭)

486. வாழுநாளின்மென் மழலையஞ்சொன்மகவின்மைத்
தாழ் ஞானி மகங்கவ லறிறவுளர்தலைவன்
* வீழிவாய்க் கயலரிமதர்நெடுங்கண்வேய்மென்றே
0 ளேழைநுண்ணிடை மனைவியோடின்னணமெண்ணும், (௮)

487. கண்ணில்யாக்கையுந் திங்களில்கங்குலுங் கண்போ
லண்ணைமந்திரி யில்லரசாட்சியுமருளிற்
றிண்ணெனெஞ்சமும் புலவரிலவையுமொண்டீம்பால்
வண்ணவாயிள மக்களில்வாழ்வுமொப்பாமால். (௯)

488. சேறலைர்கமென் சிறடித்தளிரொடுதீம்பாற்
சோறளைந்தசைத் தாமரையோடுசெந்துகிர்வா
யூமநீர்நனை மார்பிறேஉளமகாருந்தி
யேறுமின்பமுள் ளதனையேயுடம்பெனவிசைப்பார் (௧0)

489 அரிகொள்பொன்புனை கிண்கிணிதண்டையோடணிந்த
தருணமென்றளிர்ச் சிறடித்தளர்நடைச்சிறுவர்
மருவருதசெவ் வாம்பல்வாய்மழலையாரமுதம்
டருக்லாச்செவி பாவையின்செவியெனப்படுமால் (௧௧)

490 இம்மையின்பொடு மறுமையினின்பமென்றிரண்டு
மம்மென்மைந்தரை யில்லவர்க்கில்லைமற்றதனு
லெம்மையாளுடைமுருகவேளடிமலரிறைஞ்சிச்
செம்மைநன்மகற் பெருகுவமெனச்சிந்தைசெய்தான் (௧௨)

491. சிந்தைசெய்தவன் வளைபகவெறிசுடர்ச்செவ்வே
லெந்தைவாழ்வதற் கேற்றதோர்சினகாமியற்றி
நந்துபூசனை நடத்துபுநடிச்குமாமயிலும்
வெந்திறற்கொழுஞ் சூட்டுவாரணங்களுமவிடுத்தான். (௧௩)

492. இரலைதொண்டகந் துடிமுதற்பறையொலியீண்டத்
திருவிழா † வயர்ந் திலங்குசெஞ்சாந்தளந்தெரிய
லுருவ * வேலனைக் கூயகன்களாணியுறுத்து (௧௪)
வெறவாநந்தகை 0 வெறியயர்வித்தனன்விழைவால்.

* வீழி-விழுதிபபழம் 0 ஏழைமையென்பது - ஈண்டுமெலிவையுணர்த்தி
நின்றது

† அயர்தல் - செய்தல். * வேலன் - வெறியாட்டாளன்,
0 வெறியயர்வித்தல் - சன்னதங்கொள்வித்தல்.

493. கடிகொள வெறி யாட்டிடையாவருங்காணச்
சுடர்செய்வேற்படைக் குருசிலவ்வேலன் மேற்றோன்றி
யொடிவிலன்பொடு செய்தவிச்சிறப்பினுக்குவந்தேம்
படியெலாம்புகழ் மகற்றருகுவமெனப்பகர்ந்தான். (௧௫)

494. பகர்ந்தசொல்லமு தந்துணைச்செவிகளாற்பருகி
யுகந்துமாமகிழ் வெய்தியதத்தையுமுவகை
மிகுந்தநாகனுந் திருவடிமலர்மிசைவீழ்ந்து
புகழ்ந்துநின்றனர் மறைந்தனனருட்கடற்புனிதன். (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

495. பின்னரவ்வெறியாட்டாளன் பெறப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்து
துன்னிநின்றகலாச்சுற்றத் தொகைக்கெலாமகிழ்ச்சிசெய்து
தன்னமர்மனையுந்தானுந் தளிர்த்துளமினிதிருந்தா
ரன்னமன்னவள்சின்னாளி லரும்பெறற்கருப்பமுற்றாள். (௧௭)

496. உண்டுகொலென்னுமைய மொழிந்ததுமருங்குல்கோங்கின்
வண்டுறு * முகுளமென்ன வனமுலைமுகங்கறுத்த
பண்டுவமைக்குடைந்த பசியவேய்க்குலமுவப்பத்
துண்டவெண்மதிநுதற்குத் தோட்டுணைமெலிந்தவன்றே. (௧௮)

497. மகவுடன்வயிற்றிருந்து வளர்புகழ்பரந்ததென்ன
மிகவுடல்விளர்த்ததுண்டி வெறுப்புவந்ததுபுளிங்கூ
ழகனமர்ந்துண்ணும்வேட்கை யடைந்ததுநடையோய்ந்தன்று
தகைமலர்மென்பூங்கோதை தான்பெருஞ்சுமையாயிற்றால். (௧௯)

கலிவிருத்தம்.

498. இன்னவாறு ¶ வயாநலிவெய்திய
கன்னவின்மொழிக் காரிகைபெற்றனள்
மன்னுதங்குல மாசுதுடைத்திடும்
பொன்னினன்ன புதல்வனையென்பவே. (௨0)

499. பெறலருஞ்சேய் பிறந்தெனக்கானவ
ரிறைமகிழ்ச்சி யிருங்கடன்மூழ்கினான்
பொறையுயிர்த்தவப் போற்றொடியெய்திய
வுறுமகிழ்ச்சி யுரைப்பவர்யாவரே. (௨௧)

500. நண்ணுமோகையி னகன்பெருஞ்சிறப்
பண்ணல்வேற்படை யையனுக்காற்றினான்
பெண்ணுமாணும் பெருமகிழ்வெய்தலா
னெண்ணெயாட்டணி யெங்குநிகழ்ந்ததே. (௨௨)

---

* முகுளம் - அரும்பு ¶ வயா-கருப்பநோய்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

501. மணியிணை † மண்ணுறுத்தாங்கு வாசவான்புனலாட்டிப்
பணைகொள்குவிமுலைபிலிற்றும் பால்பெய்துநிலந்தேய்த்த
வணிதிலகஞ்சிறுநுதலி லணிந்தமுலைப்பாலூட்டி
யிணையில்கரிமருப்பினிய லெழிற்றொட்டிலேற்றினார். (உங)

502. பூங்குழல்வேனெடுங்கண்ணாள் புனலாட்டிப்புனைந்ததா
வாங்குசிலைமறவர்கோன் மணிமகனைத்தடக்கையாற்
றாங்குபுதிண்ணென்றிருந்த தன்மையாற்றிண்ணனெனத்
தேங்கியபேருவகையொடுந் திருநாமஞ்சாத்தினான். (உச)

503. திண்வளருங்கரிமருப்பாற் செய்யமைபூந்தொட்டிலின்மேல்
விண்வளரும்புனிற்றுநிலா வெண்மதியின்வளர்மைந்தன்
றண்வளரும்பாலாழித் தரங்கமிசைநாகணையிற்
கண்வளருந்துழாயலங்கற் கதிர்மணிவண்ணனைப்போலும். (உரு)

504. மலயமாருதம்புகுந்த மடுக்கமலமெனநீரிற்
கலைகெழுமாமதியமெனக் கவின்கொடிருமுகமசைய
விலவிதழ்வாயமுதொழுக வெழின்மார்பமிசையெடுத்துச்
சிலைமறவர்குலதிலகஞ் செங்கீரையாடிற்றே. (உசு)

505. தருணமதிநிலத்தினிடைத் தவழ்வதெனத்தவழ்தந்து
பொருதிரைவார்கடலாடைப் புவிமகள்செய்புண்ணியத்தாற்
றிருவடிமாமலர்சுமப்பச் சேர்த்திளமென்னடைபயின்றான்
குருதிவடியிலங்கிலைவேற் குகனருளாற்பெறுமைந்தன். (உஎ)

206. குன்றிவடமரைதயங்கக் கொடுவரிவள்ளுகிர்க்கோவை
நன்றுகழுத்தினிலிலங்க நனந்தலைச்சிறார்முழுது
மொன்றுசிறுரொடுசிறுதே ருருட்டியும்பேதையரிழைத்த
துன்றுமணிச்சிற்றில்லந் துடைத்தும்விளையாட்டயர்ந்தான். (உஅ)

507. ஆர்நாரின்றிண்கயிற்று லமைச்சிறுகோல்வளைத்தவில்லுங்
கூர்வாய்முண்ணுனிபதித்த கோற்கோலுங்கைக்கொண்டு
கார்மேனிமைந்தரொடு கான்புகுந்துகொடுவிலங்கி
னேர்வாய்மென்குருளைபல வெய்தல்செய்தான்விளையாட்டால். (உகூ)

208. வாயிளமான்கன்றுகளும் வள்ளுகிர்நோன்றாட்புலியின்
* கோமளநற்குருளைகளுந் 0 குடாவடியின்குட்டிகளுந்
தாமிழைத்தமுற்றவத்தாற் சவரர்குலாதிபன்பயந்த
மாமகனார்கைப்பட்டு வளர்ந்தவற்றிற்களவில்லை. (ஙo)

509. இவ்வகைய விளையாட்டோ டிளமைந்தன்வளருநாட்
கைவலியசிலைவிஞ்சை கற்பிக்கும்பருவம்வரத்
தெவ்வடுதோட்குன்றவர்கோன் றேயத்துமறவரொலா
மவ்வுழிவந்துறக்கூட்டி யடர்சிலையின்விழாநடத்தி. (ஙக)

---

† மண்ணுறுத்தல் - கழுவல்.

* கோமளம்-இளமை 0 குடாவடி - கரடி.

510. பின்புசிலையாசாற்குப் பெருஞ்சிறப்புச்செய்தடிக
ளொன்பழையகுடி நிறுத்திவ் விளையோற்குச்சிலைக்கல்வி
யன்பினொடுகொடுக்கவென்று னதற்கிசைதொல்லாசிரிய
னன்பகலில்வரன்முறையே நற்சிலைகைப்பிடிப்பித்தான். (௫௨)

511. முற்பிறப்பிற்பல்பெரும்போர் முடித்தசிலைவிஞ்சையெல்லா
மற்பழுத்தகுவவுத்தோள் வனசரர்தம்பெருமாற்கு
விற்பிடித்தகாலத்தே விளங்கியதஞ்சனம்விழியிற்
பொற்பவிட்டபொழுதேகீழ்ப் பொருள்வைப்புக்காண்பதுபோல் (௫௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

512. கொல்வலிச்சிலையின்விஞ்சை குறைவறநிரம்பிக்காளை
முள்ளெயிற்றரவுயர்த்தோன் முரட்படைமுழுதுங்கொன்ற
வெள்வயப்புரவித்திண்டேர் விசயன்வேட்டுவக்குலத்தி
லுள்ளவதரித்தான்கொல்லென் றுரைதரவொழுகுநாளில். (௫௪)

513. சேட்டிளஞ்சிங்கமன்ன செம்மலைத்தந்தைகன்னி
வேட்டமாடுவித்தலாற்ற விழைந்தனனதனைநன்கு
கூட்டக்காட்டுறைதெய்வங்கள் கொள்பலிகொடுப்பவுன்னிக்
கோட்டுறுவரிவில்வேடர் குழுவொடுவனத்திற்புக்கான். (௫௫)

கலிவிருத்தம்.

514. புக்கவன்குழைசிலைப் புளிஞர்யாரையு
மைக்கருங்கயல்புரை வாட்கண்ணரொடு
தொக்கிருஞ்சுனைப்புன ரேய்ந்துவம்மெனு
வக்கணந்தானுநீ ராடப்போயினான். (௫௬)

515. குரைகடலினுமக் குறியமாதவன்
பருகினும்பருகுமென் றஞ்சிப்பாழிமால்
வரையரண்புகுந்தென வயங்குபூஞ்சுனை
தெரிவையரொடுமறச் செல்வனெய்தினான். (௫௭)

516. ஒலிவளைக்கையினு ருற்றபோதிரி
பலவிதப்பறவையின் * பறையின்காற்றினான்
மலிசுனைக்குவளைக ளசைதன்மாதர்கண்
ணவிபகைக்குடனனி நடுங்கல்போலுமே. (௫௮)

517. மற்றவர்புகுதலின் மணங்கொள்பூவினுட்
டுற்றவண்டிரிதர றூயநீர்ச்சுனை
யற்றைநாள்வரையும்புக் காடுவார்ப்பெரு
ஞற்றநீள்பழிவிடுத் தோடல்போலுமே. (௫௯)

மேற்படி வேறு.

518. செய்யதாமரைத் தேமலரன்னலா
ரையவாண்முகத் தோடுறவாடின
மொய்யரும்புகண் முத்தந்துயல்வருஉம்
வெய்யகொங்கை விருந்தெதிர்கொண்டவே. (௬0)

* பறை-இறகு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

519. தாமரைமுகத்தர்குவளையங்கண்ணர் சைவலக்கூந்தலர்வள்ளைக்
காமருகுழையரன்னமென்னடையர் கமலநீள் * வளையமென்றோளர்
நேமியம்பறவைக் குவிமுலைத்தடத்தர் நிறையிதழாம்பலம்வாய
ராமடமகளிர்நீரைவிட்டகலா ததினமர்ந்தாடினரன்றே. (௪௧)

520. இவ்வுழிமூழ்கிவேறிடத்தெழுவ லென்னைநீர்காண்கென மூழ்கி, யவ்வ
கையெழுந்தசிற்றிடைப்பெருந்தோ ளணியிழையளகவாண்முகத்தை
ச், சைவலத்தருகுமலர்ந்தசெங்கமலத் தனிமலரெனமனத்தெண்ணிக்
கொவ்வைவாய்மகளிரொழுந்திலளென்று குளிர்புனற்பரப்பெலாம்பா
ர்ப்பார். (௪௨)

கலி விருத்தம்.

521. முரிதிரைப்புனன் மூழ்கியெழுதரு
மரிமதர்க்கணு ளங்கலுழ்வாண்முக
மிரைதிரைக்கட லின்கண்ணெழுதல்செய்
விரிகதிர்க்கலை வெண்மதியொத்ததே. (௪௩)

522. அன்னமென்னவந் தீம்புனலாடிய
பொன்னினன்ன பொறிசுணங்கம்முலைக்
கன்னலின்மொழி யார்கரையேறினார்
துன்னுபைந்தழைத் தூசுடுத்தாரரோ (௪௪)

523. அங்குநின்றக லங்கயற்கண்ணினார்
மங்குல்கண்படு மாமலர்ச்சோலையுட்
பொங்குமோகையிற் போய்க்கடவுட்கலர்
கொங்குநாண்மலர் கொய்யத்தொடங்கினார். (௪௫)

524. தமமைமஞ்ஞை தழைசிறைமென்குயி
லம்மென்பூவை கிளியென்றறைந்திடன்
மெய்ம்மையாக விளங்கிழையார்விரை
விம்முபூந்தரு மீமிசையேறினார். (௪௬)

525. கொங்குதங்கிய கோங்கலர்கொய்யுமோர்
மங்கைகொம்பின் மறைந்துநின்றாளெழில்
பொங்குவெம்முலை பூமுகிழாமென
வங்கைகொண்டுதொட் டன்மையின்வெள்கினான் (௪௭)

526. கிராதர்தங்குலக் கிஞ்சுகவாய்மலர்
விராயவோதியர் வேங்கைமேனின்றனர்
குராவலாமற் குடைந்தளிபாடுபூம்
பராரைவேங்கையும் பாவைகள்பூத்தென. (௪௮)

---

* வளையம்-தாமரையுட்சுருள்.

527. மையகண்ணியோர் மங்கையோராடவன்
கையடிக்கவின் காணியமாதுநீ
செய்யவிச்சினைத் தேமலரொட்டுபு
கொய்யவல்லைகொ லென்றலுங்கூசினன். (சக)

528. வீவிலாற்றலோர் † மிளியொருநடை
யோவமன்னு ருயர்சினைப்பூப்பெறத்
தாவல்கண்டதைத் தாழ்வித்தனவ
னுவியன்னவ ளாய்மலர்சிந்தினள். (ரு0)

529. மாதர்தம்மடி வைத்தசிற்பற்பல
‡ வீததைந்த விதமறிந்தாரல
ரீதசோகா மேறியபின்மிகப்
போதுகொண்ட புதுமையென்னென்றனர். (ருக)

530. வடுவகிர்க்கணுற் றம்மொடுமாறுகொள்
படியினுவிடம் பார்த்துவளைந்தெனக்
கடிகொள்வண்டின் கணங்கள்மணங்கமழ்
துடிகொணுண்ணிடைத் தோகையர்ச்சூழ்ந்தவே. (ருஉ)

531. தாதளைந்தளி தாழிசைபாடுதண்
போதுகொய்த புதுத்தளிர்மேனியார்
காதலன்பிற் கணவரோடெய்தினர்
தீதிர்க்குமத் தெய்வநிலயமே. (ருங)

532. கந்தமாறுக் கடிமலர்ப்பைஞ்சுனை
யந்தணீர்படிந் தவ்வுழியெய்தினன்
மந்தராசல மென்னவளர்ந்ததோ
ணந்துபேரிசை நாகன்கிராதர்கோன். (ருச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

533. விரிமலர்த்தொடைகளாலும் விளங்குவெண்கவரியாலும்
வெருவருதெய்வம்வாழும் வீழுடைவிலங்குநீள்கோட்
டிருள்படத்தழைந்தகோளி யெழில்பெறவணிந்துபூசை
புரிபவற்கூவிப்பூசை புரிவித்தான்வரிவினுகன். (ருரு)

534. கானகமுழுதும்வாசங் கமழ்சரக் † குக்கிலத்தி
னீனறும்புகையெழுப்பி நெடுநிலங்குருதிபாய
நானெடுஞ்செவியகோட்ட நண்ணியதிரிமருப்பி
னூனமொன்றுமில்லா வுயர் * விடைபலபடுத்தான். (ருசு)

---

† மிளி-திண்ணியன் — ‡ வீ-பூ.
† குக்கில்-குங்கிலியம் * விடைபடுத்தல் - ஆட்டைப்பலியிடுதல்.

535. தேன்பழங்கிழங்கு 0 தொப்பிசெறியமையரிசியட்ட
வான்பதந்தினையின்மா † வைவனத்தின்வாலரியநன்மா
மான்பயம்பெய்தமைத்த வல்சிதேக்கிலையிற்பெய்து
கான்பயிலகடவுட்கேற்றிக் களித்தனன் * றேவராளன். (ருஎ)

536. மறவமெல்லணங்கனாரும் வனதெய்வம்பராய்வணங்கி
முறையறிதேவராளன் முழுவிடைக்குருதிதோய்செந்
நிறமுறு § சேடைசாத்து நெற்றியர்தெய்வமுண்ட
வுறுசுவையுண்டியெல்லா முண்டுளங்களித்தாரன்றே. (ருஅ)

537. வெடிகுரற்சிலைக்கைச்செங்கண் வேடரும்பவளச்செவ்வாய்த்
தடமலர்க்கருங்கணாருந் ※ தசும்பினுண்ணிறைத்துவைத்த
வடிகொள்கட்டேறலங்கை மடக்குபுநிறையவுண்டா
ருடைநடைசொற்கள்சோரா வொருவர்மேலொருவர்வீழ்ந்தார் (ருகூ)

538. சிற்றிடையொருத்திவைத்த தேக்கிலைத்தேறலேந்தி
மற்றதனகந்தோன்றுந்தன் மதிமுகநோக்கியுண்டாள்
கற்றையங்கதிர்வெண்டிங்கள் கனலொடென்வயிறுபுக்கின்
றிற்றதுநிலவுநம்மூர்க் கினியிலை * யுண்மையென்றாள். (சு0)

539. களிதருதேறலுண்டு களித்தியேற்பருதிச்செல்வ
விளிவினின்வெம்மையாறி வெண்ணிலாத்திங்கள்போலக்
குளிர்கதிர்பெறுவையீவல் கொள்கெனப்பிழியலேந்தி
0 யிளிமொழியொருத்திவானத் தியல்சுடரழைத்துநின்றாள் (சுக)

540. செறிதொடியொருத்தியுண்ட தேம்பிழிமயக்கந்தன்னாற்
பிறனொருவனைத்தனகாதற் பிரிவருங்கொழுநனென்றே
யிறுகிளமுலையழுந்த விறுகுறத்தழுவினாளக்
கறைகெழுவேலினானக் களவினைபலபுகழ்ந்தான் (சுஉ)

541. கருங்கணாளொருத்திதன்வாய்க் கடைவழிநுரைவேட்டெய்துஞ்
சரும்பினைவளைகளார்ப்பத் † தோன்றியங்கையாலோச்சி
விரும்புநின்பெண்டிர்பாற்போய் விம்மவாய்பருகென்றாடி
வருந்தலைமகனோடே வைதல்போல்வைதுநின்றாள். (சுங)

545. மணங்கமழ்மலர்துதைந்த வஞ்சியங்கொடியினைத்தன்
வணங்கிடையவளென்றுன்பூ வாலயத்தேனொழுகலஞ்சி
யணங்குநீதிறந்திடாயே லளியனேனுய்வனோவென்
றுணங்கியமனத்தான்றாழ வுற 0 தவன்களிப்புமிக்கான். (சுச)

---

0 தொப்பி-கள் † ஐவனம்-மலைநெல் * தேவராளன்-சன்னதக்காரன்
§ சேடை-மாக்காப்பு ※ தசும்பு-குடம்
* அவிந்ததென்றாளென்பதூஉம் பாடம் 0 இளி-இசை
† தோன்றி-காந்தள் 0 தவன்-கணவன்.

543. உண்கடுங்கண்மயக்க மொழிந்தபிற்கணவராட்டப்
பண்படுகிளவிநல்லார் படர்முலைவடம்பிணங்கக்
கண்கொளலருநுசுப்புக் கவன்றழநுதல்வியர்ப்ப
விண்பொருசிலையவாலின் வீழுசலாடினரால். (௬௫)

544. பொரிமலரனையபுன்கம் புதுநிழற் * புளினந்தோறும்
விரிகதிர்ச்செஞ்ஞாயிற்றின் வெயில்புகாப்பொதும்பர்தோறுந்
தருமிடை 0 யடுக்கறோறுந் தமாலநீளரங்கர்தோறும்
வரிசிலைமறவர்செவ்வாய் மறத்தியர்போகமுண்டார் (௬௬)

545. மீமிசைநின்றசைந்து விழுமணியருவிபார்த்துங்
காமருமணிக்கலாபக் களிமயிலாடல்கண்டுந்
தேமலர்வனத்துலாயுஞ் சிலம்பெதிர்கூயழைத்து
மாமதிமுகத்தினார்தம் மகிழ்நரோடாடினாரே (௬௭)

546. இன்னணமெங்குமாடி யெய்தியசிலைவல்லாரு
மின்னிடையழுதிரங்க வீங்கியகுவவுக்கொங்கைப்
பொன்னனார்தாமுஞ்சூழ்ந்து போதரவனத்தினீங்கித்
தன்னமருடுப்பூர்புக்கான் றடக்கைமால்யானையன்னான் (௬௮)

547. மற்றைநான்றருகழைத்து மைந்தனையையகேட்டி
யிற்றைநாண்முதலாநீயே யிறவுளர்க்கிறைவனாகிப்
பற்றலர்முனைமுருக்கிப் பகைப்புலங்கவர்ந்துகொற்றம்
பெற்றுமாவேட்டையாடிப் பெரிதுவாழ்ந்திருத்தியென்றே (௬௯)

548. வழிவழிவந்தவெற்றி வரிசிலைகைக்கொடுத்துக்
கழிபெருங்காதறன்னாற் கன்னவிரேண்ணெழுங்கத்
தழுவிநங்கடவுட்செவ்வே டன்னருடுணையாச்சென்று
‡ மழவிடைகள்னிவேட்டம் வாய்த்துடன் வருகவென்றான் (௭0)

549. என்றதன்றாதைபொற்றா ளிறைஞ்சுபுவிடைகொண்டன்னை
தன்றிருவடிபணிந்தான் றாயெனைப்பெற்றதாயே
மன்றலங்களிறேயிங்கு வருகெனவெடுத்துப்புல்லிக்
குன்றுறழ்முலைப்பால்சோரக் குழைந்துநெஞ்சுச்சிமோந்தாள் (௭௧)

550. போகுகானெறிகளெல்லாம் புதுமலர்த்தண்ணென்சோலை
யாகவேபுகுந்துவேட்ட மாடிமுட்கிழியுமின்றிச்
சேகுநோன்சிலையாரோடுந் திரும்புக * கண்ணேறின்றி
மேகமேயனையாயென்று வெண்பொடிசாத்தினாளால் (௭௨)

551. தாயடிமறித்துந்தாழ்ந்து தரும்விடைகொண்டுநீங்கி
மேயநீணிறங்கொள்கச்சை விசித்துடைவாளும்யாத்திட்
டாயிளந்தளிர்தொடுத்த வலங்கலங்கண்ணிவேய்ந்து
மாயவன் 0 றொடுதோறொட்டு வரிசிலையெடுத்துக்கொண்டான் (௭௩)

---

* புளினம் - மணற்குவியல் 0 அடுக்கல்-மலை.
‡ மழவிடையென்பது - முன்னிலைக்கண்வந்த வுவமையாகுபெயர்,
* கண்ணேறு-திருஷ்டிதோஷம் 0 தொடுதோல்-பாதரக்ஷை

569. பூசியதிருவெண்ணீறும் புலியதளுடையுஞ்செக்கர்
கூசுபொன்சடையுங்கொண்ட கோலத்தோடெதிர்நின்றுன்று
மேசுதவிலாதமைந்த விவ்வரைவடமூலத்திற்
காசில்பொன்முகரியாற்றங் கரையிலோரிலிங்கமுண்டால். (௬௧)

570. அதுவயரனைத்தம்விட்டி யருட்பெறலின்பநல்கு
‡ மதவலியதைநீசென்று வணங்குதியென்றுரைத்துக்
கதுமெனமறைந்தானங்கே கண்விழித்திறும்பூதெய்தி
யெதிரில்போராற்றலான்றிக் கெங்கணுநோக்கிநின்றான். (௬௨)

571. ஆயகாலையில்வில்வேட ரார்ப்பினுலெழுந்துகான்சூழ்
போயவல்வலைபரித்துப் பொருகடுங்காலிற்பொங்கி
மாயிருங்கேழலொன்று மலைபுகப்போதல்கண்டான்
காயழல்வெகுளியான்பின் கையில்வில்லொடுதுரந்தான். (௬௩)

572. அரந்துபின்செல்லச்செல்லத் துணைவிற்பொயெறுழியாற்கீ
ழிருந்தருளிலிங்கத்தின்பா லெய்தலுமறைந்ததண்ணல்
வரம்பில்விம்மிதத்தனுகி மற்றிதுமறைந்ததென்னே
தெரிந்திலமென்றுநின்றான் சிவலிங்கமிருத்தல்கண்டான். (௬௪)

573. காண்டலுங்கடவுளார்தங் கருணைநோக்கினிதுபெற்று
மாண்டகுமிரதந்தோய்ந்த வல்லிரும்புருவமாறி
யீண்டொளிகெழுபொன்னுவ தென்னமுற்குணங்கண்மாறி
யாண்டகையிறைவன்றன்பா லன்பொருவடிவமானான். (௬௫)

574 நான்பலபிரிந்திருந்து நண்ணியசிறுசதங்கைத்
தாளிளமகனைக்கண்ட தாயெனத்தாழாதோடி
நீளெழுவனையதோள்கள் நெருங்குறத்தழுவிமோந்து
வாளழலரக்கினன்ன மனத்தினன்முத்தங்கொண்டான். (௬௬)

575. செய்யகண்ணீரரும்பச் செறிமயிர்பொடிப்ப † வாதன்
கைபகப்பட்டதெய்வக் கதிர்விடுமணியினுயேற்
கையன்வந்தகப்பட்டானென் றணியெயிறிலங்கநக்கு
மெய்யெலாமெய்யன்பாய விடலைமற்றின்னசொல்வான். (௬௭)

576. ஆனையும்புலியு * மெண்கும் யாளியுமுளவுங்கூர்ங்கோட்
டேனமுந்திரியுங்காட்டு ளெந்தைநீதுணையுமின்றிக்
கூனல்விற்றடக்கைவேடர் குலமெனவிருப்பதென்னே
யூனுணவுனக்கியாவ ருண்கெனத்தருவாரந்தோ. (௬௮)

---

‡ மதவலியென்பது-முன்னிலைக்கண்வந்தபண்புப்பொருளையுணர்த்திநின்ற பண்புப்பெயர். வருமிடந்தோறும்-இங்ஙனமேகொள்க.

† ஆதன்-குருடன்- * எண்கு-கரடி.

577. தேனொடு தினையின் பிண்டி தீம்பழங் காய்கிழங்கு
மானொடு முயலெய்ச்சேழல் வல்லுடும் 0 பழுங்கிவற்றி
னூனுணவென் றிவ்வெல்லா முதவுவல்யானே நல்ல
கானவர் துணையுண்டெம்மூர்க் காண்டிவாவென் றுநின்றான். (௯௯)

578. சாமிநீ தனியே யீண்டுத் தங்குதறரித்தலாற்றே
னேமநல் லுடுப்பூர்க்கின்னே யென்னொடுவருதல்வேண்டு
நீமன மிரங்காயெந்தா யெனப்பலநிகழ்த்தினானைக்
கார்மழை யனையானற்புக் கடலினுக்கெல்லையுண்டோ. (௧00)

579. மறுமொழி யிறைவனொன்றும் வழங்கலனிருப்பமீளி
யிறைதிருவுளத்தினெண்ண மிவ்வயினிருத்தல்போலுஞ்
சிறியனேனினியித்தெய்வ சிகாமணிதன்னினீங்கி
லூறுவனோவுயிரினோடென் றுரைத்தனனின்றானங்கே. (௧0௧)

580. அண்ணறன் முடியிற்றாய்நீ ராட்டுபுமுருகுவிம்மு
தண்ணறுமலர் † மாலூரத் தளிர்சூட்டியிருத்தல்காணூஉப்
பண்ணவன்றனக்கிதேற்ற பணியெனத்தேறியுள்ள
மண்ணெழுவனையதோளான் மற்றதுகடைப்பிடித்தான். (௧0௨)

581. பின்புவேட்டுவர்தங்கோமான் பெரும்பகலாயிற்றன்னோ
வென்பெருந்துணையாய்நின்ற விறைவனூர்மிகப்பசித்தா
ரின்சுவையூன்கொணர்ந்திங் கிடல்வேண்டுமென்னநீங்கிற்
கொன்சினவிலங்கினீட்டங் குறுகிலென்செயுமோகெட்டேன். (௧0௩)

582. என்றுசாலவுமிரங்கி யெரிப்சிமிகாதமுன்னஞ்
சென்றொருகணத்தூன்கொண்டு திரும்புவமெனத்துணிந்து
குன்றிடையெனக்குவாய்த்த குலமணிவிளக்கேயெந்தா
யுன்றழற்சிதணிப்ப வுறுசுவையிறைச்சிகொண்டே. (௧0௪)

583. உழந்தருள்பொழுதின்மீள்வே னொருகணமேனுந்தாழேன்
வழங்குறுகொடுவிலங்கு வருமெனவஞ்சேலைய
வெழுந்துமேல்வந்ததாயி னென்னையொய்யெனக்கூவென்று
குழைந்தவிற்றடக்கைகூப்பிக் குறவர்கோனரிதினீங்கி. (௧0௫)

584 கடிக்கடிமனையுணின்ற கன்றகல்புனிற்றாப்போல
வடிக்கடிதிரும்பிநின்றே யையர்தந்தனிமைக்கேங்கி
வடிக்கடியம்புபட்டு மழைமுகிலெனக்கிடக்குங்
* கிடிக்கிடிவேட்டைக்கானங் கிளர்கடுங்காலிற்சென்றான். (௧0௬)

585. கொழுந்தசை † மோழலொன்று குறவர்கோன்றனேயேந்தி
முழங்கலையெறியுநன்னீர் முகரியின்றீரஞ்சார்ந்தோர்
செழுந்தருநிழலின்வைத்துத் தீ 0 யரணியினாலாக்கி
யெழுந்துறுமயிர்கடிந்தவ் வெறுழியைவாளினீர்ந்தான். (௧0௭)

---

0 அழுங்கு-ஓர்மிருகம் † மாலூரம்-வில்வம்
* கிடி † மோழல்-என்பன-பன்றி- 0 அரணி தீக்கடைகோல்.

586. ஈர்ந்துசெந்தசையுட்சால வின்சுவையுடையவெல்லாந்
தேர்ந்துவேறெடுத்தெடுத்துத் தேக்கிலையதனுட்பெய்து
கூர்ந்தவாயம்பிற்கோத்துக் கொந்தழற்பதத்திற்காய்ச்சி
யார்ந்தபேரன்பன்வாய்ப்பெய் தருஞ்சுவைபார்க்கலுற்றான் (௧௦௮)

587. பல்லினான்மெல்லமெல்லப் பன்முறையதுக்கிப்பார்த்து
நல்லனவிறைச்சியெல்லா நவையிறேக்கிலையிற்றைத்த
† கல்லையுள்வாங்கிவைத்துக் கழிசுவையிலாதவெல்லாம்
வல்லைவெள்ளிடையுமிழ்ந்தான் வருபவக்கடலமிழ்ந்தான். (௧௦௯)

588. பூந்தளிரோடுகொய்த புதுமலர்தலையிற்பெய்து
தாந்திரவிதியின்றூட்டுந் தண்புனல்வாய்முகந்து
தீந்தசையமுதுபெய்த தேக்கிலைத் * தளிகையோர்கை
யேந்தியம்பொடுவில்லோர்கை யெடுத்துவல்வினாவிற்போந்தான். ()

மேற்படி வேறு.

586. என்னாருயிர்க்குத்துணையாவா ரெரிவெம்பசியாலிளைத்தாரோ
வன்னேகொடியவிலங்கினத்தா லச்சுற்றாரோவென்பதைத்துத்
தன்னுதரவிற் பார்ப்பருந்தத் தாழாதொடும்பறவையென
முன்னுமனமும்பின்னாக முதல்வன்றன்பாலோடினான். (௧௧௧)

590. சென்றுகுறுகியெம்பெருமான் றீயேன்வரவுதாழ்த்தலினாற்
கன்றுபசியால்வருந்தினையே யென்றுகனைந்துதிருமுடிமேற்
றுன்றுதளிருஞ்செழும்போதுந் தொடுதோலடியான்மாற்றிவா
யொன்றுநீராற்பிரானுடலோ டுள்ளங்குளிரவாட்டினான். (௧௧௨)

591. ஆட்டித் * தலையிலிருந்தகம ழலருந்தளிருமெடுத்திறைஞ்சிச்
சூட்டித்திருமுன்னிலைக்கலத்திற் றூயவிறைச்சிப்போனகம்வைத்
திட்டற்கரியபெரும்பொருளே யெந்தாயுண்கென்றினியசொலி
யூட்டிப்பிரியாதருகுநின்று னுவகைக்கடற்குக்கரைகாணான். (௧௧௩)

கலித்துறை.

592. காலமங்கதில் வேடர்தந்தலைவனைக்காணார்
சாலவச்சுறீஇக் காடெலாந்தேடியத்தடங்கோட்
டாலமூலத்தி னிருந்தருளண்ணறன்னருகு
நீலமால்வரை நின்றெனநிற்பவற்கண்டார். (௧௧௪)

593. அருகுசென்றடைந் தையநீயெங்களையகன்றிப்
பெரியமால்வரை யடைந்ததென்பிழைத்தனங்கொல்லோ
பருதிவானவ னண்பகல்கடந்தனன்பசித்தாய்
முருகவிவ்வுழிநிற்பதென்வருகெனமொழிந்தார் (௧௧௫)

---

† கல்லை * தளிகை-என்பன-உண்கலம்.

* தலையிலிருந்தகம ழலருந்தளிரு மெடுத்திறைஞ்சிச் சூட்டியென்பதற்கு-தம்மாற்றந்தலையிற் செருகப்பட்டிருந்த நறுமணங்கமழ்கின்றநன்மலர்களையுந் தளிர்களையும்-அத்தலையையுயர்த்திவளைத்து அப்பிரானது திருமுடிக்கண் சாத்தியென்பது பொருள். இப்பொருளிச்சருக்கத்து நூற்றைம்பதாவது செய்யுளினுங்காண்க.

594. கனந்தசொற்கெலா மெதிர்மொழிகொடாமையிற்கவன்று
பெருந்தகாயுனக் கெங்கண்மேன் முனிவென்கொல்பேசாய்
வருந்திநீயிவண் வந்தமையறிந்திலம்வள்ளா
லிரங்குவார்கழ னின்னடியறியவென றிசைத்தார் (கககூ)

595. மற்றதற்குமொன் றுரைத்திலனிற்பவம்மறவர்
கொற்றவில்லுடைக் * குரிசினீயுளத்திலென்கொண்டாய்
சற்றுமெம்மிடத் தன்பிலேயாயினை தலைவ
குற்றமெம்மயிற் கண்டதுண்டேற்பிறகூறாய் (ககஎ)

596, என்றுபற்பல திறத்திறுலுனாக்கவுமிளையோ
னென்றும்வாய்திறந் தானலனேவியம்போலக்
குன்றவில்லியை நோக்கிநின்றனவர்குறித்து
மன்றவெஞ்சின மன்றிதுவென்னெனமருண்டார். (ககஅ)

597- இங்குநின்றவித் தெய்வதமிவனிடத்தேறித்
தங்கிநின்றதோ வென்கொலோவறிகிலந்தமியே
மங்குநம்மொடு வருகுவனலனிவனந்தோ
நங்கடோல்குலத் தலைவனுநாகற்கென்னுரைப்போம் (ககக)

598. தத்தையாகியதத்தையந்தோமொழித்தையன்
மத்தயானைபோ லென்மகனெங்கெனின்மறுசொ
லெத்திறத்தினுற் சொல்லுதுமெனப்பலவிரங்கி
யெய்த்துநின்றனர் 0 வசிக்கவோருபாயமுமில்லார் (கஉ0)

599. குழைக்குநோன்சிலை நாகனேடிச்செயல்கூறி
யழைத்துவந்தன மெனிலவனெத்திறத்தானும்
பிழைக்குமாறியற் றுவனெனத்துணிந்தனர்பெயர்ந்தார்
தழைத்தலைப்புலா னுறும்வாய்ச்செய்யகட்சவரர். (கஉக)

600. அன்னகாலையி லாயிரங்கதிர்ச்சுடரரசன்
மன்னுதிண்ணனன் பப்புறத்துலகெலாம்வழங்கப்
பன்னுவேமெனப் போதல்போற்குடதிசைப்பராரைச்
சென்னிவான்றெடு மலைமறைந்தானிருள்செறிய (கஉஉ)

601. அரவுமிழ்ந்தசெம் மணிக்கணமிமைத்தவினலரி
யினாதிரைக்கடன் மூழ்கியுங்கங்குலங்கில்லை
யிருள்கெடச்சுடர் விரிதருவிலைவரம்பில்லா
* வுருவமாமணி பலவுளவிடத்திரவுண்டோ. (கஉங)

602. அண்ணலைக்கொடு விலங்கினங்குறுகுதலஞ்சி
வண்ணுதிக்கணை தொடுத்தகூன்வில்லொடுமறந்துங்
கண்ணிமைத்தில னுகியேவைகறைகாறு
மண்ணெழுப்புளா தோளனின்றனிறைமருங்கு (கஉச)

* குரிசில்-பெருமையிற்சிறந்தோன் அரசன்
0 வசித்தல்-வசப்படுத்துதல் * உருவம்-நிறம்

603. அன்பரன்பினுக் ககப்படுபேரருளாழிக்
இன்பவூன்றிரு வமுதமாக்கியவுளத்தெண்ணி
வன்பெருஞ்சிலைத் தடக்கையான்வைகறைப்போது
பொன்பரந்தொளிர் மால்வரைச்சாரலிற்போந்தான். (கஉரு)

604. வீட்டவாவுடை யார்க்கருட்ருமொருவிமல
னூட்டமாகிய தான்கொள்புண்ணுற்றிடுநம்பி
வேட்டமாடுதல் காணியவிரும்பிவந்தென்னக்
கோட்டவார்திரைக் கடலெழுந்தான்சுடர்க்கோமான் (கஉசு)

கலிவிருத்தம்.

605. பொங்குவெஞ்சினப் புண்கமழ்வாளுகிர்ச்
சிங்கமன்னன் செயனிற்கமற்றினிக்
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதருண்முத
றங்குநெஞ்சத் தவன்செயல்சாற்றுவாம் (கஉஎ)

606. அருளுமானப் பொறையுமறிவொடு
தெருளுநோன்புஞ் சிவனிடத்தன்பினே
டிருளிற்றீரவா வின்மையுங்கல்வியு
மருளின்மெய்ம்மையு மாணுருவாயினன் (கஉஅ)

607. வெறுப்பில்சந்தன மெய்யெலாம்பூசிநின்
றிறப்பவின்ப மியற்றுநர்தங்கணுங்
கறுத்தெழுந்தெதிர் காயழற்பெய்துதுன்
புறுத்துவார்கணு மொத்தவுளத்தினன் (கஉகூ)

608. நீடுங்கார்க்குழ னீளரிவாள்விழி
வாடுஞ்சிற்றிடை மாதர்கள்புல்வினு
நாடுந்தன்னுளந் தாயெனநண்ணுவா
னேடும்பொன்னு மொருநிகர்நோக்குவான் (கங0)

609. ஈசனார்தம் மிணையடித்தாமரைப்
பூசைசெய்தொழி லாப்பூண்டுசெய்திடு
மாசைமேல்கொண் டுறுமனத்தான்சிவ
கோசனென்னுங் குணப்பெருங்குன்றனன் (கங்க)

610. இரவிவந்தெழு முன்னமெழுந்துபோய்
முரிதிரைப்புனன் மூழ்கிவிதிமுறை
விரைசெய்போதொடு மெனபுனலுங்கொடு
புரிசடைப்பிராற் பூசிப்பவெய்தினன் (கஙஉ)

611. தலைமிசைத்திரு மஞ்சனந்தாங்குபு
மலர்பெய்கூடையு மேந்துபுவல்வினை
விலகுமண்ணறன் ஞமம்விளம்புபு
புலவனையன் றிருமுன்புபோயினன் (கஙங)

612. தேன்குலத்தொடு செவ்வழிவண்டுளர்
கான்கடுக்கையங் கண்ணியன் முன்பெலா
மூன்கிடத்தல்கண் டுள்ளநடுங்கியே
தான்குதித்தய லோடினன்றாழ்வில்லான் (௧௩௪

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

613. மேவார்வந்தடிபணியும் விண்ணோர்கண்முடிமணிக
ளோவாதுகிடந்தொளிரு முடையபிரான்றிருமுன்ன
ராவாவிக்கொடும்பாவ மார்செய்தாரிதுசெய்யத்
தேவாதிதேவனார் திருவுள்ளமிசைந்தாரோ (௧௩௫)

614. கொல்லாமையறியாமைக் குணமாகக்கொண்டொழுகும்
பொல்லாதசிலைவேடப் புலைஞரோயிதுசெய்வா
ரொல்லாதசெயலிதையன் புடையோர்கள்கண்டக்கா
னில்லாமலிறந்திடுவர் நிற்கின்றேன்கொடுவினையேன் (௧௩௬)

615. என்றுபலபலகூறி யிணையிலானழுதிரங்கிக்
கன்றுமிடற்றிறைபூசா காலமிகத்தாழ்க்கநா
னின்றதனாற்பயனென்னே யெனநினைந்துபுலவெல்லாந்
துன்றுமலகாலகலத் திடைத்தாப்பிநீர்தெளித்தான். (௧௩௭)

616. பின்னரடைந்தலைபுரட்டும் பெருந்தீர்த்தம்படிந்தாடிச்
சொன்னமறைமந்திரத்தாற் றூய்தன்மைமகடிந்ததற்பின்
மன்னுமுருத்திரசமக நமகத்தால்வானவர்கோன்
சென்னிமிசைப்புனலாட்டித் திருமலர்கொண்டருச்சித்தான் (௧௩௮)

617. முன்னர்நின்றுகைதலைமேன் முகிழ்த்திருகண்ணீர்பாயத்
துன்னியமெய்ம்மயிர்பொடிப்பச் சுடுதழல்வாய்ப்பட்டவரக்
கென்னமனநனியுருகி யிளகமிகநாத்தழும்ப
மன்னுயனனொடுசாம மறைக்கீதம்பாடினான் (௧௩௯)

618. பற்பலகால்வலஞ்செய்து பணிந்தரிதுநீங்கிப்போய்ச்
சிற்பரனாரடிமறவாச் சிந்தையன்றன்னிடத்தடைந்தான்
முற்பகல்வேடர்கணோற்ற முழுநோன்பாலவதரித்த
விற்படுகார்மழையனன விடலைசெயல்விளம்புவாம் (௧௪0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

619. எழுவினங்கவற்றுதோளா னேறுகாற்பன்றிசெல்லும்
வழியறிந்தொளிநின்றெய்து மான்றுயிலிடனறிந்து
குழைநெடுஞ்சிலையிற்பூட்டு கோலுடலுருவவெய்து
* முழுவலன்புடையான்முன்போ லூறுசுவையமுதமைத்தான்

---

* உழுவலன்பு-விடாதுதொடர்ந்தவன்பு.

630. பின்புகோற்றேனிரம்பப் பெய்துகொண்டினைறபசிக்கு
மென்பதாற்றன்றொடுத்த வேவெனவிளாவ்ஞோடி
முன்புபோற்பூசைமூற்றி முனிவிலின்னமுதருத்தி
யன்பினாற்கடலினன்னா னருகுநீங்காதுநின்றான் (கசஉ)

621. அந்தவேலையில்வில்லோரா லருமபெறற்புதல்வன்செய்தி
தந்தையுந்தாயுங்கேட்டுத் தணிப்பருங்கலுழ்ச்சிகொண்டு
வந்துபற்பலதிறத்தால் வசிப்பவும்வசமாகானாச்
சிந்தைநொந்தினியென்னென்று சென்றனர்மகனிற்றீர்ந்தே (கசங)

622. அன்னவரடைந்தவாறு மகன்றதுமறியாதண்ண
ரன்னொடுபிணித்தநெஞ்சிற் சவரர்கோன்பகற்போதெல்லாங்
சொன்னவில்விலங்கினீட்டங் கொன்றிறைச்சமுதருத்தித்
துன்னிருட்காலந்துஞ்சான் றொண்டுசெய்தொழுகாநிற்ப (கசச

623. வழுவறுமுனியும்வந்து வைகலுந்திருமுனான்கண்
டழுதழுதிரங்கியேங்கி யகற்றுபுபுனிதஞ்செய்து
மழவிடையவற்பூசித்து மனந்துயர்க்கடலினாழ்த்தி
யொழுகிடமற்றவன்பா லுறுதுயரொழித்தல்வேண்டி (கசரு)

624. சங்குலைந்தாவதன்கண் கனவிடைத்திருக்காளத்திச்
சங்கரன்வந்துசொல்லுந் தவத்துறைபயின்றமேலோ
யிங்குநீநம்முன்கண்ட திறைச்சியென்றினையல்வாழி
யங்கதுநாமருந்து மரும்பெறலமுதங்கண்டாய் (கசசு)

625. அதுநமக்கிடுவோன்செய்தி யறைகுதுமம்மதெய்வ
நதிபலபடிந்துநோற்று நவையிறுணங்கள்செய்தும்
விதிபுறங்கண்டுபெற்ற மெல்லெழின்மகன்மேற்றாய்க்குப்
புதியவன்பெனைத்தனைத்தப்புண்ணியற்கென்மேலன்பு (கசஎ)

626. மற்றவன்செருப்புக்காலான் மணங்கமழ்நமதுசென்னி
யுற்றபூமாற்றுங்காலத் துடம்பெலாமயிர்பொடிப்பச்
சிற்றிளமகன்பூங்கையாற் றிருமுலைவருடப்பெற்ற
பெற்றதாயென்னநெஞ்சம் பெரிதுருகுதுமாலன்ப (கசஅ)

627. ஐந்தடர்முனிவநம்மே லவனுமிழ்கின்றதியாற்றுட்
டந்தநீராயினன்றே தாழ்சடைமுனிவராட்டு
நந்துமந்திரநன்னீரி னனியினிதெனலாமுண்ணின்
றுந்திமேலெழுந்துபொங்கி யொழுகியபேரன்பாமால். (கசக)

628. வள்ளுகிருழுவைநோன்றான் மாதவக்கிழவன்முனனே
ரொள்ளியவாழ்த்துநாம மோராயிரமுணர்த்துச்சாத்துங்
கள்ளவிழ்மலரினன்றான் கழுத்துறவளைந்துசூட்டு
மெள்ளுறுமயிர்கள்சூழ்ந்த வீர்ம்மலரொமக்குநல்ல (கரு0)

629. இந்திரன்முதலோர்செம்பொ னரிமணிக்கலத்திலேந்து
மந்த்ரவரையினுழி மதித்தவரமுதமெல்லா
முந்துதன்வாய்ப்பெய்தாய்ந்த முழுச்சுவைச்சூட்டிறைச்சி
† வெந்திறமுந்தபின்னர் வேம்பொடுகெடுவுமான. (௧௫௧)

630. ஏசுதலிலாவறத்தோ யெமக்கவனெம்முனின்று
யாசில்பேரன்பினோடு வாய்திறந்தூனாக்குஞ்சொற்போ
லாசகலறிவின்மிக்க வைம்புலப்பகைவர்பாலிங்
காசறுசாமவேத கானமுமினியதன்றே. (௧௫௨)

631. அவன்மனநமக்குக்கோயி லவனுரைபல்வு ¶ மோத்தா
மவன்முயன்றிடில்களல்லா மறத்தொழிலையமில்லை
யவனியல்காட்டுகின்று மன்பநீநாளையேவந்
தவனறியாதவண்ண மயலொளித்திருத்தியென்றான். (௧௫௩)

632. இன்னணம்பலவுங்கூறி யினித்துயரொழிதியென்று
பொன்னிறம்பழுத்தகொன்றைப் புதுநறுங்கண்ணிவேய்ந்த
சென்னியந்தணன்மறைந்தான் சிவகோசமுனியெழுந்து
முன்னவன்கருணையாற்சொன் மொழிநினைந்ததிசயித்தே (௧௫௪)

633. ஞாயிறுகுணதுகுன்ற நண்ணுதன்முன்னமேபோய்ப்
பாயலைமுகரிநன்னீர்ப் படிந்துநித்தியநிரப்பி
யாயிரம்பெயரினுன்ற வருச்சனைமுடித்துமற்றத்
தூயநல்லிலிங்கத்தின்பின் றோன்றிடாதொளித்திருந்தான் (௧௫௫)

634. முனிவருமுன்னம்வேட்ட முன்னுபுசென்றவென்றிக்
குனிசிலைமறவர்தாங்குங் கோமகன்வேட்டமாடிப்
புனிதனுக்கமுதங்கொண்டு பொருக்கெனமீண்டானங்கட்
பனிதருதுன்பங்காட்டும் பற்பலநிமித்தங்கண்டான் (௧௫௬)

635. வழியிடைநிமித்தமென்ன மற்றியான்கண்டவெல்லாம்
பழிபடுநிமித்தமென்னே பாவஞ்சேர்குருதிகாட்டுங்
கழிசுவையமுதமுத்தங் கண்மணியுயிரொனக்கா
மழகனெம்பெருமானென்னுற் றனன்கொலோவறிதரேற்றேன். ()

636. எனமனங்கலங்கியொய்யென் றெறுழ்வலிக்காலைசெல்லச்
சினவிடைவலனுயர்த்த செக்கரீர்ஞ்சடைநாதற்கட்
புனிதன்மற்றவனன்பெல்லாம் புண்ணியமுனிக்குக்காட்ட
நினைபுதன்வலக்கண்செம்புண் ணீருறநின்றான்கண்டான் (௧௫௮)

637. காண்டலும்வாய்நீர்சிந்தக் கையிலூன்சிதறவம்புங்
கோண்டருசிலையும்வீழக் குஞ்சிப்பூவிறையவாட்டு
நாண்டொடரற்றகாலை நாடகப்பாவைபோலத்
தூண்டருதடந்தோட்காளை துண்ணெனநிலத்துவீழ்ந்தான் (௧௫௯)

---

† வெந்திறலென்பது-பெயர் ¶ ஓத்து-வேதம்.

638\. நெடும்பொழுதன்னுயிர்ப்பு நின்றுயிருலந்தாரென்னக்
கிடந்துபின் ‡ கையாறெய்தக் கெடுநினைவடைந்தெழுந்தே
யொடுங்கலிறுயரானெஞ்ச முண்ணைப்பட்டுருமேறுண்ட
மடங்கலேறென்னநம்பி வாய்விட்டான்கண்ணீர்வார (௧௬௦)

639\. முழுவலித்தடக்கையாற்றன் முகமெலாங்குருதிபொங்கி
யொழுகியவடித்துக்கொண்டா னுறுகண்ணீர்வெள்ளம்போர்த்த
வெழில்கனிமார்புவீங்க வெற்றினான்றலைபிளக்கக்
கழிதுயர்க்கடலினாழ்ந்தான் கல்லொடுமோதினானால் (௧௬௧)

640\. ஓடுவன்மீள்வன்வீழ்வ னுருள்குவனெழுந்துவிம்ம
னீடுவனந்தோவென்ப னெட்டுயிர்ப்பெறிவனெஞ்சம்
வாடுவன்பொங்கிப்பொங்கி வாய்விட்டுமுகத்தைக்கையான்
மூடுவனெழுவன்கைகண் மோதுவன்கற்களோடே (௧௬௨)

641\. எவ்வயிலெந்தையார்க்கிங் கிதுவந்ததெனக்கொன்றாம்
வெவ்வலியழற்சீற்றத்து வேட்டுவரானோவன்றி
யிவ்வனைவிலங்கினானோ யாதெனவறிதரேற்றே
னவ்வுறுதெவ்வைக்காணி லாவிகூட்டுண்கிலேனே (௧௬௩)

642\. மலையிடையெனக்குவாய்த்த மரகதமணியேசெம்பொ
னிலகொளிக்குன்றேயெந்தா யெம்பிரானின்கண்புண்ணீர்
கலுழ்தரற்கென்னைகொல்லோ காரணந்திருவாய்சற்று
மலர்கிலையென்கொலென்றா னாவிசோர்ந்தருகுசென்றான் (௧௬௪)

643\. கையினிற்றுடைத்தான்பல்காற் காலுதறவிராதாக
வையனைத்தழுவிக்கொண்டா னலறினானெடும்போதெல்லாம்
பையெனவிடுத்துப்பின்பு பச்சிலைமருந்து § தந்து
பெய்யினோய்தீருமென்று பெயர்ந்தனன்மருந்துகொய்ய (௧௬௫)

644\. கானெலாம்புகுந்துசென்று கண்டனவெல்லாங்கொய்து
கூனலாஞ்சிலைக்கைவேடர்க் கோமகன்றனைவிற்போந்து
வேனிலாற்காய்ந்ததேவின் விழியிடைப்பெய்தான்சோரி
தானிலாவண்ணங்கண்டான் றலையன்பனாவிசோர்ந்தான் (௧௬௬)

645\. யானினியிதற்கென்செய்வே னெனவெண்ணிநிற்பவூனுக்
கூனிடல்வேண்டுமென்னு முறைகண்டுதன்கண்வாங்கி
வானவன்றடங்கணிட்டான் மாறுமென்றுளம்வலித்துக்
கானவர்பெருமான்றன்கண் கணையினாலிடந்திட்டானால் (௧௬௭)

646\. இடந்ததன்கண்ணையண்ண லிறைகண்ணிலப்பச்சோரி
மடந்தையோர்பங்கனங்கே மாற்றினானதனைக்கண்டா
னடங்கருமகிழ்ச்சியென்னு மாழ்கடலதனுட்டாழ்ந்து
முடங்குளைமடங்கலன்னான் முழவுத்தோள்கொட்டியார்த்தான் ௧௬௮

‡ கையாறு - துன்பம்.

§ தந்தென்பதற்கு - கொண்டுவந்தென்பதுபொருள்.

647. ஓடினன் றிசைகளெல்லா முடம்பெலாங்குலுங்கநக்கான்
பாடினன் வாயில்வந்த படியெலாங்கைகள்கொட்டி
யாடினன் றுள்ளித்துள்ளி யாரவாரித்தானின்று
நாடினன்செய்தசெய்கை நன்றுநன்றெனவியந்தான் (௧௬௯).

648. இன்னணமுவகைவெள்ளத் திடையவனுலாவும்வேலை
முன்னவன்பின்னுமன்னன் முதிர்ந்தபேரன்புகாட்டச்
சென்னிறக்குருதிமற்றைத் திருவிழியினுஞ்சோர்வித்தா
னன்னதுமைந்தனூர்வ வார்கலிகுடித்ததன்றே (௧௭0)

649. எரிநிரயத்துணின்று மேறுபுதுறக்கம்புக்கா
னொருவன்மற்றதனுட்பின்னும் வீழ்ந்தெனவுவகைமாறிக்
கரையிலாத்துன்பவெள்ளக் கடலினுளழுந்தியேங்கி
வரைபுரைதோளான்பின்னு மருந்துடைமையிற்றெளிந்தான் (௧௭௧)

650. இன்னுமோர்கண்ணெனக்குண் டாதலினதற்கஞ்சேனென்
றன்னதுகளைந்தகாலை யையர்கண்ணறிதற்காகத்
தன்னொருசெருப்புக்காலைத் தம்பிரான்கண்ணிலூன்றிப்
பின்னடுகணைகண்வைத்தான் பிரானதுபொறுக்கலாற்றான். (௧௭௨)

651. மறைமொழிபிறந்தகம்வாய் மலர்திறந்தருட்பேராழி
யிறைவன் ‡ கண்ணப்பநிற்க வெனமுக்கான்மொழிந்தவன்கை
† கறையணற்கங்கணத்த கையினாற்பிடித்துக்கொண்டா
னுறுநறைப்பொலம்பூமாரி யும்பர்மண்புதையப்பெய்தார் (௧௭௩)

652. குன்றவர்பெருமான்கையிற் கூர்ங்கணைவிட்டெறிந்து
கன்றிளமடமானேந்துங் கண்ணுதலடிப்பூங்கஞ்சந்
தன்றலைமிசைபுனைந்தான் சைவவைதிகனிறும்பூ
தொன்றியவுளத்தனாகி யொருதனிமுதல்வற்றாழ்ந்தான் (௧௭௪)

653. மைதிகழ்மணிமிடற்று வார்சடையெம்பிரானைக்
கைதவமிலாமைமிக்க கருணையங்கண்ணானோக்கி
மெய்தழனடுவணின்று விரிவறமனமொடுக்கிச்
செய்தவர்தமக்குங்கிட்டாத் திருவுருக்கலந்துகொண்டான் (௧௭௫)

‡ கண்ணப்பநிற்கவென முக்கான்மொழிந்து கரம்பற்றியருளினமை, கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப்புலவராகிய நக்கீரதேவநாயனார் திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்துள் "நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்பவென்—னன்புடைத்தோன்ற னில்லுகண்ணப்பவென்—றின்னுரையதனொடு மெழிற்சிவலிங்கந்—தன்னிடைப்பிறந்து தடமலர்க்கையா—லன்னவன்றன்கையம்பொடுமகப்படப்பிடித்—தருளின னருளலும்—விண்மிசை வானவர்—மலர்மழைபொழிந்தனர் வளையொலிபடகந்—துந்துபிகறங்கின தொல்சீர்முனிவரு—மேத்தினரின்னிசைவல்லே—சிவகதிபெற்றனன் றிருக்கண்ணப்பனே„ என அருளியவாற்றானும் உணர்க.

† கறையணல் - விடந்தங்கியகீழ்வாய்.

654. அற்றைநாண்முதலாவைய மண்ணல்கண்ணப்பனென்று
சொற்றதேபெயராச்சொல்லுஞ் சுடர்மதிக்காந்தம்வேடர்
சிற்றிடைநலார்முகத்தைத் திங்களென்றெழுக்குந்தெண்ணீ
ருற்றருவிகளாய்த்தாழு முயர்மலைகாவலற்கே (௧௭௬)

கலித்துறை.

655. என்னத்திங்கள் வேணிமறைத்தவிறைவான்றோய்
சென்னிக்குன்றம் வாழ்நர்கள்கோமான் செயல்கூற
மன்னுட்களிகொண் டையனடித்தா மரைசூடிப்
பன்னற்கினிய தோர்கதையின்னும் பகரென்றான் (௧௭௭)

கலிவிருத்தம்.

656. தீதறவுரைத்தனஞ் சிலைவல்கண்ணப்பன்
காதைநக்கீரனார் கதைவிளம்புதும்
யாதவமனனமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான். (௧௭௮)

கண்ணப்பச்சருக்க முற்றிற்று.

எட்டாவது

நக்கீரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

657. அமுதுறழ்தமிழொண்முத் தமையசந்தனமெல்வாசங்
கமழ்குளிர்தென்றலென்று கரையரும்பொருள்படாம
விமிழ்கடல்வரைப்பெலாந்தோன் றெண்பொருள்படுநாடெள்ளித்
தமிழ்முதல்பிறக்குநாடாய்த் தயங்குமாற்பாண்டிநாடு (௧)

மேற்படி வேறு.

658. தன்கால்சுமக்கு முறுப்பிலான்றன் னேவலரானிலைகலங்கிப்
பொன்காறிதலைமுலைமடவார்ப் பொருத்துதுணையாமாநிலத்து
வன்காறரியாதுழல்வானைத் தலையாற்சுமக்குமலையைநகு
மின்கார்மழைதோய்முடிமலய விலங்கலுடைத்தத்திருநாடு (௨)

இதன்பொருள். தன்கால்சுமக்கும் உறுப்பிலான்றன்—தன்காலினாற்சுமக்கப்பட்ட அனங்கனாகிய மன்மதனது,—ஏ அலரால் நிலைகலங்கி—பாணமாகியமலர்களாற் றமது நிலைகலங்கிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை,—பொன் கால் திதலை முலை மடவார்—பொன்னொளியைவீசுகின்ற தேமல்படர்ந்த தனங்களையுடைய பரவைநாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியாரென்னு மிருவரிடத்தும், பொருத்துதுணையா—சேர்க்குந்தூதாக,—மாநிலத்து வன்கால்தரியாது உழல்வானை—பெரிய பூமியின்கண் வலியகால் தங்காமலுழன்றவராகிய சிவபெருமானை—தலையால்சுமக்கும் மலையைநகும்—முடியினாற்சுமக்கின்ற கைலைமலையைப்பழிக்கும்,—மின் கார் மழை தோய்முடி மலயவிலங்கல்—மின்னலையுடைய

கரியமேகங்கள் படிகின்ற சிகரத்தையுடைய பொதியமலையை,—அத்திருநாடு உடைத்து—அப்பாண்டிநாடுடைத்து-எனறவாறு.

தென்றலெனவும் பாதமெனவும் பொருள்படக்காலெனவும்,—மன்மதனெனவும் அங்கமில்லாதவனெனவும் பொருள்பட உறுப்பிலானெனவும், பாணமாகியமலரொனவும ஏவற்றொழிலினொனவும்பொருள்பட ஏவலொனவும், கூறுதலின்சிலேடை. நிலைகலங்கியென்பது வினைகுறிப்புப்பெயர். பொன் ஒளியையுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர். நகுமலயவிலங்கலெனவியையும். அத்திருநாடுடைத்தென உடைமைத்தன்மைகூறவே அந்நாடியர்தற்குப் பிறவேயன்றி இஃது மோரோதுவாயிற்று. இவ்வாறன்றி மேருமலையைப் பழித்ததெனப்பொருள்கோடலுமொன்று. அங்ஙனங்கொள்ளுங்கால், தன்காலினாற்சுமக்கப்பட்ட மன்மதனதுபாணமாகிய மலர்களாற் றமது நிலைகலங்கிப் பொன்னொளியைவீசுகின்ற தேமல்படர்ந்த தனங்களையுடைய பெண்களைப்பொருந்திய துணையாகக்கொண்டு பெரியபூமியின்கண் வலியகால்தங்காமலுழல்கின்ற தேவர்களை முடியாற்சுமக்குமேருமலையையிகழும் மலயவிலங்கலெனமுடிக்க. இப்பொருட்கண் பொருத்து என்பது வலித்தல்விகாரம். உழல்வாரொன்பது இருபொருட்கண்ணுங் காலமயக்கம். (௨)

659. வானோரமுதஞ்சாபத்தான் மண்ணீற்புனலாயொழுகியது
தானேநிலத்தினியல்பாற்றன் றன்மைதிரியாவரம்பெற்ற
மானீரோமற்றிதுவென்ன மதுரங்குடிகொண்டெஞ்ஞான்று
மானுதொழுகும்பொருனையாற் றரசுமுடைத்தத்திருநாடு (௩)

மேற்படி வேறு.

660. தாமரைகுவளையாம்பல் சங்குசைவலமீனன்ன
மாமைவண்டரம்பைகன்னல் கமுகமென்றவைநிறைந்து
காமருமருதமாதர் கவினுறுப்பமைப்போனவ்வத்
தோமின்மாதிரிகையெல்லாந் தொகுத்ததோரிடத்தையொக்கும் (௪)

கலித்துறை.

661. அன்னம்நலா ரணிநடைகற்கவேட்டணையர்
பின்னுழன்றுழன் றடிசிவந்தும்பெருமையினன்
மன்னுமெய்விளர்த் ததுபெறவனத்தினுட்பதும
மென்னுமாதனத் திடையிருந்திருந்தவமியற்றும். (௫)

662. கழனியுட்புகுந் துழவலிப்பகட்டினேர்கடாவி
யுழுநரோதையால் வெரீஇயெழுந்தும்பரிற்பறக்கு
மழகுமென்கிரை யோதிமத்தணிசிறையடித்த
லொழுகுவான்கங்கை வெண்டிரையெறிந்திடலொக்கும் (௬)

663. சேல்களுண் † டகடார்த்தியமென்சிறைச்செய்ய
காலவோதிமஞ் சிறுதிரையசைக்குமென்கமலக்
கோலநாண்மலர்ச் சேக்கையிற்பெடைதழீஇக்கொண்டு
சாலும்வண்டிசை கேட்டுறங்குவமலர்த்தடங்கள் (எ)

664. மாமலர்க்கணை யோன்சிலையாயுயிர்வருத்து
தீமையின்பய னுறலெனமள்ளராற்செய்ய
காமர்தீங்கரும் பாலையாடப்படுகவ்வை
தாமயற்கணெற் போர்கடாவிடுமொலிதாழ்க்கும். (அ)

665. யாமுழத்தியர் காற்கிணையாமிழிபெய்தத்
தாமுலைத்தட மிடற்றொருநிகர்த்துயர்தருச்சூச்
சா ‡ முருக்குது மெனத்தெங்கின்காய்விழத்தாக்கிக்
காமர்நாகிளங் கமுகொடிப்பனவராற்கணங்கள் (கூ)

666. வரைகளொப்பன போரொழுக்கியபுரிவரையி
னருவியொப்பன சுற்றுபாகடுபுகையவைசூழ்
கருமுகிற்குல மொப்பனதீங்கழைக்கரும்பின்
றிரளவற்றினைச் சூழ்ந்தகாடொப்பனசெறிந்து (க0)

667. நிரந்தமஞ்சள்கள் வாழையின்குலைதொடுநெடிய
வரம்பைபாளைவாய் கமுகெழிற்குலையிணையடுக்கு
முரிஞ்சுமற்றவை தெங்கினெண்குலையையவ்வுயர்ந்த
குரும்பைநெட்டிலைத் தாழைதைவருமுகிற்குலத்தை (கக)

668. கருந்திண்கோட்டன குவிமுலைச்செய்யகட்காரா
விருந்தண்பன்மல * ரிலஞ்சியுண்மேய்த்திடுமிளைஞர்
பெருந்தண்மாம்பழ மெறிகரும்பின் 0 குணில்பிறங்கு
சுரும்புண்டாமரைத் தடத்தவீழ்ந்தனக்குழாந்துரக்கும் (கஉ)

669. ஒழுகுதீம்புனற் கொழுங்கயலொடுவரால்கொடுத்துக்
கழியுநுண்ணிடைக் கொடிச்சியர் † கொடிச்சியர்கையிற்
பழுதில்சுவைக் குறிஞ்சித்தேன்சுடர்கெழுபசும்பொற்
குழைகடந்தகட் கடைச்சியர் * கடைச்சியர்கொள்வார் (கங)

670. முருந்தெயிற்றிய 0 ரெயிற்றியர்கருங்குழன்முல்லை
யரும்பவிழ்ந்தபூ முடிப்பர்களணிமுலையாகும்
பெருங்குடத்தியர் † குடத்தியர்பிறங்குகோங்கரும்பு
விரிந்தபூவினுட் பொற்றுகள்பூசுவர்மெய்யில் (கச)

† அகடார்த்துதல்-வயிற்றைநிறைத்தல் ‡ சாவவென்புழி - உகரவகரந் தொக்கது * இலஞ்சி-ஏரி 0 குணில்-குறுந்தடி.

† கொடிச்சியர்-குறிஞ்சிநிலப்பெண்கள் * கடைச்சியர் - மருதநிலப்பெண்கள் 0 எயிற்றியர் - பாலைநிலப்பெண்கள் † குடத்தியர் - மருதநிலப் பெண்கள்.

671. கொம்பரொத்தசிற் றிடையுழத்தியர்கட் கொண்டு
பம்பரத்திய லாடவர்மனம்படப்பரந்த
சம்பாத்திய முலைப்பரத்தியர்தளர்மருங்கு
லம்பரத்தியர் பரத்தியர் 0 விலைமுத்தமளப்பார் (க௪)

672. கொன்றைபூத்திழை தன்னிடங்கொண்டுகூர்ங்கோட்டு
வென்றியேறுபெற் றண்டரைத்தாங்குபுலியா
தென்றுமியாறுதன் றலைக்கொடுமுக்கணெம்மிறைபோற்
றுன்றுபல்பசுச் சேரிடமாய்முல்லைதோன்றும் (க௫)

673. குழலினோசையுந் தயிர்கடையொலியுங்கொல்லேறு
தழுவுமார்ப்புமா னிரைமணியரவமுந்தண்ணென்
செழுமலர்க்கொன்றை படுசுரும்பிசையும்வெஞ்சினத்த
மழவிடைக்குலம் வாய்விடுமுழக்கமுமாறு. (க௭)

674. போர்விடைக்குல முயர்ந்தெழுபுற்றுமண்சிதறக்
கூர்மருப்பினாற் குத்துபு துகளெழக்குளம்பா
லாரழற்சினத் தொடுநிலந் † தொட் * டிமிலசைய
0 மூரிவாய்விடு முழக்கம்விண்ணேற்றொடுமுரணும் (க௮)

675. கறங்குபன்மணி யருவியைத்துளியொடுகலந்து
நிறங்கொண்மாமணி சேணிடைச்சிதறிடநெடுங்கைப்
பிறங்குவெண்பிறைக் கோடுயானைகண்மதப்பெருநீ
ரிறங்குமாமுகத் தேற்பனகுறிஞ்சியினிடங்கள். (க௯)

676. குளிர்கொண்முத்தொடு முகையிற்செய்சிற்றிலிற் * குழிசி
வளையுமிப்பியுங் கொண்டனத்துவிமேல்வயங்கு
மொளிகொள்செந்துகிர்ப் பாவையையிருத்திமற்றுள்ளங்
களிகொள்பேதைய ராடுவபுன்னையங் 0 கானல் (௨0)

677. இன்னதன்மைய வளங்கெழுபாண்டிநாடென்னு
மன்னமன்னவ டிருமுகமண்டலமாகி
மன்னும்விண்ணவர் பொன்னகரத்தினைமறுக்கும்
பொன்னினன்மணி மாமதின்மதுரையம்புரமே. (௨க)

678. தேடிநான்முகன் செங்கண்மால்காண்கிலான் றிங்கள்
சூடினனடி யார்மனத்தான்மறைத்தொகுதி
பாடினனரு ளாலறுபத்துநாலாட
லாடினனதிலெனினதன்பெருமையாரறைவார் (௨௨)

---

0 பரத்தியர்-நெய்தனிலப்பெண்கள் † தொடுதல் -தோண்டல் * இமில்-எருத்தின்முரிப்பு 0 மூரி-வலிமை.
* குழிசி-பானை 0 கானல்-நெய்தனிலம்.

679. மொய்வம்பார்மலர் மிசைதனிபோர்த்திசைமுழுதஞ்
செய்வண்டார்த்திடவொழுகுறும்வையையின்செல்லு
மைவந்தாடொளிர் மணிசெய்பொன்மாடமாமதுரைத்
தெய்வஞ்சாத்திய பன்மலர்மாலையிற்றிகழும். (உ௩)

680. நிலைபெயர்ந்தயல் செல்கலாத்தாரகைநிரையி
னிலகி * வம்பல ரிவையியங்காவகையென்னன்
றலகில்விம்மித முறச்செயுமந்தரத்தகடு
தலையுரிஞ்சயர் கோபுரத்தறுசுடர்ச் 0 சாலம் (உ௪)

681. அங்கண்மாடத்தின் மேற்பயின்மடந்தையரனம்வான்
கங்கையங்கம லத்திரள் வளையலூண்கருதிப்
பொங்குமாசையிற் புகவதிலன்னமிப்புட்க
டங்கடொல்குல மன்மையிற்றனித்தனியிரியும் (உ௫)

682. மெலிநுசுப்பினார் களிமயின்மாடத்தின்மேற்றந்
நலிபகைப்பெரும் பாம்புகள்வைகலுநடுங்க
வுலவலாவிரு சுடர்களுநனியுளமுவந்து
மலிபொன்மாடத்திற் றமகதிர்வேறுருவழங்கும் (உ௬)

683. விண்டொடர்ந்த * வேரங்கடம்மேற்புறத்தாடும்
பண்டருங்குத லைப்பசுங்கிளிகடம்பணைத்தோட்
டொண்டைவாயினர் விழைதலிற்பிடித்திடத்தொடரும்
வண்டில்பூங்கண்ணி விஞ்சையர்சூழ்தரவயங்கும். (உ௭)

684. விண்ணகட்டினைத் தொடுமுடியேறுதல்வேட்ட
வெண்ணிறப்புறப் பறந்தருகேசெலவிளங்கு
மண்ணுறுத்திய செம்மணிவேரமாமலரி
னெண்ணிறத்தனந் தேடழற்றுணைவையொக்கும். (உ௮)

685. நெடியவெண்சுதை மாடத்தின்விரிந்தவெண்ணிலவுங்
கடவுள்வான்கங்கை வெள்ளமும்வேற்றுமைகாணப்
படுகலாமையிற் கங்கைவேட்டெய்தியபருதி
வடிவமென்சிறைப் புட்களோடன்னங்கண்மருளும். (உ௯)

686. இருவிசும்புதோய் மாடமேற்சுருங்கையிலிருந்து
திருவிளங்குமா நகரணிபார்த்திடுஞ்செய்ய
வரிநெடுங்கணார் தோட்கிளிகொத்தலின்வளர்த்த
0 வருவிளங்கமு கின்குலைசெழும்பழமுதிர்க்கும். (௩0)

---

* வம்பலர்-புதியோர் 0 சாலம் - கூட்டம்.

* வேரம்-செய்குன்று 0 உரு-நிறம்.

687. இளையவாம்பெரு வளம்பலசிறந்தவவ்விளையி
லனகமாநகர் வெண்குடைச்செய்யகோலரசன்
புனிதவானவன் றலைக்கொளத்திங்களம்புத்தே
டனதுதொல்குல விளக்கமோர்வழுதிலைபந்தாரான். (௩௧)

கலிவிருத்தம்.

688. நடுக்குஞ்சரதந மாமுடிநாகத்திறைவாழ
வெடுக்குஞ்சரவணமைந்தனோ டிணைவான்முகப்புகா
முடுக்குஞ்சரமலையான்மலை யுறழ்தேர்பலவுடையான்
றொடுக்குஞ்சரமழையாற்பகை சுடுதீப்பலவவித்தான்

இதன்பொருள். குஞ்சம் ரதநம் நடு மா முடி—கூட்டமாகிய வரதனங்களைப்பதித்த பெரியமுடியை யுடைய,—நாகத்து இறை வாழ — விண்ணுலகித்திற்கிறைவனாகிய விந்திரன்வாழும்படி,—எடுக்கும் சரவணமைந்தனோடு இணைவான்—காத்தருளிய முருகக்கடவுளோடொப்பவன்,—முகம் புகர் ஆம் உடு குஞ்சரம் மலையான்—முகத்திற்புள்ளிகளாகிய நக்ஷத்திரங்களையுடையயானைமலையையுடையவன்,—மலை உறழ் பல தேர் உடையான்—மலைகளையொத்த பற்பலவாகிய தேர்களையுடையவன்,—தொடுக்கும் சரம் மழையால்—பிரயோகிக்கப்படுகின்ற பாணங்களாகியமழையால்,—பல பகை சுடு தீ அவித்தான்—பலபகைகளாகிய சுடுகின்றநெருப்பைத்தணித்தவன்-என்றவாறு.

நடுக்குஞ்சரதநமென்பது குஞ்சரதநநடுவெனவும், தேர்பலவென்பது பலதேரெனவும், பகைசுடுதீப்பலவென்பது பலபகைச்சுடுதீயெனவும், மாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டன. விண்ணுலகு மண்ணுலகு மொருங்குதாங்குமவனது பெருந்தகைமைதோன்றச் சரவணமைந்தனோ டிணைவானெனக் கடவுட்டன்மைகூறினார். நாகத்திறைவனென்றது ஆதிசேடனையெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர் நடுவென்புழிக் ககரமிக்கது. (௩௨)

மேற்படி வேறு.

689. வரையாகத்தான் வளர்தோளான்செவ்
வரையாகத்தான் மதிபோல்குடையா
னரிமானனையா ரணியேந்தல்பெரு
வரிமானனையா ரலர்மாலையினான்.

இதன்பொருள். வரை ஆக வளர் தோளான்—மலையைப்போலாக வளர்கின்ற புயங்களையுடையவன்,—செவ்வரை ஆகத்தான்—உத்தமவிலக்கணமாகிய சிவந்தமூன்றுவரியுடைய மார்பையுடையவன்,—மதிபோல் குடையான்—சந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடையவன்—அரிமான் அனையார் அணிஏந்தல்—சிங்கவேறுபோன்ற வரசர்களுக்கழகியதலைவன்,—அரி பெரு மால் நனை ஆர் வண்டுகள்தாம் பெறுதற்கரிய மயக்கத்தை விளைவிக்குந்தேனையுண்கின்ற,—அலர்மாலையினான்—மலர்களாற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடையவன் என்றவாறு.

முன்னுள்ளதான் அசை. மார்பின்கண் மூன்றுவரிகிடத்தல் உத்தமவிலக்கணமென்பதை" வரையகன் மார்பிடை வரியுமூன் றுளவே" என்பதனுனுமறிக. பெருவரியென்பது மாற்றப்பட்டது. பெருநனையென இயையும்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

690. மாமாலைவண்டுபண்ணின் வகைபாடுந்துழாய்மாலை
மாமாலைவண்டுபண்ணி மதில்களொருமூன்றுமெய்த
காமாரியீகைப்பூங் கழன்மறவாக்கருத்தினனீங்
காமாரியீகைப்பூங் கரதலத்தான்கடற்படையான்

இதன்பொருள். மா வண்டு மாலை பண்ணின் வகைபாடும்—கரியவண்டுகளொழுங்குபெறநின்று பண்ணின்விகற்பங்களைப்பாடுகின்ற,—துழாய்மாலை மா மாலை வண்டு பண்ணி—துளசிமாலையையணிந்த பெருமைபொருந்திய விட்டுணுமூர்த்தியை யம்பாகச்செய்து,—ஒருமூன்றுமதில்களும் எய்த காமாரி—ஒப்பற்றமூம் மதில்களையுமழித்த சிவபெருமானது,—ஈகை பூ கழல் மறவாகருத்தினன்—பொன்மயமாகியமலர்போலுந் திருவடிகளை மறவாத வுள்ளத்தையுடையவன்,—நீங்கா மாரி ஈகைபூம் கரதலத்தான்—கைம்மாறுகருதாதுபொழிகின்ற மேகத்தையொத்தகொடையையுடைய பொலிவாகியகைத்தலத்தையுடையவன்,—கடல் படையான்—சமுத்திரம்போலுஞ் சேனைகளையுடையவன்-என்றவாறு.

மாம்மாலைவண்டென்பது மாவண்டுமாலையெனவும், மதில்களொருமூன்றுமென்பது ஒருமூன்றுமதில்களுமெனவும், மாற்றப்பட்டன. இதனாற் சிவபெருமானிடத்து நிகழும் பத்திமைமுதலியவற்றைப் பகர்ந்தனர். (௩௪)

கலித்துறை.

691. ஆடலந்திரு வொடுநிலமகள்விளையாடு
நீடுசெய்குன்ற மாந்தடந்தோளினுநிலவும்
பாடனங்கையா டரங்கமாநாவினன்பதும
வாடுநுண்ணிடை மடந்தையத்தாணியாமார்பன் (௩௫)

692. கலசயோனியா முனிவரன்குடித்தவக்கார்கோ
ளலைபெருமபுனன் மறித்தும்விட்டானென்பரதுபொய்
புலமையந்தணர்பெறத்தருபொருளொடப்பொன்மா
மலையனுன்பொழி தானநீர்நிறைந்தன்றுமன்னோ (௩௬)

693. திரைநெடுங்கடற் றனையவ்வரசர்கோன்செந்நா
வரிநெடுங்கணூர் புலவியாற்பொய்ம்மையுமறியும்
பெரியவந்தணர் மந்திரசேடையாற்பிறங்கு
மெரிமணிப்பொலந் தொடிக்கைகளேற்றலுமறியும் (௩௭)

694. உலவிலண்டமாம் புதுநறுவுற்றிருந்தொழுகு
மலரினேன்வனை பொற்குடநிறைந்துமேல்வழியப்
புலவராமெகி னக்குழாநனிதவப்புரியு
நிலவுதன்பெரும் புகழெனும்பாலினனிறைத்தான். (௩௮)

695. திரையகன்கட லிடத்துறுந்துகிர்க்கொடிசெண்டோய்
வரைகளுக்கொளிர் செந்நிறத்தாதுமாதிரத்தென்
கரிகளுக்கெழிற் சிந்துரமாகுமக்கழற்கா
லரசர்தம்பிரான் றனதடற்றேரன்றெளியன்றே (௩௯)

696. வெற்றிவேற்படை யவன்பிரதாபமாம்வெய்யோ
னுற்றவார்திரைப் பெரும்புணற்குவலயமுவப்ப
மற்றவன் † றரியார் வசையிருளொவ்வயங்கும்
பற்றுதிக்கதிர்ச் சுடரொடுமறுதலைப்பட்டு (௪௰)

697. இத்தகைப்பெரும் பெயர்முடிவேந்தர்கோனிலங்கு
நித்திலத்தனிக் கவிகையானிலமெலாநிழற்றி
மெய்த்தசெய்யகோ றடையறநடாய்த்திசைமேவு
மத்தவாரண முகங்களிற்கயற்பொறிவரைந்து (௪௧)

698. குருமணிக்குவால் பொற்குவைவிலையில்பூண்குவவு
முரண்மணிப்பொலந் தேர்த்திரண்மனத்தினுமுந்தும்
டரியணிக்குழாம் பிறைமருப்பீர்ங்கவுட்பருஉத்தா
ளருவரைக்களிற் றினத்திறையரசர்களளக்க. (௪௨)

699. வெளிறினுண்புல மந்திரக்கிளையொடுமேவி
யளவில்போகந்துய்த் தினிதுவீற்றிருந்தனனன்று
னெளிதிரைக்கட லுலகெலாந்தம்புகழ்நிறீஇய
தளர்வில்கேள்விநக் கீரனார்முதலியசான்றோர் (௪௩)

700. அன்பொண்ணிய வெண்ணியாங்கண்ணிலையளிக்கும்
பின்புதாழ்சடைப் பெருந்தகையருளினாற்பெற்ற
பொன்பிறங்கிய தெய்வதப்பலகைதம்புலமை
வன்பறிந்திடந் தரவதிலிருந்தளமகிழ்ந்து (௪௪)

701. யாக்கைபெற்றவர்க் குறுதியாமறம்பொருளின்பம்
போக்கினுண்பொரு ளறவரிற்புதுமொழிபுணர்த்துத்
தூக்கினம்பல பலபுனைந்தெறிதிரைசுருட்டு
மாக்கருங்கட லுலகிடைத்தமிழினைவளர்த்தே (௪௫)

702. வெள்ளைத்தாமரைச் செல்விதன்பெண்மையைவிடுத்திட்
டெள்ளற்பாடிலா னுருவெடுத்தெனமுடியேந்தும்
பிள்ளைப்பான்மதி யான்றமிழொருவனுப்பெருஞ்சீர்
வள்ளற்பாண்டியற் சாருயிர்த்துணைவராய்வாழ்ந்தார் (௪௬)

703. இன்னவாறவர் வாழுநாளோர்பகலெரிகான்
மின்னுவாட்படைச் சேல்வலனுயர்த்ததார்வேந்தன்
பொன்னின்மாடத்தின் மேனிலைக்குழையடர்பூங்க
ணன்னமன்னவ ளோடினிதேறினனமர்ந்தான். (௪௭)

704. ஆயகாலையின் மந்தமாருதத்தொடுமரிக்கண்
வேயைவென்றதோ ளணங்கின்வார்குழன்மணம்வீசச்
சேயனுன்குவி முகிழ்முலைச்செய்யவாய்த்தேவி
மாயிருங்குழ லின்மணமாமெனமதித்தான். (௪௮)

---

† தரியார்-பகைவர்.

705. மதித்தகாவல னதுமனங்கொண்டுதென்மனத்திற்
றதைத்தநுண்பொரு டரவொருசெய்யுள்செய்புலவ
ரிதைக்கொள்கென்று பொன்னாயிரமொருகிழியியற்றி
யதைப்பொற்சங்கமண் டபத்தின்முற்றூங்கினனன்றே (௪௯)

706. புலவர்யாவருந் தாங்கண்டவாறுபாப்புனைந்து
தலைவன்முன்புபோய்ச் சாற்றியவனைத்தையுந்தண்டார்
மலைகொடோளினன் மறுத்தலின்வறிதகன்றனரவ்
விலகுபொற்கிழி யிருந்ததங்கறுப்பவரின்றி (௫௰)

707. காலமங்கதி * லுரோணியிற் 0 கரியவன்புகுத
வாலவெவ்வர வடுத்த ¶ வீருவாவினுமழன்று
கோலவெஞ்சுடர் தண்சுடரிரண்டும்வாய்க்கொள்ள
‡ ஞாலமைந்தனும் வெள்ளியுமிகல்படநடந்தார் (௫௧)

708. காலைதண்பனி சொரிதலுநண்பகற்கால
நீலவான்புதை முகிலினம்பெய்வபோனின்று
மாலைதோன்றுமுன் மலர்தலைவான்கழுவியது
போலநீங்கலு நிகழ்ந்தனமழைவளம்பொன்ற (௫௨)

709. பெயல்வறந்தபைங் கூழெலாம் † பீளொடுகரிந்த
பயம்வறந்தன மரங்களுமலைகளும்பனிநீர்க்
கயம்வறந்தன கள்ளியும் * பெண்ணையுங்கதிரின்
வெயிலின்வெந்துதம் பசுமைபோயுலர்ந்தனமிகவும் (௫௩)

710. உண்பதின்பன நனிமிகக்குறைந்தனவொருங்கு
வெண்கலங்களும் வெள்ளியுஞ்செம்பொனும்விளங்கு
மண்கொளொன்பது வகையநன்மணிகளுமலிந்த
வெண் 0 பதம்பெற லரியதாயிற்றுமன்பார்க்கும் (௫௪)

711. நீடுந்தீப்பசி யாற்சுடர்கொளுந்தியநிலத்தோ
ராடுந்தின்கலா * வடகுதின்றனர்நிலனகழ்ந்து
வாடும்பல்வகைக் 0 கந்தமுந்தின்றனர்மக்கள்
காடுங்குன்றமு நிரம்பினர்தின்பனகருதி (௫௫)

712. சிறுவர்கையன தாயர்தாம்பறித்தனர்தின்றார்
முறுகுதீப்பசி பொறுக்கலார்மக்களுன்முதலா
வுறுபசுந்தசை யாவையுந்தின்றனருலகத்
தறைபழஞ்சொலைப் புதுக்கினர்மானமாண்பற்றார். (௫௬)

---

* உரோணி-உரோகணிநாள் 0 கரியவன்-சனி ¶ ஈருவா-அமாவாசை-பூரணை ‡ ஞாலமைந்தன்-செவ்வாய் † பீள்-இளங்கதிர் * பெண்ணை-பனை 0 பதம்-சோறு * அடகு-இலைக்கறி 0 கந்தம்-கிழங்கு.

713. வழியெங்கும்பிண மிடறுமிவ்வார்கடற்கப்பாற்
பொழிலின்கண் ணுமுற் றுலாயதுநாற்றநீள்போழ்வாய்
முழைவெங்கூற்றுயி ருண்டறவெறுத்ததுமுள்வாய்க்
கழுகுங்காக்கையு ஞமலியுநரிகளுங்களித்த. (௫௭)

714. சிலர்பிழைத்தவவ் † வற்கடத்திறையையர்சிக்குந்
தலைமைபெற்றவன் றருமியென்பவனுடறளர்ந்திங்
கிலையுயிர்க்கா ணினிநடந்தெத்திசையேனு
மலைவிலைத்துநா டெய்துவமெனமனம்வலித்தான் (௫௮)

715. கோயில்சென்றடைந் தருட்பெருங்கடலினைக்குறுகித்
தாயிலன்புடை யாயிவணுறிலினிச்சாவேன்
றேயமுய்வதற் கேற்றதுபுகுந்துநீச்செழுமை
யாயபின்பிவ ணடைகுவலெனத்தொழுதழுதான் (௫௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

716. குழவியந்திங்கள்வேணிக் குரிசின்மற்றதனைக்கேளா
வழுதகங்குழையல் வாழி யன்பவொன் றறைவல்கேட்டி
வழுதிதூக்கினனோர்பாத்தன் மனங்கொளவுரைத்தோர்க்கென்று
கிழியதாயிரம்பொன்சங்கக் கிளர்மணிமண்டபத்தே (௬௦)

717. அங்கதையிப்பாவேந்தற் கறைந்தனைபெறுதியென்று
‡ கொங்குதேர்வாழ்க்கையென்னும் கோதிறாக்கீந்துவிட்டான்
பொங்கியகளிப்பினானும் போய்த்தொடர்பழுதந்தன்னைத்
திங்கள்வெண்குடையினான்றன் செவிப்புலத்தூற்றினானால் (௬௧)

718. மற்றதுகேட்டுத்திங்கள் † மருகன்றானினைந்தவண்ணஞ்
சொற்றவினினிதுவந்து தொகுசங்கத்தவர்பாற்போயிப்
பொற்றபாட்டிசைவியென்றான் பொருக்கெனத்தருமிசென்று
கற்றவரவைமுன்சொன்னான் கவிகள்கேட்டலுமுவந்தார் (௬௨)

719. ஆங்கவர்தம்முட்கீர னரும்பெறற்கல்விச்செல்வத்
தோங்கியதருக்கினாலிவ் வுரைத்தபாக்குற்றமென்றான்
றாங்கியவுவகைசிந்தித் தருமிதான்றனைவிற்போந்து
தேங்கமழ்கடுக்கைவேணிச் செல்வனோடிதனைச்சொன்னான் (௬௩)

---

† வற்கடம் - கருப்புக்காலம்.

‡ "கொங்குதேர்வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பி— காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ—பயிலியது கெழீஇய நட்பின்—மயிலியற்செறியெயிற் றரிவைகூந்தலி—னறியவுமுளவோ நீயறியும்பூவே.,, என்னும் திருமுகப்பாசுரம்.

† மருகன் - வழித்தோன்றல்.

720. கேட்டலுமங்கயற்கட் கிளியுறழ்கிளவிபங்கன்
பாட்டியற்புலவனாகிப் பாவலர்தம்பாற்போயெங்
கோட்டமில்கவிக்குக்குற்றங் கூறினரியாவரொன்று
னாட்டியபுகழ்நக்கீர னானெனத்தருக்கிச்சொன்னான் (சுச)

721. சொல்லலுங்குற்றம்யாது சொல்லெனநெடுங்கணல்லார்
* சில்லிருங்குழற்குநாற்றஞ் செயற்கையன்றியற்கையுண்டோ
வில்லதுகூறலான்மற் றிதுகுற்றமென்றனண்ணன்
மல்லல்விண்மகளிர்கூர்தன் மணமியல்பன்றோவென்றான் (சுரு)

722. என்றலுமரம்பையர்க்கு மிருங்குழனறியநாற்ற
மின்றெனவுரைத்தானைய னிறைவியென்றுலகமேத்துங்
குன்றிறைபயந்தசெல்விக் கூந்தலெற்றென்றான்கீரன்
றன்றனித்தருக்காலம்மை தனதுகூந்தலுமற்றென்றான் (சுசு)

723. ஏற்றினனெற்றிக்கண்ணு மெரிமருள்சடையுங்காட்ட
மாற்றருமருட்சியான்கண் வடிவெலாங்காட்டினானுஞ்
சாற்றியசெய்யுள்குற்றஞ் சடைகொண்டுவெருட்டல்வேண்டா
தோற்றிலனிதனாலென்றான் றொலைவிலான்வெகுண்டுசொல்வான்

724. எம்மொடுமுரணிவான்றோ யிமயமால்வரைப்பூங்கொம்பின்
மைம்மலிமறைசொ 0 லானு மணங்கமழ்குழல்பழித்த
செம்மைகொளறிவிலாய்நீ திர்ப்பருங்குட்டநோய்கொண்
டிம்மையிலலைகவென்று னிறப்பநக்கீரனஞ்சி (சுஅ

725. முழுமெய்யும்பனித்திரங்கி முருகலர்கமலம்வென்ற
கழலடிவீழ்ந்திறைஞ்சிக் கருணையங்கடலேயெந்தா
யிழிபுடைநாயினன்னே னிலங்கறிவிலாதுசெய்த
பிழைபொறுத்தருளிச்சாபப் பிணிகெடவருள்வாயென்றான் (சுகூ)

726. என்றலுங்கருணைவள்ள லெரிசினந்தணிந்துகீர
சென்றுநீகயிலைகாணிற் றீருமிக்கொடுநோயென்று
குன்றுறழ்புரிசைவிண்டோய் கோயிலிற்புகுந்தொளித்தான்
றென்றலம்பொதியவெற்பிற் றென்னர்கோனதிசயித்தான் (எ0)

727. பொற்குவைதருமியேற்றுப் பொலிந்தினிதிருந்தான்வெய்ய
வற்கடந்தீரவெங்கு மழைவளஞ்சுரந்ததிப்பாற்
சிற்குணன்றந்தசாபத் தீப்பிணியுடலம்போர்ப்ப
நற்கவினிகந்தகீர னாவலன்சிந்தைசெய்வான் (எக

728. விரனிரையழுகிநைந்து வீழ்ந்துகால்குறையாமுன்ன
மிருகையும்விரல்குறைந்திட் டெரிபுகுதுடப்பொவ்வாமு
னுருவினுண்புழுக்கள்சோர வொழுகுசீநாறச்சேணில்
வருதல்கண்டவருமிழ்ந்து வழிவிலகினர்செல்லாமுன் (எஉ)

* சில்-பொன்வட்டத்தகட்டணி, 0 அறுமம-நீங்காமை.

729. பலப்பலநா டிறந்து படரொளிக்கயிலையென்னு
மலைப்பில்குன்றெய்தியிந்நோ யொழிக்குவமெனத்துணிந்தான்
விலக்கருநண்பினேனை விட்டகறற்குநெஞ்சங்
கலக்கமுற்றழுதிரங்கிக் கரையில்பேரஞருளாழ்ந்தான் (௭௩)

730. தலையில்பேரறிஞர்தம்மைத் தனித்தனிவிளித்துநும்மோ
டனுறைவாழ்வுநீங்கு மொருபெரும்பாவியேனை
மடனறுநமரங்காணீர் மறவன்மினென்றுதன்மெய்ப்
படிபிணிநோக்கிமார்பம் படத்தழுவாதுநின்றான் (௭௪)

731. நாவலரதையறிந்து நண்ணிமார்பிறுகப்புல்லி
யோவில்கண்ணருவிபாய வுளங்குழைந்தழுதுநல்லோய்
மேவருநின்னைநீத்து வெறுவியமிருப்பநின்ற
வாவவல்வினையுளார்யா மல்லதிவ்வுலகத்தியாரோ (௭௫)

732. என்றனரிரங்கமேலோ னெதிர்தழீஇத்தழுவியாறிக்
குன்றனிர்சிறியற்காகக் குழைந்தழறமியேன்செல்வல்
பொன்றலினட்பினுக்குப் புணர்வொடுபழகல்வேண்டா
நின்றநல்லுணர்ச்சிதானே நிறைக்குமென்றுணர்ந்தநல்லீர் (௭௬)

733, என்றுபசரத்தாற்கூறி யிணையிலானரிதினீங்கிச்
சென்றனன்புலவர்கண்ணுஞ் சிந்தையுந்தொடர்ந்துசெல்லத்
தன்றிரைக்கையான்மோதித் தான்றியங்குலையுதிர்க்கு
மன்றலம்புதுநீர்வையை வடகரைகடந்துமன்றே (௭௭

734. என்றினிமதுரைகாண்பே மெப்பகல்சவுந்தரேசன்
றன்றிருவடிகள்காண்பேந் தாயையெஞ்ஞான்றுகாண்பேம்
வென்றிவேற்றருமவேந்தர் வேந்தனையெந்நாட்காண்பே
மொன்றுயிர்த்துணையாஞ்சங்கத் தறவையெப்பொழுதுகாண்பேம்.()

735. நுணங்குமாணறிவின்மிக்க நூல்வலார்மறப்பர்கொல்லோ
வணங்குதேர்த்தானைமன்னர் மணிமுடியுழுகழற்கா
லணங்குனட்யரிமான்றுப்பி னரசர்கோனினையான்கொல்லோ
விணங்குநூற்புலவர்நாற்பா னெழுவரொன்றுரைக்குங்கொல்லோ(௭௯)

736. இனித்தமிழினிமையாவர்க் கெடுத்திசைத்திடுவமன்றே
வெனப்பலபலவுமெண்ணி * யினைந்துவெஞ்சுரமிறந்து
புனற்றிருநாடுபுக்குப் பொருந்திரைப்பெண்ணைநாடு
தனைக்கடந்தந்தண்பாலித் 0 தண்ணடைகண்டுசென்றான் (௮0)

737. அரவணைச்செல்வன்வாழு மந்தமிழ்நிலத்தினெல்லைத்
திருமலைகண்டுகண்டோர் செறிவினைத்தொடரறுக்கும்
பெருவரைகண்டிறைஞ்சிப் பிறங்குவெள்ளருவிதாழும்
பொருவருமேமகூடப் பொருப்பினையினிதுகண்டான் (௮௧)

* இனைதல்-வருந்தல் 0 தண்ணடை-நாடு.

738. அருணெடுங்கடலாநந்தி யடிகள்வந்தவதரித்து
முரணுறுசமண்குறும்பு முருக்குபுசைவமென்னுந்
திருநிலமுழுதுமாண்டு செல்வமோடினிதிருந்த
பொருவில்கல்யாணமென்னும் பொன்மதினகரங்கண்டான் (௮௨)

739. உரைபெயர்பலதேயங்க ளொருபொழுதிருந்தவ்வூர்பின்
னொருபொழுதிராமற்சென்றே யொளிவளைமணிகொழிக்கு
மிரைதிரைக்கங்கையாடி யிறந்தவர்பிறவாவின்பந்
தருதிருநகரிறைஞ்சித் தடவரைநாடுபுக்கான் (௮௩)

740. கண்ணுதற்றிருக்கேதாரங் கண்டுதண்பனிபுதைத்த
விண்ணகடணவுகோட்டு வியனெடுங்குன்றத்தாறவ்
வண்ணறனருளானப்பே ராற்றலாற்சென்றானன்றேற்
பண்ணவர்தமக்குஞ்சேறற் பாலவோபனிமாக்குன்றம் (௮௪)

741. மடங்கலெண்குழுவைபன்றி வாரணமுளவுள்ளிட்ட
கொடுஞ்சினமாவழங்கு குன்றமுஞ்செறிமுட்காடு
முடம்புறுபிணிவருத்த வுள்ளங்கால்வெள்ளென்பாகக்
கடந்துசெல்வழிக்கண்டானாற் கடல்புரைதடமொன்றம்மா (௮௫)

742. சிறந்தவூங்கலைவிளங்கித் தெளிநறுவொழுகச்செவ்வாய்ச்
சிறந்தசெந்தாமரைத்தண் டேமலர்மாலைதாங்கிப்
பிறந்தநாட்டொடங்கியானுப் பிறக்குநன்னீர்புணர்ந்திட்
டறந்தவாமறைவலாள ரனையதத்தடந்தான்மன்னோ (௮௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

743. மாண்டவாரணத்தோடரசியலோதி மந்திரிவளம்பெரிதமைந்தே
யீண்டிமேலெழுந்துவந்தமேவலர்தம் மினநிலைதளர்ந்திடவலைத்துக்
காண்டகவிளங்கியுயிர்த்தொகைபுரந்து களியளியுளர்நறுந்தண்டார்த்
தூண்டருதடந்தோட்புலவுவேற்றடக்கைச் சுடர்முடிவேந்தர்போற்றா
ன்றும். (௮௭)

744. வளரிளவளையவெள்ளியும்பொருட்டு மாசறுசெம்பொனுந்தும்பி
யுளர்கமழ்பதுமப்பதுமராகமுந்தே னுறுநறுநீலநீலமும்பச்
சிளவடையொளிசெய்மரகதமணியு மெகினிழற்காற்கொழுந்துகிரு
மொளிகிளர்வளைவெண்டாமரைமணியு முடைமையின்வணிகரோயொ
க்கும். (௮௮)

கலிவிருத்தம்.

745. பூமிமங்கையைப் பொற்புறுத்திப்பல
வேமவன்னந் தருமேர்வளம்பெருக்
காமர்பூவிளை வித்தவினக்கயந்
தோமில்பின்னவர் போன்மெனத்தோன்றுமே. (௮௯)

746. வெளியசெய்ய சரியவெள்ளிபொருட்
டிளையபாசடை யென்றிவை தன்னிய
தெளிபுனற்றடஞ் செய்யவடானம
ரொளிகொள்சித்திரக் கம்பலமொக்குமே. (௰)

747. சாலவூடிய தன்பெடைமீன்கொளற்
¶ காலுமொண் † சிரல் வீழொலியச்சுற
மாலுமன்னமவ் வச்சமே ‡ வாயிலாக்
கோலமென்சிற காற்றழீஇக்கொள்ளுமே. (௧௧)

748. மைத்தவண்டிசை வண்சிறைப்புள்ளிசை
தத்துபல்தவ ளைக்குரல்சங்கொலி
முத்தவெண்மருப் பியானைநீர்மொள்கலி
யித்திறத்தினார்ப் பென்றுமுடைத்தரோ. (௧௨)

749. பொருவிலாவகன் பூந்தடத்தின்கரை
மரகதக்குவ டொப்பதுவான்றிசை
விரிவளக்கும் வியன்சினைத்தன் றும்விழ்த்
திரளதோராற் றிருமாணிகர்க்குமால் (௧௩)

750. காற்றழங்கு கழற்கமலத்தினாற்
சாற்றுமோரேழ் தலமுமளந்தவவ்
வாற்றன்மாய னறிதுயில்கொள்ளுதற்
கேற்றபைந்தளி ரீட்டமுடைத்தரோ. (௧௪)

751. திசையினின்ற தெறுசினவாரண
மசைதடக்கையி னன்முரித்தாரழற்
பசிகெடத்தினும் பாசிலைமென் சினை
யொசிவினின்பணைக் கோடியுடையதால். (௧௫)

752. தூங்குவீழ்நுனித் தொத்திவருமுலை
வாங்குநுண்ணிடைச் சூரரமாதர்தாந்
தாங்குமூசலி * னாழித்தடமுடி
யோங்குவெற்பி லுதைந்துதைந்தாடுவார் (௧௬)

753. வேட்டுமெய்குளிர் மென்னிழனின்றமாத்
தாட்டடக்கைத் தழைசெவியானைமேற்
கோட்டினம்பொற் குடம்புரைசெங்கனி
கூட்டுணும்புட் குலங்களுதிர்க்குமே (௧௭)

¶ ஆலல்-ஆடல் † சிரல்-மீன்குத்திப்பறவை ‡ வாயில்-தூது * ஆழிவெற்பு-சக்கரவாளகிரி.

754. நீரில்வீழ்ந்தன நீர்பயிலமீன்களாம்
பாரில்வீழ்ந்த பறவைகளாங்கதிர்த்
தேரின்மேற்செல் சினைப்பல்தலையரா
ஆரில்வேரூன் றுயராவிலையெலாம் (௯௮)

755. அனையவாற்கீ ழருந்தமிழ்நாவலன்
மனனமர்ந்து வதிந்தனனங்கொரு
சினையினீங்கிலை பாதிதிரைப்புன
லனையவீழ்ந்தது நன்புனற்றீரமே. (௯௯)

மேற்படி வேறு.

756. வீழ்ந்ததுபறவையு மீனுமாகியங்
காழ்ந்திடுபுனலினு மகன்கரைக்கணுஞ்
சூழ்ந்திடுமுலகினுந் துறவின்பாலினுந்
தாழ்ந்திடுமனமெனத் தம்மிலீர்த்தவே (௧00)

757. அனையதோர்புதுமை கண்டதிசயத்தனுத்
தனியொருதானவன் டரித்துவைகினு
னினைவறுகுறுமுனி யிலக்கணம்பெறப்
புனைதருமிலக்கியப் புலவர்சிங்கமே (௧0௧)

758. பருதியந்தகன்றனைப் பயந்தபின்னர்வல்
லிருணுகர்ந்தனையவ னிளவலாமெனக்
கருவிருந்தீன்றன காட்சித்தாகிய
வொருபெரும்பூதமங் குடன்றுவந்ததே (௧0௨)

759. வாரியையயிற்றுறும் வடவையோடொரு
பாரியவுருவுசெய் தென்னப்பார்மிசைக்
காரினையிடியொடு கவர்ந்துபங்கய
னோருருவமைத்தென வுருவமிக்கதே (௧0௩)

760. இருளறியாதவல் லிரவியும்பெறு
தெருளறியாதவா ணவமுந்தீர்தலின்
மருளறியாததோர் சிவமுமானவே
யருளறியாதத னகமெஞ்ஞான்றுமே (௧0௪)

761. அடுதிறலுடையவப் பூதமாயிடை
வடநிழலமர்தரும் வள்ளற்கிரனை
நடைதளருழையிளங் கன்றுநச்சியோர்
கொடுவரிகவர்ந்தெனக் கொண்டுசென்றதே (௧0௫)

762. ஆங்கொருமலைமுழை யவிர்சடைப்பிரான்
பூங்கழலடிநிழல் பொருந்தினோர்தமை
நீங்கியவாணவ சத்திநித்தமா
வீங்குறுமெனநனி யிருளொடொன்றுமால் (௧0௬)

763. பசிவிடமெலிதலும் பரந்தவல்லிடை
மிருகலுமிலையிருள் வெற்பினம்முழை
மகிழ்வுசெய்வாழ்வினும் வறுமையின்கணுந்
தகுதியாமனமொரு தன்மைத்தாதல்போல் (௧௦௭)

764. உண்ணிறையிருண்முழை யொன்றில்பத்துநா
றெண்ணுறுதொகையரா யிருந்துளோருட
னண்ணலையுள்புக வடைத்துப்பூதநீர்க்
* கண்ணியவுளமொடு கயத்திற்போயிற்றே (௧௦௮)

765. போயினகாலையிற் புலவனோடவண்
மேயினரினைவுறீஇ விளம்பன்மேயினோர்
நீயிவண்வருதலாற் குறைநிரம்பியே
யாயிரமெனுங்கணி தத்தராயினேம் (௧௦௯)

766. இனியுயிர்செகுத்துநம் யாக்கையால்வயிற்
றனலினையவிக்குமாங் கதுவென்றுள்ளுடை
நினைவொடுமுளைத்தனர் நிரம்புதங்கணல்
வினைவழிபுலவன்வந் தமைவிளங்கிலார் (௧௧௦)

767, கிரணங்கவர்மொழி கேட்டுமாழ்கில
ஞானுநொய்தலு மார்வமெய்தலு
மொருடலியற்கையென் றுள்ளியாங்குளார்
பேரிடரகற்றுமோர் பெற்றியெண்ணினான் (௧௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

768. வரைபுணர்குறிஞ்சிமன்னன் வரைபகவெறிந்தசெவ்வேன்
முருகலராலங்கற்றிண்டோண் முருகனென்றவன்பொற்றண்டைத்
திருவடிமலரிறைஞ்சிற் றீவினைச்செல்லன்முற்றும்
பருதியங்கடவுட்கண்ட பனியெனவகன்றுபோமால் (௧௧௨

769. அறிருதடந்தோளண்ண லாறெழுத்தினையுமோதில்
வேறொருபிணிபோமென்கை வியப்பதோபிறவியென்னு
மாறருமனுதிநோயு மாறிவேதாகமங்கள்
கூறநுமின்பவீட்டிற் குடிபுகுந்திருப்பரன்றே (௧௧௩)

770. ஐம்பெரும்பூதவாயி னகப்படுமுயிரைமீட்டுச்
செம்பொனஞ்சிறுசதங்கைத் திருவடிநிழலில்வைக்கு
நம்பிரன்குமரவேட்கிந் நாளொருசிறுபூதத்தா
லிம்பரின்குறுநோய்தீர்த்த லெளிதலாலரியதன்றே (௧௧௪)

---

* கண்ணுதல்-கருதல்.

771. இன்னனநினைந்துகீரனிலங்கிலைநெடுவேற் † செம்மல்
பன்னிருசெவியுமாரப் பருகமுதாகியோதி
லுன்னியவுன்னியாங்கிங் குதவுவதாகிப்பாவுண்
முன்னுறவந்துநிற்கு முருகாற்றுப்படைமொழிந்தான் (௧௧௫)

772. பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைக்கருங்கண்வள்ளி
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைக்குமின்றீஞ்சொன்மாற்றித்
தன்னிகர்புலவன்கூறுந் தமிழ்செவிதாழ்த்துக்கேளா
வந்நிலைமனங்களிப்புற் றறுமுகம்படைத்தகோமான் (௧௧௬)

773. துயின்மலிதிருமால்வீழ்ந்து துணுக்கெனவெழுந்துநிற்ப
வெயின்மணியணைமுடக்கு மெய்நிமிர்ந்தோடவாவி
மயின்மிசைமலையிற்றோன்றும் வளரிளம்பருதிப்புத்தே
ளியன்மலிபுருவந்தோன்ற விவர்ந்தறுமுகமிலங்க (௧௧௭)

774. பன்னிருகதிருந்தோன்றும் பன்னிருமலைகள்போலு
மின்னவிர்குழைகடாழ்ந்து விளங்குறுகுவவுத்திண்டோள்
பொன்னரிமாலைதாழப் பொலங்கழல்புனைந்துவந்தென்
சென்னியின்மலர்ந்தகஞ்சந் திகழ்தரவந்துதோன்றி (௧௧௮)

775. பூதநாதனுக்கங்காமப் புலவனைப்பூதமுண்ணுங்
காதலானணுகும்போதோர் கதையினாலலகிலண்ட
மோதினனெனவேமோதி முடிதகர்த்ததனைவிட்டி
மேதையாம்புலவனோடும் விடுத்தனன்முழையுளோரை (௧௧௯)

776. பாரிடம்விழுங்கப்பட்ட பலரையும்வாய்திறந்திவ்
கோரிடம்விடுப்பவந்த தொத்தவணிருந்தோரெல்லாம்
போரிடமலைவேல்போற்றும் புலவனையடுத்தவாற்றாற்
காரிடமெனும்பராரைக் கன்முழைநின்றும்போந்தார் (௧௨0)

777. பெரியவர்சங்கமெய்தப் பெற்றிடினன்மையென்ன
வுரைசெயப்பட்டவற்று ளொன்றுமெய்தாததில்லை
புரைதரும்வினைகடம்முட் போ 0 யுகாவினையுமற்றே
வரையுறழ்குவவுத்திண்டோண் மழைமதயானைவேந்தே (௧௨௧)

778. மணிமுடியரசர்வாழ்வு மக்கட்பேறுநல்கிப்
பிணிமிடிபகையிடுக்கண் பேயினுக்கனவுகள்வர்
பணிவிடமொழிக்குமாற்றுப் படைமொழிபுலவர்சிங்க
மணிகிளரலங்கற்றிண்டோ ளறுமுகற்றொழுதுசொல்வான்- (௧௨௨)

779. அடியனேன்செருக்காலைய வாலவாயமலனென்றன்
வடிவெலாங்கவருமிந்நோய் வரப்புகன்றனன்யானஞ்சிக்
கொடியனேன்பிழைபொறுத்தாட் கோடியென்றனனீண்டின்றுங்
கடிவிலாக்கயிலைகாணி யென்றனன்கருணைவள்ளல் (௧௨௩)

---

† செம்மல்-எப்பொருட்குமிறைவன். 0 உகுதல்-பொடிபடுதல்.

780. ஆதலாற்கயிலைகாண்பா னடைந்திவணிருந்தகாலைப்
பூதமாரஞரிழைப்பப் போற்றினர்க்குதவிசெய்யும்
வேதநாயகநீயென்பால் விழுமமிங்கனைத்துந்தீர்த்தாய்
சோதிமாகயிலைகாட்டித் தொலைத்தருள்பிணியுமென்றான் (கஉச)

781. செந்தமிழாளியின்ன செப்பலுங்கருணைகூர்ந்து
கந்தவேடிசைபுணர்த்துக் கயிலையென்றாலவாயி
லெந்தைகூறுமையாளின் றிலங்குதென்கயிலையானு
முந்துநோய்தீருமென்று முன்னினனிதனைச்செய்தான் (கஉரு)

782. கரைபொருதிரைநீர்ப்பொய்கை காட்டியொன்றிதன்கண்மூழ்கில்
விரைபடுகொன்றைவேணி வெற்பினைக்காண்பையென்றான்
வரைபகவெறிந்தவைவேல் மணிமருள்கலாபமஞ்ஞைக்
குரைகழலறுமுகத்தெங் குடிமுழுதாளுங்கோமான் (கஉசு)

783. தன்றலையானடந்த தாய்க்கலாற்கயிலைக்குன்ற
மின்றிருதாளாலெய்த றனக்கெளிதோநல்யானைக்
கன்றொடுபிறந்தசிங்கங் கருணையாற்பணித்தவாறு
நன்றெனவுளங்கொண்டங்க ணல்லிசைப்புலவனென்பான் (கஉஎ)

784. முருகனைத்தொழுதுசென்று மூழ்கினனத்தடத்தி
லிருவினைக்குறும்புகொல்லு மிலங்குதென்கயிலைதோன்றப்
பொருதிரைக்கங்கைநாணும் பொன்முகரியினெழுந்தான்
சுரர்கள்மொய்த்தலர்பூமாரி சொரிந்தனர்விசும்புபோர்ப்ப (கஉஅ)

785. அருந்தமிழ்ப்புலவன்பொன்னை யாற்றிவிட்டொருகுளத்திற்
பொருந்துவித்தவன்பயந்த புதல்வனோர்புலவன்றனைத்
திருந்துறக்குளத்தின்மூழ்கச் செய்தொருநதியின்வந்து
விரைந்தெழப்புரிந்ததன்மை வியந்திடப்பட்டதன்றே (கஉகூ)

786. தாழ்ந்தபொன்முகரிதன்னைச் சார்தலாற்றணந்ததென்ன
வாழ்ந்ததென்கயிலைதன்னைக் காண்கையான்மாய்ந்ததென்னச்
சூழ்ந்ததன்மேனிமாநோய் தொலைந்தெழுந்தனன்மேல்வேலை
வீழ்ந்தவெங்கதிர்குணது வேலையூடெழுந்ததென்ன (கங0)

787. மாசறுமணியையமாசு தீர்தரமண்ணியாங்குத்
தேசுறுமுருகனாகித் திருந்துபொன்முகரிமூழ்கி
யாசறுகவிதொடுத்த வரும்பொருளெதிர்ந்தான்போற்கண்
கூசுறுமொளிகொண்மேனிக் குமரன்றாதையையெதிர்ந்தான் (கஙக)

மேற்படி வேறு.

788. நெஞ்சக்குளமன்பெனும்புனலா னிறைந்துகடைவிட்டெனவிழிநீர்
விஞ்சக்கரங்கடலைகூப்பி விளங்குதிருக்காளத்திமலை
நஞ்சக்கரியமிடற்றமுதை ஞானக்கொழுந்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
யஞ்சக்கரமுமனத்தெண்ணி யமையாவன்புமயமாகி (கஙஉ)

789. கயிலைவேறுகாளத்தி வேறென்றெண்ணுங்கருத்திலனுய்க்
கயிலைபாதிகாளத்தி பாதியாகக்கலந்துறழ்ந்து
மயலில்கரும்பாமொழிபாகன் மகிழவெண்பாவந்தாதி
மயிலில்வருவோனபேரருளால் வந்தபுலவன்பாடினுன் ௧௩௩

790. பாடும்புலவன்றனக்கொருதான் பரிசுகொடுப்பத்திருவுளங்கொண்
டாடும்பெருமானெதிர்நின்றே யறைதிவேண்டிற்றெனவுடம்பு
கூடும்பிணியிக்கொழித்தவருட் குன்றேயென்றும்பேரறிவை
மூடும்பிணியுங்களைந்துன்று முளரித்தாட்கிழிருத்தென்றுன் (௧௩௪)

791. அந்தமாதியிலாக்கயிலை யமர்ந்தபெருமானந்தாதிச்
சந்தமாலைப்புலவனது சத்திபாதத்துயர்ச்சியாற்
பந்தபாசமறமாற்றிப் பன்றியுருவாய்க்காண்பதற்கு
வந்தமாலுமறியாத மலர்த்தாணிழலிலிருத்திஞன் (௧௩௫)

792. என்றுதிருக்காளத்திமலை யெழுந்தஞானச்செழுஞ்சுடரிற்
சென்றுபுகுந்தகீரனுர் செய்தியனைத்துங்கையிளமான்
கன்றுகரந்தபரன்கூறக் கழற்கால்வேந்தன்கதையின்னு
மொன்றுகருணைப்பெருங்கடலேயுரையாயடியேற்கெனத்தாழ்ந்தான்.

கலிவிருத்தம்.

793. நீதறுகவிவரன் செயலுரைத்தனங்
கோதையர்கயிலைசேர் கொள்கைகூறுதும்
யாதவமன்னமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான் (௧௩௭)

நக்கீரச்சருக்க முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

ஒன்பதாவது

கன்னியர்கதைச் சருக்கம்.

விநாயகவணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

794. பின்னவருமுன்னவரும் பேசுகதைநிரம்பத்
தன்னைநிகர்காளத்தி தன்னில்வாழ்—முன்னவனென்
னெஞ்சந்தியங்காம னியென்னுளத்திருந்தே
யஞ்சந்தியானை யருள்.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

795. நல்லியற்புலவராகு நவையறுகாட்சியுள்ளோர்
சொல்லியதொடர்பினோடென் சொற்குறைக்கவியுமேவுஞ்
செல்விதன்னிடத்தேர்கூராச் சேயிழைமடநல்லாரு
மெல்லிதழ்க்கமலப்போதின் மேவுபுல்லியுமேபோன்று. (௨)

கலித்துறை.

796. மல்லன்ஞாலமோர் முடிமிசைக்கிடத்தலைமறந்த
தொல்லைநாகமொன் றழகியசொக்கனாருளா
லெல்லைகாணிய சூழ்கிடந்தணையவிஞ்சியின்மே
லல்லுலாமதி தவழ்திருவாலவாயதன்கண் (௩)

797. திங்கள்வான்குடைக் கீழுலகாணையிற்செலுத்துந்
துங்கமாமதன் றறவெனும்பகைகெடத்துரப்பான்
றங்குபாசறை யெனவுலகாயதசமய
மெங்கள்வாழ்பத மெனக்கணிகையர்மறுகிலங்கும் (௪)

798. சிற்றரும்புபே ரரும்புநாண்மலரொடு † செம்மல்
பெற்றிடுந்தட மெனப்பருவங்களாற்பேத
முற்றிடுந்தெரி வையரொடுபடுமறுகுண்ண
முற்றிடுங்களி வண்டினுடவர்குழாமொய்க்கும் (௫)

799. வீதியாயிடையரசிளங்குமரர்தம்வேழ
மாதராரிள முலையெழிலிரவவில்வாங்கக்
காதலான்மனந் தளர்ந்துசோம்பொடுதலைக்கடைமுன்
சேர்தலாற்பெயர் தூங்கலென்றுலகுரைசெய்யும் (௬)

† செம்மல்-பழம்பூ.

800. கரியநீலவொண் கட்பொதுமாதரைக்கண்ணுற்
றரியமாதவ வேடம்விட்டணைந்தவரனேக
ருரியமாநிதி யனைத்துமீந்திரப்பதற்குன்னிப்
பரியுமாதவ வேடமுற்றகன்றவர்பலரோ ௭

801. பரிந்தவாடவர் பொன்னெலாமொருங்ககப்படுக்கப்
பொருந்து 0 பார்வைபோ லுறுப்பெலாஞ்செய்யபொன்புனைந்துட்
கரந்தமான்விழி நோக்கினர்பொற்படாங்கரக்குங்
குரும்பைமாமுலை மடந்தையர்குழாத்தினுற்சிறக்கும் ௮

802. பொன்னுளார்பெறு குவர்களைக்கரும்பிடைப்பூந்தே
னென்னவாடக மிலார்கலைத்தண்மதியேந்துஞ்
சென்னிமால்வரை † விடரகத்தமைந்தபைந்தேன்போ
லந்நலார்தமைப் பெறுகிலர்நோக்கிநெஞ்சழிவார். ௯

803. தெளித்தவொண்கலைப் பொருளினைத்தெளிதரச்சிந்தை
களித்துவந்தவர் மதியளவறைந்துமேற்காட்டா
தொளித்திடுங்குருபர னெனவிளங்குமொள்ளிழையா
ரளித்திடும்பொருளள வறிந்தன்புசெய்குவரால் ௰

804. உரைத்தவத்தெரு முலைவிலைமாதருளொருத்தி
நிரைத்தமுத்தவெண் ணகைத்துவர்வாய்க்கருநீலம்
வருத்துமைக்கண்மா ணிக்கவல்லிப்பெயர்மாது
திருத்தமிக்கபெண் ணரசெனவுலகவாஞ்சிறப்பாள் ௧௧

805. கொங்கைமாநிதி யாசைபோன்றவளிடைகொடுப்போர்
தங்கண்மீதுசெய் யன்புபோன்றவளிளந்தளிர்க்கைக்
கங்குல்வார்குழற் கயன்மருட்டரிமழைக்கருங்கட்
டிங்கள்வாண்முகப் பவளவாய்மடந்தையர்திலகம் ௧௨

806. குனித்தவிற்றிற லரசிளங்குமரராங்குடத்தை
யனிச்சமெல்லடிக் குவியிளமுலையவளழகாந்
தனிக்கயிற்றினிற் பூட்டிவிட்டனுதினந்தாழ்ந்த
மனக்கிணற்றினிற் பொருட்சலம்வறந்திடமுகப்பாள் ௧௩

807. இனையளாகிய மாணிக்கவல்லிபுண்ணியநல்
வினையினுவிள முலைமுகங்கறுப்பமெய்விளர்ப்ப
நினைவெலாமறந் தெழுகுறிநலலனநிகழத்
தனையலாவினி யனைவிலாக்கருப்பமுட்டரித்தாள் ௧௪

---

0 பார்வை-ஒன்றைக்கவர்தற்கு அவ்வினத்திற்றானே சகாயமாய்நிற்குங்கருவி
† விடர்-மலைப்பிளப்பு,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

808. தீமைக்கொலைசெய் வாளிரதந் தீண்டச்செம்பொனாயதுபோற்
காமக்கிழத்திமெய்ஞ்ஞானக் கருப்பமடைந்ததன்மையாற்
றூய்மைக்குணத்தியாயினா டொல்லைமரபோரொல்லோரு
மேமப்பதஞ்சென்றடைவனொனி விடானின்பம்பெறலரிதோ ௧௫

809. செல்வமாதுங்கலைமாதுஞ் சிவமெய்ஞ்ஞானமாதரா
யல்லறீரவிருநிலத்தி லடைந்தாளென்னமாணிக்க
வல்லிபூத்தவிரட்டைமணி மலரேயெனவேதாகமங்கள்
சொல்லுஞானமலையாமற் சொல்வாணிவண்வந்தனவென்ன. ௧௬

810. உலகமுவப்பமதனவே ளுள்ளத்தருக்குநிலைகுலையக்
கலகவிழிச்செங்குமுதவாய்க் கழைமென்றோட்பைங்கொடிமருங்குற்
றிலகநுதற்பெண்மகவிரண்டு செல்லறீரப்பயந்துவந்தாள்
குலகுமரற்பூத்தெடுத்தவொரு கொற்றவேந்தன்மனையவள்போல் ()

811. அழகின்முளைபோன்றேரியலா வமைந்தசலமவற்றொருங்குதலக்
குழவியிரண்டுபயந்தாண்முன் கொள்ளைத்தவத்தின் பயனாலென்
றிழையமுகிழ்மென்முலைபகர்வா ரொல்லாம்வியப்பமணிக்கொடிதான்
விழைவினிருகண்மணியும்போல் விழுமந்துடைத்துநனிபுரந்தாள் ௧௮

812. நாமங்குறியின்றுயர்ந்தசிவ ஞானமுடையோர்தமைக்கண்டு
காமம்புரிந்ததானு ணிக் கவிழ்தல்போலச்சாய்ந்தமுலை
தாமங்கமழுங்குழன்மடவா டழுவியூட்டிவளர்த்தனளாற்
பூமங்கையுமாணவாவுமெழிற் புதுமென்முளைகளிரண்டையுமே. ௧௯

813. மெள்ளக்கவிழ்ந்துநிலத்திருந்து விலங்கித்தவழ்ந்துநடந்தோடிப்
பிள்ளைப்பிறைபோல்வளருமவர் பேதைப்பருவங்கடந்துமுகி
ழெள்ளத்தமைப்போலொன்றுபடு மிளமென்முலைகண்மார்பின்முகங்
கொள்ளப்பெதும்பைப் பருவமுறீஇக் குழலுமவிழமுடித்தனரால் ௨௦

கலிவிருத்தம்.

814. கண்டுசெம்மணி வல்லி † கவிரிதழ்க்
கண்டுமென்மொழி யார்கலவித்தொழில்
கண்டுகொண்டது கற்குமுபாயமுட்
கண்டுநெஞ்சங் களித்திதுசெய்குவாள் ௨௧

815. அண்ணலைங்கணை யம்புபுகக்குழீஇப்
பெண்ணினல்லவர் பெய்வளைமேகலை
வண்ணமென்றுகின் மானங்கழன்றருள்
பண்ணுகென்று பணிபவராகவும் ௨௨

† கவிர்-முண்முருக்கு.

816. கலைகவர்ந்திடு கண்ணன்மரச்சினைத்
தலையிவர்ந்துறத் தையலர்கையினு
மலையினுற்றுந் தம்மற்றமறைத்துள
நிலைதளர்ந்தவ ணிற்பவராகவும் உ௩

817. செங்கையொன்று செழுந்தரளப்பெருங்
கொங்கையொன்றைக் குழைப்பவொருகையான்
மங்கைதன்புறம் புல்லினன்வாயமு
தங்கருந்துறு மாண்டகையாகவும் உ௪

818. மாறில்காதலன் வந்திசைவண்டின
மேறுநாண்மலர்த் தாண்முனிறைஞ்சவும்
வேறுமாதை விரும்பினையென்றுளஞ்
சீறியேகுந் திருந்திழையாகவும். உ௫

819. இருந்துநின்றுங் கிடந்துமெதிர்தழீஇப்
பரந்தமென்மலர்ப் பஞ்சணைப்பள்ளியிற்
குரும்பைமென்முலைக் கோதையர்தங்களைப்
பொருந்துமாறு புணர்பவராகவும்

820. ஓவியங்களொளிர்மணிமாளிகை
மேவுறும்படி தான்வரைவித்தனள்
காவியங்கட் கதிர்மணிப்பூண்முலை
வாவியம்புய வாண்முகவல்லியே

821. தோகைமாமயி றூதைப்புருமுகற்
போகவோசை பயிற்றுறுபுட்களும்
பாகவாமொழிப் பாவையர்கற்பன
வாகயாழ்முத லாயவுமீட்டினள் உ௮

822. காமக்கல்வியுங் கானத்திறங்களும்
வாமச்செம்மணி வல்லிபயிற்றினு
ளீமத்தாடி யிடத்தெழுமன்பினைச்
சேமித்துள்ளநற் சிந்தைமகளினா உ௯

823. இன்னவாறு பயிற்றினுமேந்திழைக்
கன்னிமார்வருங் காமம்பயின்றிலர்
துன்னுபேரிரு ளோடுசுடரவன்
றன்னையாவர் பயிற்றிடத்தக்கவர் ௩௦

824. சிந்தைநின்று சிவபெருமான்சிவ
தந்திரப்பெயர்த் தக்கவபாமும்
பந்தபாசம் ‡ பரிக்கும்பாமுமா
முந்துஞான முழுதுமளித்தனன் ௩௧

‡ பரித்தல்-அழித்தல்.

825. கண்ணிற்காண்பன கேட்பகருத்தினி
லெண்ணப்பட்டன யாவுஞ்சிவமென
நண்ணப்பட்டனர் நங்கையர்மாயையாற்
பண்ணப்பட்ட பலவுமெதிர்ந்திலார். கஉ

826. தேடித்தேடித் திசைதொறுமெய்ச்சிவ
வேடத்தார்தம் விழியெதிரப்பெறிற்
பாடிப்பாடிப் பரவிப்பதமலர்
சூடிச்சூடித் தொழுஞ்செயன் மிக்குளார் கங

827. விழியறிந்தில வேட்கைக்குறிப்பினை
மொழியறிந்தில வஞ்சமொழியினைப்
பழியறிந்தில நெஞ்சம்பவநடை
வழியறிந்தில மற்றவர்கால்களே கச

828. ஊமையாவ ருலகுரைக்கங்கண
னாமவாய்மையி னுமகளாகுவர்
காமியாவர் கருணைக்கடலினுக்
காமையாகுவ ரைந்துமடக்கலால் கரு

829. பேதையாவர் பெதும்பையராகியு
மாதராரிவ் வுலகவழக்கினி
லாதியாணை யறியுமறிவினி
லோதுபேரிளம் பெண்ணெனவோங்குவார் கசு

830. மங்கைமாரிவர் தங்கள்வளநகர்ச்
சங்கமேவு தமிழ்ப்பெருநாவலன்
றிங்கள்வேணிதன் றென்கயிலாயமுற்
றங்குஞானவந் தாதியறைந்ததும். கஎ

831. காதலாற்றிருக் காளத்திவாழ்பரஞ்
சோதியோடு கலந்ததுந்தொண்டராற்
இதவாய்மொழிக் கன்னியர்கேட்டுளத்
தோதொணாத வுவகையுற்றாரோ கஅ

832. சென்றுவானுயர் தென்கயிலாயம்யா
மென்றுகாண்குவ மென்னுங்கருத்தொடு
நின்றுஞானவந் தாதிநியமமா
மன்றநாடொறு மங்கையரோதுவார் கக

833. கண்ணிற்காணுமக் கண்ணப்பனாரென
வண்ணத்தோகையர் காளத்திமால்கொடங்
குண்ணப்பூச வுடுப்பதினைகிலா
வெண்ணத்தாற்பித் * தளைவுற்றிருந்தனர் உ0

* அளைதல்-கலத்தல்

834. சாதிநீதி த்ணந்ததுமாதுமைப்
பாதிபாலுறு பற்றுமறிந்தனே
0 காதிமாதனைக் கள்ளுணிகள்ளுனூர்க்
கோதுமாறென வோதுதன்மேயினாள் ருக

மேற்படி வேறு.

835. தாளுழவர்கொல்லேயொரு தண்மழைபொழிந்த
வேளையதுகண்டுவிதை வித்திடுதலேபோற்
காளையர்கள்வந்துகவிழ் காலைபொருள்கொள்ளீர்
நாளைவருமோவிளமை நங்கைமிர்நுமக்கே சஉ

836. என்றுவளர்வீர்முலைக ளென்றுபெறுவீர்நீ
ரொன்றுபயிர்விர்கலைக ளென்றிசைகள்கற்பீ
ரென்றுதவுவீரொரு விருந்துகவல்வுற்றேற்
கென்றுதவுவீருதவி யிவ்வளவதேயோ சா

837. சிரிளைஞர்மார்புபொரு செய்கையறியீர்நும்
பாரமுலையீகையிலி பானிலையபொன்னும்
பேரவையையஞ்சுமொரு பேதைபெறுநூலும்
வீரமறுபேடிகையில் வேலுநிகராமால் சச

838. காணிலுணவாமுமுபிர் கண்டிலனெனிற்போ
மாணையுனதென்றுவிழி யாறறவொழுக்கி
நீணிதிகொளாடவனை நேயம்வருவிக்கு
மாணறிவிலாதொரு மரப்பொறிநிகர்த்தீர். சரு

839. வந்துகருவுற்றெனது வாயிடைமண்ணிட்டீர்
முந்துறவுதித்தழகு முற்றையுமழித்தீர்
மைந்தனைமயக்கியவர் மாநிதிகவர்ந்து
தந்துமையளித்தது தனக்குறுதிசெய்யீர் சசு

340. மந்திரமருந்துமணி மற்றுமுளவாய
வெந்திரமெனப்படு மிவற்றுளமமைத்து
மைந்தர்பொருள்வவ்வில்வரு மாதவர்தமர்குந்
‡ தந்தியதளாடையர் தமக்குமுதவாதோ சஎ

841. செல்வமுறுநாளுறவு செல்லலுறவாழா
0 நல்குரவின்வந்துகிளே நண்ணுமவரோபோ
¶ லொல்குறுமருங்குலுற வொண்முலைவிழுந்தாற்
கல்விமடவீரிளைஞர் காமுறுவரோதான் சஅ

---

0 காதல்-கோபித்தல் ‡ தந்தியதள்-யானைத்தோல் 0 நல்குரவு - வறுமை
¶ ஒல்குதல்-துவளல்.

842. ஓரழகிலாதவரு மொள்ளணியணிந்து
கூரழகுசெய்துசிலர் கொள்ளமயல்செய்வார்
பேரழகினுலுலகு பித்தளைதல்செய்து
நீரழகிலார்களென நிற்பதறிவன்றே ௪௯

843. இல்லைபிழையாயினு மியைத்தோர்பிழைதன்னைச்
சொல்லியணையாதெதிர் துனித்தழுதுதைத்து
மெல்லுணவொழிந்து சிலர்வேண்டுறவிருந்து
நல்வினைஞர்கொள்ளமய னங்கையர்களிப்பார் ௫௦

844. ஆடவர்முனுடையை யவிழ்த்தனருடுத்துங்
கூடுமுலைதூசொடு குலுங்குறநடந்து
நாடகநடித்துமிசை நல்லனபயின்றும்
வீடலரிதாயமயல் வேலையுளமிழ்ப்பார் ௫௧

845. மாளரியசெல்வமத மைந்தரெனும்வேழ
நீளுமுகிரங்குச முறுத்தினர்நிறுத்தித்
தோளெனுமிருந்தொடர் தொடக்கிமரொல்லா
நாளும்வளர்கொங்கையெனு நற்றறிபிணிப்பார் ௫௨

846. என்றினையதன்றருமம் யாய்பலவிசைக்கக்
கன்றுமொழியாவுமோர் கவிழ்த்தகுடமீது
நின்றுபொழிமைம்முகிலி னீரெனநிலாமற்
சென்றொழியமாசுதபு சிந்தையருரைப்பார் ௫௩

மேற்படி வேறு.

847. மின்னின்மாயுடம்பினை வளர்த்தல்வேண்டியே
யன்னைநீவிழுங்கியண் ணுத்தல்செய்கலா
வின்னல்கூர்நிரயம்புக் கிளைக்குந்தீவினை
தன்னையாஞ்செய்திடச் சாற்றலாகுமோ ௫௪

848. இப்பியிற்பிறந்தமுத் திப்பிக்கென்செயு
மெய்ப்படுமணிபவர் தம்மைமேவியே
யப்பரிசுன்றனக் கியாமுமாயினந்
துப்புறழ்சடிலமெய்ச் சோதிசேர்துமே ௫௫

849. சந்திரமவுலியை யழைத்துத்தந்தரு
ளந்திருவஞ்செழுத் தறையுமெங்கள்வாய்
நந்தரும்வினையுடை நரனையுய்த்திடு
மந்திரமறைகில மறப்புற்றேனுமே ௫௬

850. ஆயிரங்கலனுடம் பனைத்துந்தாங்கினு
மாயிரும்பொறையலால் வருவதுண்டுகொ
ளுயகன்விழிமணி யொன்றோர்நாளுடன்
பீயணிந்திடில்வினை யாவும்வீயுமே ௫௭

851. புழுகுசெஞ்சாந்திவை புனைந்துபுன்மல
மொழுகுமொன்பான்றுளை யுடம்பையென்றுநீ
யழகுசெய்திடின்மல மகலுமோபரன்
முழுகுவெண்ணீறிடின் முற்றுமாயுமே ருஅ

852. இளம்பிறைதவழ்முடி யிறையிருக்குமெம்
முளம்புகுமோவுணர் வொழிக்குங்காமநோய்
துளங்கொளிவளர்செழுஞ் சுடரிலங்குறும்
வளங்கெழுமனைபுக வல்லதோவிருள் ருகூ

853. தத்துவமகன்றதோர் தனியிடத்தினிற்
பைத்தலையரவணி பதியைப்புல்லிய
மெய்த்துறுமின்பினெம் விடயவின்பினை
பொய்த்தழிமனிதரைப் புணர்ந்துகொள்வமோ கூ0

854. சங்கரதருமமே சார்ந்துளோமினி
யுங்குலதருமமுந் றொழுகுவேங்கொலோ
வெங்களியானையை விரும்பியேறுந
ரிங்கொருகரமிவர்ந் திடநினைப்பரோ கூக

855. இம்மையுமறுமையு மின்பநல்குறுங்
கொம்மைவெம்முலையொரு கூறற்போற்றுவே
மும்மைவெந்துயர்பெறு மூடவேந்தனைப்
பொய்மையம்பொருளினாற் புகழ்வமோசொலாய் கூஉ

856. உணுஞ்சுவையமுதையு முயர்வொழித்திடும்
பிணம்படுமுடம்பினைப் பேணித்தீத்தொழி
லிணங்குபுதிரிதரு † மிழுதைமாந்தரைப்
பணிந்திடின்மக்களிற் ‡ பதடியென்பரால் கூங

857. திருந்தறமிளமையிற் செயாமலாடவர்ப்
பொருந்தினநிலையறு பொருளையீட்டினுற்
குரங்கெனவுடலமுட் கூனுநாளினிற்
புரிந்திடுசெயலெது புகறியெங்கட்கே கூச

858. உள்ளுறவிலாவெளி யுறவுசெய்துதான்
றெள்ளுறுமிளைஞர்தந் திருவெலாங்கவர்ந்
தெள்ளுறுநரகினு மிடுதலால்வெறுங்
கள்ளரிற்கொடியவர் கணிகைமாதரோ கூரு

859. நடிக்குறுமுங்கள்பொய்ந் நாடகத்தினை
* வடிக்குறுமொழியினை மறத்தியுங்கள்வெங்
குடிக்குணமருவிலங் குடம்பையொன்றில்வாழ்
கொடிக்குலம்பயிலுமோ கோகிலங்களே கூகூ

† இழுதை-அறிவின்மை ‡ பதடி-பதர் * வடித்தல் 'வசமாக்குதல்

860. என்றினையனபல விகழ்ந்துகூறலுந்
தன்றளர்முலையெனத் தலைவளைந்துதாழ்
புன்றெழிலன்னைதன் புந்திவெந்துயர்
இன்றிடமகளிரைச் சீறிக்கூறுவாள். ௬௭

861. வந்தியுமாயிலேன் மக்கட்பேற்றினாற்
சிந்தைநன்மகிழ்வுறூஉந் திருவுமாயிலேன்
முந்துநல்வினைப்பயன் முற்றினோரலாற்
றந்ததம்புதல்வரா லுதவிசார்வரோ ௬௮

862. மந்திரமருந்துநன் மணிகளாலிவர்
சிந்தையைத்தெளிவுறத் தெருட்டிக்காமமேற்
புந்தியைமீட்பவர் பொருடராமலே
செந்திருவனையவர்ச் சேர்கவென்றனள் ௬௯

863. அன்னைதன்கருத்தினை யறிந்துஞானமார்
கன்னியரொன்றுதென் கயிலைகாண்குது
மென்னவவ்வுழியிருந் தெண்ணினைந்தனர்
பன்னகவாயிடைப் பட்டதேரைபோல் ௭0

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

804, அனையதோர்காலத் † தோதி யரிவையர்திருக்காளத்தி
நினைவொடுமீன்றுட்டப்பி நீங்குவானிருந்தவாறு
வினைமிகுமிருவர்கள்வர் விளங்குறவறிந்திட்டன்னோர்
புனையிழைகவருஞ்சூழ்ச்சி யிதுவெனப்புந்திசெய்து ௭௧

865. நான்மறைபரவுமீச னற்றவவேடம்புக்குப்
பான்மறைவிடமுமின்றீம் பழமறைபுழுவுஞ்செய்ய
வூன்மறைதூண்டிற்பொன்னும் விலங்கினமுயிர்செகுப்பான்
கான்மறைமறவரும்போற் கள்வர்தாமறைந்துசென்று ௭௨

866. கன்னியரமர்ந்தவில்லிற் காளத்திகாக்கநும்மை
யென்னுநன்மொழியோடெய்த வாய்மொழிகேட்டசேய்போற்
பன்னருமுவகைபூத்துப் பசும்பொன்மாளிகையினுய்த்துத்
தன்னிகர்சிறப்புச்செய்து தையலர்சாற்றலுற்றார் ௭௩

867. யாண்டுளீர்யாண்டுச்செல்வீரடிகணீரியம்புமென்ன
வேண்டுநர்வேண்டியாங்கு விழைந்தருள்பரனிடங்கள்
காண்டரவுலகிற்சூழ்வோங் காளத்திகாணும்வேட்கை
பூண்டுளஞ்செல்கின்றேமங் கென்றனர்பொருள்விழைந்தார் ௭௪

868. என்றலுமடியில்வீழா யாங்களுங்கயிலைகாண்பா
னின்றனமெமைநும்மோடு நீவிர்கொண்டேகுவீரோ
லொன்றொருகைம்மாறுண்டோ வுமக்கெனவுரைப்பவன்னோர்
நன்றெனவுளங்களித்து ஞானமங்கையர்க்குச்சொல்வார் ௭௫

† ஓதி-ஞானம்.

869. கதிர்மணிவிளக்கலாமற் கனல்கெழுமொருவிளக்குப்
புதிதுறுமனையிற்சென்று புகினுமெய்வெதும்பினீங்கு
மதிநுதன்மடவீர்புக்கு வருந்துநர்விழியினன்றி
யெதிர்புனலறுசுரத்தை யெங்ஙனங்கடக்கவல்லீர் எசு

870. அன்றியுமுலகங்கூறு மவமொழிதனையுநும்மை
முன்றவமனைத்துமாற்றி முற்றியபயனுலீன்றுள்
கன்றினையிழந்ததாய்போற் கலங்குமென்பதையுமஞ்சி
நின்றனமின்னுமொன்று நிகழ்த்துவதுளதுகேண்மின் எஎ

871. காளத்திகாணப்பெற்ற கண்களேகண்களென்றுங்
காளத்திநகரிற்சேருங் கால்களேகால்களென்றுங்
காளத்திபுகுங்கருத்தே கருத்தென்றுங்கயிலைநாமங்
காளத்திபுகழுநாவே நாவென்றுங்கற்றோர்சொல்வர் எஅ.

872. நரவடிவொடுசென்றெய்த நண்ணுதென்கைலைப்போக்கை
யொருவர்தம்மாடலின்க ணுளைப்பினுங்கைலைசேர்வர்
விரவுதம்மாடலாலச் செலவினைவிலக்கினோரு
மிரவியுமதியும்வாணு ளிருப்பவர்வெந்நிரயமெய்தி எகூ

873. ஆதலாலன்னைமீர்நும் மணிகிளர்திருக்காளத்திக்
காதல்கூர்செலவிங்கெம்மாற் கடிந்திடப்படுவதன்றென்
றோதினாரவர்மனத்தோ டொத்திலவெனினுமச்சொன்
மாதரார்தமக்குநன்கு வாய்மையாவாய்த்தவன்றே அ0

874. அனையவர்மொழிகேட்டம்பொ னணியிழைமகளிர்முக்கட்
கனியிணையடையப்பெற்றாற் கதிரிளம்பரிதிமுன்னர்ப்
பனிநிகருடல்யாது படினுமென்னுலகொல்லா
மினையொன்றிகழிலென்மற் றிகழ்ந்திலர்புகழ்ந்தாலென்கொல் அக

875. எம்மையெவ்வகையினு மிறைவன்றென்கயிலைசேர்ப்பா
னும்மையின்றிரக்கின்றேமென் றுவரவொதிறிறைஞ்ச
வம்மறவர்கணன்றென்னு வனையறியாமலல்லில்
வம்மினெம்பின்னரொன்றார் மகிழ்ந்துளமிருவர்தாமும். அ௨

876. இருவர்தநிழலும்போன்ற விருவர்குற்றேவன்மாதர்
பொருவரும்வளஞ்சுமந்து போதரக்கள்வர்தம்பா
லணையிருள்யாமத்தெய்தி † யதரிடையிருகாதத்திற்
பரவையின்முகட்டெழுந்த பரிதிவானவனைக்கண்டார் அங

677. வெயின்முதிராளவுமேகி வியன்பதியொன்றிற்றங்கிக்
கயன்மலிவிழியார்சின்னாள் செலவொருகரகநீரால்
வயன்மலிசெந்நெலோங்கி வளர்வளநாடுகண்ணுற்
றயன்மலிதலங்களிற்புக் கமலனைவணங்கியேகி அச

† அதர்-வழி.

878. காவிரியொழுகுவல்லி கால்களொண்கிளையவற்றின்
மேவியசிறுகால்காம்பு விளைவயறளிர்கள்போன்ற
பூவிரியிளந்தண்சோலைப் புகழ்வளநாட்டினுக்கோர்
கோவெனவிளங்காநின்ற குடந்தைமாநகரங்கண்டார் அரு

879. பன்னிருபருவத்தோர்காற் பவந்தெறுகங்கையெய்துந்
தன்னிசர்தடங்கோறற்குச் சார்வினையிலரோயாயும்
பொன்னனையவர்தாமுழ்கிப் புராரியையிடங்கடோறுஞ்
சென்னியின்வணங்கிவைகிச் சென்றனர்தில்லைநோக்கி அசு

880. பிறைதவழ்மவுலியெம்மான் பிறபதிகளும்வணங்கி
மறுவறுமதிமுகத்து மங்கைநல்லவரடைந்து
குறைவறுபரமானந்தக் கோதில்செந்தேனடிக்கப்
பெறுநகரொல்லையிற்சூழ்ந் தெய்தினர்பெரிதுவந்து அஎ

881. வேலையிற்சுருதியார்க்கும் வீதியைவலஞ்சூழ்ந்தேகி
யாலயத்தெதிர்வணங்கி யணிவலம்புரிவுற்றால
மூலநற்பொருளையேத்தி மும்முறைவணங்கிச்சென்று
மாலயற்கரியானாடு மன்றெதிர்சென்றுபுக்கார் அஅ

கலித்துறை.

882. சிறப்புலியுங்கோட்புலியுஞ் செழுமலர்தூயருச்சனையேசெய்யாநின்ற
வறப்புலியுங்கண்டுகொளும் பெருமானைக்கண்டுமிகுமன்பாலோடி [கள்
மறப்புலியினதன்மருங்கின்னசைத்தருளும்பெருங்கருணைவள்ளால்யாங்
பெறப்புலியூர்மன்றினடம்புரிந்தாயென்றிறைஞ்சியுளம்பெரிதுவந்தார்

883. பெண்படைத்தவொருபாகனைந்தொழிலுடைகவமுதம்பேணித்தாங்கள்
கண்படைத்தபயன்பெறக்கண் டுவந்துமீண்டந்நகரிற் களித்துச்சின்
னாள், பண்படைத்தமொழிமடவா ரிருந்துசிவகங்கையினும்படிந்தும
ன்றில்,வண்படைத்தவரவணிவோற் றொழுதுகடலாடுதற்குவழிக்கொ
ண்டாரால். க0

884. இந்திரனையஞ்சிமுனம் புக்கொளித்துக்கிடந்தமலையிருஞ்சுறுமீன்
வந்தருகுமுட்புதைய வடிப்பமகபதிவயிரவாட்டாக்கென்று
சிந்தைகவல்வுறவெழுந்து செந்துகிர்கண்டுதிரமெனத்தியங்கிமூழ்கு
முந்துதிரைவாரிதிகண் டதின்மூழ்கிமகளிர்மகிழ்வுற்றுமீண்டு கக

885. தில்லைநகர்மணிமன்றத்தெம்பெருமான்றனைமறித் துஞ்சென்றுதாழ்
ந்து, முல்லைநகைமடமாதர் தென்கயிலைகாணுமவாமுந்தவப்பாற்
செல்லவிடைகருங்காட்டி லுடன்போதகள்வரஞர்செய்யாவண்ணந்
தொல்லைமறைபுகழ்பரம னருளினற்பலர்வந்துசூழ்வரன்றே கஉ

886. கங்குறொறுந்தங்குமிடங் களில்வந்துமாதவராய்க்கலந்துசூழ்வன்
சங்கரனின்னணமாத ருட்பகைஞராந்தவராற்றப்பியேகி
மங்கையுமைதவம்புரியுங் காஞ்சிமாநகரிறையைவணங்கியேத்தித்
திங்கண்முடியமர்ந்ததிருக் காளகிரிகண்டுவந்துசென்றுசேர்ந்தார் கங

887. சுத்தமுடனுயிர்பெறச்செய் தருணநதிப்புனன்மூழ்கித்தூயநெஞ்சச்
சித்தர்கணந்தொழுதேத்து மருட்சித்திவடுகனடிசென்றுதாழ்ந்து
புத்தியொடுமுத்திதரு சிவலிங்கந்தனைவணங்கிப்புறத்துவந்து
மெய்த்தவொருபுராணிதனை யத்தலத்தின்பெருமையெலாம் வினவிநி
ன்றார். ௯௪

கலிவிருத்தம்.

888. வினவிநின்ற விளங்கிழைமாதரை
மனம்கிழ்ந்து மறையவனோக்கியே
வனைதரும்புக ழித்தலமான்மியந்
தனையியம்புவல் யானெனச்சாற்றினான் ௯௫

889. முன்னணைந்து முழுவலிவாலிதான்
றன்னிலிங்கமித் தண்கயத்தின்கணா
மன்னுறும்படி வைத்தருச்சித்தனன்
பன்னருந்துதி பாடினனாடினன் ௯௬

890. முடித்தருச்சனை முன்பெனப்பெட்டசத்
தெடுத்திருத்திட வெண்ணியெடுத்தன
னடுத்தவத்த னசைந்திலனாதலாற்
பிடித்தெடுத்தனன் பேர்த்திருகையினும். ௯௭

891. பின்னுமெக்கை பெயர்ந்திலன்றன்னரு
டன்னையன்றித் தனித்தோர்தரும்மையு
மன்னிநின்ற வலியுமசைக்கரி
தென்னினம்பனை யாவரசைப்பவர் ௯௮

892. கண்டுவாலி கலங்குபுவாலினாற்
றுண்டநாண்மதி வேணியற்சுற்றினன்
கொண்டுகாலிற் குனித்துக்கையூன்றிநின்
றண்டகூட மளவுநிமிர்ந்தனன் ௯௯

893. இன்னவாறிங் கெடுப்பவும்வந்திலன்
முன்னமாது முலைத்தழும்புற்றருண்
மன்னன்மேனியில் வாற்றழும்புற்றது
பின்னர்வால்விட் டுயிர்த்திதுபேசினான் ௱

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

894. நீயேகருணை நினைந்துவந்தாலன்றியுனைப்
பேயேன்வலிதிற் பெறுதற்கெளியையோ
தாயேநின்மேனி தழும்புபடத்தீங்கிழைத்தேன்
றீயேனென்செய்வேனென் செய்வேனென்றுள்ளுடைந்து ௱௧

895. ஆவாவிளமகவை யன்னைகருங்காட்டுநடு
மேவாவருளால் விடுத்ததகைபோலக்
காவாதடியேனைக் கைவிட்டிவணிருந்தாய்
தேவாதிதேவயான் செய்தபிழையுளதோ ௱௨

896. என்னுயிர்நீயென்றுணைநீ யென்னுடையவாழ்வுநீ
யன்னையுநீயத்தனுநீ யாரிங்குறவெனக்குப்
பொன்னனையவேணிப் பொருப்பேயருட்கடலே
நின்னையலதாவி நில்லாதுநில்லாதே ௧௦௩

897. என்றுபலமுறையு மேத்தியவனிரப்பக்
கொன்றைமலர்புனையுங் கூத்தப்பிரானெதிர்தா
னின்றுமணிபுனாயிந் நீர்த்தடத்தின்காட்டிருப்பை
நன்றுமனம்விழைந்தோ நாமென்றிதுபுகன்றான் ௧௦௪

898. உள்ளமதிலென்று முவந்திருந்துநின்பூசை
கொள்ளுமியல்பேங் குழைந்திடேலென்றுரைத்துத்
துள்ளுமிளமான் சுமந்ததிருக்கையுடைய
தெள்ளமுதமன்னுன் சிவலிங்கத்துற்றெளித்தான் ௧௦௫

கலித்துறை.

899, கங்கையாறுதன் முடிமிசைக்கரந்துகொண்டதிலோ
ரங்கைநீர்சொரி பவர்க்குமேலுலகினையளிக்கும்
பொங்குநீர்நசை யாளியத்தடங்கரைபொருந்தி
யங்கெழாவுள மறிந்தனன்வாலியென்பவனே ௧௦௬

900. ஈசனுரொணை விடுத்திவணிருந்ததித்தடத்தி
னைசயாலல திலையிதையழிப்பலென்றதிர்த்துத்
தேசுலாமதி தவழ்பெருங்குடுமியஞ்சிலம்பொன்
றேசிலாமிகு வீரனங்கெடுத்தெறிந்திட்டான் ௧௦௭

901. எடுத்துவாலியென் பவன்பெருவலியினுவிட்ட
வடுக்கல்வீழ்தலுந் தடத்தினிலெழுந்தபேரரவம்
பிடிக்குமாறுபின் றொடர்ந்தெனவெழுந்தொருபிரமன்
படைக்கும்வான்முடி யளவுமுற்றனதுளிபலவும் ௧௦௮

902. சென்றுவான்மிசை நுண்டுளியுடம்பெலாந்தெறிப்ப
நின்றுவான்முகில் கிழுறநீர்சொரிகின்ற
தன்றிமேல்வரப் பெய்வதுமுளதுகொலறியே
மென்றுவானவ ரிபாவருமருண்டனரிருந்து ௧௦௯

903. விலங்குவிழ்ந்தன புட்பறந்தோடினவிசும்பிற்
கலங்கிவீணையர் திசைதொறுமிரிந்தனர்கடிதி
லிலங்குமாமணி யருவிகள்சிதறின வெங்குங்
குலுங்கு † பாதப மலருதிர்ந்தனகுலைகுலைந்தே ௧௧௦

904. மருந்துமாமலை யுள்ளனசிதர்ந்திடமண்ணி
‡ லரந்தைநோயினர் புண்ணினர்வடுவினரவைதீர்ந்
தொருங்குவாழ்ந்தனர் மரித்தவருயிர்பெறீஇயுய்ந்தார்
வருந்துமூப்பினர் காளையராயினர்மன்னோ ௧௧௧

---

† பாதபம்-மரப்பொது ‡ அரந்தை-துன்பம்.

905. இனையவாறது வீழ்தலும்வாலிமுன்னெடுத்த
புனிதன்வாழ்வதின் றெற்குமாகதியதாய்ப்பொங்கி
யனையவாவிவெற் பிழைத்ததிவ் * கரசனுக்கறையு
நினைவினோடல்போ லோடியதினாந்துமுந்நீரில் ௧௧௨

906. வாவிதூர்த்திடப் புகுந்தொராறியற்றினன்வாலி
பாவைபாதியன் றிருவருளுற்றிடப்பட்டான்
மேவுதீத்தொழில் வழியினுதன்மையாம்விலங்கி
ருவினற்றொழில் வழியினுந்தீமைசார்தருமால் ௧௧௩

907. மண்டுநீர்த்தட மாறதாமுற்றியவண்ணங்
கண்டுவாலியெம் பிரான்கருத்திதுவெனிற்கருதிக்
கொண்டுநான்செய்வ தென்னெனமனநிலைகுலைவுற்
றண்டர்நாயகன் றனைப்பணிந்தேகினனன்றே ௧௧௪

908. இந்தநீர்முழு குநர்பவக்கடற்கணாயேறி
வந்துவீடடை குவருண்மையுண்மையவ்வாவி
தந்தமாநதி யிதுபெருமறையெலாந்தள்ளரு
நிந்தைமாவினை 0 மயற்குநீர்வடிவமாநெருப்பு ௧௧௫

909. வாலிநாதனைக் கண்டொருநாளடிவணங்கி
னூலினுலொழி வுரைத்திடப்படாதனநூறு
மூலமாகிய பாதகம்மாயினுமுருக்கிச்
சூலபாணித னுலகடைந்தின்பமேதுய்ப்பன் ௧௧௬

910. கயிலைபோலவிம் மலைமிசைக்கண்ணுதற்கடவுள்
சயிலமாதொடு கணங்களேத்தெடுப்பவாழ்தருவன்
பயிலுமாதவர் சித்தர்வித்தியாதரர்பலரு
மயலிலாவிதன் மருங்குவிட்டகன்றிடார்மன்னே ௧௧௭

911. இத்தலத்தியல் பிதுவெனவந்தணனியம்ப
நித்திலத்திரு நகைமடவாமனநெக்குக்
கைத்தலத்தலர் கொண்டடிவணங்கினர்கண்ணுன்
முத்தலைப்படை யொருவனையெதிர்ந்தவர்முறைபோல் ௧௧௮

912. காலையங்கதிற் பூட்டையங்கடமதொன்றமிழ
மேலெழுந்துசெல் கின்றதோர்குடமெனமேலை
வேலைவெங்கதி ரமிழ்ந்தறமுழுமதிவிண்ணின்
பாலெழுந்தது விரிகதிருலகெலாம்பரப்பி ௧௧௯

913. குளிர்செய்கின்றசெவ் வந்திமாலையைத்தலைக்கொண்டு
களிசெய்கங்குலம் பெண்வரவாலிமுன்கண்ட
வொளிசெய்நம்பனை யிறைஞ்சினர்சென்றகமொன்றிற்
றெளிசெய்நெஞ்சக மங்கையர்தங்கினர்சிறந்து ௧௨0

* அரசனென்றது ஈண்டுவருணனை 0 மயல்-செத்தை.

914. திருந்துமாடக முகரியென்கின்றகட்செவியின்
விரிந்தவேலையம் படத்திடையிருளெலாம்விழுங்கிப்
பொருந்துமாமணி யென்னவந்தெழுந்ததுபுட்க
ளருந்துவாரிச மலர்முகமலர்ந்திடவலரி ௧௨௧

915. மாயைமாயிருள் கழிந்துநின் றிலகுகண்மாத
ராயகாலையி லெழுந்துகாளத்தியையடுக்கு
நேயமோடுசென் றன்றொருபதியிடைநின்று
போயினார்மற்றை ஞானறுதென் கயிலையைப்பொருந்த. ௧௨௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

916. இனிநகர்குறுகிற்றப்பா லிலைநமக்கிடனிக்காட்டிற்
றனியதரிடையிம்மாதர் தமையெலாமுயிர்செகுத்துப்
புனையிழைகவர்துமென் றுபொதிந்துமுன்வைத்தபொல்லா
நினைவினைவெளிபடுத்து நின்றனர்தொடர்ந்தகள்வர் ௧௨௩

917. கொடியவர்நிலைகண்டுள்ளங் குலைகுலைந்திளையாணம்மை
முடிவுசெய்வதனுக்கின்றோர் முயன்றனரென்னமூத்தாள்
கடிகமழ்மலர்த்தண்சோலைக் காளத்தியண்ணல்காப்பன்
விடுபவனல்லனெங்காய் வெருவனீவெருவலென்றாள் ௧௨௪

918. துணையிலையென்றுதீயர் துணிந்துசெல்பொழுதிற்றோன்றுந்
துணையெனுந்திருக்காளத்தித் தோன்றலைக்கண்டநல்லார்
பணமவியரவின்வாயிற் பட்டமென்றேரைபோலக்
† கணைபுரிகள்வர்கைப்பட் டிருப்பினுங்கவன்றாரல்லர் ௧௨௫

919. அரவின்வாய்த்தேரைதன்னை யகற்றிநின் றளிப்பான்போலக்
கரவினின் றுநீக்கிக் கன்னியர்தம்மைக்காக்கத்
திருவுளங்கொண்டுமிக்க தென்கயிலாயத்தெம்மான்
விரைவொடுமலர்கொய்தொண்டர் வேடமுற்றடைந்தானன்றே ௧௨௬

920. கன்னியர்பொருள்விழைந்த கள்ளவேடத்தரந்த
கன்னியர்தமைவிழைந்த கள்ளவேடத்தர்க்கண்டு
கன்னியர்தம்மைவிட்டுக் கதுமெனவிரிந்துபோனார்
கன்னியரருகுவந்தார் கறைமிடறொளித்துநின்றார் ௧௨௭

921. மாதவவடிவங்கொண்டு வந்தருள்வள்ளறன்னை
யாதுலர்நிதியவைப்பை யெதிர்ந்தெனவெதிர்ந்துபோற்றிப்
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப் பரிவொடுநிற்பவையன்
கோதையீரெங்குவந்தீர் கூறுமினென்னச்சொல்வார் ௧௨௮

---

† கணை-துன்பம்

922. திங்கள்வெண் கண்ணிவேய்ந்த செஞ்சடைச்சிவனமர்ந்த
மங்குரேய்மதிலுடுத்த மதுரைமாநகர்வந்தின்னோர்
கங்கைகுடிறைவன்வாழுங் காளத்திநகரிற்சென்றே
யுங்களைவிடுப்போமென்னு வுறுதியாமொழிமொழிந்தார் ௧௨௯

923. ஆதலினடிச்சியேமின் னவருடனடைந்தேமிங்ஙன்
நீதிழைத்தெமைப்பொலங்கொண் டேகிடச்செறிந்தகாலைப்
பூதரவில்லிக்கன்பு பொருந்துநீரிவண்வந்தெய்தப்
போதலுமவர்பயந்தேபோயினரையவென்றார் ௧௩0

624. மாதர்சொல்வினவிக்கள்ள வடிவுடைவள்ளலாருங்
கோதையீருமைக்காளத்தி கொணர்ந்துபோய்விடுதுமென்னுப்
பாசபங்கயம்வருத்திப் பார்மகடவத்தினுலே
யேதமிலவரைக்கொண்டே யேகினரெம்பிரானார் ௧௩௧

925. அதரிடையவர்நடக்க வவ்வனத்தருக்களெல்லா
முதிருமன்புடையர்போல முகிழ்பெறுநகையவாகித்
ததைமலர்க்கண்ணீர்மல்கத் தாழ்ந்துபூப்பதத்திற்பெய்து
மதகரியுடைபுனைந்த வள்ளல்பானின்றவன்றே. ௧௩௨

கலிவிருத்தம்

926. புன்னைபாயவன் போன்றனபூத்தொளிர்
‡ கன்னிகாரங் கடுத்தகமலனை
மன்னுபூவை மகபதியொத்தன
வென்னையாளிறை செல்லுமிடத்தினே ௧௩௩

927. கரியவின்குயில் காகளமார்த்தன
வரியநன்மயி லாடவரிக்கணம்
பிரியமோடிசை பெட்பவிசைத்தன
கரியதாடைக் கடவுளைக்கண்டரோ ௧௩௪

928. நாவலூர்வரு நம்பியோர்நாரிபா
லேவவேகிய வெந்தையிவணிரு
பூவைமாருடன் போந்தனன்காணெனுத்
தாவிலாக்கிளி தன்பெடைக்கோதுமால் ௧௩௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

929. மாந்தளிரடியதாக மற்றதன்வடுக்கண்மன்ன
வேந்தெழிற்கொங்கைகோங்கா விணைக்கரங்காந்தள்காட்டப்
பூந்துகிர்வண்ணவாடை புனைந்துபொற்புடைக்கான்மாது
தேந்துளிசிதறிப்பூத்தூய்ச் சிறப்பொடுபணிந்துநின்றாள் ௧௩௬

‡ கன்னிகாரம்-கோங்கு

930. வெள்ளில்பூங்கொன்றையாத்தி விளாமலர்வேங்கைசேவால்
வள்ளிலைமருதிரத்தி வாகைபுன்னாகநாவல்
கள்ளவிழ்மலர்க்குருந்து காசைபூங்கடம்புகோளி
யுள்ளவவ்வனத்திற்சென்றே யொப்பிறென்கயிலைக்குற்றான் ௧௮௭

931. புரத்தயலடைந்தெம்பெம்மான் பொன்னனார்தம்மைநோக்கி
வரக்கிரியிதுவேவெள்ளி மலையதுதுர்க்கைவெற்பு
பருத்தவம்மலைதானீலப் பருப்பதமணிநீராறு
தெரித்தபொன்முகரியீது சிறந்திடுமயூரதீர்த்தம் ௧௮௮

932. என்றுமற்றுளவுங்கூறி யிறைமறைந்தேகநின்ற
பொன்றிகழ்மேனியாரும் பொள்ளெனத்திசைகணோக்கி
யின்றிவண்விடுத்துச்சென்றா ரிறையெனத்தெளிந்துசால
நன்றுநன்றெமக்கிரங்கி நணுகியதென்றுநைந்தார் ௧௮௯

933. அமிழ்தினுமினியமூவ ரருந்தமிழுவந்தவெம்மான்
கமழ்குலையரம்பைசூழிக் காளத்திநகரினின்று
தமிழசங்கமராய்வந்தார் தம்மருட்பெருக்காலென்று
குமிழ்செறிதடங்கணல்லார் குறைவிலாவியப்பமுற்றார் ௧௯0

934. மாமணிபெற்றிழந்த வறிஞனுமமுதைக்கையாற்
பூமணிற்றவறிவீழ்த்த புந்தியில்லவனுந்தேனு
வேமமார்கற்பகத்தை யெய்தியும்பயன்கொளாத
தீமைகொள்பவருமொத்தோ மென்றுபின்மனந்தெளிந்தார் ௧௯௧

935. அருட்பெருவாரியாய வண்ணலார்தாமிவ்வூரிற்
பொருட்பொருட்பெறவுணர்த்திப் போயினர்நமக்கென்றூழ்வென்
றிருட்செறிமிடற்றோன்றம்முன் னெய்தியதெண்ணியெண்ணி
மருட்கொடும்பிறவிநீக்கு மாறில்பொன்முகரியுற்றார் ௧௯௨

936. சீதநீர்மூழ்கிப்பின்னர்த் திருவெண்ணீறணிந்துசால
நாதர்கண்மணிபுனைந்து நவின்றிறையஞ்செழுத்துங்
கோதிலந்தாதிதன்னைக் கொள்கையினோதிச்சென்றார்
மாதொருபாகன்றன்பான் மறிவிழிமடநல்லாரே ௧௯௩

937. களிப்பொடுநகையிலார்க்குக் களிப்பொடுநகைவந்தெய்த
வுளத்திலானந்தமுற்றி யுடலொளியுடன்விளங்கக்
களத்தினஞ்சுடையவெம்மான் சந்நிதிகடிதடைந்தா
ரளப்பருமன்பினாலே யாடினர்பாடினாரால் ௧௯௪

938. அன்னவர்தமக்கவ்வண்ண லவ்விலிங்கத்தின்கண்ணே
தன்னொருபாகமுற்ற சங்கரியுடன்விளங்கி
யுன்னருமொளியிரண்டா வொன்றுபட்டிருக்கக்கண்டு
கன்னியரடைந்தவன்பை யிற்றெனக்கழறலாமோ ௧௯௫

939. வையகமுழுதமுள்ள மாமணியொளிக்கும்பச்சைத்
துய்யநன்மரகதத்தின் சோதியுள்ளொவைக்குமேலாம்
பொய்யில்காரணமாய்த்தோன்றும் புகலரும்வடிவைநோக்கித்
தையலரிருவருந்தாழ்ந் தெழுந்தொளிதன்முனின்றார் கசசு

940. நின்றிமெணங்கண்ணை நிருமலனருளினாலே
தன்றனியொளியினூடே தயங்கிடத்தானுட்கொண்டான்
பொன்றிகழ்மணிமார்புள்ள புங்கவன்முதலோர்போற்றக்
† கன்றணிகரத்தெம்மன்னைக் கன்மகனுணவன்றே கசஎ

911. இறையொளியுருவடக்கி யிலிங்கநல்வடிவாயுற்றான்
பிறைநுதற்றையலார்தம் பின்வருந்தாதியார்கள்
கறைமிடற்றிறைவன்பாற்போங் கன்னியர்வந்தாரில்லை
யுறைவிடமெங்கென்றெண்ணி யொய்யெனத் * துருவினாரால் கசஅ

942. ஈசனாரிடமுநாடி யெங்கணுநாடிநாடிக்
காசணியல்குலாரைக் கண்டிலோமெனக்கலங்கக்
0 கேசரத்தொலியன்னோர்கள் கிடைத்தனர்முத்திநீவிர்
பாசமதகற்றிலிங்கம் பதிட்டியுமவர்கள்பேரால் கசகூ

943. என்னவிண்வாணிகூற வெழின்மடவார்போயுற்றுப்
பின்னிரண்டிலிங்கநாட்டிப் பெய்வளையினபேரிட்டார்
நன்னிலவேந்தவென்று நவின்றுசங்கமரிருப்ப
வந்நிலையாதவன்று னதிசயமுடன்களித்தான் கரு0

944. ஒளிமணிப்பொலம்பூண்மார்ப னொப்பில்சங்கமனைத்தாழ்ந்திங்
களிபெறுமடிகளினு மடியனேனுய்யுமாற்றான்
† முளிபுதற்சிலந்திமுன்னு முற்பிறப்புணர்ந்ததென்னக்
களிபெறுமனத்தானெற்றிக் கண்கரந்தவனியம்பும் கருக

கலிவிருத்தம்.

945- கோதையர்கதைநலங் கூறினுமினி
யேதமி * லுலண்டின்முற் கதையியம்புதும்
யாதவமனமர்ந் தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள் வள்ளல்கூறுவான் கருஉ

கன்னியர்கதைச்சருக்க முற்றிற்று.

---

† கன்று-கைவளை * துருவல்-தேடுதல் 0 கேசரம்-வண்டு † முளிபுதல்-காட்டுச்செடிகள் * உலண்டு-சிலந்தி.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

சிலந்திமுதலியமுற்கதைச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

946. தண்ணந்தாமரை சார்ந்துறைநான்முகன்
நண்ணுந்தோற்ற நவிற்றியிருக்கவும்
விண்ணின்மே 0 வலி லத்தொழில்வீறுளான்
கண்ணில்வந்திடு காதல்செய்கான்முளை ௧

947. உற்றமாதவ வூறனெனப்பெயர்
பெற்றவ னயனோடுமுரா ணுபு
சற்றுமெண்ணில ஞய்ச்சகந்தந்திடச்
செற்றமோடயன் சிந்தையிலெண்ணினான். ௨

948. அன்னமூர்தி யழைத்ததறிந்தவன்
முன்னர்வந்தற முற்றவெகுண்டுநீ
சின்ன நூல்செய் சிலந்தியதாகென
வின்னலெய்தின னேத்தியிறைஞ்சினான் ௩

949. கமலநான்முகன் கண்டுவெருவனீ
விமலமேவிய வேழவனத்திடை
யமலவில்ல வனத்திலடைந்ததி
லமைவிலாவுலண் டாயவண்வைகியே ௪

950. தேவதேவனைத் தென்கயிலாயனை
யாவலோடு மருச்சித்தருங்கதி
மேவுவாயென வெண்ணிறவாணியை
நாவின்வைத்திடு நான்முகன்கூறினான் ௫

951. அனையபான்மையி னன்னேன்சிலம்பியாய்த்
தனைநிகர்த்திடு தற்பரன்பூசையால்
வினையகற்றுபு வீடடைந்தானென
வனைநிகர்க்கு மருந்தவனோதினான். ௬

952. பாம்பின்முற்பிறப் போதுதும்பார்த்திப
வேம்பலோடினிக் கேளென்றிறைசொல்வான்
கூம்பிலாத கொடுமுடிகொண்டுயர்ந்
தோம்புபூத முடைத்தங்கயிலையே. ௭

---

0 அலலத்தொழில்வீறுளான்-விசுவதன்மன்.

மேற்படி வேறு

953. பதியெனப்படுமிறை பண்டுகொண்டிடு
மதிசயசத்தவ மகன்றுயர்ந்தொளி
கதுவிடநின்றிடு காட்சியென்னவு
மதிபலகோடியோர் வடிவுற்றென்னவும் ௮

954. ஒள்ளொளிதேங்கிய வொப்பின்மாமலை
வெள்ளிய துருவென விளங்கித்தோன்றுமா
லெள்ளவிலிருந்தவ ரிதயத்தெய்தியே
வள்ளலோடிருந்திடும் வளங்கொளம்மலை. ௯

955. ஆழியங்கிரியினை யங்கையிட்டுயர்
* பாழிமாமேருவைப் பறித்துமார்பணிந்
தூழியோர்கணமென வுன்னுவெங்கணஞ்
சூழ்தருங்கயிலையைத் துன்னுகாவலராய் ௧௦

956. நதிபலகோடிக ணண்ணுநண்ணுநர்
பதிபலகோடிகள் பாங்குற்றிடு
மதிசயவனங்களு மனந்தகோடியாம்
புதுமதிமிலைந்தவன் ‡ பொற்றைமீதரோ ௧௧

957. கற்பகமரங்களுங் காமவல்லியும்
பொற்புறுபுதர்களும் புணர்ந்தடைந்தவ
ருற்பவமுதவிய வோட்டமென்றிடில்
வெற்பதுவளந்தனை விளம்பவேண்டுமோ ௧௨

958. நள்ளிடைச்சிவபுர நணுகுமன்னதைக்
கள்ளவிழ்கமலமன் கடவுள்கூறிடி
லெள்ளுதலிலையெனப் போலுமேழைய
ருள்ளினும்வசையலா லுயர்வுண்டாகுமோ ௧௩

959. அப்பெரும்புரமஃ தரதனத்தினு
லொப்பில்பொன்வெள்ளியா லுருற்றுமாடங்க
டிப்பியமதில்கள்செய் குன்றுகோபுர
மிப்படிதொகையள வின்றியோங்குமால் ௧௪

960. அன்னதினடுவணெம் பிரானுக்காலய
மின்னதன்மையதென வெவருங்கூறொணு
தன்னதவுயர்ச்சியா யொப்பின்மாமணி
தன்னெடுமமைந்தொளி தங்கியோங்குமால் ௧௫

961. அதின்மறைமுடிவென வன்பருள்ளென
விதுவுருவிதுகுண மென்னொணுதவன்
மதுமலர்க்குழலுமை மணுளனென்னவும்
பதியெனவியம்பவும் பட்டிருப்பனுல் ௧௬

* பாழி-அகலம்-வலி - ‡ பொற்றை-மலை

962. அவ்வுழியமரரு மருங்கணங்களுந்
திவ்வியமுனிவருஞ் சிறந்தபூதரு
மெவ்வமில்கருடரு மியக்கர்நாகரும்
பவ்வமதாமெனப் படர்ந்துபோற்றுவார் ௧௭

963. ஒன்றொருதினந்தனி லொப்பிலாதவ
னன்றிகொளரியணை நணுகவெண்ணியே
தன்றிருமேனியிற் சாத்துமாடைகள்
குன்றலிலணிபெறப் புனைந்துகொண்டபின் ௧௮

964. ஆயிரமணிமுடி யனந்தனேமுனு
மாயிரும்பணிபணி யாகவைகிடக்
காய்பெருங்காமநோய் கனற்றக்காளனே
ராயணிமகளிர்பா லடைந்துவைகினன். ௧௯

965. வாளணியானையும் வனைந்துவள்ளலுங்
காளனைக்காண்கிலன் கருதும்வேலையி
னிள்பெருங்காமநோய் நெஞ்சிற்கொண்டுபோ
யாளணிமகளிர்பா லடைந்ததன்மையை ௨௰

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

966. உயிர்த்தொகையனைத்துமுற்ற வொருவனுமுணர்ந்தழைத்துச்
செயிர்த்திலன் காமநோயாற் சிந்தனைகலங்கிசென்றாய்
கயப்பெயரடவிமேவிக் காளநீபாம்பாகென்று
பெயர்த்துமாரருளினாலே பிறையணிகடவுள்கூறும் ௨௧

967. தென்கயிலாயந்தன்னிற் செறிந்துபாம்புருவாய்நீதான்
கொன்பயிலிலிங்கந்தன்னைக் குறுகியர்ச்சிக்குநாளி
லன்படைந்தொருமால்யானை யதுவும்பூசிக்கவெய்து
முன்புநீமுயன்றுகொல்ல முடிந்துபின் முத்திசேர்வீர் ௨௨

968. எனப்புகன்றிறைவனேவ வெறழ்வலிப்பாந்தளேகி
வனத்தினுளுயர்ந்தவானை வனத்திடைப்பாம்பாயிற்றன்
மனத்துயர்கொடுக்குங்காம மாற்றிடவல்லார்க்கன்றி
யுனற்கரும்பிறவித்துன்ப மொழித்திடற்கெளிதுகொல்லோ ௨௩

969; ஆனைமுற்பிறப்புக்கூறி லண்ணலார்கயிலாயத்தின்
மேனைதன்மகளுந்தாமும் வீற்றிருந்தருளவுள்ளி
லீனமில்கணத்துளத்தி யெனும்பெயர்த்தலைவனுற்றி
யானிறைதன்பாலேக விடுமெனவாயில்காப்போர் ௨௪

கலிவிருத்தம்.

970. பவளமேனியிற் பாவவிருடெறுந்
தவளநீறணி சங்கரன்றற்பரன்
றுவளுநுண்ணிடைத் தோகையுந்தானுமா
யுவளகந்தனி லுற்றிருந்தானரோ ௨௫

971. அங்கணேக வட்டாதனக்கையரீ
யிங்கணில்லென வின்மொழிகூறவுந்
துங்கமேவு கணேசன்றனுக்கெனச்
சங்கரன்னுறு தானமடைந்தனன் உ௬

972. அடைந்தகாலையி லம்பிகைசீறியிங்
கடைந்தவத்திரி யத்தியாகென்றனள்
மிடைந்தவூழை விலக்குநருண்டுகொ
லுடம்புநாவென வுத்தமரன்றியே உ௭

973. ஆயகாலை யருங்கணநாதனும்
பாயவெம்பய மெய்திப்பரமனோ
டாயைவந்தனை யாற்றியருளினுற்
பேயனேன்செய் பிழைபொறுப்பீரென உ௮

974. கொந்துவேண்டி நுவலவிறைவனார்
தந்திமாவனந் தந்திபுருவெடுத்
தந்தவெல்லை யமர்தருநாள்களின்
முந்தியோர்பணி முத்திலிங்கத்தினை உ௯

975. அன்புகொண்டருச் சித்திடுமெவ்வயின்
பின்புநீயு மருச்சித்துடல்விடுத்
தின்பமார்கதி யேகுவிர்போவென
மின்பிறங்கிய வேணிவிளம்பினன் ௩0

976. ஆனதாலவ் வருங்கணநாதனு
மானையாகி யருச்சித்தடைந்தனன்
மானமுத்தி யெனமகிழ்ந்தோதினன்
வானநாடு வணங்குமகேசனே. ௩௧

977. இன்னனார்முற் பிறப்பினிசெப்புதும்
வண்ணவேலவ கேட்டிமகிழெனப்
பண்ணவாமொழிப் பாவையோர்பாகனு
முண்ணிலாவரு ளொண்டவனோதுவான். ௩௨

978. பாண்டுமைந்தருட் பார்த்தன்பகைஞர்மேற்
றாண்டிவென்றிடச் சூர்ப்பகைத்தாதையை
வேண்டியோர்கணை வாங்குதும்வெய்தென
மாண்டவிந்திர நீலமலையின்மேல். ௩௩

979. உற்றோர்நல்விட மொன்றில்வதிந்ததில்
லற்றிலாப்புன லாடிமடியுடுத்
தெற்றைஞான்று மிடுந்திருநீறுமெய்
முற்றுமேவப் புனைந்துமுடியினே. ௩௪

980. அக்கமாமணி யன்பிற்றரித்தபின்
முக்கணுன்மனு வோதிமுறையினின்
மிக்கவேறிடத் தெய்திவிழைந்ததிற்
றக்கவாதன மொன்றிற்றரித்தரோ ௩௫

981. இயங்கும்வாயு விடம்வலமெய்திடா
தயங்கவேநடு நாடியுள்ளோட்டியே
சயங்கொளாறிட மேற்றலைமீச்செல
வயங்குமவ்வொளியின் மனமாற்றினன். ௩௬

982. இந்தவாறங் கிருந்துதனஞ்சய
னந்திலாத்தவ மாற்றிநணுகிட
முந்துநாளின் ‡ முகாசுரனென்பவன்
வந்துபன்றி வடிவொடுலவகினன் ௩௭

983. அனையகானி லருந்தவர்யாவரு
மினையவேயவ் வெறுழியியற்றலான்
மனநடுங்கி வதிந்தனரன்னது
பினையுமோர்பகற் பேதுறவந்ததால் ௩௮

984. நீலமாமலை நித்தவுயிர்பெறீஇக்
கோலமாகிக் குறுகியதென்னவுங்
காலனவ்வுருக் கொண்டுகடத்திடைச்
சாலவேதிரிந் தென்னவுந்தக்கது. ௩௯

985. வென்னுரிஞ்சிடும் விண்ணின்முகட்டினைத்
துன்னுயிர்ப்பிற் றுளங்குங்கிரியெலா
மின்னகேழ லெறுழ்வலிமாற்றிடப்
பொன்னைநேர்சடைப் புங்கவன்முன்னினன். ௪௦

986. அருட்பெருங்கட லாகியமர்ந்தவ
னிருட்செறிந்த மிடற்றினுருவெடா
மருட்கொடும்பிணி மாற்றுமலரடி
பொருட்பெறுந்தொடு தோலொடுபொற்புற. ௪௧

987. அரைதனிற்றுகி லொன்றசைத்தன்னதிற்
புரையிலாமற் புலியதள்வீக்கியோர்
சுரிகைதோன்றிட வார்த்துத்துகளிலா
மருமமீது கவடியமாலையும், ௪௨

988. குன்றிவேய்ந்திடு கோதையுந்தோளரா
வன்றிமேவ வணிந்துகளமிசைத்
துன்றுசங்க மணியுந்துலங்கிட
நன்றிபெற்ற சிகழிநலம்பெற ௪௩

---

‡ முகாசுரனென்பது-ரண்டுக் குறுகின்றது.

989. ஆத்திகொன்றை யலையொருவாமலே
சாத்தியோர்சது ரத்துகிருந்திட
வேத்துமன்ன லெழில்புனைந்தங்கையின்
மூத்தமூங்கின் † முனியும்பிடித்தனன். ௪௪

990. * மண்டிஞாத மணிக்கணைமன்னிடும்
பண்டிலாவொரு தூணிபரித்துவெ
ணண்டர்நாயக னம்புவலக்கரங்
கொண்டுகோலமிவ வாறுகொண்டானரோ. ௪௫

991. இமையமீன்றரு ளன்னையுமெம்பிரான்
சமையும்வேட வடிவுதனக்குநே
ரமைவுபெற்றிட் டதற்கியைபாகவே
யிமையொடுங்குமுன் னெய்தினளென்டவே. ௪௬

992. இயன்றகோல மிருவருமெய்தியே
முயன்றுமுன்னவன் முன்செலநம்மனை
வியன்றகானில் விரைந்துபின்போயினள்
பயன்றரும்பர மேசன்பணிப்பவே ௪௭

993. இத்திறத்தி னிறைவனக்கேழலை
யத்திரத்தி னகனிலஞ்சாய்த்திடச்
சித்தமீதுனிச் சென்றிடக்கண்டலீ
தத்தனொதிரார்த்தங்கடைந்ததே. ௪௮

994. மாலெடுத்த வெறுழிவடிவன
கோலமுற்றிடக் கோபமிலாதரன்
சாலவெய்கிலன் றான்பெறுலீலையா
னேலவெய்தன னின்கணையொன்றினால் ௪௯

995. வைகொளுங்கணை வந்துபடுதலும்
பெய்யுமாமுகி லென்னப்பெரிதகூ
யையனைவெரீஇ யாசனாப்பன்றிதா
னெய்யெனுமறிந் தோடியொளித்ததே ௫௦

---

† முனி - வில்

* மண்டிஞாதமணிக்கணையென்றது-விட்டுணுவாகியகணையொழிந்தபிறகணைகளை. இம் மூகாசுரனெனனும்பன்றியைக்கொல்லுதற்கு விட்டுணுவாகியகணைவேண்டுவதின்மையானும்; அக்கணையு மோர்காற்பன்றிவடிவங்கொண்டதாதலால் இனமினத்தைத்தழுவுமென்றவாறே அதனைக்கொல்லாதொழிவதோர்சம்பந்தமுண்மையானும், அக்கணையொழிந்தபிறகணை களைக்கொண்டனரென்றுணர்ந்றிக.

996. ஒப்பிலாதவ னோடியக்கேழலைத்
தப்புறுமற் றெருடர்தரச்சாய்ந்தவே
தெய்ப்பிலாத முனிவரிடத்தெய்த
வொப்டவோடின னொய்யெனயாருமே ௫௧

997. மெய்வெயர்த்து விசயனிருந்துழி
யையர்யாரு மடையவவனெழீஇக்
கைவில்லேந்திக் கணைகொடுபோயினன்
சையமாமெனச் சார்ந்தவெறுழிமேல் ௫௨

998. வெய்யகோலம் விழிகள்சிவந்திட
மெய்யில்வன் மயிரொங்குநிமிர்ந்துற
வையமீதிடி வந்தெனவந்திட
மையில்வீரன் வடவையினேர்ந்தனன், ௫௩

999. வாங்கிவில்லிணை வல்லைகணைதொடுத்
தோங்கிவீழ்தர வெய்தனனென்னலா
ரேங்கியோட விருஞ்சமர்முற்றிடுந்
தீங்கிலாத விசயன்றிறவினன் ௫௪

1000. பன்றிவீழப் பரமனுமவந்துநான்
கொன்றனன்னிதை யென்றுரைகூறலு
முன்றன்வாளி யுருவுவதோவிதை
நன்றுகூறினை தனஞ்சயவேடனே ௫௫

1001. நான்விடுத்திடு மம்புநணுகவுங்
கானடுத்த கடுந்தொழில்வேட்டுவ
வூனமுற்றிடு முன்னுரையாடினை
கூனவிற்கொடு போவுன்குறிச்சியில் ௫௬

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

1002. என்றுமாதவம் புரிந்திடும்விசயனு மிறைவனுமிகவெய்தி
நன்றுவீரமா திருந்திடுதனுவினை நாரியின் † கொளைநீக்கிச்
சென்றுமோதின ரிருவருஞ்செருச்செயத் தனஞ்சயனதுகாலைக்
குன்றவில்லிதன் முடிமிசைத்தாக்கினன் குழகனுமதுகொண்டான்

1003, உலகனைத்தையு மாக்கிடுமொருவனு மோதிமவடிவெய்தி
யலகிறந்துள நாளெலாந்தேடியு மறிவதற்கரிதாகி
யிலகுறுந்திரு முடியினிலேற்றனன் விற்றழும்பினையென்று
னலமுறும்மடி யவர்களுக்கெளியவ னவிற்றிலம் முகன்றுனே ௫௮

1004. மீண்டுமெற்றெழில் விளைத்தனர்விமலனும் விசயனும்விளையாட்டாற்
பாண்டுமைந்தனும் பாலனைக்கிரீடியைப் பரிவொடுநலமாகத்
தீண்டி * யாடினன் சிவனருட்செயலினை யாவரோதெரிகிற்பா
ராண்டுதன்னுருக் காட்டினனமரரு மரகரவெனமாதோ ௫௯

---

† கொளை-~~தொடுத்தல்~~ * ஆடல்-பொருதல்

1005. முக்கணெம்பிரான் முதல்வியுந்தானுமாய் முரிவெள்விடையேறிச்
சக்கரத்தரி முதலியதேவர்க டனித்தனிபுகழ்ந்தேத்த
மிக்கபேரருட் டலைமையினிற்பதை விசயனுமிகக்கண்டா
னக்கணத்தினி லவன்செயலிதுவென வறைந்திடவார்வல்லார் ௬0

1006. மெய்நடுங்கினன் வெயர்த்தனனயர்த்தனன் மிக்கவன்புளநீங்கிச்
செய்யகண்வழி பாய்ந்தனவானந்தச் செழும்புனலொருத்த
வையமேல்விழுந் தெழுந்தனன் மயங்கின னுயங்கினன்மனந்தேறி
யையனேயடியேன்பிழைபொறுப்பதுன் னருளினுக்கணியென்றான்

மேற்படி வேறு.

1007. † கார்முகவுழவன்சொன்ன கட்டுரையனைத்துங்கேட்டுக்
கூர்முகவயில்வேற்பிள்ளைகூறியதொத்ததஞ்சேல்
பார்முகவரசவேண்டும் பரிசுசொ றருதுமென்று
வார்மிகுகொன்றைவேய்ந்த வண்ணலாரருளிச்செய்தார். ௬௨

கலி விருத்தம்.

1008. பத்தியிற்பணிந்துபின் பாண்டுமைந்தனு
மத்தவுன்னருளினு லடியனேனுய்ய
மெத்தவெம்பவத்தினுன் மிகவுநொந்தனன்
முத்தியையருளென முதல்வன்கூறிடும். ௬௩

1009. வாங்குவிற்றடக்கையாய் வாரிசூழ்நிலத்
தோங்கியபகைஞரை யொறுக்குமாற்றினாற்
றீங்கறுகணைபெறச் சிந்தைசெய்துநீ
யோங்கியதவமிக வுஞற்றினைவகினாய் ௬௪

1010. முன்னியபாழிநீ கோடிமுன்னெனத்
தன்னிகர்சங்கரன் றானளித்தெமை
யின்னல்செய்வேடனென் றிகழ்ந்துகூறினை
யன்னதால்வேட்டுவ வரசனாகியே ௬௫

1011. தென்றிசைக்கயிலையைச் சென்றுசேர்ந்துநீ
குன்றலிலன்புருக் கொண்டுநம்மய
நன்றிகொளிலிங்கபூ சனைநற்பத்தியா
லொன்றையுமுணர்ந்திடா துவந்துசெய்தரோ ௬௬

1012. கோலமேமுதலிய விலங்குகொன்றுநீ
சாலவேதசையமு தருத்திச்சாருநா
ளோலவேமுத்திபு மீதும்போவெனு
நீலமார்களத்திறை நீங்கினனரோ. ௬௭

---

† கார்முகவுழவன்-வில்வீரன்

“வில்லேருழவர்” என்றார்

1013. அன்னதன்மையினருச் சுனனும்வேடனுய்
முன்னவன்பூசனை முயன்றுசெய்துபின்
கன்னிபங்குடையகா ளத்திநாதனூர்
தன்னருளாலுயர் முத்திசார்ந்தனன். சுஅ

1014. கட்செவிப்பணிகொள்கா ளத்திநாதனு
ருட்செறிகருணையா லொப்பில்சங்கமக்
கட்செறிவடிவொடு கழறுமிக்கதை
புட்செறிவேலிறை புந்திதாங்கினுன். சுகூ

1015. என்னையோர்பொருளென வெண்ணியெம்பிரா
னன்னைபோலருளினு லருளிச்செய்தனை
முன்னையான்முயறவ மூளவென்றிறை
பொன்னைநேர்சேவடி புனைந்துசென்னிமேல் எ0

1016. கைபிணைத்தெதிருற நின்றகாலையின்
மைமிடற்றிறையமர் மாசில்காளத்தி
யெய்தியப்பிறைமுடிக் கியன்றகோயின்முன்
செய்கியென்றியம்பியத் தேவன்போயினுன். எக

1017. மறைந்திடமன்னவன் மண்ணிற்றாழ்ந்தெழுந்
தறைந்திடவரியவா மதிசயத்துடன்
பிறந்திடுபயன்மிகப் பேசியின்பமே
நிறைந்தனனவன்செய னிகழ்த்தற்பாலதோ. எஉ

1018. தென்பெருங்கயிலையிற் றேவனேயிவண்
மன்பெருஞ்சங்கம வடிவந்தாங்கினு
னென்பதையுணர்ந்திடு மிறைவன்சாலவுங்
கொன்புனைதவமுள கொம்பைக்கும்பிடா. எஙு

1019. ஆடையுமணிகளு மனைத்துநல்கினுன்
றேடருமன்னைநீ செல்வமோடுறீஇ
நீடியபணியினை நீக்கென்றேதினு
னூடகமலையன வருந்தவத்தினுன். எச

1020. எல்லையில்களிப்புட னெழுந்துமற்றைநாள்
வல்லையிற்சேனைகள் வருகவென்றனன்
வில்லயிறேமரம் விளாவிற்றுங்கியே
பல்லியமுழங்கிடப் பரந்தசேனையே. எரு

1021. சிவிகையிலேறினன் செல்லமன்னவன்
கவிகையும் ‡ பிச்சமுங் † கதலிவர்க்கமுஞ்
0 சவிதிகழாதவன் றனைமறைத்தன
புவியுயிர்மன்னவன் போதுமெல்லையில். எசு

---

‡ பிச்சம்-பீலிக்குஞ்சம் † கதலி-விருதுக்கொடி 0சவி-ஒளி.

மேற்படிவேறு.

1022. மேருவொத்து விளங்கிடுதேர்களுங்
காரையொத்த கடுந்திறல்யானையும்
பாரைமுற்றிடும் வாசிப்பரிகளும்
வீரர்யாவரும் வேலைசென்றுலென. எஎ

1023. எழுந்துசென்றிட வேந்தலுமேகிவான்
குழைந்தவெண்பிறை சூடுங்குழகனு
ரொழுங்கின்ஞான மலருமையோடுவாழ்
தழைந்தசோலைத் தனிநகர்ச்சார்ந்தனன் எஅ

1024. பாசவேரை யறுக்கும்பராபரன்
வாசமாமிடம் வந்துவணங்கினு
னேசநெஞ்ச னிகரிறலத்திடை
யேசிலாவிடத் தெய்தியிருந்தனன். எசு

1025. பொன்பெய்மாரி யனையபுரவலன்
மின்செய்செஞ்சடை வேதியன்மேவிட
மன்செயுங்கரு வில்லகமண்டப
முன்செய்மண்டப முற்றுமியற்றினன். அ0

1026. அருளுமம்பிகைக் கோயிலுமைங்கரத்
தொருபரஞ்சுட ருற்றிடுமாலயங்
குருபரன்குகன் செவ்வேள்குமரன்றன்
னரிவைமாரொ டமருநிலயமும். அக

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

1027. மாலயனிரவியிந்துவயிரவன்றுர்க்கைசண்டி
கோலமார்நந்தியின்னோர் கோயில்கள்பிறவுமாற்றிப்
பாலினோங்கெயிலேகம்பம் பலியிடும்பீடஞ்செய்து
தூலமாமிலிங்கமென்னுந் துகளில்கோபுரமுமாக்கி. அஉ

1028. வையகவையங்கொண்ட வானவன்றனக்குத்தேருஞ்
சையமாமகளுக்கேத்த சயந்தனம்பிள்ளையார்க்கு
மையறுமிரதமெங்கள் வள்ளிநாயகற்குச்சீர்சால்
செய்யபொற்சகடஞ்சண்டிசேர்சிறுதேருஞ்செய்தான். அங

1029. † உந்தியை யொதுக்கியூருமொப்பிலதெனவியற்றிச்
செந்திருவமரங்காடித் தெருவொடுதேருலாவு
மந்தமில்வளமுடைத்தாம்வீதியு மணியினுக்கி
யிந்திரநகருநாண வியற்றினனிணையிலாதான் அச

† உந்தி-நதி.

1030. நித்தியநைமித்யத்தா னிகழ்தருபூசையாற்றி
யத்தனுக்கணிவிழாவு மன்புடனியற்றிமிக்க
பத்திசெய்யாதவன்றான் பரிவொடுமுலகமாண்டு
முத்தியாங்கயிலையிற்போய் முதலுடன்வீற்றிருந்தான் அடு

மேற்படி வேறு.

1031. இனையவாகியதென்கயிலாயம்வா ழிறைபெரும்புராணத்தை
மனமகிழ்ந்துநன் றோதினர்கேட்டவர் மாறில்வண்பொருள்சொன்னோ
மனையுமைந்தருமாநிதிவளத்தொடு மாநிலந்தனில்வாழ்ந்து (ர்)
தனைநிகர்த்திடுமிறைவன்வாழ்கயிலையிற் சார்ந்தினிதிருப்பாரால் அசு

மேற்படி வேறு.

1032. வையகமுழுதும்வாழ்க மாதமும்மாரிபெய்க
செய்யகோலரசன்செய்க திருவறஞ்செய்வோரோங்க
தையலோர்பாகனன்பர் தரணியின்மிகவுமோங்க
வையனுகமநூல்கூறு மருந்தவர்வாழ்கமிக்கே. அஎ

சிலந்திமுதலியமுற்கதைச்சருக்கமுற்றிற்று.

சீகாளத்திபுராணமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலையசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சூசீபத்திரம்.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சோதனபத்திரம்.

பக்கம்,	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௮	௨௨	௩	ப்பகர்நமேச	பகர்நர்சே
௸	௸	௪	வுபரி	வுயரி
௯	௨௫	௨	செல்ல	செல்வ
௸	௨௭	௰	பிளிறி	பிளிறு
௧௦	௩௯	௧	யாடுபு	யாடிய
௧௧	௪௧	௨	மணித்த	மணித
௸	௪௩	௨	கட்	கண்
௧௨	௪௭	௪	மறுத்து	மறித்து
௧௩	௫௭	௧	மரை	வரை
௧௫	௭௬	௰	மணிதி	மணித்தி
௧௯	௯௬	௧	பிடை	யிடை
௨௨	௪௬	௨	ருலா	ருளா
௨௬	௨	௯	கந்திரு	கந்தரு
௨௭	,,	௨௬	தாக்ஷ	தாக்ஷா
௸	,,	௩௮	சிலதரன்	சிலாதரன்
௨௯	,,	௰௮	தென்புழி	தென்புழி
௩௨	௩௮	௰	புனலெழி	புயலெழி
௸	௪௫	௪	படா	பட
௸	,,	௰௮	கின்றது	நின்றது
௩௩	௪௬	௪	ஞெற்ற	ஞேற்ற
௩௮	௯௰	௫	பாவத்தர்	பாவவர
௩௯	௬	௰	கணவ	கணவ
௪௦	௧௪	௪	பூம்பி	பூப்பி
௸	௧௫	௧	மூடக	மூடிக
௸	௸	௨	லுற்கு	லுற்கு
௸	,,	௰௪	பேநம்	யேதம்
௪௨	௨௯	௨	விலங்கி	விலங்கி
௸	௰௧	௰	லொருவர்	லொருவல்
௪௩	,,	௨௮	கோளிற்றோ	கோண்முற்றோ
௸	,,	௪௦	டிடுமுதல்	டுமுடிதல்
௪௫	௫௫	௨	லோற்றிய	லொற்றிய
௪௬	௬௪	௨	முனைவ	முனிவ
௪௭	௭௦	௧	தோமமாம்	தோமரம்
௫௯	௪௪	௧	பண்மணி	பன்மணி
௬௦	௨௦	௨	ணிச்சிலம்	ணச்சிலம்
௸	௨௬	௰	புரிந்தவ	பிரிந்தவ
௬௧	௰௪	௰	கையற்	கையாற்
௬௩	௧	௪	போத்தப்பி	பொத்தப்பி
௬௪	௯	௨	மருளிற்	மருளி
௬௫	௧௭	௪	ரன்ன	னன்ன
௭௦	௫௯	௪	சேரா	சோரா
௸	,,	௰௪	மாக்காப்பு	சேஷைபரிசி.
௭௨	௭௫	௪	ஞனறை	ஞன்றை
௭௪	௯௨	௪	போராற்ற	பேராற்ற
௸	,,	௰௰	பண்புப்பொரு	பண்பிப்பொரு
௭௬	௧௧௦	௨	யின்றுட்டு	யென்றுட்டு
௭௭	௧௨௦	௧	தொமொழி	தேமொழி
௮௰	௧௭௦	௰௩	சேன்னிற	செந்நிற

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை,	திருத்தல்
ஷை	கஎஉ	கூ	ணதற்க	ணிதற்க
அரு	,,	சா	விணைகுறி	விணைக்குறி
அஅ	உச	ச	சயர்	சுயர்
அகூ	,,	கக	விண்ணுலகி	விண்ணுலக
ஷை	,,	௩ரு	ஆர்வண்டு	ஆர்—வண்டு
கூ0	௩அ	க	வுற்றிரு	ஆுற்றிரு
கூக	ச௩	க	மந்திர	மந்திரி
ஷை	சாச	க	கன்ணிலே	கந்நிலே
கூ௩	ருகூ	௩	துறீச்	துறீ இச்
கூச	சாச	௩	கூரின	கூறின
கூரு	எஅ	உ	றன்ருறி	றன்றிரு
க0ரு	கஅ	க	தலக்	தவக்
க0அ	ச௩	உ	பயிர்	பயில்
ஷை	சஎ	உ	மடுத்து	மடுத்து
க0கூ	ரு0	ச	நல்விளைஞர்	நல்விளைஞர்
கககா	ககஅ	உ	மடவாா	மடவார்
கஉ0	கரு0	உ	வளையின	வளையினர்
கஉக	ச	உ	விமல	விமலன்
கஉஅ	சாக	உ	ஒருத்த	ஒருக்க
கஉகூ	எசா	க	செல்ல	செல்வ
க௩க	அசா	க	வாகிய	தாகிய

பருதி என்பதனை வருமிடந்தோறும் பரிதி எனக்கொள்க.

இது காளத்திபுராணப் பிழைதிருத்தல்.